

V^{S L U Ž B E N I} JESNIK

VOJNOG ORDINARIJATA

GODINA: XIX • BROJ: 3 (69) • 2016.

SLUŽBENI VJESNIK VOJNOG ORDINARIJATA U REPUBLICI HRVATSKOJ

Izdavač:

Vojni ordinarijat u Republici Hrvatskoj
Zagreb, Ksaverska cesta bb,
tel: 01/46 70 660, 46 70 659,
(37 84 489-MORH)
faks: 01/46 70 662
www.vojni-ordinarijat.hr
e-pošta: vojni.ordinarijat@mohr.hr

Odgovara:

Msgr. Jure Bogdan, vojni ordinarij

Uredio:

Mladen Čobanović

PORUKA VOJNOG ORDINARIJA U RH

**Povodom slavlja zaštitnice Vojne biskupije
Gospe velikoga hrvatskog krsnog zavjeta,
5. kolovoza 2016.**

Draga braćo i sestre, dragi vjernici Vojne biskupije

I ove godine, 5. kolovoza, slavimo zaštitnicu Vojnog ordinarijata u Republici Hrvatskoj, Blaženu Djevicu Mariju - Gospu velikoga hrvatskog krsnog zavjeta. Istoga dana obilježavamo Dan pobjede i domovinske zahvalnosti, Dan vojno-redarstvene operacije "Oluja", Dan hrvatskih branitelja. Diljem naše Domovine i po svijetu molit ćemo za našu Domovinu, za njezin prospitet, za bolju i ljepšu budućnost u slobodi. Molit ćemo za našu Vojnu biskupiju i sve njezine članove. Posebice ćemo se 5. kolovoza moliti "Odvjetnici Hrvatske", u hrvatskom kraljevskom gradu Kninu, za sve naše duhovne i tjelesne potrebe. U našim mislima i molitvenim nakanama su članovi naše biskupije s njihovim obiteljima u međunarodnim misijama mira u Afganistanu i drugim zemljama svijeta.

5. kolovoza je dan koji je duboko urezan u pamćenje hrvatskoga naroda i svih stanovnika Hrvatske. Ne možemo i ne smijemo ga zaboraviti. Isto tako ne možemo dopustiti da se krivo interpretiraju povijesni događaji vezani uz ovaj dan. A bilo je i ima takovih pokušaja. "Istinujući u ljubavi", uvijek valja voditi računa o uzrocima kako bi ga se moglo ocijeniti i vrednovati u pravome svjetlu, u svjetlu povijesnih činjenica.

Dan pobjede sjeća nas na sjajnu operaciju Hrvatske vojske kojom je slomljen otpor agresoru sa sjedištem u Kninu. Nakon demokratskog plebiscita hrvatskih građana o izlasku iz bivše države i osamostaljenju Republike Hrvatske, započela je strašna opstrukcija i agresija na slobodu i demokratsko određenje jednog naroda i uopće građana jedne Republike. Nečuveno i neviđeno u Europi nakon II. svjetskog rata! Nakon četverogodišnje okupacije gotovo trećine hrvatskog teritorija, života u izbjeglištvu i u strahu od neprijateljskih napada na hrvatske gradove, i nakon brojnih neuspješnih pregovora i mirovnih inicijativa, Republici Hrvatskoj ništa drugo nije preostalo nego vlastitom oružanom silom oslobođiti hrvatski državni teritorij. Žao nam je da se pregovorima nije uspjelo u miru reintegri-

rati okupirani hrvatski teritorij te da se moralno ratom pristupiti definitivnom rješenju. Žao nam je za izgubljene živote s jedne i s druge strane. I mi stoga danas, u svojim srcima osjećamo svetu dužnost čuvanja pamćenja objektivnih povijesnih okolnosti i činjenica povezanih uz ovaj dan. Želimo da trajan i pravedan mir zauvijek vlada na našim prostorima. Nikada više rata! Dakako da nas ljubav, prolivena krv i izgubljeni ljudski životi obvezuju na zauzetu izgradnju zemlje i svekolikog hrvatskog društva. Ljubav prema Domovini uz velike napore i žrtve dovela je do Dana pobjede. Ljubav prema Domovini vodi nas u poboljšavanju standarda, izgradnji pravednog društva, temeljenog na pravdi, u istini s vladavinom prava za sve stanovnike lijepo naše domovine. 5. kolovoza, uvjek i iznova nas sjeća na veliku žrtvu i nesebičnu ljubav hrvatskih branitelja. Što bi od nas danas bilo da nije bilo njihove velike ljubavi i zauzetosti u obrani Domovine? Ljubav prema Domovini vodi nas i drži u čuvanju državnih granica, danonoćnom čuvanju javnog reda i mira kako bi svi građani Lijepe naše mogli uredno i mirno živjeti.

5. kolovoza slavimo i zaštitnicu Vojnog ordinarijata u Republici Hrvatskoj - Gospu velikoga hrvatskog krsnog zavjeta. Majka naša Marija i kraljica naša, Gospa, "koja je sačuvala lozu našu", "jutarnja Danica" je poveznica i svjetionik naše sveukupne povijesti. Ona je nadahnjivala pređe naše da se bore za "krst časni i slobodu zlatnu". Duboko smo uvjereni da bez njezine

majčinske ruke nije prošao niti put u našu slobodu u samostalnoj Hrvatskoj. Osim što nas je vjrom jačala, ona je u nama gasila želju za osvetom u brutalnim napadima, otklanjala je i otklanja niske strasti, mnoge je nadahnjivala i nadahnjuje da ne počine zlo sebi i drugima. Naša zaštitnica čuva naše izvore i temelje kršćanstva, čuva našu povijest i našu kršćansku svijest. Ulijeva nam u dušu spokoj, dariva duhovnu snagu za nove bojeve, za nove izazove života.

Proslava 5. kolovoza u sve nas unosi nadu da možemo više, bolje i drugačije graditi ovu zemlju u međusobnom zajedništvu i zajedništvu europskih naroda. Zajedništvom smo postigli slobodu. Zajedništvom smo izborili svoju samostalnu domovinu. Zajedništvom na nacionalnoj razini, mudrim promišljanjem, dogovorom i razgovorom, možemo puno više pridonijeti izgradnji zemaljske nam Domovine. Imamo mnoge mogućnosti, imamo snage, imamo prirodne ljepote i bogatstva, imamo ljude. Treba nam mudro, kompetentno, trijezno i samoprijegorno vodstvo koje živi za svoj narod i za svoju Domovinu.

Svima vama, dragi pripadnici Vojne biskupije, čestitam svetkovinu naše nebeske zaštitnice Gospe velikoga hrvatskog krsnog zavjeta s molitvom da nas ona čuva i sačuva u zajedništvu Crkve. Čestitam Vam Dan pobjede i domovinske zahvalnosti i Dan hrvatskih branitelja.

Neka vas dobri i milosrdni Bog po zagovoru Presvete Djevice Marije blagoslov i čuva.

Vaš biskup,

✠ Msgr. Jure Bogdan,
Vojni ordinarij u RH

Božje milosrđe je vječno

Poruka svetog oca Franje "Urbi et orbi", Uskrs 2016.

"Hvalite Gospodina jer je dobar: vječna je ljubav njegova!" (Ps 136, 1)

Draga braćo i sestre, sretan vam Uskrs.

Isus Krist, utjelovljenje Božjeg milosrđa, iz ljubavi je umro na križu i iz ljubavi je uskrsnuo. Zato danas svečano proglašavamo: Isus je Gospodin!

Njegovo uskrsnuće u potpunosti ostvaruje proroštvo iz Psalma: Božje milosrđe je vječno, njegova ljubav je zauvijek, nikada ne umire. Možemo se potpuno pouzdati u njega i zahvaljujemo mu jer je radi nas sišao u dno bezdana.

Suočeni s duhovnim i moralnim ponorima čovječanstva, s prazninama koje se otvaraju u srcima i uzrokuje mržnju i smrt, samo nam beskonačno milosrđe može dati spasenje. Samo Bog može ispuniti svojom ljubavlju te praznine, te ponore i omogućiti nam da ne potonemo, već da i dalje zajedno kročimo prema Zemlji slobode i života.

Radosni navještaj Uskrsa: Isus, raspeti, nije ovdje, uskrsnuo je (usp. Mt 28, 5-6), pruža nam

utješnu sigurnost da je ponor smrti prijeđen i, s njim, poraženi su žalost, jauk i tjeskoba (usp. Otk 21, 4). Neka nas Gospodin, koji je pretrpio napuštenost od svojih učenika, težinu nepravedne osude i sramotu sramotne smrti, sada učini dionicima svog besmrtnog života i dadne nam svoj pogled nježnosti i samilosti prema gladnjima i žednjima, strancima i zatvorenicima, marginaliziranim i odbačenima, žrtvama zlostavljanja i nasilja. Svijet je pun ljudi koji pate u tijelu i duhu, dok se dnevne kronike pune izvješćima o teškim kaznenim djelima, često počinjenim unutar četiri zida obiteljskog doma, i oružanim sukobima velikih razmjera koji čitava pučanstva izlažu neizrecivim kušnjama.

Neka uskrsli Krist pokaže putove nade voljenoj Siriji, zemlji rastrganoj dugotrajnim sukobom, s njegovom tužnom povorkom razaranja, smrti, preziranja humanitarnog prava i rastakanja civilnog društva. Snazi uskrslog Gospodina povjeravamo razgovore koji se trenutačno vode, da se uz dobru volju i suradnju sviju uzmognu ubrati plodovi mira i počne graditi bratsko društvo.

tvo, u kojem će se poštovati dostojanstvo i prava svakog građanina. Neka poruka života, koja se začula s usta anđela kod kamena odvaljena od groba, porazi tvrdoču srca i promiće plodni susret naroda i kultura u drugim područjima Sredozemlja i Bliskog istoka, napose u Iraku, Jemu-nu i Libiji.

Neka nova slika čovjeka, koja blista na Kristovu licu, potakne u Svetoj zemlji suživot između Izraelaca i Palestinaca, kao i strpljivu raspoloživost i svakodnevnu predanost u izgrađivanju temelja pravednog i trajnog mira putem izravnih i iskrenih pregovora. Neka Gospodar života prati također intenzivne napore oko postizanja konačnog rješenja rata u Ukrajini, nadahnjujući i podržavajući također inicijative za humanitarnu pomoć, uključujući oslobađanje zatočenih osoba.

Neka Gospodin Isus, naš mir (Ef 2, 14), koji je svojim uskrsnućem pobijedio zlo i grijeh, potakne na ovu svetkovinu Usksra našu blizinu žrtvama terorizma, tog slijepog i surovog oblika nasilja koje ne prestaje proljevati nevinu krv u različitim dijelovima svijeta, kao što se dogodilo u najnovijim napadima u Belgiji, Turskoj, Nigeriji, Čadu, Kamerunu, Obali Bjelokosti i Iraku; neka dobrom ishodu usmjeri klice nade i perspektive mira u Africi; u mislima su mi napose Burundi, Mozambik, Demokratska Republika Kongo i Južni Sudan, označeni političkim i društvenim napetostima.

Bog je oružjima ljubavi pobijedio sebičnost i smrt; njegov Sin Isus je milosrdna vrata koja su širom otvorena za sve. Neka njegova uskrsna poruka sve više protegne svoje zrake na venezuelski narod u teškim uvjetima u kojima živi i na one koji drže u svojim rukama sudbinu zemlje, da se poradi na općem dobru, tražeći prostore dijaloga i suradnje sa svima. Neka se posvuda radi na jačanju kulture susreta, pravednosti i uzajamnog poštivanja, koji jedini mogu jamčiti duhovno i materijalno blagostanje građana.

Krist je uskrsnuo, taj navještaj života za cijavo čovječanstvo, odjekuje stoljećima i poziva nas da ne zaboravimo muškarce i žene na putu

traženja bolje budućnosti, sve brojniju četu migranata i izbjeglica – među kojima je mnogo djece – koji bježe od rata, gladi, siromaštva i društvene nejednakosti. Ta naša braća i sestre prečesto na svome putu susreću smrt ili odbacivanje onih koji bi im mogli pružiti gostoprimstvo i pomoć. Neka se na sljedećem Svjetskom humanitarnom sastanku na vrhu ne propusti staviti u središte ljudsku osobu s njezinim dostojanstvom i razraditi politike kadre pomoći i zaštititi žrtve sukoba i drugih izvanrednih situacija, naročito najranjivije i one koji su progonjeni zbog etničkih i vjerskih razloga.

Na ovaj slavni dan "raduje se zemlja obasjana tolikim sjajem" (usp. Hvalospjev svijeći), a ipak tako izmučena i zavijena u crno pohlepnim iskorištavanjem zbog zarade, koje narušava prirodne ravnoteže. Mislim posebno na ona područja koja su pogodjena učincima klimatskih promjena, koje često uzrokuju suše ili teške poplave, što ima za posljedicu prehrambenu krizu u raznim dijelovima planeta.

S braćom i sestrama koji su progonjeni zbog vjere i svoje vjernosti Kristovu imenu i pred zlom koje kao da ima prevagu u životu mnogih ljudi, iznova počujmo utješne Gospodinove riječi: "hrabri budite – ja sam pobijedio svijet" (Iv 16, 33). Danas je blistavi dan ove pobjede, jer je Krist zgazio smrt i svojim uskrsnućem je učinio da zablista život i besmrtnost (usp. 2 Tim 1, 10). "On nas je izveo iz ropstva na slobodu, iz tuge u radost, iz žalosti u slavlje, iz tame u svjetlo, iz ropstva u otkupljenje. Zato pred njim kličemo: Aleluja!" (Meliton Sardski, Uskrsna homilija).

Onima u našim društvima koji su izgubili svaku nadu i radost življenja, klonulim starijim osobama koje u samoći napuštaju snage, mladima kojima je, čini se, oduzeta budućnost, svima još jednom upućujem riječi Uskrsloga: "Evo, sve činim novo! (...) Ja ću žednomu dati s izvora vode života zabadava" (Otk 21, 5-6). Neka ta ohrabrujuća Isusova poruka pomogne svakome od nas ponovno, s većom hrabrošću i nadom, krenuti u izgrađivanje putova pomirenja s Bogom i našom braćom. To nam je toliko potrebno. ■

Misionarska Crkva, svjedokinja milosrđa

Poruka pape Franje za Svjetski misijski dan 2016. (16. listopada)

Draga braćo i sestre,

izvanredni Jubilej milosrđa, koji Crkva slavi, baca posebno svjetlo također na Svjetski misijski dan 2016.: poziva nas promatrati misiju „ad gentes“ kao veliko, neizmjerno djelo milosrđa, bilo duhovnog bilo materijalnog. Na ovaj Svjetski misijski dan svi smo pozvani "izlaziti" kao učenici misionari, svaki velikodušno ulazeći svoje talente, kreativnost, mudrost i iskustvo kako bi se do njelo poruku Božje nježnosti i suošjećanja čitavoj ljudskoj obitelji. Po misijskom poslanju, Crkva brine za one koji ne poznaju evanđelje, jer želi da se svi ljudi spase i dožive ljubav Gospodnju. Ona "ima zadatak naviještati Božje milosrđe, to živo srce evanđelja" (Misericordiae vultus, 12) i naviještati ga u svakom kutku svijeta, da ono dopre do svakog muškarca i žene, bili oni mlađi ili stari.

U susretu svake osobe s milosrđem Očevo se srce ispuni dubokom radošću; od samog početka, Otac pun ljubavi se okreće također najslabijima, jer njegova veličina i moć se otkrivaju upravo u njegovoj sposobnosti da se poistovjećuje s malenima, odbačenima i potlačenima (usp. Pnz 4, 31, Ps 86, 15; 103, 8; 111, 4). On je dobrohotan, pažljiv i vjeran Bog, koji je blizak onima u potrebi, osobito siromašnima; on ulazi s nježnošću u ljudsku stvarnost, baš kao što to čine otac i majka u životima svoje djece (usp. Jr 31, 20). Izraz koji se u Bibliji koristi za milosrđe upućuje na majčino krilo: odnosi se dakle na ljubav majke prema djeci, onoj djeci koju će ona uvijek ljubiti, u svakoj prilici i ma što da se dogodilo, jer su plod njezine utrobe. To je također bitan aspekt ljubavi koju Bog gaji prema svojoj djeci, na osobit način prema pripadnicima naroda koji je od njega potekao i koji on želi podizati i odgajati; pred njihovom slabošću i nevjerom, srce bi mu se ganulo i obuzimalo ga je suošjećanje (usp. Hoš 11, 8). On je milosrdan prema svima, njegova ljubav je za sve narode i njegova nježnost se proteže na sva stvorenja (usp. Ps 145, 8-9).

Milosrđe nalazi svoje najviše i najpotpuniye očitovanje u utjelovljenoj Riječi. Ona otkriva lice Oca bogata milosrđem "o njemu on govori i tumači ga ne samo slikama i prispopobama, već nadasve on milosrđe utjelovljuje i uosobljuje" (Ivan Pavao II., Enc. Dives in misericordia, 2). Kad rado primamo i slijedimo Isusa po Evanđelju i sakramentima, možemo, uz pomoć Duha Svetoga, postati milosrdni kao što je naš nebeski Otac milosrdan; možemo naučiti voljeti kao što

on nas ljubi i učiniti od svojega života besplatan dar, znak njegove dobrote (usp. Misericordiae vultus, 3). Crkva, usred svijeta, je prije svega zajednica koja živi Kristovo milosrđe: trajno osjeća njegov pogled i da ju je izabrao svojom milosrdnom ljubavlju. Ta ljubav nadahnjuje Crkvu u njezinu poslanju, ona je živi i daje je upoznati svim narodima kroz smjeran dijalog sa svakom kulturom i vjerskim uvjerenjem.

Tu milosrdnu ljubav, baš kao u počecima Crkve, svjedoče mnogi muškarci i žene svih životnih dobi i položaja. Značajna i sve veća prisutnost žena u svijetu misija, rame uz rame s muškarima, rječiti je znak Božje majčinske ljubavi. Vjernice laikinje ili Bogu posvećene žene, a danas nerijetko i cijele obitelji, ostvaruju svoj misijski poziv u raznim oblicima: od izravnog naviještanja evanđelja do karitativne službe. Priključene evangelizacijskom i sakralnom djelovanju misionara, žene i obitelji često bolje razumiju probleme ljudi i znaju kako im pristupiti na odgovarajući i, katkad, nov način: u posvećivanju brige životu, sa snažnim naglaskom na ljudima, a ne strukturama, te ulažeći sve ljudske i duhovne resurse u izgradnju dobrih odnosa, sklada, mira, solidarnosti, dijaloga, suradnje i bratstva, kako među pojedincima tako i u društvenom i kulturnom životu, posebice kroz brigu za siromašne.

Na mnogim mjestima evangelizacija započinje obrazovanjem, čemu djelo misija posvećuje mnogo vremena i truda, poput milosrdnog vinogradara iz Evanđelja (usp. Lk 13, 7-9; Iv 15, 1), strpljivo čekajući plodove nakon godina sporoga izgrađivanja; na taj način dolaze novi ljudi sposobni za djelo evangelizacije i dovesti evanđelje na ona mjesta gdje se to inače ne bi moglo ni zamisliti. Crkvu se također može nazivati "majkom" također za sve one koji će jednoga dana povjerovati u Krista. Nadam se, stoga, da će sveti Božji narod i dalje ostvarivati tu majčinsku službu milosrđa, koja pomaže onima koji još nisu čuli za Gospodina da ga nađu i uzljube. Vjera je Božji dar, a ne plod prozelitizma; ipak, ona raste zahvaljujući vjeri i ljubavi vjerovjesnika koji su svjedoci Krista. Dok prolaze svijetom, Isusovi učenici moraju imati onu ljubav koja nema granica, istu onu ljubav koju je naš Gospodin imao za sve ljudе. Mi naviještamo najljepši i najveći dar koji nam je dao: njegov život i njegovu ljubav.

Svi narodi i kulture imaju pravo primiti pokrov spasenja koja je Božji dar svakoj osobi. To

je utoliko potrebnije kad se uzme u obzir koliko je mnogo nepravdi, ratova i humanitarnih kriza danas koje tek treba riješiti. Misionari znaju iz iskustva da evanđelje oproštenja i milosrđa može donijeti radost i pomirenje, pravdu i mir. Nalog iz Evanđelja: "Podîte dakle i učinite mojim učenicima sve narode krstecî ih u ime Oca i Sina i Duha Svetoga i učeći ih čuvati sve što sam vam zapovjedio!" (Mt 28, 19-20) nije nimalo izgubio na snazi; štoviše sve nas obvezuje, u trenutnim prilikama i sadašnjim izazovima, osjetiti se pozvanima na novi misionarski "izlazak", kao što sam to rekao u apostolskoj pobudnici Evangelii gaudium: "Svaki kršćanin i svaka zajednica moraju raspoznati put koji Gospodin pokazuje, ali od svih nas traži se da prihvatimo ovaj poziv: izaći iz vlastite udobnosti i imati hrabrosti poći na sve periferije koje trebaju svjetlo evanđelja" (20).

Upravo ove jubilejske godine slavi se 90. obljetnica Svjetskog misijskog dana, koji je pokrenulo Papinsko djelo za širenje vjere, a odobrio papa Pio XI. 1926. godine. Smatram stoga uput-

nim podsetiti na mudre upute mojih predšasnika, koji su odredili da tome Djelu budu namijenjeni svi prilozi koji se u svakoj biskupiji, župi, vjerskoj zajednici, udruzi i crkvenom pokretu diljem svijeta prikupe za pomaganje kršćanskim zajednicama kojima je pomoć potrebna i za pružanje potpore naviještanju evanđelja do nakraj zemlje. Ni danas ne izostavimo taj znak misionarskog crkvenog zajedništva. Ne dopustimo da nam srca budu zatvorena u naše pojedinačne brige, već ih otvorimo obzorima čitavog čovječanstva.

Neka Presveta Bogorodica Marija, uzvišena slika otkupljenog čovječanstva, misionarski uzor za Crkvu, nauči sve muškarce, žene i obitelji, njegovati i čuvati na svakom mjestu živu i tajanstvenu prisutnost uskrsloga Gospodina, koji obnavlja i ispunja radosnim milosrđem odnose među osobama, kulturama i narodima. ■

papa Franjo

Iz Vatikana, 15. svibnja 2016., na svetkovinu Duhova

Poput brižne majke

Apostolsko pismo pape Franje u obliku motu propria o odgovornosti ordinarija u zaštiti najslabijih među osobama koje su im povjerene

Poput brižne majke Crkva ljubi svu svoju djecu, a posebnim osjećajem ljubavi štiti i brine se za najmanje i najslabije: to je zadaća koju Krist povjerava svekolikoj kršćanskoj zajednici. Svjesna toga, Crkva posvećuje brižljivu skrb zaštiti djece i ranjivih odraslih osoba.

Ta se zadaća zaštite i skrbi tiče cijele Crkve, ali je poglavito moraju u djelo provoditi crkveni pastiri. Stoga dijecezanski biskupi, eparsi i svi oni koji su odgovorni za partikularne Crkve, trebaju biti naročito marni u zaštiti najslabijih među osobama koje su im povjerene.

Kanonsko pravo već predviđa mogućnost uklanjanja iz crkvene službe „zbog važnih razloga”: to se odnosi i na dijecezanske biskupe, na eparhe i sve one koje pravo s njima izjednačuje (usp. kan. 193 § 1 CIC; kan. 975 § 1 CCEO). Ovim pismom kanim jasnije odrediti da je među takozvane „važne razloge” uključena nemarnost biskupa u obavljanju svoje službe, poglavito što se tiče slučajeva spolnog zlostavljanja maloljetnika i ranjivijih odraslih osoba, predviđenih motu propriem Sacramentorum sanctitatis tutela svetoga Ivana Pavla II., koji je moj ljubljeni prethodnik Benedikt XVI. još poboljšao. U tim slučajevima primjenjivat će se sljedeći postupak.

Članak 1

§ 1. Dijecezanski biskup ili eparh, ili pak onaj koji, pa bilo to i privremeno, ima odgovornost za pojedinu partikularnu Crkvu, ili drugu zajednicu vjernika njoj izjednačenu u smislu kan. 368 CIC i kan. 313 CCEO, može biti zakonski uklonjen sa svoje službe, ako je, zbog nemarnosti, učinio ili pak nije sprječio čine koji su prouzročili veliku štetu drugima, bilo da je riječ o osobama ili o svekolikoj zajednici. Ta šteta može biti fizička, moralna, duhovna ili materijalna.

§ 2. Dijecezanski biskup ili eparh može biti uklonjen jedino u slučaju teške manjkavosti u marnosti koju od njega zahtijeva njegova pastoralna služba, čak i bez njegove teške moralne krivnje.

§ 3. Ako je pak riječ o zloporabi maloljetnika ili odraslih ranjivih osoba dosta je da ta manjkavost bude važna.

§ 4. S dijecezanskim biskupom ili eparhom izjednačeni su viši poglavari redovničkih ustanova i družbi apostolskoga života papinskoga prava.

Članak 2

§ 1. U svim slučajevima u kojima se pojavljuju ozbiljni pokazatelji onoga što predviđa prethodni članak, nadležna Kongregacija Kurije može pokrenuti mjerodavnu istragu u vezi s tim, obavještavajući o tome dotičnu osobu i omogućujući joj da pribavi dokumente i svjedočanstva.

§ 2. Biskupu će biti omogućena obrana, što će moći činiti sredstvima koje predviđa pravo. Bit će upoznat sa svim fazama istrage i uvijek će mu biti pružena mogućnost susresti čelnike Kongregacije. Ako spomenuti susret ne zatraži biskup, sam će ga dikasterij predložiti.

§ 3. Nakon što biskup iznese svoju obranu, Kongregacija može narediti dodatnu istragu.

Članak 3

§ 1. Prije donošenja konačne odluke Kongregacija može sresti, prema potrebi, druge biskupe ili eparhe, članove biskupske konferencije, ili biskupske sinode Crkvi posebnoga prava, kojoj pripada biskup ili eparh pod istragom, s ciljem raspravljanja o slučaju.

§ 2. Kongregacija donosi svoje odluke na redovnom zasjedanju.

Članak 4

Ako smatra prikladnim ukloniti biskupa, Kongregacija će, ovisno o okolnostima slučaja:

1. u najkraćem mogućem roku uručiti dekret o uklanjanju;

2. bratski savjetovati biskupu da u roku od petnaest dana podnese ostavku. Ako biskup ne odgovori u previdenom roku, Kongregacija može izdati dekret o uklanjanju.

Članak 5

Odluku Kongregacije o kojoj se govori u 3. i 4 članku, treba odobriti Rimski prvosvećenik, koji će se, prije donošenja konačne odluke, posavjetovati sa za to određenim kolegijem pravnika, blagovremeno imenovanih.

Sve to što sam odlučio ovim apostolskim pismom danim kao motu proprio, određujem da se u cijelosti poštuje, unatoč svemu drugom suprotnom, čak i ako bi to bilo vrijedno posebnoga spomena, te određujem da se objavi u službenim novinama Acta Apostolicae Sedis, i u dnevniku "L'Osservatore Romano" stupajući na snagu 5. rujna 2016. godine. ■

papa Franjo

Iz Vatikana, 4. lipnja 2016. godine

Turizam za sve: promicati sveopću dostupnost

Papinsko vijeće za pastoral selilaca i izbjeglica, Poruka za Svjetski dan turizma 2016. (27. rujna)

1. "Turizam za sve: promicati sveopću dostupnost", tema je koju je Svjetska turistička organizacija (UNWTO) izabrala za Svjetski dan turizma 2016., koji će se, po običaju, slaviti 27. rujna. Sveta Stolica se priključila toj inicijativi od samog početka, svjesna velike važnosti tog sektora, kao i izazova koje pred nas stavlja i mogućnosti koje pruža za evangelizaciju.

U posljednjih nekoliko desetljeća, broj osoba koje imaju mogućnost korištenja odmora uvelike se povećao. Prema posljednjim statističkim podacima Svjetske turističke organizacije iz 2015. godine, broj dolazaka stranih turista u svijetu iznosi milijardu i 184 milijuna. Taj broj će, prema predviđanjima, do 2030. dosegnuti dvije milijarde. Tomu treba pridodati podatke o još većem broju turista koji se bilježi u turizmu na lokalnoj razini.

2. Uz taj brojidelni porast, porasla je također svijest o pozitivnom utjecaju turizma na

različita područja života, s njegovim brojnim koristima i potencijalima. Ne zanemarujući neke njegove negativne ili dvoznačne aspekte, uvjereni smo da turizam humanizira jer – da spomenemo samo nekoliko pozitivnih obilježja – predstavlja priliku za odmor, mogućnost za međusobno razumijevanje između naroda i kultura, sredstvo za ekonomski razvoj, promiče mir i dijalog, pruža mogućnost za obrazovanje i osobni rast kao i prigodu za susret s prirodom te je ambijent za duhovni rast.

3. Na temelju te pozitivne ocjene i svjesni da su turizam, na poseban način, i slobodno vrijeme općenito "potreba ljudske naravi koja očituje u samoj sebi neospornu vrijednost"(1), moramo zaključiti, oslanjajući se na Crkveno učiteljstvo(2), da turizam nije samo prilika, već mora biti pravo sviju i ne može se ograničiti na određene društvene slojeve ili određena zemljopisna područja.

Svjetska turistička organizacija ističe da turizam "predstavlja pravo jednako otvoreno svim stanovnicima svijeta [...], i nikakve se prepreke ne smije stavljati na njegovu putu"(3).

Dakle, moguće je govoriti o "pravu na turizam", koje je zasigurno konkretan izraz prava "na odmor i slobodno vrijeme, što uključuje razumno ograničenje radnih sati i povremene plaćene praznike", priznato čl. 24 Opće deklaracije o ljudskim pravima, usvojene 1948. godine.

4. Međutim, stvarnost pokazuje da ono danas nije dostupno svima i da postoji još uvijek mnogo ljudi koji su i dalje isključeni iz ostvarivanja toga prava.

Prije svega, u mnogim zemljama u razvoju, gdje još nisu osigurane osnovne potrebe, pravo na turizam čini se nečim vrlo dalekim. Govoriti o toj temi može čak izgledati i neozbiljno, premda ta djelatnost može također biti resurs u borbi protiv siromaštva. Ali i u ekonomski najrazvijenijim zemljama postoje značajni dijelovi društva koji nemaju lak pristup turizmu.

Zato se na međunarodnoj razini promiče takozvani "turizam za sve" koji može uživati bilo tko i koji u sebi objedinjuje ideje "dostupnog turizma", "održivog turizma" i "socijalnog turizma".

5. Pod pojmom "dostupan turizam" podrazumijeva se napore koji se ulažu kako bi se zajamčilo da turističke destinacije i usluge budu dostupne svima, neovisno o kulturnom profilu, trajnim ili privremenim ograničenjima (fizičkim, mentalnim ili osjetilnim), ili posebnim potrebama koje zahtijevaju, primjerice, djeca ili starije osobe.

6. Pojam "održivi turizam" uključuje nastojanje da ta ljudska djelatnost što je više moguće poštuje kulturne i ekološke raznolikosti mjesta na kojem se provodi, uzimajući u obzir i sadaš-

nje i buduće posljedice. Enciklika pape Franje Laudato si' može biti od velike pomoći u dobrom upravljanju stvorenim svijetom koji je Bog povjedio čovjeku(4).

7. Pojam "socijalni turizam", pak, traži da nitko ne bude isključen na temelju različite kulture, manjka sredstava ili zato što živi u manje razvijenim regijama. Među ciljnim skupinama intervencija u tome sektoru su mladi ljudi, obitelji s većim brojem djece, osobe s posebnim potrebama i starije osobe, kao što se navodi u Globalnom etičkom kodeksu za turizam(5).

8. Potrebno je, dakle, promicati "turizam za sve" koji je etički i održiv, u kojem se jamči stvana fizička, ekonomska i društvena dostupnost i izbjegava sve oblike diskriminacije. Takav jedan cilj moguće je postići jedino suradnjom svih: političara, poduzetnika, korisnika kao i udruga koje djeluju na tome području.

Crkva pozitivno ocjenjuje dosadašnje napore poduzete u prilog "turizma za sve", te inicijative "koja stvarno stavljuju turizam u službu osobnog ostvarenja i društvenog razvoja"(6). Crkva već duže vrijeme nudi svoj doprinos i kroz teorijsko razmišljanje i kroz konkretne inicijative, od kojih su mnoge pionirske, ostvarene unatoč ograničenim materijalnim resursima i s mnogo predanosti, polučivši dobre rezultate.

Neka se zauzimanje Crkve za "turizam za sve" živi i shvaća kao "svjedočanstvo posebne Božje posebne naklonosti prema najmanjima"(7). ■

*Antonio Maria kard. Veglio
Predsjednik*

*Joseph Kalathiparambil
Tajnik*

Vatikan, 24. lipnja 2016.

(1) Papinsko vijeće za pastoral selilaca i izbjeglica, Smjernice za pastoral turizma, 29. lipnja 2001., br. 6.

(2) Usp. Drugi vatikanski koncil, pastoralna konstitucija Gaudium et spes, 7. prosinca 1965., 61 i 67; Papinsko vijeće za pastoral selilaca i izbjeglica, Smjernice za pastoral turizma, 6.

(3) Svjetska turistička organizacija, Globalni etički kodeks za turizam, 1. listopada 1999., čl. 7 § 1.

(4) Usp. Franjo, enciklika Laudato si' o brizi za zajednički dom, 24. svibnja 2015.

(5) Usp. Svjetska turistička organizacija, Globalni etički kodeks za turizam, čl. 7 § 4.

(6) Usp. Papinsko vijeće za pastoral selilaca i izbjeglica, Smjernice za pastoral turizma, 24.

(7) Isto.

Priopćenje Hrvatske biskupske konferencije

O sudjelovanju u troškovima školskog prijevoza

Sukladno međunarodnom Ugovoru o gospodarskim pitanjima između Svetе Stolice i Republike Hrvatske od 9. listopada 1998. Katolička Crkva u Hrvatskoj svake godine dobiva određeni iznos iz državnog proračuna.

U proteklom razdoblju u nekoliko navrata, na zamolbu Vlade RH, Katolička Crkva odrekla se određenog iznosa želeći dati svoj doprinos napose u vremenu krize. I ove godine, na zamolbu Vlade RH, hrvatski su biskupi odgovorili da su spremni svotom od 10 milijuna

kuna sudjelovati u pokrivanju dijela troškova školskog prijevoza učenika. Budući da se radi o međunarodnom ugovoru sama provedba ovog odricanja zahtjeva određenu proceduru koja je u tijeku.

I ovom gestom, kao i kroz svoje razne pastoralne, obrazovne i karitativne projekte, Crkva želi pripomoći obiteljima i omogućiti djeci i mlađima da imaju što dostupnije školovanje. ■

Tajništvo HBK, 16. ožujka 2016. godine

Priopćenje s 52. plenarnog zasjedanja HBK

Plenarno zasjedanje Hrvatske biskupske konferencije, 52. po redu, održano je pod predsjedanjem predsjednika HBK zadarskog nadbiskupa Želimira Puljića u Zagrebu od 5. do 7. travnja. Na zasjedanju su uz članove HBK sudjelovali apostolski nuncij u Republici Hrvatskoj nadbiskup Alessandro D'Errico, izaslanik Biskupske konferencije Bosne i Hercegovine vojni ordinarij msgr. Tomo Vukšić, predsjednik Slovenske biskupske konferencije biskup Novoga Mesta msgr. Andrej Glavan, izaslanik Talijanske biskupske konferencije biskup Coccordia-Pordenonea msgr. Giuseppe Pellegrini, izaslanik Međunarodne biskupske konferencije sv. Ćirila i Metoda msgr. Ivan Penzeš i srijemski biskup msgr. Đuro Gašparović.

Na početku zasjedanja predsjednik HBK posebno je pozdravio novozaređenog vojnog ordinarija msgr. Juru Bogdana koji je prvi put nazočio plenarnom zasjedanju HBK. Podsjetio je kako su od prošlogodišnjeg redovitog jesenjeg zasjedanja održana dva susreta: Izvanredno zasjedanje HBK i redovito zajedničko zasjedanje HBK i BK BiH. Uz to u međuvremenu su održani Teološko-pastoralni tjedan, Peti pastoralno-katehetski kolokvij za svećenike kao i brojni katehetski sastanci i svećeničke rekolekcije koji su, nadahnuti dvjema sinodama, bili posvećeni temi obitelji. Predsjednik HBK se osvrnuo i na povjesni susret pape Franje s moskovskim patrijarhom Kirilom sredinom veljače na Kubi s kojega

su dvojica poglavara uputili zajedničku izjavu u kojoj su na osobit način progovorili o zajedničkim stajalištima o obitelji i stradanju kršćana na različitim stranama svijeta. Na kraju je ukratko prikazao sve najvažnije teme o kojima će biskupi raspravljati na zasjedanju.

Drugog dana zasjedanja biskupima se pridružio i novoimenovani gospičko-senjski biskup o. Zdenko Križić. Predsjednik HBK izrazio mu je dobrodošlicu te je istaknuo kako je njegovo poslanje služiti vjernicima Gospičko-senjske biskupije i šire. Otajstvom biskupskog poslanja, naime, biskupi su povezani na zajedničkom zadatku naveštanja riječi Božje, dijeljenja svetih sakramenata i odgajanja naroda Božjega. Premda nas pred tim poslovima mogu obuzimati osjećaji straha, predsjednik HBK je ohrabrio msgr. Križića neka se ne plaši, jer toliki su koji ga prate svojim molitvama. U radnom dijelu biskupi su informirani o susretu članova Stalnoga vijeća HBK s papom Franjom, državnim tajnikom kardinalom Pietrom Parolinom i predsjednikom Papinskoga vijeća za promicanje jedinstva kršćana kardinalom Kurтом Kochom početkom ožujka u Rimu. Ponovno je istaknuto kako radno tijelo pod pokroviteljstvom Svetе Stolice, a sastavljeno od predstavnika Katoličke Crkve i Srpske pravoslavne Crkve, neće ulaziti u samu kauzu bl. Alojzija Stepinca jer je ona privredna kraju u Kongregaciji za kauze svećaca. I sam Sveti Otac i kardinal Pietro Parolin, kao i drugi sugovornici biskupa u Vatikanu ne

dovode uopće u pitanje svetost bl. Alojzija Stepinca. Radi se samo o odgodi za koju, biskupi vjeruju, neće dugo trajati.

Na ovom zasjedanju biskupi su razmotrili nacrt dvaju dokumenata koji su nakon plodne rasprave i predloženih izmjena poslani na daljnju doradu. Prvi dokument s radnim naslovom „Odgovor u vjeri. Kateheza u kontekstu nove evangelizacije“. Kroz pet poglavila u dokumentu se između ostaloga promišlja o katehetskim zadaćama Crkve u promijenjenim okolnostima. Nadalje nastoji se odgovoriti na pitanje kome je namijenjena župna kateheza i kako zapravo katehizirati te se ističe važnost organizacije i usklađivanja naveštaja i kateheze na svim crkvenim razinama. Raspravljalo se i o Pravilniku HBK kojim se žele bolje urediti procedure, zadaće i ovlasti pojedinih tijela unutar HBK. Biskupi su bili upoznati i s temeljnim naglascima Cjelovite kurikularne reforme, objavljene u radnim tekstovima Okvirnoga, ali i drugih nacionalnih kurikuluma. Na poseban način su se zanimali za katolički vjeronauk u školi unutar navedene reforme sa željom očuvanja njegovih konfesionalnih i katehetskih vlastitosti definiranih Ugovorima između Republike Hrvatske i Svetе Stolice. Budući da Okvirni nacionalni kurikulum naglašava da promjene predložene Cjelovitim kurikularnom reformom nisu tek 'kozmetičke prirode', već početak smislenе, sustavne i korjenite promjene sustava odgoja i obrazovanja, biskupi pozivaju sve znanstvene i stručne krugove kao i roditelje učenika te druge kojima je stalo do doista obnovljene sadašnjosti i budućnosti Republike Hrvatske da se na primjenen način uključe u stručnu i javnu raspravu svih predloženih predmetnih i drugih kurikuluma. Uz to biskupi su razmotrili i značenje kurikularne reforme za katoličke škole.

Na zasjedanju su podnesena izvješća pojedinih komisija, vijeća i odbora. Tako je biskupima predstavljeno djelovanje Hrvatskoga Caritasa koji je uz svoje brojne redovite projekte poput Tjedan solidarnosti i zajedništva s Crkvom i ljudima u Bosni i Hercegovini, Nedjelje Caritasa, božićnih akcija i inih, odigrao iznimno važnu ulogu u pomaganju izbjeglicama koje su u velikom valu prolazile kroz našu zemlju tijekom protekli jeseni i zime. Caritas se uključio od prvoga dana te i dalje pozorno prati razvoj situacije nakon što su zatvorene granice na izbjegličkoj ruti.

Pastoral mladih ove je godine u znaku priprave za Svjetski susret mladih u Krakovu koji će se održati od 20. do 31. srpnja 2016. pod geslom „Blago milosrdnjima, oni će zadobiti milosrđe“ (Mt 5, 7). Prijave za susret traju do 30. lipnja, a do sada je već prijavljeno 2590 mladih iz Hrvatske.

Osobito uspješnom ocijenjena je Godina posvećenog života koja je bila prožeta mnogim susretima i događanjima. Biskupi su podržali sve one inicijative koje su tijekom Godine posvećenog života prepoznate kao vrijedne i plodonosne te će se s njima nastaviti i ubuduće.

Glede pastoralu obitelji istaknuto je snažno nastojanje da se aktivnije poradi na unaprjeđenju priprave za brak na tragu poticaja s dviju nedavnih vatikanskih sinoda o obitelji. Najavljeni su Drugi nacionalni studijski dani za djelatnike obiteljskog pastoralu koji će se održati u Osijeku 22. i 23. travnja 2016. na temu „Očinstvo i majčinstvo – dva lica roditeljskog poslanja“. Biskupi su informirani o organizaciji Prvog hoda za život u Zagrebu, 21. svibnja 2016. godine. Dobro je što se građani organiziraju i okupljaju, posebice oko vrijednih tema o ljudskom životu, koji je, nažlost često izložen ugrozi od rođenja, pa tijekom rasta i razvoja do samog svršetka. Sve ljude dobre volje, koji se aktivno zauzimaju za dostoјanstvo, poštivanje i obranu ljudskog života preporučujemo u molitve.

Drugoga dana zasjedanja članove Stalnoga vijeća HBK: predsjednika HBK zadarskog nadbiskupa msgr. Želimira Puljića, potpredsjednika HBK zagrebačkog nadbiskupa kardinala Josipa Bozanića, đakovačko-osječkog nadbiskupa msgr. Đuru Hranića, porečkog i pulskog biskupa msgr. Dražena Kutlešu te generalnog tajnika HBK msgr. Enca Rodinisa, primio je predsjednik Vlade Republike Hrvatske gosp. Tihomir Orešković u Banskim dvorima. Sastanku su nazočili prvi potpredsjednik Vlade Tomislav Karamarko, potpredsjednik Vlade Božo Petrov i ministar pravosuđa Ante Šprlje. Razgovaralo se o predstojećem susretu premijera s papom Franjom u Rimu. Obostrano je istaknuta važnost postupka kanonizacije blaženog Alojzija Stepinca. Predstavnici HBK izrazili su uvjerenje da će nedavno formirana mješovita komisija što prije završiti s radom. U razgovoru je ocijenjeno i kako su odnosi između države i Katoličke Crkve dobri, te istaknuta suradnja na socijalnom, kulturnom i obrazovnom planu. Posebice je naglašena važnost zajedničkog zauzimanja za hrvatski narod u susjednoj Bosni i Hercegovini što je bila jedna od tema premijerovog susreta s papom Franjom. Zaključno su obje strane izrazile spremnost da se crkvena i državna komisija redovito susreću kako bi što učinkovitije mogle rješavati pitanja od zajedničkog interesa.

Na zasjedanju su imenovani članovi u Biskupsku komisiju HBK za odnose s državom: msgr. Đuro Hranić, msgr. Antun Škvorčević, msgr. Jure Bogdan, msgr. Vjekoslav Huzjak,

msgr. Mijo Gorski, a njezin predsjednik je msgr. Dražen Kutleša koji je u tu službu izabran na prošlogodišnjem jesenskom zasjedanju. Za novog predsjednika Komisije HBK i BKBiH za hrvatski martirologij izabran je msgr. Jure Bogdan nakon što je papa Franjo prihvatio odreknuće od službe dosadašnjeg predsjednika gospicko-senjskog biskupa u miru msgr. Mile Bogovića.

Redoviti godišnji susret članova HBK s redovničkim provincijalima, članovima Hrvatske konferencije viših redovničkih poglavara i poglavarica održan je 7. lipnja 2016. u Zagrebu, u sjedištu HBK. Na početku susreta nazočne su pozdravili predsjednik HBK, zadarski nadbiskup Želimir Puljić, te u ime Hrvatske konferencije viših redovničkih poglavara o. Anto Gavrić, provincial Hrvatske dominikanske provincije.

Na susretu se razgovaralo o temi "Naša Crkva i katoličke škole" o čemu je izvjestio msgr. Antun Škvorčević, predsjednik Vijeća HBK za katolički odgoj i obrazovanje. U svom izlaganju biskup je podsjetio kako na području Republike Hrvatske postoji 12 srednjih i 8 osnovnih katoličkih škola koje polazi 3500 učenika i u kojima djeli 572 profesora i nastavnika. Katoličke škole ostvaruju jedinstveni odgojno obrazovni projekt čije je osnovno obilježje sinteza vjere i kulture, znanja i mudrosti. Posebnost katoličkih škola je, uz zajedničke programe s drugim javnim školama, što one provode odgojno-obrazovni projekt utemeljen u Kristu i Evangeliju. One su i odgojno obrazovne ustanove i mjesto evangelizacije, apostolata i pastoralnog djelovanja. Na tragu općih reformi školstva u Hrvatskoj i katoličke škole moraju izraditi vlastiti kurikul kojim će uz temeljne predmete iz javnih škola moći ugraditi 20-30% programa koji će biti specifičan za ove škole. Govorilo se i o pitanju usklađivanja statuta, kao i potrebi cjelovite formacije od vrtića, osnovnih i srednjih škola, pa sve do katoličkog sveučilišta. Usljedila je bogata rasprava u kojoj je izražena radost zbog susreta i svijesti zajedničke odgovornosti biskupa i provinciala za boljšak i napredak Crkve i društva u kojem djeluju katoličke škole.

U nastavku susreta govorilo se o dokumentu HBK "Smjernice za postupanje u slučajevima spolnoga zlostavljanja maloljetnika" kojeg je odobrila Kongregacija za nauk vjere. Smjernice su predviđene kao pomoć crkvenim pogla-

varima u traženju istine i pravde, kažnjavanju počinitelja te liječenju nanesenih rana. One su također izraz brige koju Crkva pokazuje prema žrtvama spolnog zlostavljanja i prema svakom drugom obliku nasilja i iskorištanja.

U popodnevним satima održano je izvanredno zasjedanje Hrvatske biskupske konferencije, na kojem je nazočio i novoimenovani šibenski biskup msgr. Tomislav Rogić, kojemu je izražena srdačna dobrodošlica. Biskupi su ponovno raspravljali o nacrtu dokumenta "Da vaša radost bude potpuna - smjernice za župnu katehezu". Biskupi su usvojili "Pravilnik Hrvatske biskupske konferencije" koji stupa na snagu 1. rujna 2016. godine. U kontekstu Hrvatske katoličke mreže (HKM), kao krovne medijske ustanove HBK, biskupi su posvetili pozornost analizi programa Hrvatskog katoličkog radija (HKR). Uz izloženu analizu istaknuta je važnost evangelizacijske uloge koju ima radio i drugi katolički mediji. U vidu što boljeg ostvarenja ove zadaće ovoj temi posvetit će se pozornost i na narednim zasjedanjima.

Potaknuti događajima i okolnostima trenutnog stanja u hrvatskom društvu biskupi su izrazili duboku zabrinutost koja je povezana s teškoćama demokratskog funkciranja vlasti. Naime, bolno je promatrati postupke s nedostatkom odgovornosti i nebrige za vrijednosti koje su u temelju slobodne hrvatske države, a za koje su podnesene tolake žrtve hrvatskih branitelja. Važno je to imati pred očima upravo u današnja kada se spominjemo 25. obljetnice hrvatske državnosti. Biskupi smatraju kako je pogubno dopustiti da se produbljuju postojeće podjele, temeljem otklona od istine i uskih sebičnih ili političkih interesa, te stranačkih probitaka. Stoga se pozivaju vjernici neka u svoje molitvene nakane uključe rad odgovornih za politički život i brigu za opće dobro naroda i domovine. ■

Tajništvo HBK

Susret članova HBK s redovničkim poglavarima i Izvanredno zasjedanje HBK

Homilija kardinala Josipa Bozanića na misi za Domovinu

Zagreb, crkva Sv. Marka, 25. lipnja 2016.

Cijenjena gospođo Predsjednice Republike Hrvatske,

poštovani gospodine Predsjedniče Hrvatskoga sabora i saborski zastupnici,

poštovani gospodine Predsjedniče Hrvatske vlade i svi predstavnici izvršne i sudbene vlasti.

Draga braćo biskupi i prezbiteri, redovnici i redovnice,

poštovani pripadnici hrvatske vojske i policije, dragi hrvatski branitelji,

poštovani predstavnici znanstvenih, obrazovnih i kulturnih institucija!

Draga braćo i sestre u Kristu!

1. U ovom se slavlju sada spominjemo onoga što se dogodilo 25. lipnja, prije dvadeset i pet ljeta, godine Gospodnje 1991. kada je Hrvatski sabor donio Deklaraciju o proglašenju suverene i samostalne Republike Hrvatske. Hrvatski je Sabor taj dokument, koji ima povijesno značenje za hrvatski narod i sve građane Hrvatske, donio kao plod demokratizacije naše zemlje što je omogućeno padom totalitarnog sustava, a slijedom promjena koje su od 1989. godine zahvatile zemlje Europe u kojima je vladala komunistička diktatura.

Iako se radilo o prevažnom događaju u cjelokupnoj hrvatskoj povijesti, proglašenje hrvatske samostalnosti i suvereniteta nije prošlo u euforiji – jer zlokobni tutanj rata sve je snažnije odjekivao. Čitajući što je prije točno 25 godina, na današnji dan, izjavio moj prethodnik na stolici zagrebačkih nadbiskupa blažene uspomene kardinal Franjo Kuharić, vidljiva je njegova strepnja i duboka zabrinutost. U njegovoj izjavi stoji: "Mi kao vjernici i građani svjesni

smo važnosti takve odluke, ali isto tako svjesni smo složenosti i ozbiljnosti naše cijelokupne situacije. Stoga svim vjernicima upućujem poziv na molitvu da Svetog Bog rasvjetli misli i savjesti svih odgovornih u odlukama da se postigne pravedni mir u kojem će svi građani Hrvatske imati mogućnost da žive svoje puno ljudsko, vjersko i nacionalno dostojanstvo. To želimo svim narodima ovih prostora. Neka ta Deklaracija bude velika povelja mira, međusobnog poštovanja u pravednosti i slobodi".

Samo dva dana nakon izjave blagopokojnoga kardinala, katolički biskupi u ondašnjoj državi sabrali su se u Zagrebu na izvanrednom zasjedanju na kojem neki biskupi, zbog ratnih pokreta vojske i naoružanih skupina, nisu mogli sudjelovati. Okupljeni biskupi, osuđujući ratne pohode vojske, poručili su: "Ustavne odluke o kojima je riječ nisu donesene samovoljom ljudi na vlasti, nego voljom naroda izraženom na slobodnim izborima a zatim na plebiscitu i referendumu. Treba ih stoga, u skladu s općim etičkim i pravnim načelima međunarodnog života, prihvati i poštivati kao zakonitu volju naroda. Osporavanje ustavnih odluka Hrvatskog sabora i Skupštine Republike Slovenije (...), bilo vojnom silom JNA bilo privatno naoružanim skupinama, protivno je moralu, poštivanju ljudskih prava, i prava naroda na samoodređenje". Tako su zaključili biskupi.

2. Dragi vjernici, ovo što se sada događa pod svodovima drevne crkve svetog Marka evanđelista na Gornjem gradu misno je slavlje, a svaka misa opire se trendu zaborava. Sudjelujući na misi, naime, ne samo da sakramentalno izgrađujemo kulturu sjećanja na Božju prisutnost i pobedu po Isusovoj muci, smrti i uskr-

snuću, nego ovdje i sada živimo, ovdje i sada naviještamo i ponazočujemo Isusovu žrtvu na križu, a to će tako biti i kad nas više ne bude na zemlji.

Mi, kao vjernici, kao Crkva, narod smo Božji i mistično Tijelo Kristovo. Mi otajstveno s njim i supatimo i pobjeđujemo, upravo sada. Zato misa nije tek puko sjećanje na Isusove pobjede iz nekih davnih vremena, ona nije nešto što se tiče nekih drugih ljudi, ona je naše ulazenje u Kristovo događanje, u pobjedu dobra koje se događa ovdje i sada, za sve ljude. Nema, dragi vjernici, zaborava, i nema nikakve dvojbe: Krist je prisutan ovdje i sada; Crkva je ovdje i sada, a danas u ovom euharistijskom slavlju smijemo biti ponosni što Bogu zahvaljujemo za državu Hrvatsku, koja je ovdje i sada.

Unatoč svim teškoćama kroz koje danas prolazi naša Domovina, nismo došli ovamo jednostavno obilježiti jubilej hrvatske državnosti. Ovdje smo se okupili na slavlju zahvalnosti Bogu za postojanje hrvatske države, naše "junačke zemlje mile". Ovdje smo se okupili da zahvalimo Bogu za državnost i slobodu koje su nam, po žrtvi prolivene krvi hrvatskih branitelja, unatoč progonima i rušenjima te tegobnom putu demokratskoga dozrijevanja, darovane živjeti posljednjih četvrt stoljeća.

3. Braćo i sestre, danas smo pozvani svrnuti pogled na prijeđeni put i ne zaustavljati se na općenitim mislima koje pokušavaju, s jedne strane, prihvatiti tvrdnju o veličini postignutoga ili, s druge strane, umanjiti vrijednost prijeđenoga puta, što proizlazi iz skretanja pogleda s temeljnoga na manje važno.

Zahvalni smo Gospodinu što u svojoj najnovijoj povijesti imamo one koji su pod vodstvom prvog hrvatskoga predsjednika dr. Franje Tuđmana žrtvovali sebe i svoje živote za svoje bližnje i za Domovinu. Mislim ponajprije na hrvatske branitelje, ali i na tolike druge ljude koji su sebe ugradili u slobodu našega naroda i u nadu hrvatske državnosti. Oni su izabrali put koji je otvorio i koji trajno otvara prostore nade. Na taj se put kao narod trebamo vraćati svaki put kada nam se nude primamljiva obećanja, bez temelja i pokrića.

U ovih dvadeset i pet godina života neovisne i slobodne Hrvatske, kojih se danas spominjemo, sažete su rijeke najsnažnijih osjećaja ushita, pobjeda, sebedarja, vjernosti i zajedništva, života i umiranja za druge, istinske pobožnosti i nastojanja oko dobra. Ali jednako tako u tih dvadeset i pet godina u Hrvatskoj susrećemo i gorke trenutke sebičnosti i razdora, izdaja i podjela, nepoštovanja drugog čovjeka i vlastite

Domovine, previše površnosti i kratkovidnosti, grubosti i neosjetljivosti, ucjena, zanemarivanja i izazivanja Boga nevjernošću...

Tako u dvadeset i pet godina, ispunjenih mnoštvom previranja i strepnji, svjedočimo čudesnim darovima, ali i nemaru prema njima. Istina je da se u mnogočemu s pravom pitamo biblijskim riječima današnjega čitanja: S čime da te prispodobim? Na koga si nalik, Domovino naša? To pitaju oni koji se sjećaju muka rađanja hrvatske slobode prije dvadeset i pet godina, ali to pitaju i naraštaji koji su stasali tijekom toga vremena. Ovaj srebrni jubilej bremenit je strepnjama djedova i baka, majki i očeva, djece i unuka.

Braćo i sestre, Božja riječ nikada ne ostaje na beznađu. Ona nas i danas poziva da pred Gospodina iznesemo svoje osjećaje, da mu uputimo molitvu, da pred njegovo lice "izlijemo svoje srce". Naša današnja molitva i zahvala očitovanje je naše zahvalnosti Bogu i pouzdanja u njega. Ona je znak da prihvaćamo da nas on vodi i želje da nas osloboди svake sebičnosti kojom se udaljavamo od svoje sreće i dobra Domovine.

4. Dragi vjernici, danas slavimo Dan državnosti, jer na današnji dan prije 25 godina, polazeći od volje naroda izražene na referendumu 19. svibnja 1991. godine, utemeljena je Hrvatska kao samostalna i suverena država. Povijesni događaji devedesetih godina prošloga stoljeća označuju početak suvremene povijesti za hrvatski narod. Oni su za nas od presudne važnosti. Ti događaji predstavljaju prekretnicu i novi početak za narod i domovinu Hrvatsku. Potrebno je stoga čuvati, tumačiti i novim naraštajima prenositi spomen na te presudne događaje zadnjega desetljeća dvadesetoga stoljeća. Oni rasvjetljaju temeljna pitanja našeg nacionalnog i državnog identiteta. S tim događajima započinju i suvremeni demokratski procesi hrvatskoga društva, koje vapi za novim zajedništvom i dijalogom.

Naime, nakon oslobođenja od totalitarnih sustava fašizma i nacizma, Hrvatska se tek 1990. godine oslobođila totalitarnog komunističkog sustava. Svibanj 1945., "za razliku od drugih naroda kojima je vraćena sloboda i demokracija, dolaskom marksističkoga totalitarnog sustava za nas je značio nov početak progona, zatvora, ubijanja nevinih ljudi" (Pismo Hrvatske biskupske konferencije o 50. obljetnici završetka Drugoga svjetskog rata, Zagreb, 1. svibnja 1995.).

Braćo i sestre, opterećuje našu sadašnjost i zamagljuje pogled u budućnost neprestano vraćanje temama naše prošlosti: Drugom svjet-

skom ratu i poraću, fašizmu i onomu što se predstavlja pod pojmom antifašizma. Sve što je povezano s predratnim, ratnim i poslijeratnim razdobljima i s velikim zlima: fašizmom, nacizmom i komunizmom, prepustimo studiju i znanstvenom istraživanju. Ne treba se politika baviti tim pitanjima. Njezina je zadaća samo uspostaviti državne znanstvene nadstranačke institucije i potporom osigurati njihov rad.

U nas je još uvijek prisutan strah od činjeničnog znanstvenog istraživanja toga razdoblja. A treba otvoreno reći da oni, koji ne dopuštaju da o tim događajima govore činjenice, dokumenti i znanstvena istina, unose stare podjele u hrvatsko društvo i zarobljenici su sljepila koje suvremenu Hrvatsku ne otvara budućnosti. Ne treba skrivati da promicatelji takvih pokušaja često skrivaju istinu o ljudima i vremenu koje još uvijek treba istražiti. Stoga se pitamo jesu li u Hrvatskoj toliko moćne one snage koje ne žele da istina dođe na vidjelo? A Isus nam poručuje: "Istina će vas oslobođiti" (Iv 8, 32).

5. Danas, kao zagrebački nadbiskup, moram reći i ovo. Na današnji blagdan postaje jasnije zašto lik i djelo našega blaženoga Alojzija Stepinca neki smatraju prijetnjom do te mjere, da mu se ni ime, niti časno djelovanje ne smije u svijetu valjda ni spomenuti. Dobro vidimo: ne može biti problem u njegovu djelovanju o kojemu je svoj sud dala ne samo povjesna eksperтиza, nego i samo nebo. Jedini je problem to što blaženi Alojzije predstavlja za Hrvatsku danas.

Njegov lik, jer okuplja Hrvatsku, jer se uz njegov grob sastaje narod i sva povijest, nezabilazni je dio hrvatskog identiteta, i zato on smeta. Znali su njegovi progonitelji: makne li se Stepinca, nema ni Hrvatske kakvu pozajemo. Nagrdi li se Stepinčev lik, nagrdila se i Hrvatska. Baci li se ljaga na Stepinca, stiguće nositi čitava nacija. No, odavde kao Crkva poručujemo: Bog je već proslavio svetost Alojzija Stepinca i tko god ide protiv njegova lika, ide protiv Boga. A to je bitka koju nitko ne može dobiti.

6. Na dvadeset i petu obljetnicu hrvatske državnosti promatramo put iza nas i put koji je pred nama. Uvijek u svjetlu Božje prisutnosti. Pred sobom vidimo nove naraštaje, pitajući

se što im ostavljamo i što im trebamo poručiti. Baština koju im prenosimo sadrži u sebi i tužaljke, ali one ne smiju prevladati. Našemu je naraštaju dano da prenosimo slobodu, iznimna svjedočanstva ljubavi i neprocjenjivo blago temelja u istini.

Hrvatska je država ostvarenje vjekovne državotvorne težnje prisutne u hrvatskom narodu čiji je Hrvatski sabor tijekom povijesti bio i uvijek ostaje znak i instrument. Ovdje rado ponavljam riječi iz svoga pastirskog pisma Društvo po mjeri Očenaša: "Vlastita država nije sebi svrha, ona je u službi općeg dobra naroda i građana. Ona je moćni instrument služenja miru na našim nemirnim prostorima. Stoga ona treba služiti zaštiti slobode, razvitku društvenih vrлина i općem blagostanju. Država – to je prilika i obveza da se jedan dio svijeta učini prikladnim boravištem za ljude. Smatram stoga hrvatsku državu velikim povijesnim napretkom i trajnom obvezom. Ona je rezultat naših zajedničkih nastojanja. U svemu pak tome naziremo također dar Božji koji sa zahvalnošću valja njezovati kako bi urođio plodovima pravednosti i mira" (br.: 15.).

7. Braćo i sestre, Domovina će nam biti onakva kakvi smo mi, a treba je nastaviti graditi, ni po čijoj mjeri osobnoga interesa, nego samo po mjeri zajedničkoga dobra svih ljudi koji u njoj žive. Zahvala Bogu za hrvatsku državnost, i čestitka svima na njezinom jubileju, neka se slijije u molitvu Bogu da u Hrvatskoj bude mjesta za sve ljude i sve opcije koje joj žele dobro, da nestane podjela, da poraste odgovornost na svim razinama, da ne poklekнемo pred interesima velikih, i napose da ponovno otkrijemo ljubav koja spaja ovaj narod i sve stanovnike ove zemlje. Neka nas na tom putu vazda prati vjerni zagovor Presvete Bogorodice Marije, Kraljice Hrvata i utjeha Božjega milosrđa.

Znamo, često smo u našoj povijesti pokazali da nismo dostojni da Gospodin uđe pod naš krov, ali on je svejedno došao, i ostao s nama. Prilazimo ti, Isuse, sada u slavlju naše Domovine, kao sinovi i kćeri ove Crkve, koji te mole: samo reci riječ, i ozdravit će čovjek, narod i zemlja ova Hrvatska! Amen. ■

DEKRETI I IMENOVANJA U VOJNOM ORDINARIJATU

O. Jakov Mamić, OCD, imenovan je generalnim vikarom Vojnog ordinarijata (KLASA: 805-03/16-07/01, URBROJ: 512-07-16-5, od 29. veljače 2016. godine).

O. Zdravko Barić, vojni kapelan u Vojnoj kapelani „Sv. Valentin“ u Zagrebu, imenovan je dekanom Zagrebačkog vojnog dekanata na trogodišnji mandat (KLASA: 805-03/16-07/01, URBROJ: 512-07-16-9, od 3. ožujka 2016. godine).

Gosp. Marinko Nikolić, osobni tajnik vojnog ordinarija, razriješen je službe na vlastiti zahtjev (KLASA: 805-03/16-07/01, URBROJ: 512-07-16-14, od 16. lipnja 2016. godine).

Vlč. Ivan Blaževac, policijski kapelan i dosadašnji svećenik Đakovačko-osječke nadbiskupije, inkardiniran je u Vojni ordinarijat u RH (KLASA: 805-03/16-07/01, URBROJ: 512-07-16-16, od 5. srpnja 2016. godine).

Msgr. Jure Bogdan izdao je dekret o proglašenju hodočasničke crkve u Svetoj godini milosrđa (KLASA: 805-03/16-07/01, URBROJ: 512-07-16-11, od 1. travnja 2016. godine)

U Povodu proglašenje Svetе godine izvanrednog jubileja milosrđa koju je sveti otac Franjo proglasio od 8. prosinca 2015. godine do liturgijske svetkovine Isusa Krista Kralja svega stvore-

nja 20. studenoga 2016. godine, određeno je neka se u svakoj partikularnoj Crkvi, u nekoj crkvi od posebnoga značenja otvore Vrata milosrđa u svrhu dobivanja oprosta (Misericordiae vultus br. 3), odgovarajući na želje vjerničkog puka i svećenika, ovime proglašavam

CRKVU BLAŽENOГA MIROSLAVA BULEŠIĆA u Policijskom odmaralištu u Valbandonu kod Pule hodočasničkim mjestom u Svetoj godini milosrđa za Vojni ordinarijat u Republici Hrvatskoj.

Neka se u ovom hodočasničkom mjestu kamo će dolaziti *mnogobrojni vjernici*, istima *obilje pružaju sredstva spasenja, revno navijesta riječ Božja, prikladno unapređuje bogoslužni život, osobito euharistijskim i pokorničkim slavlje,, i (...) njeguju odobreni oblici pučke pobožnosti* (kan. 1230 i 1234 § 1) kako bi dobivali potpuni oprost kao balzam milosrđa i znak Božjega kraljevstva (MV br. 5), a za svjedočenje žive Isusove Crkve u hrvatskom narodu.

Neka ovo bude na hvalu i slavu Presvetog Trojstva, na čast Blažene Djevice Marije - Gospe Velikoga hrvatskog krsnog zavjeta, blaženoga Miroslava Bulešića, svećenika i mučenika, duhovnu izgradnju Vojne biskupije u Republici Hrvatskoj, dobro neumrlih duša i radost Božjeg naroda.

IZVJEŠĆA I DOGAĐAJI

Don Marko Medo zamjena u Velikoj Buni

11. 03. 2016.

Svetom misom u Središnjici za obavlještajno djelovanje u vojarni „Satnik Josip Zidar“ u Velikoj Buni, predstavio se vojni kapelan don Marko Medo. Don Marko će za vrijeme boravka u misiji vojnog kapelana vlč. Željka Savića duhovno skrbiti o djelatnicima te im redovito omogućavati svu duhovnu potporu.

Tijekom svete mise i kroz propovijed, don Marko predložio je kako je važno naći makar i maleni otvor kroz koji je Isusu moguće ući u nas

kako bi nas očistio od naših grijeha i slabosti. ■

Hodočašće Majci Božjoj od Krasna

11. 03. 2016.

Vojna kapelacija „Sv. Petar i Pavao“, HRZ i PZO, organizirala je za djelatnike i članove njihovih obitelji edukativno hodočašće u Krasno. Na početku putovanja posjetili su nacionalno svetište sv. Josipa u Karlovcu, gdje ih je primio i s poviješću svetišta upoznao rektor svetišta msgr. Antun Sente ml.

U gradu su posjetili i Udrugu za promicanje dostojarstva ljudskog života i obrane nerođenog djeteta - „Betlehem“. Glavni ciljevi udruge su molitvom i djelovanjem spasiti svako začeto dijete koje je u opasnosti od pobačaja i osnovati kuću

za napuštene trudnice i samohrane majke. Brigu o funkcioniranju u kući vode same majke kako bi naučile samostalno voditi svoje kućanstvo i brigu o djeci. Duhovnik im je p. Marko Glogović.

U svetištu Majke Božje od Krasna imali su pobožnost križnog puta te u zajedništvu sa župnikom Mariom Valgićem slavili svetu misu. Zatim su se autobusom uputili u Modruš, gdje ih je dočekao načelnik općine Josip Dol Zlatko Mihaljević i predsjednik Katedre čakavskoga sabora Modruše Zvonko Trdić, koji ih je upoznao s povijesnom vrijednošću grada Modruša. ■

Duhovna obnova za djelatnike PU zagrebačke

12. 03. 2016.

Na poziv policijskog kapelana don Marina Drage Kozića u Hrvatskom nacionalnom svetištu Majke Božje Bistričke organizirana je korizmena duhovna obnova za djelatnike PU zagrebačke. Duhovni program vodio je policijski kapelan.

Po dolasku u svetište njihov zajednički susret pred Bogom, u duhu korizmenog vremena, bila je molitva križnog puta. Nakon nje slavili su svetu misu koju je predvodio mjesni župnik uz koncelebraciju don Marina. Prigodnu propovijed izrekao je policijski kapelan, a bila je u znaku aktualne Godine Božjeg milosrđa. Don Marin je govorio o Bogu koji se ne umara praštati te poticao na traženje njegove milosti.

Po završetku duhovnog sadržaja u Mariji Bistrici uputili su se u župu Uzvišenja svetoga Križa u Svetom Križu Za-

čretje. Tu ih je dočekao župnik vlč. Zlatko Pavelić koji ih je uveo u crkvu i upoznao s poviješću župe. Zatim su se uputili prema kapelici Svetog Vida, na nadmorskoj visini od 366m na vidikovac koji pruža jedan od najljepših pogleda na Hrvatsko zagorje. ■

Oproštajna misa msgr. Jure Bogdana u Rimu

13. 03. 2016.

Biskup Jure Bogdan, vojni ordinarij u Republici Hrvatskoj, predvodio je svečanu pontifikalnu misu u Hrvatskoj crkvi sv. Jeronima u Rimu te se na taj način, nakon gotovo dva desetljeća, oprostio od službe rektora crkve i zavoda sv. Jeronima. Na misi su koncelebrirali đakovačko-osječki nadbiskup u miru msgr. Marin Srakić, apostolski nuncij msgr. Martin Vidović te osamdesetak svećenika, među njima rektori i predstavnici papinskih zavoda i učilišta u Rimu. Uz vjernike hrvatske rimske zajednice okupili su se i brojni Talijani koji su na razne načine povezani sa Zavodom.

Svetoj su misi nazočili i visoki diplomatski dužnosnici: Neven Pelicarić, veleposlanik Republike Hrvatske pri Svetoj Stolici, Slavica Karačić, veleposlanica Bosne i Hercegovine pri Svetoj Stolici, Damir Grubiša, veleposlanik Republike Hrvatske u Italiji, Željana Zovko, veleposlanica Bosne i Hercegovine u Italiji, Tomaž Kunstelj, veleposlanik Republike Slovenije pri Svetoj Stolici, Antun Sbutega, veleposlanik Crne Gore u Italiji i drugi diplomatski djelatnici.

Biskup Bogdan je u homiliji na talijanskom jeziku usmjerio razmišljanje na Božju dobrotu i milosrđe koje se pokazuje u nedjeljnog evanđelju o preljubnici. Najprije je opisao situaciju u kojoj se Isus našao. Nakon noći provedene bdijući i moleći, Isus propovijeda u Jeruzalemu, u Hramu, okružen tolikim ljudima koji su ga poznavali, kako onima koji su ga slijedili tako i onima koji su bili neprijateljski raspoloženi prema njemu. U tom trenutku Isusovi protivnici dovode ženu za tečenu u preljubu i traže Isusovo mišljenje. Oni znaju da Mojsijev zakon određuje smrtnu kaznu

kamenovanjem, a pitaju Isusa kako bi mu postavili zamku. Isus pak reagira na neočekivan način: „Isus je Učitelj. I uvijek je velik. Velik je i u ovom osjetljivom trenutku. Niti izbjegava podmuklo pitanje niti upada u zamku: da, istina je, ova je žena počinila preljub. No, vi koji je želite ubiti, jeste li sigurni da ste vi sami nevini? Vi koji je želite kamenovati, jeste li sigurni da nikada niste sagriješili? Ako je netko od vas uvjeren da je toliko svet, neka prvi na nju baci kamen.“ Na kraju je Isus ostao sam sa ženom jer su se svi, svjesni vlastitih, potajnih grijeha, počevši od starijih, razišli. Isusov postupak prema ženi grešnici pouka je nama na našem korizmenom hodu, u pripravi za proslavu Uskrsa, istaknuo je biskup Bogdan te zaključio na hrvatskom jeziku: „Isusu nije stalo do smrti grešnika, nego da se obrati od svoga zlog puta i da živi. Preljub je grijeh. Grijeh je uvijek grijeh. Grijeh je zlo za čovjeka. Isus je tu načelan, jasan. Grijeh osuđuje, uvijek i svugdje. Ali sebi svojstvenom blagošću prihvata grešnika, podiže ga iz njegova blata, poziva na život, bolji život, život bez grijeha. Ženo, nitko te nije osudio. Ni ja te neću osuditi. Idi i ne grijesi više. Naš Bog je Bog ljubavi.“

Prije završnoga blagoslova vicerektor vlč. Marko Đurin uputio je biskupu Bogdanu zahvalnu riječ. Zatim su u ime Zavoda, svećenika studenata, časnih sestara, djelatnika i djelatnica, predani darovi dosadašnjem rektoru: biskupski štap s motivom masline, mitra, roketa i biret.

U asistenciji su bili hrvatski bogoslovi iz Papinskoga zavoda Germanicum et Hungaricum. Pjevao je zbor hrvatskih svećenika i studenata laika pod ravnanjem orguljaša vlč. Josipa Vidasa. ■

Predavanje o temi grijeha i oprosta

14. 03. 2016.

U Policijskoj upravi karlovačkoj predblagdansko predavanje održala je s. Ivana Margarin, FDC, o temi: "Čovjek - grešnik i Božji miljenik". Sestra Ivana prenijela je promišljanja o temi grijeha i oprosta. Ukažala je i na to da je bez obzira na svoj položaj svaki čovjek grešnik, ali uz iskreno pokajanje Bog opršta svaki grijeh i prima nas k sebi. Predavanju su uz djelatnike nazočili načelnik Tomislav Kotić, policijski kapelan vlč. Andrija Markač te vojni kapelan vlč. Vladislav Mandura. ■

Apostolski nuncij D'Errico u posjetu MORH-u

14. 03. 2016.

Ministar obrane Josip Buljević primio je u nastupni posjet apostolskog nuncija u Republici Hrvatskoj nadbiskupa Alessandra D'Errica. U razgovoru je bilo riječi o dosadašnjoj suradnji Republike Hrvatske i Svetе Stolice, posebice u dijelu koji se odnosi na pitanje dušobrižništva u Ministarstvu obrane i Oružanim snagama RH.

Ministar Buljević je istaknuo značaj i ulogu dušobrižništva te dodao kako će u narednom razdoblju Ministarstvo obrane, s dužnom pažnjom, a sukladno mogućnostima, voditi računa o svim aktivnostima koje se tiču dušobrižništva u MORH-u i OS RH. ■

Uskrsna priprava za djelatnike PP Velika Gorica i PAP Pleso

15. 03. 2016.

Tridesetak djelatnika PU zagrebačke koji rade u ustrojstvenim jedinicama PP Velika Gorica i PAP Pleso sudjelovalo je na duhovnoj obnovi pred blagdan Uskrsa u župnoj crkvi blaženog Alojzija Stepinca u Velikoj Gorici. Mogućnost isповijedi imali su svi koji su to željeli.

„Poruku koju želimo uputiti, a sadržana je u dokumentu 'O službi prezbitera' II. vatikanskog koncila jasno piše: 'Nijedna se kršćanska zajednica ne može izgrađivati ako nema svoj korijen i stožer u svetkovaju presvete euharistije. Od nje dakle treba započeti svaki odgoj duha zajedništva. Ovo je svetkovanje iskreno i potpuno kad vodi kako do različitih djela ljubavi i do uzajamnog pomaganja tako i do misijske djelatnosti i različitih oblika kršćanskog svjedočenja'. Sve, dakle, što se tiče duhovnog života, ima svoj korijen, svoj početak u svetoj misi“, istaknuo je policijski

kapelan don Marin Drago Kozić, na početku misnog slavlja.

Mjesni župnik preč. Josip Ružman pozdravio je sve okupljene djelatnike i poželio im dobrodošlicu, a napose svakome poželio da doživi program duhovne obnove.

Don Marin je u propovijedi naglasio da Božji govor u Bibliji ustrajno pokreće ljude da mu se približe. Upravo ta promjena uključuje cijeli čovjekov život: misli, srce, ponašanje. Bog stvara sve novo. Tako i nas ljude. Bog nas još uvijek stvara – mijenja, da bismo postali što bolja njegova slika. Posebno nas u ovoj Godini milosrđa poziva na solidarnost s onima koji trpe. Poziva nas na duhovna i tjelesna djela milosrđa. Onako velikodušno kao što Bog nas prima, znajmo primati i mi jedni druge i jedni drugima svjedočiti Božje milosrđe, poručio je policijski kapelan. ■

Prvi sastanak Odbora za organizaciju hodočašća u Lourdes

17. 03. 2016.

Održan je prvi sastanak Koordinacijskog odbora za organizaciju 24. hodočašća Hrvatske vojske i policije u Lourdes, koje će biti održano od 17. do 24. svibnja 2016. godine te uključeno u 58. međunarodno vojno hodočašće. Geslo hodočašća je „Njegova vrata su uvijek otvorena“.

Odbor čine Vojni ordinarijat u RH kao organizator te Ministarstvo obrane i Ministarstvo unutarnjih poslova, uz pridruživanje Ministarstva branitelja, Ministarstva pravosuđa - Pravosudne policije, Državne uprave za zaštitu i spašavanje i Carinske uprave. Susretom su koordinirali generalni vikar o. Jakov Mamić i voditelj MORH-ova Samostalnog odjela za potporu bojnik Petar Klarić.

Biskup vojni ordinarij msgr. Jure Bogdan započeo je susret molitvom i izrazio radost što započinje bliža organizacijska priprema ovog velikog hodočašća hrvatske vojske i policije Gospa u Lourdes. Sudionicima je zaželio uspjeh u radu.

O. Mamić zahvalio je ministarstvima koja podupiru provedbu hodočašća i istaknuo da se radi o aktivnosti sa specifičnim obilježjima vjerskog i sociološkog karaktera. Sve aktivnosti i pobožnosti koje se organiziraju u sklopu hodočašća sudionicima trebaju pružiti oslonac i lijek, posebno u Svetoj godini milosrđa. Čovjeku se otvara ponuda da snagom milosrđa i oprosta pronađe lijek svojoj osobi za rane koje nosi u sebi.

Predstavnici ministarstava, uprava i službi koje se uključuju u hodočašće upoznati su s dosadašnjom pripremom hodočašća, broju do sada prijavljenih djelatnika, terminima koje organizatori postavljaju pred hrvatsku delegaciju te s aktivnostima koje slijede u pripremi hodočašća. Također su preuzeли daljnja zaduženja u svojim područjima.

Sastanku su nazočili msgr. Bogdan, o. Mamić, glavni tajnik MORH-a gosp. Petar Barać, časnik za vezu brigadir Darko Podrug, zapovjednik Orkestra Oružanih snaga pukovnik Miroslav Vukovojac-Dugan, bojnik Klarić, voditelj Samostalne službe MUP-a za suradnju gosp. Josip Zagorščak, kancelar Vojnog ordinarijata gosp. Robert Stipetić, osobni tajnik vojnog ordinarija gosp. Marinko Nikolić, tajnica Vojnog ordinarijata s. Gordana Miškić, osobni tajnik generalnog vikara ntp Vladimir Krpan, voditelj odjela prometa u Službi za potporu MORH-a gosp. Željko Domazet, u ime Ministarstva branitelja gđa Gorana Marić, predstavnik Pravosudne policije gosp. Marko Kužir, u ime Državne uprave za zaštitu i spašavanje gđa Andrijana Maslač, tajnik Saveza povijasnih postrojbi gosp. Nino Stančić Vidrač, djelatnice Samostalnog odjela gđa Marija Vukovojac i gđa Branka Šandro te pomoćnik vojnog kapelana stn Srećko Žmolec. ■

Rukovoditelji PU zagrebačke u posjeti Vojnom ordinarijatu

17. 03. 2016.

Vojni ordinarij msgr. Jure Bogdan primio je u sjedištu Vojnog ordinarijata u Zagrebu načelnika PU zagrebačke gosp. Gorana Burušića, njegovog zamjenika gosp. Dubravka Teura sa svojim užim kolegijem načelnika: gosp. Davora Posilovića, gosp. Danijela Žugela, gosp. Jozu Šukera, gđu Dragicu Đurović, gđu Branku Šepac Blažanović, gđu Sandru Šupe Škarpa, gosp. Josipa Hiblera i gđu Mirelu Ban.

Načelnik je predstavio svoj uži kolegij i prezentirao rad PU. Ujedno je istaknuo zadovoljstvo

dušobrižničkom skrbi u Policijskoj upravi zagrebačkoj koju provodi policijski kapelan don Marin Drago Kozić, a zahvalu je izrazio i biskupu Jurju Jezerincu za dosadašnju suradnju te pozvao na daljnju suradnju.

Na susretu su nazočili i generalni vikar Vojnog ordinarijata o. Jakov Mamić, policijski kapelan don Marin Drago Kozić, voditelj Samostalne službe za suradnju s Vojnim ordinarijatom gosp. Josip Zagorščak i djelatnik Službe gosp. Darko Šantek. ■

Duhovne vježbe za pripadnike HRZ i PZO-a i HRM-a

15.-18. 03. 2016.

U Kuparima su održane duhovne vježbe za vjernike vojnih kapelacija: „Sv. Petar i Pavao“, ZHRZ i PZO, i „Sv. Nikola Biskup“, HRM. Voditelj duhovnih vježbi bio vojni kapelan o. Ivo Topalović. Poticajnim predavanjima, svetim misnim slavlјima, posjetima svetištima te kulturnim i prirodnim znamenitostima na dubrovačkom području vojnici i djelatnici Hrvatske vojske su se izgrađivali kao ljudi i kao kršćani, te tako u ovo korizmeno vrijeme pripremali za Uskrs.

Policijski kapelan u Policijskoj upravi dubrovačko-neretvanskoj don Ivan Borić organizirao je susret s braniteljima gosp. Antom Vulićem iz Policijske udruge branitelja PU Dubrovnik 91. i gosp. Metodijem Prkačinom, članom Udruge logoraša Dubrovnik, koji su govorili o akcijama i

stradanjima za vrijeme Domovinskog rata na dubrovačkom području.

Polaznici su posjetili i dubrovačku katedralu koja je posvećena Uznesenju Blažene Djevice Marije na nebo i koja je sjedište Dubrovačke biskupije. U Dubrovniku su posjetili i dominikanski samostan i crkvu u kojoj je slavlјena sveta misa.

Slijedećeg dana su, nakon predavanja, posjetili crkvu Sv. Barbare na Varinom Brdu koja je jedna od najstarijih crkvica u Konavlima. Pohodili su i samostan svetog Vlaha u Pridvorju gdje ih je srdačno dočekao fra Franjo Zelenika.

Posljednjeg dana duhovnih vježbi srdačno ih je primio fra Ivica Karatović u crkvi sv. Stjepana Prvomučenika u Zatonu. Duhovne vježbe su zaključene misnim slavlјem. ■

Proslava blagdana sv. Josipa u policijskoj kapelaniji u Karlovcu

18. 03. 2016.

Vojni biskup msgr. Jure Bogdan predvodio je misno slavlje u Nacionalnom svetištu svetog Josipa u Karlovcu povodom svetkovine svetog Josipa, zaštitnika Policijske uprave karlovačke. Na slavlju su koncelebrirali vlc. Andrija Marčić, policijski kapelan PU karlovačke, vlc. Vlado Mandura, dekan Karlovačkog vojnog dekanata, te desetak svećenika Karlovačkog dekanata.

Na početku misnog slavlja načelnik PU karlovačke Tomislav Kotić pozdravio je nazočne na euharistiji: Ivana Vučića, karlovačkog župana, Damira Jelića, gradonačelnika Karlovca, generala Matu Ostovića, zapovjednika kopljene vojske RH, članove obitelji poginulih, nestalih i tragično preminulih hrvatskih policajaca te okupljene vjernike kao i članove hrvatske policije i vojske.

Msgr. Bogdan oslikao je lik svetog Josipa kao pravednog čovjeka, što biblijskim rječnikom

označava isti pojam kao i svet. Josip je izvršio svoj životni zadatok i povjerenu mu dužnost kao nitko drugi. On je bio svetac u svom vremenu, veoma realističan, koji prosuđuje stvarnost i sebe unutar svijeta u svjetlu Božje riječi. Stoga svetog Josipa prepoznajemo kao radnika, uzorna muža, uzornog oca, premda nije bio biološki otac Isusa Krista, te veoma važnu osobu u crkvenom životu, kojega su mnogi pape stavljali za uzor vjerničkom puku jer su u njemu prepoznali primjer čovjeka koji živi iz vjere. Sav je njegov život bio usmjeren Bogu i ima smisao samo u Bogu. Sveti Josip vjeruje u svoje zvanje i poslanje. On je otvoren Bogu, a Bog je ljubav, stoga je sveti Josip otvoren i čovjeku. Istinska vjera ne može biti statična. Ona je dinamična. Ne traži sebe i svoju udobnost, već traži Božju slavu i da Bog bude u središtu svih pothvata, kazao je u homiliji msgr. Bogdan. ■

Proslava blagdana sv. Josipa, zaštitnika Ratne škole

18. 03. 2016.

Ratna škola "Ban Josip Jelačić" u Zaprešiću obilježila je blagdan svetog Josipa, svoga nebeskog zaštitnika. Svečanosti su nazočili zamjenik ministra obrane RH Tomislav Ivić, načelnik Glavnog stožera OS RH general-pukovnik Mirko Šundov, polaznici aktualnog 18. naraštaja i pretodnih naraštaja Ratne škole, predstavnici Grada Zaprešića te ostali vojni i civilni dužnosnici. U Novim Dvorima u kapelici sv. Josipa služena je sveta misa koju je predvodio generalni vikar Vojnog ordinarijata o. Jakov Mamić.

U sklopu obilježavanja zaštitnika Ratne škole izaslanstvo OS RH položilo je vijence ispred obiteljske grobnice Jelačićevih, nakon čega se okupljenima prigodno obratio zamjenik ministra obrane Ivić.

U sklopu programa nastupila je klapa HRM-a „Sv. Juraj“ i zaprešićke mažoretkinje „Jelačićke“, a svečanost obilježavanja dana sv. Josipa završila je pucanjem iz kubura. ■

Duhovne vježbe u Puli

15.-18. 03. 2016.

Duhovne vježbe za pripadnike 1 MTB „Vučkovi“ te pripadnike 93. zrakoplovne baze „Zemunik“ održane su u Puli u razdoblju od 15. do 18. ožujka. Predavanja je vodio kapelan vlc. Ivan Blaževac, a na duhovnim vježbama sudjelovalo je petnaest djelatnika. Tema proljetnih duhovnih vježbi bila je „Poziv i preobraženje“.

Sadržaj duhovnih vježbi pokušao je obuhvatiti problematiku poziva koji odabiremo kako bi u kasnijem duhovnom sagledavanju i shvaćanju vlastitih grijeha mogli doživjeti životno „pre-

obraženje“. Predavanja su se oslanjala na biblijske tekstove o pozivu apostola, preobraženju na gori Tabor te tekstovima velikog tjedna.

U četvrtak popodne obišli su Poreč i zajedno s djelatnicima MUP-a, koji su također bili na duhovnim vježbama, slavili misu u porečkoj bazilici na kojoj je propovijedao vojni kapelan p. Mirko Vukoja. Svetom misom i križnim putem u Mornaričkoj crkvi Gospe od mora završene su duhovne vježbe i priprava za uskrsne blagdane. ■

Nedjelja Muke Gospodnje u Afganistanu

20. 03. 2016.

Nedjelju Muke Gospodnje - Cvjetnicu 4. HRVCON proslavio je u kapelici kampa Marmal u Afganistanu. Svetu misu služio je njihov kapelan vlc. Željko Savić.

Kapeljan Savić je u propovjedi istaknuo da je „Isusovo stradanje najinspirativnija drama u ljudskoj povijesti. Dragi pripadnici 4. HRVCON-a, Isusova muka i smrt ne mogu se svesti samo na uobičajeno stradavanje nevinoga. Muka, smrt i Isusovo uskrsnuće postali su kamen temeljac naše kršćanske vjere. Iz ovakve perspektive, mijenja se mišljenje, govor i praksa iz koje se preobražava pojedinačni život i uopće povijest ljudi. Kršćani su ljudi koji unatoč svoj svojoj nevjerodostojnosti vjeruju da se u Isusovom križu i uskrsnuću krije spasenje za čovjeka pojedinca i za čovječanstvo. Bog nas je otkupio u osobi Isusa Krista.“

Tajna vjere je skrivena u odnosu osobe i Boga. S jedne strane Božja inicijativa, a s druge čovjekova otvorenost. Odnosno Božja inicijativa i čovjekova sloboda s druge strane. Danas na

Cvjetnicu vidimo koliko su Božji putovi različiti od naših ljudskih. Prisjećamo se pritom što je Isus rekao Pilatu: 'Kraljevstvo moje nije od ovoga svijeta' (Iv 18, 36).

U nama je čežnja ne toliko za savršenim i bezgrešnim, već autentičnim i cjelovitim čovjekom - za onim koji je dorečen. Neka nas primjer Isusovog života i djelovanja ohrabri u cjelovitoj izgradnji našega čovještva i naše vjere“, pozvao je kapelan na kraju. ■

Cvjetnica u Vojnom ordinarijatu

20. 03. 2016.

Procesijom predvođenom vojnim biskupom msgr. Jurom Bogdanom uz msgr. Julijena Kaborea, savjetnika u Apostolskoj nuncijaturi RH, te vojnih i policijskih kapelana don Marka Mede i don Marina Drage Kozića, u nedjelju Muke Gospodnje - Cvjetnicu u kapeli Vojnog ordinarijata na zagrebačkom Ksaveru započelo je svečano euharistijsko slavlje. Proslava je počela blagoslovom maslinovih grana i navještajem evanđelja po Luki koje je u podnožju zgrade Vojnog ordinarijata navijestio don Marko.

Vjernici su se potom, predvođeni biskupom i svećenicima, uz pjevanje antifone, u proce-

siji vratili u kapelu, gdje je slavljenno svečano euharistijsko slavlje. Nakon Muke po Luki, koju su po ulogama pročitali biskup Bogdan i kapelani don Marko i don Marin, biskup je uveo u značenje Cvjetnice, nedjelje Muke Gospodnje, koja nas, kako je rekao, uvodi u otajstvo Velikog tjedna, da bismo preko otajstva Svetog trodnevlja ušli u slavu Kristova uskrsnuća. Vjernike je biskup pozvao da se svaki od njih stavi u ulogu sudionika Isusova suđenja i muke, u ulogu Pilata, jeružalemskih žena, svjetine i drugih i promotrimo gdje su u toj povijesnoj drami, te da kroz Sveti tjedan razmatraju muku Isusovu. ■

Duhovna priprava za djelatnike PU zagrebačke

23. 03. 2016.

U Policijskoj kapelaniji „Majka Božja Kamenitih vrata“ vojni biskup msgr. Jure Bogdan predvodio je svečano euharistijsko slavlje duhovne priprave za Uskrs u koncelebraciji s policijskim kapelanom don Marinom Dragom Kozićem.

Duhovnoj pripravi nazočio je načelnik PU zagrebačke gosp. Goran Burušić, njegov zamjenik gosp. Dubravko Teur, načelnici sektora, voditelji službi i djelatnici PU, kao i voditelj Samostalne službe za suradnju s Vojnim ordinarijatom u RH gosp. Josip Zagorščak.

Biskup Bogdan se u propovijedi osvrnuo na evanđeoski ulomak o Judinoj izdaji (Mt 26, 14-25). „Isus je posljednji put sa svojima, na okupu. S njima je u životu računao, s njima se družio, s njima je dijelio sve svoje. S njima jeo i pio, njima se povjeravao, postao im prijatelj. Između mnogih učenika koji su ga slijedili, Isus je odredio dvanaest najbližih, da podijele i nastave njegovu misiju. Vrlo je ozbiljno shvatio formiranje ove skupine od dvanaest apostola, moleći se prije toga čitavu noć. No, u određenom trenutku, Isus je shvatio da je je-

dan od dvanaestorice, Juda, promijenio svoj stav. Isus je shvatio da se Juda počeo udaljavati od njega i video da će ga 'predati', kako to kažu evanđelja. Judina izdaja i mržnja otkrivaju beskonačnu i neshvatljivu dubinu Božje ljubavi. Bog mu želi pomoći, ali Juda je zatvorio svoje srce. Juda koristi gestu ljubavi da izda Boga koji je ljubav.

Pred nama su sveti dani najvećih otajstava otkupljenja kojih se spominjemo u ovom Velikom tjednu preko Velikog četvrtka i Velikog petka do uskrsne noći i Uskrsa. Samo ako se izložimo zadaći koju smo preuzeли naš će život roditi rod. Tada ćemo biti i ljudima ne samo izručeni, nego i predani, njima darovani. Postat ćemo blagoslov za druge kao što je i Krist postao blagoslovom za nas“, poručio je biskup Bogdan čestitajući svima blagdan Kristova uskrsnuća.

Nakon mise, u centralnoj zgradi Policijske uprave zagrebačke upriličena je komemoracija za poginule i nestale branitelje te uprave. Ispred spomen-ploče poginulih i nestalih branitelja zapaljene su svijeće, a vijenac za pokojne i nestale policajce položio je načelnik Burušić. Molitvu upravljenju Gospodinu za poginule i nestale policajce izmolio je msgr. Bogdan. ■

Misa posvete ulja u Vojnom ordinarijatu

24. 03. 2016.

Misu posvete ulja u kapeli Vojnog ordinarijata na Veliki četvrtak predvodio je vojni ordinarij msgr. Jure Bogdan u zajedništvu s apostolskim nuncijem u RH Alessandrom D'Erricom, generalnim vikarom Vojne biskupije o. Jakovom Mamićem, ravnateljem Hrvatskog Caritasa msgr. Fabijanom Svalinom i vojnim i policijskim kapelanicima.

Pozdravljujući okupljene, napose apostolskog nunciјa kao izaslanika Svetoga Oca, vikara i svećenike, biskup je istaknuo značaj mise posvete ulja i svećeničkog dana – dana obnove svećeničkih obećanja.

Biskupu Bogdanu i svim svećenicima Vojne biskupije pozdrav i čestitku uz ovaj dan uputili su biskup u miru msgr. Juraj Jezerinac iz Sjedinjenih Američkih Država te vojni kapelan vlc. Željko Savić koji je u misiji u Afganistanu.

U svojoj homiliji biskup se osvrnuo na zbornu molitvu i naglasio kako „sadrži tri snažne cjeline, izriče tri snažne poruke: 'Bože, ti si jednorodenoga Sina svoga pomazao Duhom Svetim za Krista i Gospodina'. Ovo je dakle danas 'per eccellenza' jedno kristološko slavlje.

'Mi smo postali dionici njegova posvećenja'. Ovdje je istaknut drugi bitni element otajstva što ga slavimo. Ovo je danas naš svećenički dies natalis, dan rođenja, dan ustanovljenja našeg svećeništva.

'Daj da u svijetu budemo svjedoci njegova otkupljenja'. Ova molitva je poziv i vapaj Crkve

Bogu za odgojem naše svećeničke savjesti. Danas u ovoj sv. misi, kad smo okupljeni svećenici iz našeg Vojnog ordinarijata, svoje razmišljanje temeljimo na ovoj zbornoj molitvi.“

„U evandeoskom tekstu Isus očituje svijest koju ima o samome sebi i o poslanju koje započinje. Poslužio se tekstrom proroka Izajje. On nedvosmisleno u nazaretskoj sinagogi kaže tko je. (...) Mi svećenici danas slavimo naš dies natalis, rođendan našeg svećeništva, naše dioništvo na Isusovome posvećenju. Draga braćo, nikad dovoljno nećemo proniknuti u dubine našeg dioništva na Kristovom posvećenju. Nikad se dovoljno nećemo moći nadiviti veličini koju ovo dioništvo na Kristovom posvećenju udjeljuje našoj osobi“.

„Jedna je, naoko obična riječ neizmjerne vrijednosti koju je Isus izrekao u Nazaretu: 'Danas se ispunilo ovo pismo...' Danas. Zaustavimo se na trenutak u snazi i svijetlu Duha Svetoga. U snazi njegova slavnog uskrsnuća Isus je postao vječnim kraljem, trajno prisutnim u svim daniма našeg života i djelovanja. (...) To je objava, najava što se događa 'danas'. 'Danas se u Isusu ispunja proroštvo'“.

„Svijest ovog dioništva na Kristovom svećeništvu proizlazi iz vjere. Ona je ukorijenjena i utečmeljena na vjeru. (...) Krštenje nas je preporodilo u Kristu. Sakrament svećeničkog reda utisnuo je u nas 'sakramentalni karakter', neizbrisivi biljeg našeg 'biti u Kristu'. Stoga, naše služenje, naša služba, gdje god se nalazili, ne može biti svedena

na puku funkciju, na zanat. Svećenik nije funkcioner. Svećenik nije zanatlja. On je dionik Kristova posvećenja sva 24 sata u danu. (...) Upravo radi toga, za koji trenutak mi ćemo moći ponoviti riječi sa svećeničkog ređenja: „hoću“. I to u punoj slobodi. Ta riječ ima svoj sadržaj: 'Biti intimno ujedinjen s Kristom Gospodinom, izvorom i modelom moga svećeništva, odričući se samoga sebe'. Tu nam je jasna Pavlova riječ: 'Ne živim više ja nego Krist živi u meni'. Krist živi u meni."

„Velika je obveza koju ćemo i danas opet obnoviti, 'ne dajući se voditi ljudskim interesima nego ljubavlju prema našoj braći'. Ovime dotičemo srce našeg svećeničkog života i istinski korijen svih naših poteškoća. Ovdje se zaustavljam samo u kratkom razmišljanju: dati se voditi samo Kristovom ljubavlju prema našoj braći znači ne imati i ne tražiti nikakav drugi razlog naše sve-

ćeničke egzistencije. (...) Molimo danas da nam Gospodin udijeli da glas našega srca prevedemo u riječi sv. Pavla: 'Ali ni najmanje mi nije do života, samo da dovršim trku svoju i službu koju primih od Gospodina Isusa: svjedočiti za Evanđelje milosti Božje' (Dj 20, 24)."

Na kraju svete mise biskupu i svećenicima se obratio apostolski nuncij rekavši da je jako želio sudjelovati na ovom misnom slavlju među vojnim i policijskim kapelanim. Naglasio je važnost i posebnost Vojne biskupije za hrvatsko društvo i brigu koju Sveta Stolica predaje vojnim biskupijama. Posebno je naglasio milosrđe kao okosnicu svega djelovanja koje svećenik čini.

Na kraju misnog slavlja apostolskom nunciju se zahvalio biskup te još jednom svima čestitao svećenički dan, sveto trodnevlje i blagdan Uskrsa. ■

Misa večere Gospodnje u Vojnom ordinarijatu

24. 03. 2016.

Na Veliki četvrtak u kapeli Vojnog ordinarijata na zagrebačkom Ksaveru vojni biskup msgr. Jure Bogdan predvodio je misu Večere Gospodnje. Koncelebrirali su policijski kapelan don Marin Drago Kozić i vojni don Marko Medo i Slavko Rajić, a assistirao je bogoslov Branko Čagelj.

Propovijedao je don Marko, koji je u homiliji posvijestio važnost triju događaja koji se slave na Veliki četvrtak: ustanovljenje euharistije, ustanovljenje svećeničkoga reda te zapovijed ljubavi.

U propovijedi je istaknuo iznenađenost apostola Isusovom gestom pranja nogu, posebno Petra, koji je odlučno odbio da mu Isus opere noge. No Isus ih je upitao razumiju li ono što im je učinio. „Pita i nas danas znamo li da je to bila gesta služenja Gospodinu. I svi mi kršteni i urasli u mistično Kristovo tijelo, trebamo to razumjeti i tako činiti jedni drugima. Pokušajmo koliko je u našoj moći ući u to otajstvo i odgovoriti na pitanje, pitanje vjerujemo li u ovo“. Don Marko je

još rekao da i „nama danas Isus govori iste riječi, jer on je taj koji nas sada zove i okuplja na zajedništvo; on je taj koji slavi misu; on je taj koji vodi ovaj susret i privlači nas prema novom životu: životu Ljubavi, božanskom životu, životu kojeg svi tražimo!“ Upitavši kako bismo mi trebali slaviti misu da ona bude susret s Kristom, odgovorio je da nas to može naučiti jedino Krist, jer on je Učitelj, ponizni Bog. Upitao je želimo li mi poniznog Boga, onoga koji se stavlja na posljednje mjesto ili želimo ljudskog Boga. „Jesmo li sposobni obratiti se poniznom Bogu i uništiti idol koji smo sami napravili svojim rukama kako bismo u središte srca stavili pravoga Boga, poniznoga Boga, Boga koji se učinio slugom svih ljudi? Ovo se pitanje ponavlja na svakoj euharistiji, a Bog iščekuje naš odgovor: odgovor djelima, gestama, izborima“.

Po završetku pričesti posvećene hostije su prenesene u svetohranište za pričest Velikog petka, nakon čega su vjernici ostali na Getsemanskoj uri, u klanjanju pred Presvetim. ■

Obredi Velikog petka u kapeli Vojnog ordinarijata

25. 03. 2016.

Obrede Velikog petka u kapeli Vojnog ordinarijata na zagrebačkom Ksaveru predvodio je vojni biskup msgr. Jure Bogdan u zajedništvu s policijskim kapelanom don Marinom Dragom Kozićem i vojnim don Markom Medom, uz assistenciju bogoslova Branka Čagelja.

U uvodnom dijelu, u značenje obreda Velikog petka uveo je don Marin. Nakon Muke po Ivanu pročitane po ulogama, biskup je u homiliji naglasio svu dramatiku i važnost Velikog petka. „Veliki petak je poziv svakome od nas osobno da stanemo uz Isusov križ i da se onda ne bojimo izazova s drva križa, jer je na križu bio raspet Spasitelj svijeta, Bog naš. Križ tako postaje najveći znak ljubavi Bože i života koji teče s toga križa“, rekao je biskup upitavši zašto se ta strašna smrt morala dogoditi upravo tako. Pojasnio je kako mi ne možemo dati odgovor, to može samo Bog. „A zašto je bila baš tako strašna smrt Isusova? Znamo da je 'Isus bio poslušan Ocu sve do smrti, smrti na križu'. Ova smrt nije imala za protagoniste samo ljudi koji su razapeli Sina Božjega, nego je glavni protagonist bio sam Bog, ma koliko u trenutku umiranja djelovao nemoćno i nezaštićeno. Štoviše, dok je svjetina koja ga ja razapinjala išla za njim na Kalvariju i nesvesna koga razapinje, Božji Sin je sve strpljivo podnosio. Dok su ga smatrali nemoćnim

i pobijđenim, poraženim, on je bio miran znaјući da do kraja izvršava Očevu volju. Ulazeći u svijet ljudi, znao je što ga čeka, ali nije se mogao odreći svoje ljubavi prema čovjeku“. Biskup je još kazao da „mi kršćani čvrsto isповijedamo da je križ znak kršćanina, Isusova smrt na križu vrhunska je poema ljubavi i od nas traži sličan odgovor: mi ljubimo jer je on prije ljubio nas. On je nas mogao spasiti i u svoj slavi i veličanstvu, kao neki nadčovjek, izvana. Ali on je to želio učiniti iznutra, iz naše ljudske stvarnosti“, poručio je biskup saževši da se Krist želio poniziti i podrediti čovjeku i upravo stoga Bog ga je uzdigao iznad svakog stvorenja. Posvijestio je na kraju da je križ naš svakodnevni pratić od kojega želimo, ali ne možemo pobjeći te zato trpjeti s ljubavlju velika je mudrost života, Božja mudrost, koja prosvjetljuje svaku ljudsku egzistenciju. „Isusov je križ zasađen u svim dijelovima svijeta, na svakom brdu ljudske povijesti, u svakom čovjeku, u svakome tko trpi glad, bolest, genocid, progone, ratove, terorizam, nasilje, napuštenost... Kratko rečeno, Isus je žrtvovan u svemu gdje god se negira ljudska osoba, njezina vrijednost i njezina prava“.

Nakon molitve vjernika vjernici su pristupili ljubljenju križa, a zatim pričesti, čime su završili obredi Velikoga petka. ■

Vazmeno bdijenje u Vojnom ordinarijatu

26. 03. 2016.

Vazmeno bdijenje u kapeli Vojnog ordinarijata na zagrebačkom Ksaveru na Veliku subotu predvodio je vojni biskup msgr. Jure Bogdan s policijskim kapelanom don Marinom Dragom Kozićem i vojnim don Markom Medom, uz assistenciju bogoslova Branka Čagelja.

Bdijenje je započelo blagoslovom ognja i uskrsne svijeće na kojoj su vjernici upalili svoje svijeće, simbol Krista uskrsloga, koja je potom u procesiji unijeta u zamračenu kapelu. Nakon Službe svjetla i svečanog hvalospjeva uskrsnoj svijeći, nastavljena je Služba riječi, u kojoj se kroz starozavjetna i novozavjetna čitanja otkrivalo kako je Bog spašavao i vodio svoj narod, govorio mu preko proroka, da bi napokon progovorio i nama preko svoga Sina Isusa Krista. Slijedila je krsna služba, s blagoslovom krsne vode i obnovom krsnih obećanja te nastavljena euharistijska služba i na kraju blagoslov uskrsloga jela.

Pod misom je propovijedao don Marin. On je u homiliji stavio naglasak na Božju ljubav koja

je svoj vrhunac očitovala u Isusu Kristu, u njegovoj žrtvi na križu za naše spasenje. Nastavio je riječima iz homilije na Veliku i svetu subotu: „Što je ovo danas? Velika tišina na zemlji, velika šutnja i samoća, velika smirenost, jer Kralj spašava. Zemlja se prestrašila i zašutjela, jer je Bog u tijelu usnuo i probudio pomrle od početka svijeta. Bog je umro u tijelu i oživio podzemlje. Očito je najprije potražio praroditelja Adama kao izgubljenu ovcu. Svakako je htio posjetiti one koji su živjeli u tami i smrtnoj sjeni. Sigurno je Bog i njegov Sin htio oslobođiti zarobljenog Adama i s njim zarobljenu Evu... Uhvatio ga za ruku, podigao i rekao: Probudi se ti što spavaš! Ustanji od mrtvih, jer te Krist rasvjetljuje! Ja sam Bog tvoj, a radi tebe sam postao tvoj sin. Radi tebe i radi ovih koji su tvoji potomci sada govorim i zapovijedam svima što su okovani: Izdiđite! A onima što su u tami: Nek' vas Svjetlo obasja! A usnulima: Ustanite!“ (Božanski časoslov II., str. 359). ■

Uskrsno slavlje u Vojnom ordinarijatu

27. 03. 2016.

Svečano euharistijsko slavlje na uskrsnu nedjelju u kapeli Vojnog ordinarijata na zagrebačkom Ksaveru, predvodio je vojni biskup msgr. Jure Bogdan u zajedništvu s policijskim kapelanom don Marinom Dragom Kozićem i vojnim don Markom Medom. Biskup je okupljenim vjernicima čestitao Isusovo uskrsnuće te govorio o značenju nedjelje, kao dana Isusova uskrsnuća, kojim je započeo jedan novi svijet, novost koja mijenja život onomu tko je prihvati.

„Da je Isus uskrsnuo, da je živ među nama, svojim su životom potvrdili apostoli, kršćani prvih stoljeća, mnogi znani i neznani mučenici i sveci. Da je Isus uskrsnuo i živi među nama, o

tome svjedoči i vjerni hrvatski katolički puk tijekom stoljeća sve do danas, koji se okuplja oko euharistijskog stola. Na toj vjeri u uskrslog Krista Crkva je crpila svoju snagu sve do danas. Na toj uskrsnoj vjeri živi naša nada da će biti raskrinkana svaka nepravda i svaka laž, jer iza Velikoga petka dolazi uskrsna nedjelja. I ako otvorimo srca uskrsnoj nadi, više ništa nas ne može poraziti, obeshrabriti: ni tuga, ni bol, čak ni smrt. Naš dosljedan kršćanski život s vjerom u uskrsnuće tijela i život vječni, temelj je i obnove naših obitelji, naroda i Domovine, zaključio je biskup Bogdan. Biskup je na kraju mise izmolio blagoslovne molitve nad hranom koju su vjernici donijeli na blagoslov. ■

Uskrs u misiji u Afganistanu

27. 03. 2016.

Na uskršnje jutro okupili su se pripadnici 4. HRVCON-a "Resolute Support" kako bi proslavili blagdan Uskrsa. Na slavlju, koje je predvodio vojni kapelan vlč. Željko Savić, sudjelovali su i Nijemci i Amerikanci.

„Doista smo u ovim uvjetima odvojenosti od vlastitih obitelji i domovine, dostoјno i svečano proslavili naš najveći kršćanski blagdan, pokazavši vojničku spremnost te ljudsku i kršćansku zrelost, ustvrdio je vojni kapelan vlč. Željko Savić, koji je predvodio misno slavlje. U propovjedi je istaknuo: „jutro praznoga groba dovoljno svjedoči o sadržaju blagdana Uskrsa. Muka i smrt svjedoče o beskrajnoj Božjoj ljubavi koju je iskazao za spasenje svakoga od nas, a uskrsnuće je snaga koja zahvaća dušu i srce

svakog iskrenog vjernika, i daje sigurnost svakom vjerniku da je naš kršćanski put smislen i isplativ u vječnosti. Najjasnije se na apostolima vidi svrha Isusovog dolaska. Dana nam je mogućnost jednog novog početka, jedne nutarnje preobrazbe koja čovjeku vraća mogućnost da uspostavi kvalitetnije odnose prema Bogu i da bude istinski nositelj uskrsne nade koja preporiča život vjernika i onih kojima se ta ista nuda donosi“.

Na kraju mise zapovjednik brigadir Mato Matanović čestitao je Uskrs svima. Zapovjednik je pročitao i čestitku načelnika Glavnog stožera general-pukovnika Mirka Šundova. Kapelan se pridružio čestitci te na kraju pročitao čestitku vojnog ordinarija msgr. Jure Bogdana. ■

U Aržanu obilježena 25. godišnjica smrti Josipa Jovića

30. 03. 2016.

U spomen na prvog hrvatskog redarstvenika Josipa Jovića, a povodom 25. godišnjice pogibije, održana je svečanost njemu u čast. Započela je na mjesnom groblju u Aržanu, vijenac i svijeću na grob Josipa Jovića položili su Davor Blažević, zamjenik ministra unutarnjih poslova i izaslanik ministra, Marko Srdarević, ovlašten za obavljanje poslova načelnika PU splitsko-dalmatinske i Anton Dražina, zapovjednik Specijalne jedinice policije Split. Nakon polaganja vijenaca, u župnoj

crkvi Svih Svetih slavljeni je sveta misa, koju je predvodio policijski kapelan i dekan fra Žarko Relota, u zajedništvu sa župnikom don Antonom Čipčićem.

Svečanost je uveličao nastup klape PU splitsko-dalmatinske „Sveti Mihovil“, kao i nastup učenika Osnovne škole „Josip Jović“, koji su zajedno sa svojim učiteljima i ravnateljem Tomislavom Perkovićem pripremili poseban program, koji je vodio policijski službenik Toma Budić. ■

Proljetni susret vojnih i policijskih kapelana u Lovranu

29. 03.-01. 04. 2016.

Redoviti proljetni susret svećenika na službi u Vojnom ordinarijatu u Republici Hrvatskoj održan je u Domu pastoralnih susreta u Lovranu. Na susretu su, u zajedništvu s vojnim ordinarijem msgr. Jurom Bogdanom, sudjelovali vojni i policijski kapelani iz svih krajeva Hrvatske. Riječ je o radnom, ali i bratskom, proljetnom susretu svećenika, kako bi u zajedništvu sa svojim biskupom proslavili Uskrs, izmijenili iskustva i napojili se na uskrsnometu izvoru za dalji pastoralni rad. Susret je započeo na uskrsni utorak okupljanjem u Lovranu i svetom misom u kapeli Presvetoga Srca Isusova.

U srijedu je predavanje o temi: „Biskupska sinoda o obiteljima u Rimu 2015.“ održao msgr. Tomo Vukšić, vojni biskup u Bosni i Hercegovini, sudionik Sinode. U okviru predavanja predstavio je zaključni tekst Sinode, osvrt na

tematiku iz perspektive vojnoga dušobrižništva i neke naglaske za pastoralno djelovanje. U raspravi su iznesene tjeskobe koje prate suvremenu obitelj i njezin pastoral, ali su istaknute i vrijednosti braka i obitelji kao temeljne stanice društva. Uskoro će stoga biti predstavljena i poslijesinodalna pobudnica o obitelji. Nakon toga je slavljenja sveta misa koju je predvodio msgr. Vukšić. Poslijepodne istoga dana kapelanima je predstavljen osvrt na anketu o obiteljima koja je tijekom 2015. godine provedena u vojnim i policijskim kapelanicama Vojnoga ordinarijata u RH. Zaključke su predstavili voditelj Ureda HBK za brak i obitelj dr. Petar Krešimir Hodžić i povjerenik za pastoral braka i obitelji vojni kapelan don Marko Medo. Nastavilo se živom raspravom u kojoj je naglašena potreba za izražajnim pastoralom vojnih i policijskih obitelji, od

pripreme za brak do obiteljskih savjetovališta. U tom radu prijeko je potrebna potpora općega društva.

U četvrtak 31. ožujka, o 25. obljetnici „Krvavoga Uskrsa“, vojni i policijski kapelani, predvođeni vojnim biskupima msgr. Bogdanom i msgr. Vukšićem, sudjelovali su na komemoraciji za prvoga poginuloga hrvatskog redarstvenika Josipa Jovića na Plitvicama. Nakon polaganja vijenaca i prigodnih govora najviših državnih predstavnika msgr. Bogdan predvođio je molitvu odrješenja za pokojne hrvatske branitelje i u govoru istaknuo žrtvu samoodržanja koja vodi k Uskrsu. U povratku s Plitvica kapelani su posjetili vojnu kapelanicu blaženoga Alojzija Stepinca i sv. Andjela Čuvara u Karlovcu gdje su, uz predsjedanje msgr. Bogdana, slavili svetu misu. Potom su se susreli s brigadnim generalom Mladenom Fuzulom.

Posljednjega dana susreta, zaključke i pri-

jedloge za pastoral braka i obitelji u vojnim i policijskim kapelanicama, s posebnim naglaskom na tečaj priprave za brak i na problem rastavljenih i ponovno vjenčanih, predstavio je policijski kapelan vlč. Ilija Jakovljević. U raspravi je istaknuta ponuda duhovnih vježbi i bračnih vikenda koje Vojni ordinarijat već nekoliko godina provodi.

Susret je zaključen izvješćem o aktualnostima u radu Vojnoga ordinarijata u RH koje je podnio generalni vikar o. Jakov Mamić, OCD, i obavijestima o pripremi hodočašća u Rim koje će biti održano od 27. travnja do 3. svibnja i vojno-redarstvenoga hodočašća u Lourdes koje se održava od 17. do 24. svibnja ove godine.

Na svršetku susreta vojni ordinarij msgr. Bogdan zahvalio je vojnim i policijskim kapelanicima na aktivnom prinosu na proljetnom susretu i zaželio im uspešan rad u vojarnama i upravama. ■

O. Zdenko Križić imenovan gospičko-senjskim biskupom

04. 04. 2016.

Papa Franjo prihvatio je odreknuće od službe msgr. Mile Bogovića, gospičko-senjskog biskupa, u skladu s odredbom kanona 401 § 1 Zakonika kanonskoga prava, te je za novog gospičko-senjskog biskupa imenovao o. Zdenka Križića, karmelićanina.

O. Zdenko (od Bezgrešnog Srca Marijina) Križić, OCD, krsnim imenom Ivan, rođen je 2. veljače 1953. u Johovcu, župa Foča, kod Doboja u Bosni i Hercegovini. Nakon završene srednje škole, koju je pohađao kod otaca konventualaca u Zagrebu, nastavlja studij filozofije kod otaca karmelićana u Firenci, a potom studij teologije na Papinskom teološkom fakultetu „Teresianum“ u Rimu. Prve redovničke zavjete položio je 27. srpnja 1970. u Somboru, a doživotne zavjete 16. srpnja 1976. u Zagrebu. Za svećenika je zaređen 26. lipnja 1977. u Zagrebu. Nakon završenog teološkog studija nastavlja studij duhovnosti na Papinskom institutu za duhovnost „Teresianum“ u Rimu gdje je 1978. magistrirao na temu: „Biblijski likovi u djelima

svete Terezije Avilske“. Objavio je nekoliko članka iz duhovnosti u revijama Posvećeni život i Bogoslovka smotra. Osim hrvatskog, dobro govori talijanski, a dosta poznaje i španjolski jezik.

O. Zdenko je do sada obnašao brojne službe: prefekt Dječačkog sjemeništa otaca karmelićana u Zagrebu (1978.-1984.); prvi savjetnik Komisarijata karmelićana (1984.-1990.); prior samostana u Remetama-Zagreb (1984.-1990.); vanjski profesor na Institutu za kršćansku duhovnost u Zagrebu (1984.-2012.); provincijal Hrvatske karmelske provincije (1990.-1996.); vikar Provincije (1996.-2002.); prior samostana u Remetama - Zagreb (1996.-1997.); prior novoosnovanog samostana u Krku (1997.-2002.); magistar novaka (1997.-1999.); provincijal Hrvatske karmelske provincije (2002.-2003.); generalni vikar Karmelskog reda (2003.-2009.); prior samostana u Krku i provincijalni savjetnik (2011.-2012.); od 2012. obnašao je službu rektora Karmelskoga međunarodnog zavoda „Teresianum“ u Rimu. ■

25. godišnjica osnutka SJP Split BATT i Udruge BATT

06. 04. 2016.

U Splitu je svečano obilježena 25. godišnjica osnutka SJP BATT (Specijalne jedinice policije "Boćina, Abramović, Tomaš, Topić") i Udruge BATT. Obilježavanje je započelo polaganjem vijenaca u bazi Mravince, kao i polaganjem vijenaca na braniteljskom groblju na Lovrincu, potom svečanom akademijom ispred Instituta za istraživanje života „Medils“, prostora Vile Dalmacija u kojoj je jedinica bila smještena u Domovinskem ratu.

Obilježavanje je završeno svetom misom u crkvi Svetog Ante u Splitu koju je predvodio fra Žarko Relota, policijski kapelan PU splitsko-dalmatinske, kao izaslanik msgr. Jure Bogdana,

vojnoga ordinarija u Republici Hrvatskoj. ■

Drugi sastanak Odbora za organizaciju hodočašća u Lourdes

07. 04. 2016.

Vojni ordinariat u RH organizirao je drugi sastanak koordinacijskog odbora za pripremu 24. hodočašća Hrvatske vojske i policije u Lourdes u prostorima ordinarijata.

Okupljene su pozdravili zapovjednik hodočašća komodor Predrag Stipanović i drugi zamjenik zapovjednika za MUP gosp. Ivica Franić, izrazili zahvalnost za povjerenje koje im je ukazano tim imenovanjima i spremnost poduzeti sve radnje da hodočašće bude uspješno provedeno.

Generalni vikar o. Jakov Mamić predstavio je vojnog kapelana don Marka Medu kojeg je vojni biskup msgr. Jure Bogdan odredio za koordiniranje animacije i duhovnih sadržaja na putovanju u suradnji s kapelanicima voditeljima autobusa.

Započela je priprema liturgijskog „Vodičamolitvenika“ i drugih radnih materijala potrebnih za realizaciju duhovnih i vojnih i manifestativnih aktivnosti u Lourdesu. Budući je papa Franjo ovu godinu proglašio Svetom godinom milosrđa tema milosrđa bit će naglašena i u duhovnom programu hodočašća, a kulminirat će prolaskom kroz Sveta vrata milosrđa koja su otvorena u lourdeskom svetištu.

Predstavnici ministarstava, uprava i službi koje se uključuju u hodočašće izvjestili su o provedenim pripremnim radnjama, broju prijavljenih djelatnika njihovih cjelina, aktivnostima koje slijede u bližoj pripremi hodočašća te preuzeли daljnja zaduženja u svojim područjima.

Sastanku su nazočili komodor Stipanović, o. Mamić, gosp. Franić, časnik za vezu brigadir Darko Podrug, djelatnik ZOS GSOS RH bojnik Žarko Andabaka, zamjenik zapovjednik Orkestra OS RH satnik Davor Dropuljić, voditelj MORH-ova Samostalnog odjela za potporu Vojnom ordinarijatu bojnik Petar Klarić, voditelj Samostalne službe MUP-a za suradnju s Vojnim ordinarijatom gosp. Josip Zagorščak, kancelar Vojnog ordinarijata gosp. Robert Stipetić, don Medo, osobni tajnik vojnog ordinarija gosp. Mrinko Nikolić, osobni tajnik generalnog vikara ntp Vladimir Krpan, u ime Ministarstva branitelja gđa Gorana Marić, predstavnik Pravosudne policije gosp. Marko Kužir, djelatnice MORH-ova Samostalnog odjela za potporu gđa Marija Vukovojac i gđa Branka Šandro te pomoćnik vojnog kapelana stn Srećko Žmalec. ■

Krštenje petog i šestog djeteta dviju dugoselskih obitelji

10. 04. 2016.

Na treću vazmenu nedjelju vojni ordinarij msgr. Jure Bogdan predvodio je u župnoj crkvi Uzvišenje svetog Križa u Dugom Selu euharistijsko slavlje tijekom kojeg je krstio dvoje djece: Lanu, šesto dijete Roka i Antonije Cojkić, te Antu-Tому, peto dijete u obitelji Anice i Zorana Marčinković. Anica Marčinković policijska je službenica, a suprug Zoran bivši je pripadnik specijalne policije.

Pozdravni govor i dobrodošlicu biskupu iskazao je župnik vlč. Josip Kuzel. Biskup je rekao da se rado odazvao pozivu, jer radost je slaviti novi život, peto i šesto dijete dviju obitelji. Roditeljima je uputio srdačne čestitke i iskazao zahvalnost za opredjeljenje prihvatanja dara života.

Nakon svete mise biskup se zadržao

u razgovoru i fotografiraju s obiteljima, a djeci i roditeljima uručio je darove u ime Zagrebačke nadbiskupije i Vojnog ordinarijata. ■

Okrugli stol o izradi Združene doktrinarne publikacije 12 - Dušobrižništvo 14. 04. 2016.

Vojni ordinariat u Republici Hrvatskoj organizirao je Okrugli stol o temi: „Združena doktrinarne publikacija - 12 - Dušobrižništvo: sadržaj i implementacija“. Budući da u Oružanim snagama RH do sada nije postojala združena publikacija koja bi na prikidan način uređivala sustavnu provedbu duhovne skrbi za pripadnike OS RH, Vojni ordinariat u RH pristupio je u suradnji sa Zapovjedništvom HKoV-a izradi združenog doktrinarnog priručnika ZDP-12 Dušobrižništvo. Radi se o podupirućem dokumentu doktrinarne hijerarhije Oružanih snaga Republike Hrvatske. Isti je predstavljen na Okruglom stolu, a na temelju ranije dostavljenih materijala o dokumentu su se očitovale mjerodavne osobe iz sustava Oružanih snaga RH.

Okrugli stol održan je u velikoj dvorani Hrvatske biskupske konferencije te je sudionike uvodno pozdravio generalni tajnik HBK msgr.

Enco Rodinis. Domaćin susreta bio je vojni ordinarij u RH msgr. Jure Bogdan, a moderator i predstavljač ZDP-12 generalni vikar o. Jakov Mamić. Sudionicima se obratio direktor Glavnog stožera OS RH kontraadmiral Robert Hranj, a časnik za doktrinu u ZOD pukovnik Petar Matanović predstavio doktrinarni priručnik o dušobrižništvu.

U poslijepodnevnom radu Okruglog stola sudjelovao je i načelnik Glavnog stožera OS RH general-pukovnik Mirko Šundov. Sudionici Okruglog stola bili su vojni i policijski kapelani, stručne osobe iz OS RH, predstavnik Kabineta za obranu u Uredu Predsjednice RH te zapovjednici odnosno zamjenici zapovjednika svih grana Oružanih snaga RH. Izražena je pohvala zaslужima za dosadašnji rad na stvaranju dokumenta, iznijete su primjedbe i prijedlozi na ZDP-12 te na kraju rada formirani zaključci za daljnji rad na dokumentu. ■

Duhovne vježbe za bračne parove

14.-17. 04. 2016.

U organizaciji Vojnog ordinarijata u RH u hotelu „Zagreb“ u Splitu održane su druge duhovne vježbe za bračne parove, djelatnike Ministarstva obrane i pripadnike Oružanih snaga RH. Na duhovnim vježbama sudjelovalo je trinaest bračnih parova iz sedam vojnih kapelanija pod vodstvom don Marka Mede, kapelana u Vojnoj kapelaniji „Sv. Ivan Pavao II.“, koja djeluje u MORH-u i GS OS RH.

Osim duhovnih i meditativnih nagovora tijekom susreta, grupa je u popodnevним satima

u subotu u svetištu Majke Božje Sinjske imala pokorničko bogoslužje, priliku za isповijed te svetu misu. Domaćin, fra Petar Klapež, gvardijan samostana, sručno ih je dočekao i ukratko predstavio povijest svetišta. Uz Božju pomoć pratilo ih je i prekrasno sunčano vrijeme tako da su po red „službenog dijela“ imali i priliku za šetnje, razgledavanje Splita i Sinja te, za vrijeme pauza između nagovora i u slobodno vrijeme, na hotelskoj terasi priliku za ugodno druženje i još bolje upoznavanje sudionika. ■

Načelnik GS OS RH u posjetu Vojnom ordinarijatu u RH

19. 04. 2016.

Načelnik Glavnog stožera Oružanih snaga RH general-pukovnik Mirko Šundov s najvišim predstavnicima GS OS RH i zapovjednicima svih grana OS RH posjetio je Vojni ordinarijat u RH i susreo se s vojnim ordinarijem u Republici Hrvatskoj msgr. Jurom Bogdanom, generalnim vikarom o. Jakovom Mamićem te dekanima vojnih dekanata.

Dobrodošlicu uvaženim gostima zaželio je msgr. Bogdan, zahvalio generalu Šundovu na inicijativi te istaknuo da je susret potaknut radi kvalitetnije provedbe dušobrižničkog rada u sustavu OS RH. Načelnik GS zahvalio je na dobrodošlici, izrazio potporu radu Vojnog ordinarijata te zaželio otvorenu i konstruktivnu raspravu dviju strana koje zajednički rade na dobrobiti pripadnika Oružanih snaga.

Sudionicima je predstavljen rad Vojnog ordinarijata, aktualni projekti, problematika etičke naravi u Oružanim snagama RH koja ima poveznicu s dušobrižništвом, te zatražena potpora Glavnog stožera i stručnih službi u Oružanim snagama za zajedničko djelovanje na izgradnji pojedinca i unapređenju kvalitete življjenja svih pripadnika Oružanih snaga. Raspravljalo se o potpori koju sustav daju vojni kapelani i o njihovom statusu te je sugerirano da se radi o potencijalu koji sustav treba i može bolje iskoristiti.

Na kraju susreta definirane su aktivnosti za daljnji rad te su formirane združene radne skupine za statusna pitanja i pastoralne programe i

usuglašeni su rokovi.

Na susretu su sudjelovali načelnik GS OS RH general-pukovnik Mirko Šundov, vojni ordinarij msgr. Jure Bogdan, generalni vikar Vojnog ordinarijata o. Jakov Mamić, zamjenik NGS OS RH general-bojnik Drago Matanović, direktor GS OS RH kontraadmiral Robert Hranj, zapovjednik HVU „Dr. Franjo Tuđman“ general-pukovnik Slavko Barić, zapovjednik HKoV general-pukovnik Mate Ostović, zapovjednik HRM komodor Predrag Stipanović, zapovjednik HRZ i PZO brigadir Mate Mikić, zapovjednik ZzP brigadir Željko Dadić, dekan Zagrebačkog vojnog dekanata o. Zdravko Barić, dekan Karlovačkog vojnog dekanata don Vladislav Mandura, dekan Osječkog vojnog dekanata vlč. Ante Mihaljević, dekan Splitskog vojnog dekanata o. Ivo Topalović, kancler Vojnog ordinarijata Robert Stipetić te voditelj MORH-ova Samostalnog odjela za potporu Vojnom ordinarijatu u RH bojnik Petar Klarić. ■

25 godina biskupstva i 50 godina svećeništva msgr. Jurja Jezerinca

21. 04. 2016.

U Vojnom ordinarijatu proslavljena je 25. obljetnica biskupske službe i 50. obljetnica svećeništva prvoga vojnog ordinarija u RH msgr. Jurja Jezerinca, biskupa u miru. U kapelici je slavljenica sveta misa zahvalnica za ovaj lijepi jubilej, koju je predvodio svečar, u suslavljku s vojnim ordinarijem u RH msgr. Jurom Bogdanom, varaždinskim biskupom msgr. Josipom Mrzljakom, pomoćnim zagrebačkim biskupom msgr. Mijom Gorskim, generalnim tajnikom HBK msgr. Encom Rodinicom, savjetnikom Apostolske nuncijature u RH msgr. Julijenom Kaboreom, generalnim vikarom Vojnoga ordinarijata o. Jakovom Mamićem i tridesetak vojnih i policijskih kapelana. Misnom slavlju nazočili su zamjenik i izaslanik ministra obrane gosp. Tomislav Ivić, pomoćnik ministra obrane gosp. Zoran Piličić, zamjenik i izaslanik načelnika Glavnoga stožera Oružanih snaga RH general-bojnik Drago Matanović, zamjenik ministra unutarnjih poslova gosp. Davor Blažević i v.d. glavnog ravnatelja policije gosp. Zvonimir Vnučec i djelatnici Vojnoga ordinarijata.

Prigodnu propovijed uputio je msgr. Bogdan podsjetivši najprije na ideju obilježavanja ovih obljetnica, koja se začela na Veliki četvrtak, kada su se svećenici Vojnoga ordinarijata okupili oko svojega ordinarija na slavlju mise posvete ulja. Njemu se, kao novomu vojnemu ordinariju, činilo primjerenum i obvezujućim obilježiti ne-sebično i vjerno služenje msgr. Jurja Jezerinca. Prvotna je zamisao, objasnio je, bila proslava na blagdan sv. Jurja, 23. travnja, dan njegova rođendana i imendana, ali je zbog unaprijed preuzetih obveza bila neizvediva. Poštujući slavljenikovu želju, i u skladu s njegovim načinom djelovanja,

odlučeno je da proslava bude jednostavna i skromna u pogledu gostiju, čiji se broj ograničio na prezbiterij Vojnoga ordinarijata i uži krug suradnika i rodbine. Zato je msgr. Bogdan izrazio radost što može pozdraviti i izraziti dobrodošlicu onima koji su otpočetka surađivali s prvim vojnim ordinarijem u Hrvatskoj.

Govor o svećeničkom i biskupskom služenju započeo je u slici Dobroga Pastira. Isus se u svojemgovoru, za bolje razumijevanje onih koji su ga slušali, služi slikama iz svakodnevnoga života. Za sebe kaže da je Dobri Pastir i potom izriče sržnu osobinu dobrog pastira: „Pastir dobri život svoj polaže za ovce“ (Iv 10, 11). Msgr. Bogdan nastavlja: „Tom tvrdnjom Isus nas dovodi u središte i vrhunac objave u kojoj se Bog u osobi Isusa Krista očituje kao pastir svoga stada. Središte i vrhunac objave je Isus koji umire na drvu križa i koji je uskrsnuo treći dan. Uskrsnuo je u svoj svojoj ljudskosti, čovještvu. To je temeljna i bitna poruka za svakoga čovjeka, kršćanina. Prosvijetljeni i osnaženi uskrsnom vjerom znademo da je njegovo uskrsnuće nagovještaj sigurnosti vječnoga života svakoga čovjeka pojedinačno. Uskrsnućem smrt je obezvrijedena, pobijeđena. Smrt nije svršetak ljudskoga života, noć bez zore. Grobna tama nije kraj. Cilj svakoga čovjeka je nebo, zajedništvo sa svima svetima. Isus je kroz bol i patnju Getsemanskog vrta, smrt na križu, tamu groba, prešao iz smrti u život. To je njegov pashalni prolaz, prijelaz. U njemu i po njemu se u potpunosti ostvaruje Očev plan, žrtveni plan vlastitoga Sina za spas čovječanstva. Upravo stoga Dobri Pastir i Vrhovni Svećenik ostvaruju se u Isusu koji daje svoj život za nas grešnike.“

Današnje je slavlje, stoga, prigoda za promišljanje o biskupskoj i svećeničkoj službi; o smislu, poslanju i djelovanju: „Narod Božji s pravom mnogo očekuje i traži od svojih biskupa i svećenika. Uskrsli Isus rekao je svojim učenicima: 'Idite po svemu svijetu, propovijedajte evanđelje svakom stvorenju, krstite sve ljude u ime Oca i Sina i Duha Svetoga.' Jasno nam je da se ovaj Isusov nalog odnosi najprije na biskupe i svećenike. Dakako da od njega nisu izuzeti ni katolički laici, vjernici. Naše poslanje vojnoga biskupa, svih svećenika Vojnoga ordinarijata ima osobit način i posebno područje djelovanja. Naša kurija i službe s njom povezane jesu i moraju biti ponajprije i uvijek u službi evangelizacije.“

Govor o prezbiterima upotpunjeno je navodom iz Drugoga vatikanskoga koncila koji za svećenike kaže da su „po svetom ređenju i poslanju, koje primaju od biskupa, promaknuti u službu Kristu Učitelju, Svećeniku i Kralju; oni su dionici njegove službe, po kojoj se ovdje na zemlji Crkva neprestano izgrađuje u Božji narod, u Kristovo Tijelo i hram Duha Svetoga“ (PO 1). Biskupska i svećenička služba, naglasio je msgr. Bogdan, je trostruka: poučavanja, upravljanja i posvećivanja. Slikovito i jednostavno predstavio je svećeničko služenje na ovoj trostrukoj razini i istaknuo da je svećenik po svome poslanju „pozvan pokazati ljudima stvarnost i prisutnost Boga, živoga i djelotvornoga u svijetu, navještajući sve ono što je Bog objavio o sebi, što nam je tradicija prenijela i što nam je autentično Učiteljstvo neprekidno tumačilo tijekom dvije tisuće godina“. U ovo se skladno uklapa služenje msgr.

Jurja Jezerinca, koje nije bilo nimalo lagano, posebice u vrijeme Domovinskoga rata u susretima s vojnicima na bojištima i u duhovnoj skrbi za njih. Stoga msgr. Bogdan zaključuje: „Dok mu danas izričemo čestitke na srebru i zlatu, zahvalni smo dobromu Bogu što nam ga je podario i što smo živjeli i živimo uz čovjeka koji je neumorno propovijedao Božju riječ i koji je svjedočenjem vlastitoga života izgrađivao i izgrađuje Kraljevstvo Božje u neumrlim dušama. Tim djelovanjem dao je i daje dragocjen prinos i izgradnji naše zemaljske domovine Hrvatske. Dragi biskupe slavljeniče, čestitamo! Ad multos annos!“

Na kraju misnoga slavlja svima je zahvalio msgr. Jezerinac, izdvojivši najprije svoje roditelje i svoju stariju sestruru, još uvijek životnu i svježu, koja je zaslužna za njegovo školovanje jer ga je materijalno podupirala. Velika zahvala ide onima koji su bili vjerni suradnici od utemeljenja Vojnoga ordinarijata, od kojih se posebice ističu vojni i policijski kapelani.

Slavlje se nastavilo zajedničkim druženjem i objedom u prostorima Vojnoga ordinarijata, na kojemu su zamjenici ministara obrane gosp. Ivić i unutarnjih poslova gosp. Blažević izrekli prigodne čestitke i uručili darove slavljenicima msgr. Jezerincu i msgr. Bogdanu. Kao domaćin i organizator proslave msgr. Bogdan zahvalio je svima koji su došli imajući u vidu sve poteškoće zbog kratkoga vremena u kojemu su upućeni pozivi, pa je trebalo presložiti mnogo obveza. Ali tim više, radost je veća. Srdačno je na kraju čestitao svojemu predšasniku na zlatnom i srebrenom jubileu. ■

Proslavljen zaštitnik policijske kapelaniјe PU varaždinske

22. 04. 2016.

U kapelici Svetog Jurja u bivšoj vojarni Ivan V. Drašković u Varaždinu, svečano je proslavljen blagdan sv. Jurja mučenika, zaštitnika policijske kapelaniјe Policijske uprave varaždinske. Sveti misno slavlje predvodio je msgr. Jure Bogdan, vojni biskup u Republici Hrvatskoj, u koncelebraciji s domaćinom policijskim kapelanom policijske kapelaniјe PU varaždinske vlč. Ivicom Horvatom, vlč. Damirom Vrabecom, policijskim kapelanom u Bjelovaru, vlč. Ozrenom Bizekom, policijskim kapelanom u Koprivnici i Virovitici, don Vladom Mandurom, vojnim kapelanom u Karlovcu, preč. Mijom Horvatom, župnikom župe Sv. Fabijana i Sebastijana u Varaždinu, fra Mirkom Kemivešom, župnikom župe Sv. Vida u Varaždinu, vlč. Josipom Vidovićem, župnikom župe Sv. Elizabete u Jalžabetu, vlč. Markom Zadravcem, kapelanom u župi Sv. Nikole u Varaždinu, vlč. Ivanom Rak, kapelanom župe Sv. Fabijana i Sebastijana u Varaždinu, i vlč. Mariom Kaniški, kapelanom župe Sv. Vida u Vidovcu.

Prije samog početka svete mise, načelnik Policijske uprave varaždinske Darko Jurčec, predsjednik Udruge 7. gardijske brigade „Puma“ iz Varaždina Robert Puja, članovi Udruge Specijalne policije „Roda“, predstavnici drugih udru-

ga te članovi obitelji, zapalili su svijeće za sve poginule i preminule branitelje iz Domovinskog rata. Zatim je načelnik zahvalio svima na dolasku na obilježavanje blagdana nebeskog zaštitnika, zaželjevši posebnu dobrodošlicu msgr. Bogdanu.

Kako je ovo prvi dolazak biskupa Bogdana od imenovanja vojnim ordinarijem na varaždinsko područje, prethodno je na poziv načelnika Jurčeca posjetio Policijsku upravu varaždinsku. Načelnik Jurčec zajedno sa svojim zamjenikom Darkom Blažijem i u nazočnosti policijskog kapelana vlč. Horvata, upoznao je biskupa s posebnostima Policijske uprave, uručivši mu prigodni dar, monografiju Varaždinske županije. ■

U Čakovcu proslavljen spomendan Zrinskih i Frankopana

23. 04. 2016.

Vojni biskup msgr. Jure Bogdan u prigodi proslave državnog spomendana Zrinskih i Frankopana predvodio je misno slavlje u župnoj crkvi Sv. Nikole biskupa u Čakovcu. Uz gvardijana i župnika fra Željka Železnjaka i franjevce suslavlili su i policijski kapelan vlč. Ivica Horvat te drugi međimurski svećenici, dok je misno slavlje pjesmama Kristu uskrsom uljepšao čakovečki pjevački zbor "Josip Štolcer Slavenski".

U homiliji je biskup Bogdan istaknuo kako se Zrinski i Frankopani slave kao simboli žrtve za slobodu i pravdu hrvatskog naroda i domovine. Podsjetio je kako je na poticaj Zrinske garde Čakovec Hrvatski sabor prije pet godina proglašio 30. travnja spomendanom koji je snažna poruka i današnjem vremenu jer vrednote slobode i samostalnosti su vrijednosti za koje se uvijek isplati žrtvovati. Kazao je kako se na žrtvu uvijek treba gledati u dimenziji Isusova križa, ali i njegova uskrsnuća, a za to je potrebno imati živu i življenu vjeru koja zahvaća i mijenja cijeli život. Takvu vjeru sve do mučeničke smrti imali su Petar Zrinski i Fran Krsto

Frankopan, rekao je biskup te njihovu vjeru potvrdio mislima koje su zapisali u oproštajnim pismima svojim suprugama, svojevrsnim duhovnim ostavštinama u kojima se ističe njihova duboka vjera u teškim trenucima i potpuna predanost u Božju volju. Obojica su bili iskreni vjernici i mučenici za svoj narod i svoju domovinu. Živjeli su i svjedočili svome narodu istu vjeru u Uskrsloga, koja se ne boji ni progonitelja ni smrti, kao što su to činili apostoli u prvim vremenima Crkve. Borimo se i mi danas da sačuvamo vjeru jer je u njoj naša snaga u kojoj imamo svoju prošlost i sadašnjost, a imat ćemo i budućnost u ovozemaljskom životu, ali i u našoj vječnoj domovini na nebesima, zaključio je biskup Bogdan u homiliji.

Nakon mise i svečanog mimohoda središtem grada, u drugom dijelu programa položeni su vijenci poginulim međimurskim braniteljima u Domovinskem ratu te na spomen-obilježjima Zrinskim i Frankopanima u Starom gradu Zrinskih. Molitvu za sve stradale hrvatske branitelje tom je prigodom predvodio biskup Bogdan. ■

„Očinstvo i majčinstvo – dva lica roditeljskog poslanja“

22.-23. 04. 2016.

„Očinstvo i majčinstvo – dva lica roditeljskog poslanja“ bila je tema Drugog nacionalnog studijskog dana (NSD) za djelatnike i suradnike u pastoralu braka i obitelji koji se u organizaciji Vijeća HBK za život i obitelj i Povjerenstva za pastoral braka i obitelji Đakovačko-osječke nadbiskupije održao u Vikarijatu Osijek. Riječ dobrodošlice uputio je domaćin, nadbiskup i metropolit đakovačko-osječki Đuro Hranić, pismo ministrici socijalne politike i mladih Bernardice Juretić pročitao je Josip Sarić, savjetnik, a naznačila je i glasnogovornica navedenog ministarstva Miroslava Rožanković. Potom je predsjednik Vijeća HBK za život i obitelj dubrovački biskup Mate Uzinić otvorio rad studijskog dana.

U ime Vojnog ordinarijata i Ministarstva obrane na studijskom danu bili su vojni kapelan Vojne kapelanie „Sv. Ivan Pavao II“ don Marko Medo, vojni kapelan Vojne kapelanie „Sv. Leopold Mandić“ vlč. Ante Mihaljević i obitelj Puljić-Pralas s djecom.

Prvog dana predavanje su održali: dr. Josip Bošnjaković, profesor KBF-a u Đakovu Sveučilišta u Osijeku te voditelj savjetovališnog i terapeutskog rada u Đakovačko-osječkoj nadbiskupiji o temi: „Muškarac: suprug i otac - nekad i danas“ te dr. Ana Štambuk sa Studijskog centra socijalnog rada Pravog fakulteta u Zagrebu o temi: „Žena: supruga i majka – nekada i danas“.

Nakon predavanja uslijedila je rasprava te radionica: „Suvremeni izazovi očinstva i majčinstva“, koju je pripremila Ivana Stvoříč, stručna suradnica u Bračnom i obiteljskom savjetovalištu i Savjetovalištu za žrtve obiteljskog nasilja u Slavonskom Brodu. Program su moderirali Sanja i Petar Kopunović Legetin, članovi Povjerenstva za pastoral braka i obitelji Đakovačko-osječke nadbiskupije.

Prvi dio studijskog dana završio je svečanim misnim slavlјem u osječkoj konkatedrali Sv. Petra i Pavla. Uz predvoditelja, dubrovačkog biskupa Matu Uzinića, suslavio je đakovačko-osječki nadbiskup i metropolit Đuro Hranić, generalni vikar Ivan Čurić, domaći župnik i dekan Osječkog zapadnog dekanata Adam Bernatović te brojni svećenici koji su sudjelovali na NSD-u.

Drugoga dana predavanja su održali dr. Vladimir Gruden, psihijatar i specijalist psihoterapije o temi: „Komplementarnost muškarca i žene u roditeljskom poziv suvremenog čovjeka“ te dr. Pero Aračić, umirovljeni profesor pastoralne teologije na KBF-u u Đakovu o temi: „Osnaživanje očinstva i majčinstva u pastoralnoj praksi“. Nakon predavanja uslijedile su radionice: „Kako osnažiti očinstvo u obitelji“, koju je priredila Elizabeta Matuzović, stručna suradnica u Bračnom i obiteljskom savjetovalištu u Osijeku te „Kako osnažiti majčinstvo u obitelji“ Suzane Matošević, stručne suradnice u Bračnom i obiteljskom savjetovalištu u Slavonskom Brodu.

Završni program obuhvatio je prikaz knjige „Trauma rastave i razvoda braka i obitelji. Uzroci i posljedice. Kako dalje?“ dr. Pere Aračića. O knjizi je govorio biskupski vikar za pastoral grada Osijeka dr. Vladimir Dugalić te sam autor. Uslijedio je izvještaj sudionika o radu u radionicama koje su održane tijekom NSD-a, a potom je zaključnu riječ uputio predsjednik Vijeća HBK za život i obitelj dubrovački biskup Mate Uzinić.

Na kraju programa, biskup Uzinić zahvalio je msgr. Đuri Hraniću i Đakovačko-osječkoj nadbiskupiji, djelatnicima Vikarijata Osijek na čelu s ravnateljem dr. Dragom Tukara, predavačima, voditeljima radionica, voditeljima i moderatorima programa te svim sudionicima na uključenosti i angažiranosti. ■

Posjet polaznika i studenata Policijske akademije Istri

23. 04. 2016.

Polaznici i studenti Policijske akademije, predvođeni kapelanom Policijske kapelaniјe „Sv. Mihovil“ sa sjedištem u Policijskoj akademiji fra Franom Musićem posjetili su Istru.

Prvo odredište bilo im je Policijsko odmaraлишte u Valbandonu kod Pule, hodočasničko mjesto u Svetoj godini milosrđa za Vojni ordinariat u Republici Hrvatskoj, tj. crkvu Blaženog Miroslava Bulešića gdje ih je dočekao biskup u miru msgr. Ivan Milovan, i koji je predvodio euharistijsko slavlje. U propovijedi msgr. Milovan je na posebno dojmljiv način približio vjerske uzore sv. Leopolda Bogdana Mandića i bl. Miroslava Bulešića.

Poslije sv. mise uslijedio je posjet Puli, Rovinju i Poreču i razgledavanje najvažnijih zname-

nitosti: Arene, Slavoluka, Zlatnih vrata, Augustovog hrama, katedrale Uznesenja Blažene Djevice Marije, Sv. Eufemije, Eufrazijeve bazilike... ■

Proslavljen zaštitnik policijske kapelaniјe PU brodsko-posavske

25. 04. 2016.

Na blagdan sv. Marka evanđelista, zaštitnika policijske kapelaniјe Policijske uprave brodsko-posavske, svečano euharistijsko slavlje u župnoj crkvi Krista Kralja u Brodskom Varošu u Slavonskom Brodu predvodio je vojni biskup u RH msgr. Jure Bogdan. Uz domaćeg župnika vlč. Davorina Andrića, policijskog kapelana, suslavili su dvojica vojnih kapelana: don Vlado Mandura i vlč. Željko Volarić i dvojica policijskih kapelana vlč. Ivan Blaževac i vlč. Željko Rakošec te domaći svećenici: msgr. Stjepan Belobrajdić, fra Franjo Jurinec i vlč. Andrija Đaković.

Uz prigodan dar u ime PU, pozdravnu riječ biskupu uputio je zamjenik načelnika PU Ivica Ostrun, naglasivši kako im sudjelovanje u vjerskim slavljinima i to što imaju svoju kapelaniјu puno pomaže u njihovom radu.

Ocrtajući život i djelo sv. Marka, autora evanđelja, biskup Bogdan je naglasio kako njegov život nije bio nimalo jednostavan. Ipak, on je cijeloga sebe stavio u službu naviještanja Kristove Radosne vijesti te smo i mi kao kršćani pozvani, svatko na području svoga djelovanja, biti svjedoci - navjestitelji Radosne vijesti. Go-

voreći o Crkvi koja je mistično tijelo Kristovo, Božji narod pozvan svjedočiti novosti i originalnost kršćanske vjere, pojasnio je kako su Crkva svi krštenici u Isusovo ime. Tako je bilo u Djelima apostolskim tako je i danas. Crkva su naše župne zajednice koje evanđeoski svjedoče vjeru, oratoriji u kojima su se svjetonazorski u duhu kršćanske vjere oblikovali i oblikuju mnogi političari, znanstvenici, i uopće kulturni i javni radnici. Crkva su i karitativne ustanove koje pomažu potrebiti u nevolji. Crkva su i redovničke zajednice poput misionarki ljubavi bl. Majke Terezije koje pomažu siromašne, napuštene, beskućnike... Crkva su prosvjetno-kulturne ustanove, katoličke škole prisutne po svem svijetu. Djelatnost Crkve u njenim članovima prisutna je u svim segmentima ljudskoga društva, na različitim područjima. Bog u i po svojim članovima i danas evangelizira svijet na različitim razinama...

21. obljetnica vojno-redarstvene operacije "Bljesak"

01. 05. 2016.

U Okučanima, prigodom proslave 21. obljetnice vojno-redarstvene akcije „Bljesak“, održan je program u okviru kojega je slavljena i sveta misa za poginule hrvatske branitelje. U prvom dijelu programa poginulim braniteljima odana je počast polaganjem vijenaca i paljenjem svjeća kod središnjeg križa u spomen-parku hrvatskim vitezovima. Molitvu za sve pokojne branitelje predvodio je vojni ordinarij msgr. Jure Bogdan.

Misa zadušnica za sve poginule hrvatske branitelje i civilne žrtve u Domovinskom ratu slavljena je u župnoj crkvi Sv. Vida. Predvoditelj misnog slavlja bio je požeški biskup msgr. Antun Škvorčević.

U homiliji vojni ordinarij Bogdan je protumačio nedjeljna sveta čitanja, a zatim se osvrnuo na akciju „Bljesak“ pitajući: „Zašto mi ustvari komemoriramo ovaj i ovakve događaje i zašto se vjernički ovdje sastajemo?“ i odgovorio da „ko-

ma... „Čovjek je biće koje je otvoreno transcedenciji, onostranome. Duboko je ukorijenjen u ovaj svijet ali je okrenut prema vječnosti, naglašio je biskup.“

Biskup je nadalje izrazio radost što je u Slavonskom Brodu upoznao živu zajednicu vjernika u policijskoj kapelani i župi Krista Kralja zajedno s njihovim kapelanom (župnikom) vlč. Andrićem. Svim djelatnicima PU čestitao je blagdan sv. Marka. Pozdravnu i zahvalnu riječ sprovele novome biskupu uputio je na kraju kapelan vlč. Andrić.

Slavlje, na kojem su čitanjem Božje Riječi sudjelovali djelatnici PU, pjesmom je uveličao župni zbor Krista Kralja. Uz djelatnike PU na misi su sudjelovali i roditelji i članovi poginulih hrvatskih branitelja redarstvenika te domaći župljeni, kao i zamjenik slavonskobrodskog gradačelnika Hrvoje Andrić. ■

memoriramo dane u kojima je zemlji i čovjeku vraćena sloboda, nada i sigurnost da nikada ono tuđe nije izvor blagoslova ni jamstvo budućnosti. Komemoriramo smjelost, odvažnost, domoljublje, čovjekoljublje i snagu svjetla što ga je upalila ljubav prema čovjeku i ljudskim vrijednostima. Komemoriramo prolivenu krv svakog poginulog čovjeka s porukom da se na prolivenoj krvi čovjeka ne smije graditi nijedno društvo niti očekivati mir. Prolijevanje krvi ne smije biti put ljudske slobode ni ljudske civilizacije“, rekao je biskup Jure. Naglasio je da mi „poštujemo prolivenu krv za slobodu koju danas imamo. Naša sloboda je nikla iz krvi koja kad je potekla, označila je smrt onih čija je bila. Strašno je ozbiljna naša sloboda. Ona nam ne daje pravo da obezvrijedujemo mladiće i djevojke, očeve i majke koji su sebe izložili do mjere smrti kako bi mi danas u slobodi stajali. Ovi događaji moraju pisati drugačiju povijest od one što ju naše povjesnice pišu ovih dvadeset pet go-

dina: gotovo da se nigdje ne prepoznae 'svetost' prolivenе krvi: ni u obiteljima, ni u školama, ni u medijima, ni u gospodarstvu, ni u međuljudskim odnosima, ni u vrijednostima za koje se društvo zalaže, ni u nadi društva". Upozorio je da se „olako prelazi preko ovakvih komemoracija i ponekad se čini da s datumom završava sva poruka i zahtjevnost samih događaja. Poruka i poziv su jasni za sve nas: čuvati svetost slobode koja je nastala snagom ljubavi, a ne odmazde i osvete. Ova se sloboda hrani ljubavlju, odricanjem, međusobnim uvažavanjem, poštenjem, radinošću, vrednotama duha, snagom vjere, povjerenjem u sebe i oslanjanjem na Boga. Stvarati i graditi društvo, u zajedništvu i poštivanju drugih i drugačijih. Izgrađivati društvo, koje će na ovim prostorima imati ulogu znaka da je na pomolu čovječniji svijet i mir koji će svima omogućiti radost i zahvalnost zbog života, domovine i bolje budućnosti", zaključio je homiliju biskup Jure.

Na svršetku slavlja biskup Škvorčević je predvodio molitvu Isusovoј Majci za Domovinu u kojoj je među ostalim kazao: „Želimo s tobom danas zahvaliti Trojedinom Bogu za slobodnu i

neovisnu domovinu Hrvatsku, za plemenitost velikog broja ljudi koji su velikodušno krenuli u njezinu obranu, za mnoge položene živote, utkane u njezino dostojanstvo. Ne dopusti, Majko, da njihovu ljubav zaboravimo, a ideale prezremo. Prikaži njihovu žrtvu svome Sinu Isusu Kristu, daruj utjehu njihovim obiteljima, donesi lijeka ranjenima u dušama i savjestima.“

Uz sudionike Bljeska i članove obitelji poginulih branitelja komemoraciji u Okučanima nazočili su: predsjednik Hrvatskog sabora Željko Reiner, predsjednik Vlade RH Tihomir Orešković, izaslanik predsjednice RH načelnik GS OS RH general-pukovnik Mirko Šundov, ministar branitelja Tomo Medved, zamjenik ministra obrane Tomislav Ivić te drugi visoki civilni i vojni dužnosnici.

Nakon slavlja u Okučanima vojni ordinarij msgr. Bogdan zajedno s generalom Mirkom Šundovom posjetio je u zagrebačkoj bolnici u Dubravi dvojicu pripadnika Oružanih snaga koji su stradali na vojnoj vježbi na poligonu Cerovac kod Karlovca. U bolnici se također susreo i s njihovim obiteljima. ■

Otvoren ured vojnog kapelana u Afganistanu

01. 05. 2016.

Šestu vazmenu nedjelu 4. HRVCON u misiji Resolute Support u Afganistanu proslavio je u prostorijama nacionalnog zapovjedništva svetim misnim slavlјem koje je predvodio vojni kapelan vlč. Željko Savić. Nakon misnog slavlja otvoren je i blagoslovljen ured vojnog kapelana.

„Vojni kapelani prisutni su u mirovnoj misiji u Afganistanu od 2006. godine, a njihov rad dobro se uklopio u nacionalno i međunarodno zajedništvo. Jedan od nedostataka koji se uočio od samih početaka djelovanja u misiji bio je nedostatak ureda. Svi kapelani koji su sudjelovali u misiji u Afganistanu ukazali su na njega. Kapelan je susrete i razgovore mimo misnog slavlja morao improvizirati na način kako mu to mogućnosti i uvjeti dozvoljavaju. I sam sam uočio ovaj problem“, kazuje vlč. Željko. „Zajedništvo smo gradili od samog početka boravka u misiji te smo razgovarali o situaciji i potrebama kontingenta. Zapovjednik kontingenta brigadir Mato Matanović ukazao je također na potrebu ureda vojnog

kapelana u misiji. Na njegov prijedlog počeli smo stvarati uvjete za njegovo otvorenje. Svi pripadnici kontingenta podržali su prijedlog i pomogli u njegovoj realizaciji. Na ovaj način kapelan će se na potpun i kvalitetan način uklopiti u sveukupni rad kontingenta. Zahvalan sam zapovjedniku Matanoviću što je na ovaj način omogućio bolji i kvalitetniji rad vojnim kapelanim u mirovnoj misiji u Afganistanu“, zaključio je vlč. Željko. ■

Obilježena 25. obljetnica stradanja u Borovom Selu

02. 05. 2016.

U Borovom Selu obilježena je 25. obljetnica pogibije i pokolja dvanaestorice hrvatskih policijaca, pripadnika PP Vinkovci. Za njih je, nakon polaganja vijenaca i paljenja svjeća podno spomen-obilježja u središtu Borova članova obitelji ubijenih policajaca i državnih i drugih izaslanstva, predvodio molitvu, a u crkvi Sv. Euzebija i Poliona u Vinkovcima služio misu zadušnicu msgr. Juraj Jezerinac, vojni ordinarij u miru. Na misi je propovijedao župnik msgr. Tadija Pranjić.

Msgr. Pranjić je u homiliji naglasio: „Nismo mogli nestati zbog toga što smo u svom srcu nosili tri velike ljubavi: ljubav prema Bogu, ljubav prema Domovini i ljubav prema svojoj obitelji i odjednom se dogodilo nešto što bi trebalo proučavati do dana današnjega: ustala je jedna ponosna, nepokvarena mladost, ustala je kada je ugledala što nam se spremi, i krenula u obranu domovine“. Istaknuo je kako su oni, ne samo dali život svoj za prijatelje svoje, nego su svoj život dali za cijeli svoj hrvatski narod, donijeli su slobodu i Katoličkoj Crkvi. "Mi svećenici to znamo, pogotovo mi stariji. Oni su donijeli i to da danas slobodno možemo reći tko smo i što smo, svoji na svome. Čvrsto se nadam i vjerujem da će i generacije koje dolaze poslije nas znati cijeniti ono što su ovi mladići učinili za svoje prijatelje, za svoj hrvatski narod, za Katoličku Crkvu, da može slo-

bodno raditi i živjeti u svom narodu.

Kada je bilo najtamnije, tko je prvi digao glas u obranu našega naroda? Apostol Petar. Papa je rekao kako Hrvati imaju pravo na svoju državu, na svoju samostojnost, samostalnost i bio je stalno uz nas“, rekao je msgr. Pranjić i poručio sljedeće: „I još ne zaboravimo nikada Majku Božju koja je bila i ostala zaštitnica našega naroda.“

U ime predsjednice RH vjenac je položio general Mladen Markač, izaslanik predsjednika Hrvatskog sabora bio je potpredsjednik Hrvatskog sabora Ivan Tepeš, a kao izaslanik premijera RH bio je ministar MUP-a Vlaho Orepić. Uz njih, u brojnim izaslanstvima bili su ministri: obrane Josip Buljević i branitelja Tomo Medved. ■

Vojni ordinarij predvodio večernje slavlje Gospe od Zečeva

02. 05. 2016.

Msgr. Jure Bogdan, vojni ordinarij u RH, predvodio je misno slavlje na svetkovinu Gospe od Zečeva na 500-tu obljetnicu ukazanja Gospe od Zečeva (1516.-2016.). Misa se slavila na otvorenom pokraj župne crkve u središtu mjesta, na Višeslavovu trgu, gdje se nalaze kip Grgura Nin-skog i Gospina stina, gdje se postavi Gospin kip u procesiji, navijesti evanđelje i uputi blagoslov. Suslavili su zadarski nadbiskup msgr. Želimir Puljić, msgr. Mile Bogović i dvadesetorica svećenika. Među brojnim hodočasnicima bili su i članovi KUD-ova u narodnim nošnjama iz cijele Zadarske nadbiskupije.

„Svako marijansko svetište ima svoj naziv, svoju posebnost i povijest. U svima njima jedno je zajedničko: Bogorodica, Gospa od milosti, Majka Božja koja posreduje milosti od svog Sina svojoj Crkvi. U središtu zbivanja u marijanskim svetištima je Majka Isusova koja je povjesna osoba: Božja odabranica, Majka Crkve koja majčinskim srcem prati Crkvu hodočasnicu u prostoru i vremenu u svim razdobljima njene povijesti. Tako će biti do kraja, do ponovnog Kristovog dolaska, kad će u slavi doći suditi žive i mrtve. To je velika i trajna utjeha svim kršćanima koji znaju da u svim trenucima i situacijama života imaju Crkvu i u njoj Majku koja ih prati, čuva i štiti“, rekao je msgr. Bogdan. Biskup je govorio o čovjekovu padu i milosrdnom Ocu, rekavši da uz ljudsku povijest koja ima svoj početak i kraj, teče i povijest našeg spasenja čiji je početak u stvaranju

svijeta i prvog čovjeka koji je svojim 'Da' Sotoni, rekao 'Ne' svome Stvoritelju. Čovjek se odlučio za ponudu dobru za jelo, za oči zamamljivu, za mudrost poželjnu. „Prvi čovjek, Adam, nije ateist, agnostik. On je vjernik, ali živi kao da Boga nema. Kao da kaže: 'Što se ti, Bože, imaš petljati u moj život? Ti se bavi sobom, a ja ću po svome'. To je praktični ateizam, praktično bezboštvo. Živjeti kao da Boga nema, na način da nas ne zanima što Bog govorí i misli o čovjeku i što od njega traži. Tako u ime apsolutne ljudske slobode gubimo pravac“, upozorio je biskup.

Nakon Adamova postupka u vrtu i svakog našeg takvog postupka, čovjeku se otvaraju oči i počinje se skrivati pred Gospodinovim pogledom. „Otkriva da je gol, razgoličen, osiromašen u svojoj nutrini. Nestalo je njegove povezanosti sa svojim Bogom prijateljstva, povjerenja, ljubavi. Grize ga nutarnji plamen savjesti, Božjeg svjetla u svakom čovjeku. To je iskustvo svakog grijeha, svakog pada. Čovjek se pokriva lišćem, maskama, skriva svoj pravi identitet“, rekao je biskup Bogdan, dodavši da Gospodin ni u tim trenucima nije mogao sakriti svoje milosrđe i ljubav prema čovjeku. „Tako je uvijek. Pita Adama 'Gdje si?' Čovječe, gdje si, pita u savjesti svaki put nakon grijeha. Čovjek se boji i crveni od svojih grijeha, a Gospodin ga i dalje ljubi“, istaknuo je predvoditelj slavlja.

Povijest spasenja je povijest Gospodinove ljubavi prema čovjeku, istaknuo je msgr. Bogdan,

dodavši kako je Bog uvijek računao i računa na čovjeka. Podsjetio je na Nou, Abrahama, Mojsija i tolike proroke koji su Božji narod uvijek poticali na vjernost Savezu. „Čovjek je i dalje padao, a Gospodin i dalje nije odustajao nego uvijek milosrdno pritekao u pomoć. U punini vremena poslao je Spasitelja, Sina koji se rodio od Žene koja je Gospodinu izrekla svoj spremni 'Da'. S pravom se naziva blaženom jer je povjerovala da će se ispuniti što joj je rečeno od Gospodina. U svim trenucima Marijina života iz njenog bića blista kristalna, čvrsta vjera i povjerenje u Boga”, istaknuo je biskup, rekavši kako Mariji na putu ispunjenja Božjeg plana s njenim Sinom i njom nije bilo nimalo lako. Za nju i Josipa nije bilo mesta u svratištu, zabrinuto je tražila Isusa u hramu, susrela svoga Sina na putu prema kalvariji, pod križem na Golgoti mač boli joj probada dušu. „U razdoblju od Uskrsa do Duhova je u jednodušnoj postojanoj molitvi s apostolima i Isusovim učenicima. To je bio njen put. Ali, njen put – Gospodin,

je i naš put. Put je to koji će nas često iznenaditi i ostaviti s Marijinim pitanjem: 'Kako će to biti?', ali i njenim odgovorom: 'Što god vam rekne, učinite'. Time naš put zadobiva svoj početak i kraj. Tijekom životnog putovanja Marija svjetli putujućem Božjem narodu kao znak pouzdane utjehe”, rekao je biskup Bogdan, dodavši da u svom apostolskom radu Crkva s pravom gleda na Mariju koja je rodila Krista, da se on po Crkvi rodi i raste u srcima vjernika.

U pozdravnoj riječi nadbiskup Puljić rekao je da naslovni ninski biskup, apostolski nuncij msgr. Martin Vidović, koji je u Rimu, nije mogao nazočiti svečanosti, pa je biskup koji je nedavno stigao iz Rima predsjedao slavlјem. Svečanost je održana pod pokroviteljstvom predsjednice RH Kolinde Grabar-Kitarović čiji je izaslanik, zadarски župan Stipe Zrilić, sudjelovao na misnom slavlju, kao i ninski gradonačelnik Emil Ćurko. Pjevanje je animirao župni zbor s orguljašicom Krešimirom Zanki. ■

Međunarodno vojno i policijsko hodočašće u Rim

27. 04.-03. 05. 2016.

U ozračju izvanredne Svetе godine milosrđa u kojoj se obilježava i 30. obljetnica objavljenja Apostolske konstitucije „Spirituali militum curae“ pape Ivana Pavla II. o duhovnoj skrbi za vojnike, Kongregacija za biskupe organizirala je Jubilej milosrđa vojničke i policijske obitelji u Rimu. Svi vojni ordinariji, predstavnici biskupskih konferencija i odgovorni za pastoral oružanih snaga i policije bili su pozvani sudjelovati u ovom događaju koji je uključivao posebnu generalnu audijenciju s papom Franjom u subotu 30. travnja, pohod grobu svetog Petra i molitvu. Vojni ordinariat u Republici Hrvatskoj je tim povodom organizirao hodočašće u Rim od 27. travnja do 3. svibnja. Zapovjednik hodočašća bio je brigadir Denis Tretinjak, a glavni koordinator i voditelj hodočašća vojni kapelan don Marko Medo.

Svojom nazočnosti slavlje obilježavanja 30. obljetnice objavljinjanja Apostolske konstitucije uveličali su vojni ordinarij msgr. Jure Bogdan, generalni vikar Vojnoga ordinarijata o. Jakov Mamić, ministar obrane Republike Hrvatske gosp. Josip Buljević, ministar unutarnjih poslova Republike Hrvatske gosp. Vlaho Orepić, načelnik Glavnoga stožera Oružanih snaga Republike Hrvatske general-pukovnik Mirko Šundov i veleposlanik Republike Hrvatske pri Svetoj Stolici gosp. Neven Pelicarić. U bogatom programu hodočašća svoj veliki prinos dali su i vojni kapela-

ni: don Vladislav Mandura, o. Jozo Mravak, vlc. Slavko Rajić, don Branimir Projić, vlc. Ilija Jakovljević, fra Mato Vincetić i don Antonio Mikulić.

Hodočašće je započelo euharistijskim slavlјem u kapeli Vojnoga ordinarijata, koje je predvodio vojni ordinarij u zajedništvu s kapelanicima, sudionicima hodočašća.

Prvo odredište na putu prema Rimu bila je Firenca. Uz pomoć stručnoga vodiča hodočasnici su upoznali ljepotu ovoga grada i krenuli dalje prema Rimu, u koji su stigli u večernjim satima i smjestili se u Hrvatskom domu (Domus Croata), nazvanom po blaženiku dr. Ivanu Merzu. U kapeli ovoga doma slavili su svetu misu i Bogu zahvalili na sretnom dolasku.

U petak 29. travnja pod vodstvom vojnoga kapelana don Vladislava Mandure slijedio je posjet Calistovim katakombama gdje se nalaze tisuće grobova kršćanskih mučenika (sv. Kalista, sv. Sebastijana, sv. Donatela). Povratak iz katakombi vodio je najstarijom cestom na svijetu Via Appia Antica – prva popločana cesta, dugačka oko 620 kilometara, a široka šest metara. Na toj cesti nalazi se crkvica „Domine, quo vadis?“, sagrađena na mjestu gdje je sv. Petar, prema predaji, u bijegu iz Rima, susreo Krista. Na pitanje: „Domine, quo vadis - Gospodine kamo ideš?“, Isus mu odgovara: „Idem u Rim da me ponovo raspunu“. Petar se vraća u Rim gdje je raspet na križu, i to

naopačke. Uz cestu Via Appia bilo je raspeto više od 6500 robova.

Hodočasnici su posjetili Crkvu svetoga križa jeruzalemскога (Santa Croce in Gerusalemme), u kojoj se časti relikvija križa na kojem je Spasitelj umro. Sv. Helena je dio križa poslala sinu u Rim gdje je Konstantin sagradio Crkvu svetoga križa i u nju smjestio relikviju.

Usljedio je obilazak bazilike Sv. Ivana Lateranskog, katedrale rimskoga biskupa, glave i majke svih crkava na čitavome svijetu. Nakon kratkoga povijesnog uvoda o bazilici razgledali su je, a potom su se svi zaputili prema Svetim stepenicama koje se nalaze nedaleko od bazilike. Za te se kamene stepenice vjeruje da se njima uspeo Isus Krist za suđenja kod Poncija Pilata, a koje je u Rim donijela Jelena, majka cara Konstantina. Većina hodočasnika uspela se uz stepenice na koljenima i u molitvi.

Usljedilo je i razgledavanje bazilike Svetе Marije Velike - Basilica di Santa Maria Maggiore. Jedna je od četiriju velikih ili papinskih bazilika koje su se nekada označavale, skupa s bazilikom sv. Lovre izvan zidina, pet "patrijarhalnih bazilika" Rima, povezana s pet drevnih patrijarhalnih sjedišta kršćanstva. Ostale tri papinske ili velike bazilike su: bazilika Sv. Petra, bazilika Sv. Ivana Lateranskog i bazilika Sv. Pavla izvan zidina.

Po legendi iz 13. stoljeća u noći 3. kolovoza 352. godine Gospa se ukazala papi Liberiju i rimskom patriciju Ivanu. U tome ukazanju naredila im je da njoj u čast izgrade crkvu na mjestu

koje će biti obilježeno snijegom. Snijeg je pao 5. kolovoza na Eskvilinu, jednom od sedam rimskih brežuljaka. Papa Liberije osobno je obilježio granice buduće bazilike pa po njemu nosi i naziv Liberijanska bazilika. Naknadno ju je preuređio papa sv. Siksto III. te je, u spomen Efeškoga sabora (na kojem je donesena dogma o Marijinu Bogomajčinstvu), posvetio Presvetoj Bogorodici. U njoj su, između ostalih, i grobovi sv. Jeronima i sv. pape Pija V. i najstariji prikaz (mozaik) Gospe Snježne iz 1308. godine. Zvonik ove bazilike najviši je od svih zvonika rimske crkave.

Nakon odmora i okrjepe nastavljen je obilazak središta grada i posjet crkvama. Posebno je dojmljiv bio obilazak crkve Santa Maria in Aracoeli u kojoj se nalazi grob blažene Katarine Vukčić Kosača - pretposljednje bosanske kraljice. Imajući na umu velikodušnost koju su prema njoj pokazali pape Siksto IV. i Pavao II., u svojoj oporuci napisala je kako povjerava svoju zemlju Bosnu Svetoj Stolici dok se njezina djeca ne vrati kršćanstvu.

Još je bila prigoda razgledati Coloseum, Olтар domovine, Fontanu di Trevi, Piazzu Navona te Pantheon - najstariju katoličku crkvu u Rimu.

Na kraju dana proslavljenja je sveta misa u hrvatskoj crkvi sv. Jeronima. Zajedno s hodočasnicima stigli su ministar unutarnjih poslova i načelnik Glavnoga stožera. Kasnije su im se pridružili i ministar obrane te veleposlanik Republike Hrvatske pri Svetoj Stolici. Hrvatske vojнике i policajce s njihovim obiteljima dočekao

je vicerektor vlč. Marko Đurin. Upoznao ih je s poviješću hrvatskih svetojeronimskih ustanova koje su netom proslavile 563. obljetnicu svoga postojanja.

Svetu misu u koncelebraciji s generalnim vikarom i vojnim i policijskim kapelanim predvodio je msgr. Bogdan. U homiliji se osvrnuo na prvo čitanje iz Djela apostolskih koje govori o sporu u prvoj Crkvi. I naše je to iskustvo, istaknuo je biskup Bogdan, premda smo svi kršćani i pozivamo se na Isusa, da katkada naša lomljivost i krhkost prevlada te dođe do nerazumijevanja i svađe. Prva je Crkva u rješavanju spora izabrala dvojicu uglednih muževa, Barsabu i Silu, u koje su obje strane imala povjerenja radi njihovoga vjerničkog svjedočenja, kako bi oni posređovali. Ondašnji je spor nadvladan, a tako mogu i naši današnji, polazeći upravo od evanđelja dana koje donosi odlomak iz Isusovog oproštajnog govoru prije njegove muke, objasnio je biskup te na-

stavio: „Kada bismo htjeli sažeti svu kršćansku vjeru, reći što je program naše vjere, onda je to nova zapovijed ljubavi: 'Ljubite jedni druge kao što sam ja vas ljubio!'“ Na kraju homilije msgr. Bogdan pozvao je vjernike: „Ponesite ovo zrnce s večerašnje svete mise, s ovoga hodočašća: Ljubite jedni druge kao što vas Krist ljubi! Budite spremni tražiti rješenja za one situacije kada je pomanjkala ljubav!“

Nakon svete mise biskup Bogdan je ministre Orepića i Buljevića te generala Šundova s pratnjom proveo kroz Zavod u kojem je dugi niz godina djelovao kao rektor te im pokazao umjetnička djela Ivana Meštrovića i Jozeta Kljakovića kojima je ukrašena zavodska zgrada.

Slijedeći dan, hodočasnici su sudjelovali na Jubilarnoj audijenciji - susretu s papom Franjom na Trgu sv. Petra u Vatikanu. Papa Franjo je pred tisućama okupljenih pozvao vojnike i policajce da budu sredstvo pomirenja.

"Pozvani ste spriječiti i okončati sukobe, ali i sudjelovati u izgradnji reda temeljena na istinu, pravdi, ljubavi i slobodi", rekao je papa vojnicima i policajcima. "Budite sredstvo pomirenja, graditelji mostova i sijači mira", naglasio je Sveti Otac. Ohrabreni i sretni hodočasnici su prošli kroz Vrata milosrđa u bazilici Sv. Petra i, izmolivši molitve na nakanu Sv. Oca, zadobili potpuni oprost. Potom je slavlјena sveta misa u kripti svetih Kuzme i Damjana.

Peti dan hodočašća, na blagdan sv. Josipa Radnika, započeo je veličanstvenim slavlјem svete mise u bazilici Svetog Petra, u naznočnosti nekoliko tisuća vojnika i policajaca iz cijelog svijeta. U popodnevnim satima uslijedilo je razgledavanje bazilike Svetoga Pavla izvan zidina. Veličanstvena bazilika sagrađena je na

mjestu gdje je pokopan sveti Pavao. Između beskonačnih stupova između kojih dopire svjetlost s dvostrukoga reda prozora nalaze se na mozaičnim pločama portreti svih papa, od sv. Petra pa do današnjega rimskog biskupa pape Franje.

Drugi svibnja bio je rezerviran za posjet Monte Cassinu i Pompejima. Montecassino ili Monte Cassino je benediktinski samostan koji se smatra jednim od duhovnih središta srednjevjekovne Europe. Zadužbina je svetoga Benedikta, osnivača reda benediktinaca. Tijekom stoljeća samostan je postao utjecajno središte znanosti i kulture s bogatom knjižnicom. Poslije razaranja od Saracena samostan je obnovljen tek u desetome i jedanaestome stoljeću te postao jedno od najznačajnijih kulturnih središta

Europe. U Drugom svjetskom ratu korišten je kao njemačka utvrda. Iako su ga mogli zaobići, Saveznici su ga teško bombardirali. No srećom, velik dio knjižnice prenesen je u Vatikan nekoliko mjeseci prije bombardiranja. U kripti samostana hodočasnici su slavili sv. misu i pomolili se na grobovima svetoga Benedikta i njegove sestre svete Skolastike.

Putovanje se nastavilo do Pompeja - grada smještena na obali mora u blizini rijeke Sarno, kraj Napulja u talijanskoj pokrajini Kampaniji. Podignut je na vulkanskoj stijeni koja se uzdiže trideset metara iznad mora. Kako je potpuno bez izvora vode, život je bio težak, no zbog strateškoga položaja koji je omogućavao kontrolu plodne nizine iza grada i morskoga zaljeva ispod grada, bio je privlačan mnogima.

Grad je najpoznatiji kao rimski grad koji je uništen u erupciji vulkana Vezuva 24. kolovoza 79. godine. Pompeji su bili zatrpani pod slojem pepela 1600 godina prije nego što su slučajno otkriveni. Poseban je osjećaj šetati tim drevnim ulicama i zamišljati kako je nekada život izgledao u gradu koji je u trenutku neposredno pred uništenje brojio nevjerojatnih 20000 stanovnika. Još je mnogo toga zakopano, a velik dio iskopina polako se restaurira.

Trećega svibnja, u ranim jutarnjim satima, uslijedio je povratak u Hrvatsku. Na putu natrag hodočasnici su posjetili Veneciju – glavni grad istoimene talijanske pokrajine Venecije.

Hodočašće je završilo blagoslovom na božnih predmeta i zahvalnom molitvom za sve primljene milosti. ■

Vojni ordinarij posjetio vojarnu Zemunik

03. 05. 2016.

Vojni ordinarij u RH msgr. Jure Bogdan posjetio je vojarnu Zemunik gdje su ga dočekali i pozdravili domaćini vojni dekan i kapelan Vojne kapelarije „Sveti Gabrijel Arkandeo“ o. Ivo Topalović i zapovjednici vojnih postrojbi Oružanih snaga RH koje su smještene u zrakoplovnoj bazi u Zemuniku. Izražavajući dobrodošlicu biskupu Bogdanu o. Topalović je kazao kako je ovo prvi posjet novoimenovanog vojnog ordinarija vojarni Zemunik gdje djeluje kapelarija, koja je ustanovljena 10. veljače 1998. godine i duhovno skrbi za vjernike pripadnike OS RH.

Nakon obilaska kapelice vojni ordinarij je u pratnji domaćina obišao i letačke eskadrile gdje su mu predstavljene aktivnosti i misije koje su u djelokrugu rada letačkih eskadrila zrakoplovne baze u Zemuniku kao i tehnika kojom su opremljene eskadrile i načini

održavanja zrakoplovne tehnike o kojoj skrbe zrakoplovni tehničari.

Uz školovanje vojnih pilota, baza u Zemuniku prepoznata je u javnosti i po akrobatskoj grupi „Krila Oluje“ te humanitarnim misijama hitnog helikopterskog medicinskog prevoženja, akcijama potrage i spašavanja unesrećenih osoba te pružanju potpore u gašenju požara iz zraka.

Na kraju posjeta bazi u Zemniku vojnom biskupu se zahvalio pukovnik Mario Pleša koji je biskupu uručio prigodni dar izrazivši zadovoljstvo susretom kojim su željeli pozdraviti vojnog ordinarija i upoznati ga s jednim segmentom rada i aktivnostima HRZ i PZO.

Udjelivši Božji blagoslov, ordinarij Bogdan zahvalio se svim zapovjednicima i časničkom osoblju na srdačnom prijemu i uloženom trudu u obilasku zrakoplovne baze gdje je mogao upoznati rad i život pripadnika HRZ i PZO. ■

Proslavljen Dan kapelarije Policijske uprave zadarske

03. 05. 2016.

Policijska uprava zadarska proslavila je Dan svojih zaštitnika svetih Filipa i Jakova. Tom prigodom je u crkvi Svetog Ivana u Zadru slavljena sveta misa koju je, na poziv policijskog kapelana Policijske uprave zadarske o. Ive Topalovića, predvodio vojni ordinarij msgr. Jure Bogdan, u suslavljku s policijskim kapelanicima PU ličko-senjske, šibenske i splitsko-dalmatinske te zadarskih svećenika. Na misi su nazočili i načelnik Policijske uprave zadarske Neven Paškalin sa suradnicima te načelnik Policijske uprave ličko-senjske Ante Podnar.

Msgr. Bogdan je na policijske službenike i zaposlenike policijske uprave, ali i članove njihovih obitelji, zazvao pomoć njihovih svetaca zaštitnika, koji bi im trebali dati duhovnu snagu i okrjepu u obavljanju odgovornog i teškog, ali časnog policijskog zvanja. Nazočne je pozvao da se u molitvi prisjeti svih policijskih službenika i poginulih policijaca i branitelja. Čestitajući svima Dan kapelarije, poručio je neka ustraju u dosljednom obavljanju svojih svakodnevnih zadaća i time daju doprinos sigurnosti zajednice i boljitu cijelog društva. ■

Završni sastanak Odbora za pripremu lourdske hodočašća

05. 05. 2016.

U Vojnom ordinarijatu održan je treći i završni sastanak Koordinacijskog odbora za organizaciju i pripremu 24. hodočašća Hrvatske vojske i policije u Lourdes, koje se održava od 17. do 24. svibnja.

Generalni vikar Vojnog ordinarijata o. Jakov Mamić pozdravio je u ime vojnog ordinarija msgr. Jure Bogdana okupljene i zahvalio im na sudjelovanju u pripremama za realizaciju hodočašća.

Zapovjednik hodočašća komodor Predrag Stipanović izvijestio je da je za zamjenika zapovjednika imenovan brigadni general Miroslav Kovač. Svi sudionici hodočašća zamoljeni su da se na hodočašću pridržavaju uputa organizatora i predviđenih mjera sigurnosti te plana putovanja i programa boravka u Lourdesu koji će biti navedeni u hodočasničkom vodiču.

Sastankom je koordinirao bojnik Petar Klarić, voditelj MORH-ova Samostalnog odjela za potporu Vojnom ordinarijatu. Prijave hodočasnika su zaključene te je o broju prijavljenih, koji je na razini prošlogodišnjeg, izvijestio natporučnik Vladimir Krpan. Aktivnosti vezane uz provedbu hodočašća započinju 10. svibnja kada se u Lourdes upućuje prva grupa koja sudjeluje u podizanju međunarodnog vojnog tabora.

Sastanku su nazočili o. Mamić, komodor

Stipanović, časnik za vezu brigadir Darko Podrug, predstavnik MUP-a gosp. Ivica Franić, bojnik Klarić, voditelj Samostalne službe MUP-a za suradnju s Vojnim ordinarijatom gosp. Josip Zagorščak, kancelar Vojnog ordinarijata gosp. Robert Stipetić, zapovjednik Orkestra OS pukovnik Miroslav Vukovojac-Dugan, djeplatnik SUO GS OS pukovnik Branimir Hamer, tajnica Vojnog ordinarijata s. Gordana Miškić, djeplatnik ZOS GS OS bojnik Žarko Andabaka, osobni tajnik generalnog vikara natporučnik Vladimir Krpan, predstavnica Ministarstva branitelja gđa Gorana Marić, predstavnik Ministarstva pravosuđa gosp. Marko Kužir, vojni kapelan don Marko Medo, policijski kapelan vlc. Davorin Andić te pomoćnik vojnog kapelana stn Srećko Žmalec. ■

Proslava Dana kapelaniјe „Bl. Ivan Merz“

06. 05. 2016.

Na vojnom poligonu „Eugen Kvaternik“ u Slunjku koncelebriranom svetom misom obilježen je Dan Vojne kapelaniјe „Blaženi Ivan Merz“. Svetu misu predvodio je vojni ordinarij u Republici Hrvatskoj msgr. Jure Bogdan u koncelebraciji s križevačkim biskupom Nikolom Kečićem i vojnim kapelanim predvođenim dekanima: karlovačkim don Vladislavom Mandurom i splitskim o. Ivom Topalovićem te svećenicima Slunjskog dekanata predvođenih dekanom don Antonijom Čuturom.

Misno slavlje slavljeno je na perivoju blaženog Ivana Merza, na mjestu koje je predviđeno za gradnju kapelice koja bi bila centar okupljanja vojnika vjernika na ovom poligonu.

Misnom slavlju nazočili su djelatnici postrojbi smještenih na vojnom poligonu predvođeni svojim zapovjednicima, gosti i uzvanici, zapovjednici postrojbi Hrvatske kopnene vojske predvođeni zapovjednikom HKoV-a general-pukovnikom Matom Ostovićem te predstavnici tvrtki i društava s područja grada Slunja. Misno slavlje svojim pjevanjem pratilo je zbor župe Presvetog Trojstva iz Slunja.

U svojoj propovijedi, vojni ordinarij osvr-

nuo se na značaj blaženog Ivana Merza u Hrvatskoj početkom dvadesetog stoljeća, ali i na činjenicu da je blaženi Ivan Merz bio vojnik, časnik austrougarske vojske, koji se uz svoje vojničke dužnosti borio i za Krista, ostavljajući nam primjer jedinstva života. Biskup je naglasio da je bl. Ivan Merz jedna od zvijezda na nebu kad je riječ o katoličkim intelektualcima i angažiranim vjernicima laicima. Oštrouman i istovremeno zaljubljenik u evanđeosku vijest, ostavio je divno svjedočanstvo na početku prošloga stoljeća.

Na kraju misnog slavlja vojni kapelan domaćin don Milenko Majić zahvalio je svima, a osobito zapovjedniku, zamjeniku zapovjednika i djelatnicima opslužništva poligona koji su uložili veliki trud da se perivoj bl. Ivana Merza uredi za ovu prigodu. Zahvalu prisutnima izrekao je i zapovjednik SBO i vp „Eugen Kvaternik“ brigadir Ivan Jurilj te svim pripadnicima čestitao ovaj dan i pozvao na zajedničko druženje.

Nakon misnog slavlja biskup, zapovjednik kopnene vojske general pukovnik Mate Ostović i zapovjednik SBO-a zajedno s predstavnicima Odjela za graditeljstvo MORH-a pogledali su idejno rješenje buduće crkve. ■

Hodočašće djelatnika HRZ i PZO u Sinj

06. 05. 2016.

Vojna kapelaniјa „Sv. Petar i Pavao“, HRZ i PZO, organizirala je za djelatnike i članove njihovih obitelji hodočašće u svetištu Majke Božje Sinjske. Vodio ga je vojni kapelan o. Viktor Grbeša, OCD.

Jednodnevno hodočašće započelo je susretom s vojnim kapelanom Motorizirane bojne „Pauci“ i župnikom župe Svetog Ilike - Kljaci fra Ilijom Mikulićem u crkvi Hrvatskih mučenika u Čavoglavama. Nakon susreta s njim, stigli su do Sinja gdje ih je u svetištu Čudotvorne Gospe Sinjske dočekao i s poviješću

upoznao gvardijan i upravitelj svetišta fra Petar Klapež. Svetu misu u svetištu predvodio je o. Grbeša.

Nakon molitve pred slikom Čudotvorne Gospe Sinjske prošli su kroz Sveta vrata, čime su nakon ispovijedi i pričesti i molitvi po nakani Sv. Oca zadobili potpuni oprost.

Nakon Sinja posjetili su benediktinski samostan i crkvu Sv. Nikole u Trogiru te zbirku umjetnina „Kairos“ koja se nalazi u sklopu samostana. Hodočašće su završili posjetom velebnoj katedrali Svetog Lovre. ■

Vojni ordinarij predvodio misno slavlje na blagdan sv. Dujma

07. 05. 2016.

Svečanim euharistijskim slavljem, koje je na splitskoj Rivi predvodio vojni ordinarij u Republici Hrvatskoj msgr. Jure Bogdan, Splitsko-makarska nadbiskupija i grad Split proslavili su svetkovinu svoga nebeskog zaštitnika sv. Dujma, biskupa i mučenika prvih kršćanskih stoljeća. Proslava je započela tradicionalnim svečanim ophodom sa svećevim moćima, od splitske prvo-stolnice do prigodnog oltara na splitskoj Rivi.

Uz domaćina nadbiskupa msgr. Marina Barišića i predvoditelja msgr. Juru Bogdana, na slavlju su sudjelovali i predsjednik Hrvatske biskupske konferencije zadarski nadbiskup Želimir Puljić, biskupi Splitske metropolije: šibenski Ante Ivas, hvarske Slobodan Štambuk, dubrovački Mate Uzinić i kotorski Ilija Janjić, potom vladika križevački Nikola Kekić, biskup bjelovarsko-križevački Vjekoslav Huzjak, savjetnik Apostolske nuncijature u RH Julien Kaboré, provincijal Franjevačke provincije Presvetog Otkupitelja fra Joško Kodžoman, dominikanski provincijal o. Anto Gavrić, provincijal franjevaca kapucina fra Jure Šarčević, provincijal franjevaca trećoredaca fra Nikola Barun, Prvostolni kaptol splitske prvo-stolnice i brojni svećenici.

Prisutni su bili i predstavnici društveno-političkih i kulturnih ustanova među kojima i splitski gradonačelnik Ivo Baldasar i suradnici, premijer Tihomir Orešković, potpredsjednik

Vlade Božo Petrov, ministrica socijalne politike i mladih Bernardica Juretić, župan splitsko-dalmatinski Zlatko Ževrnja i suradnici te izaslanik predsjednice Republike Hrvatske Andro Krstulović Opara, načelnik Glavnog stožera Oružanih snaga Republike Hrvatske general-pukovnik Mirko Šundov, zapovjednik Hrvatske ratne mornarice komodor Predrag Stipanović i pukovnik Darko Podrug, itd.

Na početku misnog slavlja pozdravnu riječ je uputio domaćin, splitsko-makarski nadbiskup i metropolit Marin Barišić. „Duboka je i snažna, da pače, neraskidiva povezanost svetog Dujma, grada Splita i Splitsko-makarske nekoć salonitanske Crkve. Već 1712 godina u zajedništvu života i vjere, s ljubavlju i poštovanjem, slavimo svetog Dujma, biskupa i mučenika. Sveti Dujam toliko je naš i zajednički svima da ga slavimo u hramu kulture – kazalištu, u hramu kulta – njegovoj katedrali, u hramu našeg svakodnevlja – ovdje na Rivi. Sveti naš zaštitnik, u godini izvanrednog jubileja milosrđa Božjega, želi nas, svoje duhovne sinove i kćeri, svojim svjedočenjem ohrabriti u vjernosti Bogu i milosrdnoj ljubavi prema bližnjima“, rekao je. Nadbiskup Barišić zamolio je sv. Dujma da nam svima „otvori nove horizonte milosrdne ljubavi prema onima koji su potrebni naših duhovnih i tjelesnih djela milosrđa. Isuse Krista – Lice Očeva milosrđa, neka nas primjer i zagovor svetog Duj-

ma hrabri da budemo milosrdni kao Otac, jer ti si milosrdan u svojoj ljubavi".

Vojni ordinariji msgr. Jure Bogdan u pri-godnoj homiliji je govorio o mučeništvu. „I tada u Saloni i u drugim dijelovima carstva, i kroz sva protekla stoljeća i danas događao se i događa se otvoreni ili prikriveni progon kršćana, onih koji vjeruju i trude se živjeti Isusov nauk ljubavi”, naga-glasio je msgr. Bogdan dijeleći s okupljenim vjernicima razmišljanja o snazi i čvrstini vjere mlade Crkve prvih stoljeća, njenog javnog i postojanog svjedočenja vjere sve do proljevanja krvi koja je dovela do nezaustavljivog procesa oplemenjivanja poganskoga svijeta Isusovom evanđeoskom porukom i postavljanja kršćanskih temelja Euro-pi. Pojasnio je da je svaki kršćanin danas jedan od Isusovih učenika koji je pozvan u svome svakodnevnom životu ostvarivati ljubav prema bližnjemu, pripravljati put Isusu, donositi Isusa u svaki grad, mjesto i svako ljudsko srce. „Za razliku od onoga doba kada su se trudili vjernike i vjeru-

zatvoriti u crkve i sakristije ili vlastite domove, danas se trebamo truditi da Isusova poruka ljubavi i mira dospije do svakoga srca, do svakoga čovjeka i da ona bude pokretač i snaga koja mijenja pojedinca, društvo i čovječanstvo. Druš-tvo i narod kojemu je Isusovo Evanđelje temelj i uporište osobnoga i javnoga života, ima sigurnu sadašnjost i budućnost”.

Kako bi misa i ophod bio meditativni hod, pobrinuo se animator slavlja kanonik Ante Mate-ljan, a ljepoti slavlja uvelike je pridonio zbor sa-stavljen od Mješovitoga pjevačkog prvostolnog zbora Sv. Dujma i zbora Gospe od zdravlja, pod ravnanjem kapelnika splitske prvostolnice mae-stru Šime Marovića, a uz pratnju splitskoga "Brass kvinteta" te orguljašku pratnju maestre s. Mir-te Škopljanc-Maćina. Misa je završila himnom Domovini, a zatim i pjesmom Blaženoj Djevici Mariji. Proslava Dana Grada i njegova zaštitni-ka sv. Dujma nastavljena je s bogatim kulturnim, zabavnim i drugim sadržajima. ■

Proslavljen suzaštitnik Hvara sv. Prošper

10. 05. 2016.

Župa sv. Stjepana I., pape i mučenika, u Hvaru svečano je proslavila u ponедjeljak i utorak 9. i 10. svibnja blagdan sv. Prošpera, koji se u katedralnoj župi slavi kao zavjetna svetkovina. Sv. Prošper, vojnik i mučenik iz ranog kršćan-stva, u Hvaru se štuje od vremena kad je hvarska biskup Ivan Andreis 1671. godine iz Rima donio u Hvar svećeve posmrtnе ostatke iz Priscilinih katakombi. Odlukom Velikog vijeća i Kaptola s biskupom 1674. godine, sv. Prošper je progla-šen suzaštitnikom grada i biskupije. Od tada je njegovo štovanje duboko prisutno u vjerničkom životu hvarskih žitelja.

U ponedjeljak 9. svibnja svečano je bila otvorena raka sv. Prošpera u pokrajnjoj lađi ka-tedralne Sv. Stjepana I., pape i mučenika. Vojni ordinarij msgr. Jure Bogdan zajedno s mjesnim biskupom msgr. Slobodanom Štambukom su-

djelovalo je u obredima otvaranja rake i svečanoj molitvi „Večernje“. Nakon obreda u katedrali oba biskupa su sudjelovala na kulturnom pro-gramu na trgu pred katedralom.

Na sam blagdan sv. Prošpera u utorak 10. svibnja, središnje euharistijsko slavlje u kate-drali predvodio je msgr. Bogdan u koncelebra-ciji s msgr. Štambukom, generalnim vikarom msgr. Stankom Jerčićem, župnikom don Milijem Plenkovićem i drugim svećenicima. Homiliju je održao msgr. Bogdan. Poslije mise održana je svečana procesija s moćnikom sv. Prošpera po središnjem hvarskom Trgu sv. Stjepana. Poseb-ni ton svečanosti euharistijskog slavlja i procesiji dali su brojni bratimi hvarskih bratovština.

Na blagdan sv. Prošpera msgr. Bogdan je pohodio i Policijsku postaju Hvar gdje se susreo s načelnikom Ivkom Gavranićem. ■

Proslava blagdana sv. Leopolda Bogdana Mandića

12. 05. 2016.

Proslavljen je Dan Vojne kapelanije „Sv. Leopold Bogdan Mandić“ u Zapovjedništvu za obuku i doktrinu "Fran Krsto Frankopan" (ZZOD) u Osijeku. Svečano euharistijsko slavlje predvodio je vojni ordinarij u Republici Hrvatskoj msgr. Jure Bogdan u zajedništvu vojnih kapelana Osječkog vojnog dekanata, don Vladislava Mandure, dekana Karlovačkog vojnog dekanata, policijskih kapelana te svećenika Đakovačko-osječke nadbiskupije.

Zapovjednik ZZOD-a brigadni general Blaž Beretin je svim djelatnicima i pripadnicima ove vojne kapelanije čestitao svetkovinu Leopolda Bogdana Mandića, zaželio da se svečano proslavi blagdan i zahvalio svima koji su svojom nazočnošću došli uveličati ovo slavlje. Podsjetio je na ulogu svećenika u duhovnom životu pripadnika oružanih snaga, kako u Domovinskom ratu tako i danas, kao i na brojne aktivnosti kojima vojni kapelani i njihovi suradnici podižu kvalitetu života pripadnika postrojbi i njihovih obitelji.

U svjetlu izrečenih Isusovih riječi: „Ja sam pastir dobri“ msgr. Bogdan osvrnuo se na život i djelo svetog Leopolda, nebeskog zaštitnika ove vojne kapelanije i zapovjedništva ZOD. Kako je sveti Leopold boravio u Italiji u vrijeme

Prvog svjetskog rata odbio se odreći hrvatskog državljanstva, a primiti nametano talijansko državljanstvo. To je obrazložio riječima: „Krv nije voda“. Svoj ekumenski apostolat vršio je tako da je kao dugogodišnji neumorni isповjednik sve svoje molitve, žrtve i napore prinosio na veliku nakanu: „Da svi budu jedno“. Život svetog Leopolda kao zaštitnika izvanredne Svete godine milosrđa, njegovo cijelovito življenje kršćanske vjere, svjedočenja Božjeg milosrđa i ljubavi te njegovo neumorno služenje braći po sakramenu tu pomirenja neka bude djelatnicima ove vojne kapelanije i njihovim obiteljima primjer i nadahnucu u životu, istaknuo je msgr. Bogdan.

Prigodnim riječima vojni kapelan i dekan Osječkog vojnog dekanata vlč. Ante Mihaljević zahvalio je ocu biskupu i braći svećenicima, zapovjedniku Beretinu i svim suradnicima na potpori u pripremi i proslavi Dana kapelanije. Ovo je prvi pastirski pohod biskupa msgr. Jure Bogdana ZZOD-u i vojnoj kapelaniji. Poslije objeda general Beretin predstavio je biskupu ustroj i djelovanje ZZOD-a.

Misno slavlje svojim pjevanjem uveličali su klapa "Sveti Juraj" Hrvatske ratne mornarice i pjevačko društvo "Baje" iz Ivanovca sa svojim župnikom vlč. Andrijom Vrbanićem. ■

Posjet vojarni „Našice“ i „Gašincima“

13. 05. 2016.

Nakon proslave blagdana sv. Leopolda Bogdana Mandića i u sklopu pastoralnog pohoda, u pratnji vojnog kapelana vlč. Ante Mihaljevića i pomoćnika kapelana natporučnika Darka Bobana vojni ordinarij msgr. Jure Bogdan pohodio je vojarnu "Našice" te predvodio svetu misu. Sveti misno slavlje animirala je klapa "Sveti Juraj" iz HRM-a.

Nakon svete mise u prigodnoj prezentaciji

bojnik Robert Poljak, zamjenik zapovjednika bojne "Sokolovi" GOMBR-e, upoznao je biskupa s poviješću postrojbe.

Pohod vojnoj kapelaniji nastavljen je posjetom Pješačkoj pukovniji ZOD-a na vojnom poligonu "Gašinci". Zapovjednik brigadir Stanko Paradžiković izrazio je dobrodošlicu biskupu te ga upoznao s radom postrojbe i djelatnicima. ■

Otvaranje Godine milosrđa u crkvi bl. Miroslava Bulešića

13. 05. 2016.

O 96. obljetnici rođenja blaženog Miroslava Bulešića, u Valbandonu, u njemu posvećenoj crkvi, održan je obred otvaranja Godine milosrđa. Odlukom vojnog ordinarija msgr. Jure Bogdana crkva bl. Miroslava Bulešića u Policijskom odmaralištu u Valbandonu kod Pule proglašena je hodočasničkim mjestom u Svetoj godini milosrđa za Vojni ordinarijat u Republici Hrvatskoj.

Svečani čin početka Godine milosrđa i otvaranja Svetih vrata održan je pod predsjedanjem biskupa u miru msgr. Ivana Milovana uz kojeg su koncelebrirali domaćin policijski kapelan za PU istarsku vlč. Ilija Jakovljević i vlč. Ivo Borić, policijski kapelan za PU dubrovačko-neđetsvansku.

Obred je započeo na ulazu u crkvu uvodnom molitvom. Prije spomena krštenja i blagoslova vode, voditelj MUP-ove Samostalne službe za suradnju s Vojnim ordinarijatom u Republici Hrvatskoj Josip Zagorščak obratio se okupljenima i pročitao dekret vojnog ordinarija kojim crkvu bl. Miroslava Bulešića proglašava hodočasničkom crkvom u Jubilejskoj godini.

Biskup je u prigodnoj homiliji pojasnio pojam jubilejske godine, naglasio njezin veliki socijalni značaj napose zbog uzusa brisanja dujava. Progovorio je potom o pojmu milosrđa, prisutnog u svakodnevnom životu te naglasio želju pape Franje za isticanjem milosrđa kojim je nadasve prožet njegov pontifikat. Msgr. Mi-

lovan je podsjetio na važnost isповijedi i iskazivanja duhovnih i tjelesnih djela milosrđa prema bližnjima.

U tom kontekstu spomenuo je i našeg najmlađeg blaženika. Bl. Miroslav Bulešić živio je ne samo dosljednost i hrabrost, već i veliku dobrotu i milosrđe. „Među krvlju natopljenim narodom mi svećenici trebamo biti Samarijanci koji pružaju bijeli oblog ljubavi na rane toga naroda“, citirao je biskup zapis iz blaženikovog dnevnika gdje spominje ratne strahote kojima je bio pogoden narod u Istri za vrijeme Drugog svjetskog rata.

Jubilejska godine treba prije svega biti prigoda da se više približimo Bogu te da molitvom stvorimo i produbimo svoj iskren i jednostavan stav prema Bogu. Neka nam bl. Miroslav svima bude uzor u nastojanju djelotvornog življenja milosrđa, zaključio je biskup Milovan.

Na kraju misnog slavlja okupljenima se prigodnim zahvalama obratio vlč. Ilija, koji je ujedno i podsjetio na uvjete za dobivanje potpunog oprosta u toj crkvi.

Načelnik PU istarske Dragutin Cestar u završnim zahvalama izrazio je radost što je upravo ta crkva proglašena hodočasničkom crkvom za Vojni ordinarijat te izrazio spremnost na prihvatanje hodočasnika koji će ondje dolaziti. U odmaralištu u Valbandonu se vrlo često održavaju duhovne vježbe za vjernike o kojima skrbijo Vojni ordinarijat. ■

Proslava 25. obljetnice „Gromova“

15. 05. 2016.

Na blagdan Duhova, u crkvi Uzvišenja svetog Križa na zagrebačkom Sigelu, misu za sve poginule hrvatske branitelje u Domovinskom ratu kojom je Udruga ratnih veterana Druge gardijske brigade „Gromovi“ obilježila 25. obljetnicu osnivanja brigade Hrvatske vojske predvodio je vojni ordinarij msgr. Jure Bogdan u zajedništvu s vojnim kapelanicima: don Markom Medom, don Antoniom Mikulićem, don Milenkom Majićem i dugoselskim župnikom vlč. Slavkom Kresonjom. Misa se slavila nakon molitve i polaganja vijenaca kod spomen-ploče na stadionu NK Zagreb, gdje je molitvu predvodio vojni kapelan Mehanizirane bojne „Gromovi“ GMB i Mehanizirane bojne „Tigrovi“ GMB iz Petrinje don Antonio Mikulić.

U svojoj propovijedi, msgr. Bogdan je podsjetio na blagdan Pedesetnice – Duhova, dan ustanove Crkve. „Silazak Duha Svetoga potvrda je novog Kristovog zakona koji postaje obveza za sve kršćane. Duhovi su dan kad se formira prva kršćanska zajednica u Jeruzalemu i s razlogom se svetkovina Duhova smatra rođendanom Crkve“. Također je približio i osobu Duha Svetoga.

Msgr. Bogdan zaključio je homiliju pozivom na prikazanje Bogu svoje prošlosti, sadašnjosti, prošlih križeva, sadašnjih podjela, nekadašnjih, kao i sadašnjih težnji te gradnju budućnosti

u zajedništvu s Trojstvenim Bogom ljubavi.

Prije svete mise Udruga ratnih veterana Druge gardijske brigade Gromovi je položila vijence i zapalila cvijeće kod spomen-ploče na ulazu u stadion u Kranjčevičevoj ulici u Zagrebu. Na komemoraciji su bili i izaslanik predsjednice Republike Hrvatske Ante Deur, izaslanik predsjednika Sabora i saborski zastupnik Željko Fiolić, izaslanik ministra obrane i načelnik Glavnog stožera Oružanih snaga RH general-pukovnik Mirko Šundov, izaslanik predsjednika Vlade ministar branitelja Tomo Medved, zapovjednik druge mehanizirane bojne Gromovi bojnik Roman Kelnerić, predstavnici drugih gardijskih brigada, specijalne policije te mnogi drugi. ■

Proslavljenja 9. obljetnica bojne „Gromovi“

16. 05. 2016.

U petrinjskoj vojarni „Pukovnik Predrag Matanović“ obilježena je 9. obljetnica ustrojavanja 2. mehanizirane bojne „Gromovi“. Na svečanosti nazočili su zapovjednik HKoV-a general-pukovnik Mate Ostović, umirovljeni general Josip Stojković, načelnik stožera Gardijsko motorizirane brigade brigadir Tihomir Kundid, umirovljeni brigadir Ivan Mihalina, gradonačelnik Grada Petrinje, predstavnici PP Petrinja, pripadnici vatrogasne postrojbe Grada Petrinje, otac i majka pokojnog Predraga Matanovića, i izaslanstvo udruge ratnih veterana 2. gardijske brigade „Gromovi“.

Svečanost obilježavanja počela je polaganjem vijenca i paljenjem svjeća u kapeli sv. Ilike Proroka, zaštitnika „Gromova“. Nakon polaganja vijenca služena je sveta misa za sve poginule, umrle i nestale „Gromove“ i hrvatske branitelje iz Domovinskog rata. Misu je predvodio vojni kapelan don Antonio Mikulić u zajedništvu s vojnim kapelanicom don Milenkom Majićem, kapelanicom Središta za borbenu obu-

ku HKoV-a iz Slunja.

Nakon svete mise uslijedilo je svečano poslovanje 2. mehanizirane bojne „Gromovi“ te je procitana povjesnica bojne. Zapovjednik bojne bojnik Roman Kelnerić u prigodnom obraćanju istaknuo je važnost i ulogu brigade u Domovinskom ratu. General-pukovnik Mate Ostović u svom prigodnom obraćanju čestitao je pripadnicima bojne 9. obljetnicu. ■

Hrvatsko vojno-policijsko hodočašće u Lourdes

17.-24. 05. 2016.

Hrvatski vojnici, policajci, branitelji, pripadnici pravosudne policije, pripadnici službe gorskog spašavanja i pripadnici vatrogasne službe hodočastili su od 17. do 24. svibnja u svetište Gospe Lourdske u Francuskoj, u sklopu Međunarodnog vojnog hodočašća, koje je održano pod geslom „Njegova vrata su uvijek otvorena“. Ovo hodočašće se održava već punih 58 godina.

Hodočašće je organizirao Vojni ordinariat u Republici Hrvatskoj na čelu s msgr. Jurom Bogdanom, vojnim ordinarijem. U organizaciji i samom hodočašću sudjelovali su: generalni vikar o. Jakov Mamić, koordinator duhovno-pastoralnih programa hodočašća don Marko Medo, svećenici vojnih i policijskih kapelani Vojnog ordinarijata u RH, djelatnici iz Vojnog ordinarijata sa Samostalnim odjelom na čelu s bojnikom Petrom Klarićem. I ove godine u organizaciji hodočašća dala je dragocjen doprinos služavka Malog Isusa sestra Marijana Kustura.

Zapovjednik 24. vojno-redarstvenog hodočašća bio je zapovjednik Hrvatske ratne mornarice komodor Predrag Stipanović (MORH). Zamjenici zapovjednika na hodočašću bili su zapovjednik Hrvatskog ratnog zrakoplovstva brigadni general Miroslav Kovač (MORH) te glavni policijski savjetnik Ivica Franić (MUP).

Prvo vojno hodočašće ove vrste organizi-

rano je nakon Drugog svjetskog rata. Bilo je to 1958. godine. Nekoliko vojnih kapelana iz Francuske i Njemačke, dotada razdijeljenih i zaraćenih strana, u poniznostivjere skupilo je vojnike i s njima su hodočastili u Lourdes. Sve je bilo u znaku pomirbe i mira među zaraćenim narodima. Mnoštvo vojnika na prvom hodočašću, sa svježim sjećanjem i bolnim uspomenama iz rata dobro je prihvatiло inicijativu svojih svećenika. Na samom startu hodočašće je bilo međunarodnog karaktera. Vojnici iz cijelog svijeta, u narednim godinama, zajedno sa svojim svećenicima, okupljali su se u sve većem broju, uz pjesmu i molitvu za mir. Međusobno su se upoznavali, zблиžavali te uz znak prijateljstva i bratimljenja razmjjenjivali su označke i odore. Od 1993. godine u ovo međunarodno hodočašće se uključila i Republika Hrvatska te su ove godine vojno-redarstveni hodočasnici iz Hrvatske došli u Lourdes po 24. put.

Ovogodišnje hodočašće započelo je 17. svibnja, okupljanjem hodočasnika iz cijele Hrvatske u zagrebačkoj crkvi Uzvišenje sv. Križa u Svetu. Svetu misu predvodio je biskup vojni ordinarij u Republici Hrvatskoj msgr. Jure Bogdan. Hodočasnike su pozdravili: ministar hrvatskih branitelja gosp. Tomo Medved koji je ranije i osobno bio sudionikom hodočašća i komodor

Predrag Stipanović, zapovjednik ovogodišnjeg hodočašća. On je pozvao sve hodočasnike da s ponosom predstavljaju hrvatski narod, Republiku Hrvatsku, Oružane snage i policiju i ustanove iz kojih dolaze. Nakon sv. mise i blagoslova hodočasnika, uslijedilo je dvodnevno putovanje s 15 autobusa i gotovo 700 hodočasnika preko Slovenije, Italije i Francuske, dugo oko 1.900 kilometara. Vojni i policijski kapelani razdijeljeni po autobusima animirali su i duhovno asistirali sve putnike. Tijekom putovanja, hodočasnicima iz Hrvatske pridružilo se i izaslanstvo iz Bosne i Hercegovine s hrvatskim kontingentom Oružanih snaga BiH.

Na putu prema Lourdesu hodočasnici su 18. svibnja posjetili grad Avignon. Svetu misu u mjesnoj katedrali Uznesenja Blažene Djevice Marije predvodio je generalni vikar Vojnog ordinarijata u BiH msgr. Željko Čuturić, a prigodnu homiliju održao je vojni kapelan iz BiH don Ivan Turudić. Nakon kratkog obilaska starog grada Avignona i Papinske palače iz 14. stoljeća, hodočasnici su nastavili putovanje te su posjetili najveću srednjovjekovnu utvrdu u Europi Carcassonne, koja je dugo vremena bila od iznimnog strateškog značaja za Francusku. U predvečerje istoga dana stigli su u Lourdes. Tamo su bili smješteni u hotelima i vojnem kampu. Hodočasnike je u Lourdesu dočekao hrvatski vojni izaslanik u Francuskoj brigadir Ivo Martinić.

Slijedećeg dana, 19. svibnja, ujutro, koji se naziva i „Hrvatski dan“ u Lourdesu, hrvatski hodočasnici odjeveni u svećane odore, u postroju, praćeni koračnicama orkestra Oružanih snaga RH krenuli su Gospino svetište. Misno slavlje u Spilji ukazanja za sve hrvatske i bosansko-hercegovačke hodočasnike predvodio je i propovijedao vojni ordinarij msgr. Jure Bogdan. S njime su koncelebrirali vojni ordinarij iz BiH msgr. Tomo Vukšić, generalni vikari obaju ordinarijata o. Jakov Mamić, karmeličanin, i msgr. Željko Čuturić, svi vojni i policijski kapelani, pratitelji hodočašća, i ostali svećenici koji su se pridružili hodočašću.

Uz mnoge molitvene nakane koje su hodočasnici donijeli Gosi, msgr. Bogdan je posebice pozvao prisutne na molitvu za dušu brigadira Stipe Nižića koji je te iste noći preminuo u Splitu. Uslijedilo je potom tradicionalno fotografiranje za službenu fotografiju 24. vojnog i policijskog hodočašća. Svi hodočasnici su sudjelovali u pobožnosti križnog puta na lourdsкоj kalvariji. Predmolili su naizmjence msgr. Bogdan i msgr. Vukšić. Na postajama križnoga puta uz biskupe, predmolili su također vojnici, policajci, branitelji i kapelani. Hodočasnici su sa sobom nosili i veliku zavjetnu svijeću. Pjevanje je i na ovoj pobožnosti animirala klapa Hrvatske ratne mornarice

„Sv. Juraj“. Na završetku pobožnosti križnog puta, prigodni nagovor održao je vojni kapelan iz Karlovca don Vladislav Mandura. Potom je u Gospinom svetištu, nedaleko od Spilje ukazanja, uz molitvu prisutnih zapovjednik hodočašća komodor Predrag Stipanović upalio zavjetnu svijeću za sve poginule i pokojne pripadnike Oružanih snaga, Hrvatske policije i branitelja. Msgr. Tomo Vukšić je upalio zavjetnu svijeću koju su donijeli sa sobom hodočasnici iz Bosne i Hercegovine.

U popodnevним satima hodočasnici su sudjelovali na pokorničkom bogoslužju u crkvi Sv. Bernardice. Nakon duhovne priprave i ispita savjesti, koju je predvodio vojni kapelan iz BiH vlc. Marijan Stojanović, hodočasnici su pristupili osobnoj sv. ispovijedi.

Izmireni s Bogom, slijedeće jutro, nakon uvodne molitve i kratkog nagovora msgr. Bogdana, u svečanom postroju uputili su se kroz Sveta vrata lourdskega svetišta koja su ovdje otvorena u prigodi Svetе godine milosrđa što ju je proglašio sveti otac Franjo. Usljedila je potom sveta misa u bazilici Svetе krunice koju je predvodio vojni ordinarij u BiH msgr. Tomo Vukšić. Na sv. misi je sudjelovao i hrvatski član predsjedništva Bosne i Hercegovine prof. Dragan Čović i ministrica obrane BiH gđa Marina Pendeš. Visoki politički djelatnici iz BiH sudjelovali su kasnije, vrlo diskretno, i na ostalim glavnim molitvenim događajima ovog međunarodnog hodočašća.

Kadeti Hrvatskog vojnog učilišta „Dr. Franjo Tuđman“ sa zapovjednikom hodočašća i vojnim kapelanom o. Zoranom Vujičićem molili su za nastradalog kolegu na vojnom poligonu Cerovac kraj Karlovca. Hodočasnici su potom imali vrijeme za kupanje u čudotvornoj lourdskej vodi.

Program hrvatskoga hodočašća kroz naредne dane odvijao se u sklopu programa međunarodnog vojnog hodočašća. Toga dana pridružili su se hodočašću: gosp. Tomislav Ivić, zamjenik ministra obrane Republike Hrvatske, general-pukovnik Mirko Šundov, načelnik Glavnog stožera Oružanih snaga Republike Hrvatske, pomoćnica ministra branitelja gđa Nevenka Benić i prof. Ivo Goldstein, hrvatski veleposlanik u Francuskoj.

Međunarodno vojno hodočašće okupilo je i ove godine vojnike, policajce, veterane, itd. iz četrdesetak zemalja. Otvoreno je najprije u vojnom kampu iz kojega su se vojnici u stroju i s pjesmom ponosno uputili u svetište, predvođeni stjegovima svojih zemalja i praćeni svečanim koračnicama svojih vojnih orkestara. Sve to pridonosilo je svečarskom ozračju i hodočasničkom raspoloženju u Lourdesu. Vojnici i policajci ponosno su prodefilirali bazilikom Sv. Pija X. Svečano po-

strojeni poslušali su poruku pape Franje, a vojni ordinarij iz Francuske msgr. Luc Ravel proglašio je hodočašće otvorenim. Hrvatsku delegaciju na otvaranju, praćenu državnim stijegom, predstavljali su msgr. Bogdan, general-pukovnik Šundov, gosp. Ivić i gđa Benić. U večernjim satima hodočasnici su sudjelovali na međunarodnom euharistijskom klanjanju i blagoslovu bolesnika u baziци Sv. Pio X.

U subotu 21. svibnja hrvatska delegacija je organizirala svetu misu za hrvatske i ostale delegacije slavenskog govornog područja u bazilici Sv. Pija X. Misu je predvodio i propovjedao msgr. Bogdan. General-pukovnik Šundov s msgr. Bogdanom potom se susreo s hrvatskim ratnim vojnim invalidima koji su se i ove godine pridružili hodočašću. Potom je zajedno s vojnim ordinarijem posjetio vojni kamp gdje mu je prijавak predao zapovjednik kampa pukovnik Branimir Hamer.

Istoga dana vojni orkestri pristigli u Lourdes na hodočašće svirali su po gradskim trgovima. Svojim programom pridružio se ovoj kulturnoj manifestaciji Orkestar Oružanih snaga RH. Hrvatski ratni vojni invalidi sudjelovali su na sportskim igrama vojnih invalida. Msgr. Bogdan, general-pukovnik Šundov, dr. Goldstein, komodor Stipanović te brigadir Martinić, u poslijepodnevnim satima, sudjelovali su na gradskome trgu Peyramale na odavanju počasti svim poginulim vojnicima a potom i na međunarodnoj konferenciji posvećenoj miru koju je organizirao msgr. Ravel. Glavna tema konferencije bila je složena problematika u bliskoistočnim zemljama, progoni kršćana u tim zemljama te velike migracije stanovništva prema Zapadnoj Europi.

Vrhunac hodočašća u ovome danu bila je Marijanska procesija s Gospinim kipom i svjećama, u večernjim satima, uzduž rijeke Gave, ulicama Lourdesa do trga ispred lourdske bazilike Kraljice sv. Krunice. U procesiji je sudjelovalo preko 35 tisuća hodočasnika većinom u vlastitim odorama. Procesiju je započeo msgr. Bogdan a zaključio završnim blagoslovom msgr. Ravel. Kroz svo vrijeme ove duge procesije, Gospin kip su nosili hrvatski gardisti u svećanim odorama. Ove godine organizacija procesije povjerena je hrvatskoj delegaciji, koja je već 18 godina jedna od 16 zemalja članica organizatora Međunarodnog vojnog hodočašća u Lourdes. U provedbi su sudjelovale i delegacije Slovačke, Španjolske i Portugala te molitvom, pjesmom, počasnim postrojima, nošenjem zavjetnog križa i kipa Gospe Lourdske, pridonijele vrlo svečanom duhovnom ozračju ove lourdske pobožnosti.

U nedjelju 22. svibnja svi hodočasnici su sudjelovali na međunarodnoj svetoj misi u bazilici

Sv. Pio X. koju je predvodio msgr. Ravel, a koja je ujedno bila i vrhunac hodočašća. U koncelebraciji je sudjelovalo dvadesetak vojnih ordinarija iz raznih zemalja, više od 350 svećenika te veliko mnoštvo vojnika, policajaca i drugih hodočasnika. Velika „podzemna“ bazilika je bila ispunjena.

U popodnevnim satima prigodnim programom u istoj bazilici vojno hodočašće je zaključeno. Još su jednom svećani vojni postroji sa stjegovima prodefilirali kroz baziliku, vojni orkestri odsvirali svoje najpoznatije koračnice, Gospo Lurdskoj darovane su bijele ruže, a vojnici pozvani da se i slijedeće godine, radi zajedničke molitve i izgradnje mira u svijetu, svi zajedno ponovno okupe kod Gospe u Lourdesu. Na kraju je najavljeno da će se u 2017. godini Međunarodno vojno-redarstveno hodočašće održati od 19. do 22. svibnja.

Po završetku hodočašća vojni ordinarij iz Hrvatske organizirao je domjenak za zemlje organizatore hodočašća te za domaćine iz Francuske, predvođene msgr. Ravelom. Prisutnima na domjenku obratili su se gosp. Franić, komodor Stipanović, msgr. Ravel te msgr. Bogdan. Hodočasnici su se još jednom u večernjim satima diskretno uputili na osobnu molitvu u Gospinoj spilji.

U jutarnjim satima 23. svibnja, hrvatski hodočasnici su napustili Lourdes i uputili se prema Nici gdje su navečer slavili svetu misu u crkvi Marije Pomoćnice s domaćinom, ravnateljem Hrvatske katoličke misije, vlč. Stjepanom Čukmanom. Propovijedao je vojni kapelan iz Petrinje don Antonio Mikulić. Hodočasnici su potom razgledali središte Nice te su krenuli prema posljednjoj postaji hodočašća u Padovu.

U jutarnjim satima 24. svibnja, u Padovi su slavili sv. misu u kapucinskoj crkvi gdje se nalazi grob (relikvijar s neraspadnutim tijelom) sv. Leopolda Bogdana Mandića. Svetu misu predvođio je generalni vikar Vojnog ordinarijata u BiH msgr. Željko Čuturić, a propovijedao vojni kapelan iz Požege vlč. Željko Volarić. Nakon molitve na grobu sv. Leopolda hodočasnici su posjetili baziliku sv. Antuna Padovanskog. Hodočašće se primaklo svome završetku. Pozdravili su se s delegacijom iz BiH te se uputili prema Zagrebu gdje su na mjestu početka vojnog i policijskog hodočašća u crkvi Uzvišenja sv. Križa u Sigetu s msgr. Bogdanom zahvalili Bogu i Gospu na sretnom putu i primljenim milostima. U svojim završnim obraćanjima zahvalu hodočasnici na dostojanstvenom predstavljanju naših Oružanih snaga i policije te Republike Hrvatske u cjelini uputili su gosp. Franić i komodor Stipanović. Potom su hodočasnici krenuli svojim domovima i obiteljima. ■

Zaređen novi gospicko-senjski biskup o. Zdenko Križić

25. 05. 2016.

O. Zdenko Križić zaređen je za novoga gospicko-senjskog biskupa u katedrali Navještenja Blažene Djevice Marije u Gospicu u srijedu 25. svibnja. Bilo je to prvo biskupsko ređenje u gospickoj prvostolnici. Glavni zareditelj bio je zagrebački nadbiskup kardinal Josip Bozanić, a suzareditelji riječki nadbiskup i metropolita Ivan Devčić i apostolski administrator dosadašnjeg gospicko-senjskog biskupa Mile Bogović. Prezbiteri pratitelji novoga biskupa bili su o. Jakov Mamić i msgr. Mile Čančar, rektor gospicke katedrale. Na misi su koncelebrirali vrhbosanski nadbiskup kardinal Vinko Puljić, apostolski nuncij u RH nadbiskup Alessandro D'Errico, hrvatski (nad)biskupi na čelu s predsjednikom HBK zadarskim nadbiskupom Želimirom Pułjićem te biskupi iz BiH i inozemstva. Liturgisko pjevanje predvodio je katedralni zbor Sv. Cecilije, a voditelj je bio vlč. Josip Šimatović uz orguljsku pratnju Karle Tripalo. Euharistijskom slavlju prisustvovali su i predsjednik Hrvatskoga sabora akademik Željko Reiner, izaslanik predsjednice Republike Hrvatske gđe Kolinde Grabar-Kitarović gosp. Nikica Valentić, te predstavnici županijskih, gradskih i općinskih vlasti.

Nakon službe riječi, msgr. D'Errico pročitao je Apostolski nalog (Papinu bulu) o imenovanju msgr. Zdenka Križića novim gospicko-senjskim biskupom. U buli potpisanoj 4. travnja 2016. godine, Papa je izrazio želju da novoimenovani biskup Križić povjerene vjernike napasa riječju, a iznad svega primjerima dobrih djela, nastojeći poput Božanskog Učitelja prije činiti nego poučavati (usp Dj 1, 1).

Prigodnu homiliju izrekao je kardinal Bozanić, koji je na početku kazao kako maloprije otpjevan himan „O dođi, Stvorče, Duše Svet“, te pročitan Apostolski nalog zorno očituju što je to Crkva, utemeljena na zaglavnom kamenu Isusu Kristu, vođena Petrom naših dana, papom Franjom. Istimčući da se prvi put slavi biskupsko

ređenje u gospickoj katedrali, kardinal je rekao kako nam sve ovo što slavimo i doživljavamo daje jače shvatiti i osjetiti što to znači biti ucijepljen u veliko otajstvo, u tu ljubav Isusovu za njegovu Zaručnicu, za Crkvu. Osvrnuo se na riječi koje je na svojoj posljednjoj generalnoj audienciji 27. veljače 2013. godine izrekao papa Benedikt XVI., govoreći da je jedino Dobri Pastir onaj koji vodi i usmjerava svoju Crkvu. "Ova biskupijska Crkva gospicko-senjska", nastavio je, "nije ni Milina ni Zdenkova, nije ni naša, ona je prije svega Gospodinova. Mjera novosti biskupske službe je uvijek i samo u vjernosti Kristu i njegovoj Radosnoj vijesti te apostolskoj predaji", kazao je kardinal Bozanić. Izrazivši novoinimenovanom biskupu svoju molitvenu blizinu i zajedništvo, kardinal je naglasio kako je jedan od prvotnih dojmova novoga biskupa da ga, od imenovanja pa nadalje, toliki u njegovoj biskupiji, kao i oni izvan nje, promatraju, govore o njemu, iščekuju što će učiniti. Ipak, smatra kardinal, važnije od toga je spoznaja da ga njegova Crkva nosi molitvom. "Od danas pa ubuduće, u vremenu što ti ga Bog podari, neće biti dana da netko ne moli za tebe, posebno u bogoslužju. Božji narod, mnogi o kojima se ne govori, niti piše, jednostavne, ali velike duše pred Bogom, mole i molit će za tebe. To je snaga Crkve, to je činjenica o kojoj treba razmišljati i koja, kao zalog pred Bogom, treba biti ugrađena u život i službu biskupa u njegovom odgovornom darivanju za povjerene mu vjernike, bez zadrške", napomenuo je kardinal Bozanić. Crkva te poziva i šalje u novu misiju, poručio je kardinal biskupu Križiću, podsjećajući da je po milosti Duha Svetoga pozvan da djeluje kao biskup u punini sakramenta svetoga reda: „Po tvojoj će službi sam Trojedini Bog, savršena Ljubav, susretati ljude i privlačiti ih k sebi, jer Bog sam dostaje, kako glasi tvoje biskupsko geslo.“ Kardinal je pred biskupa Križića stavio lik svetog pastira

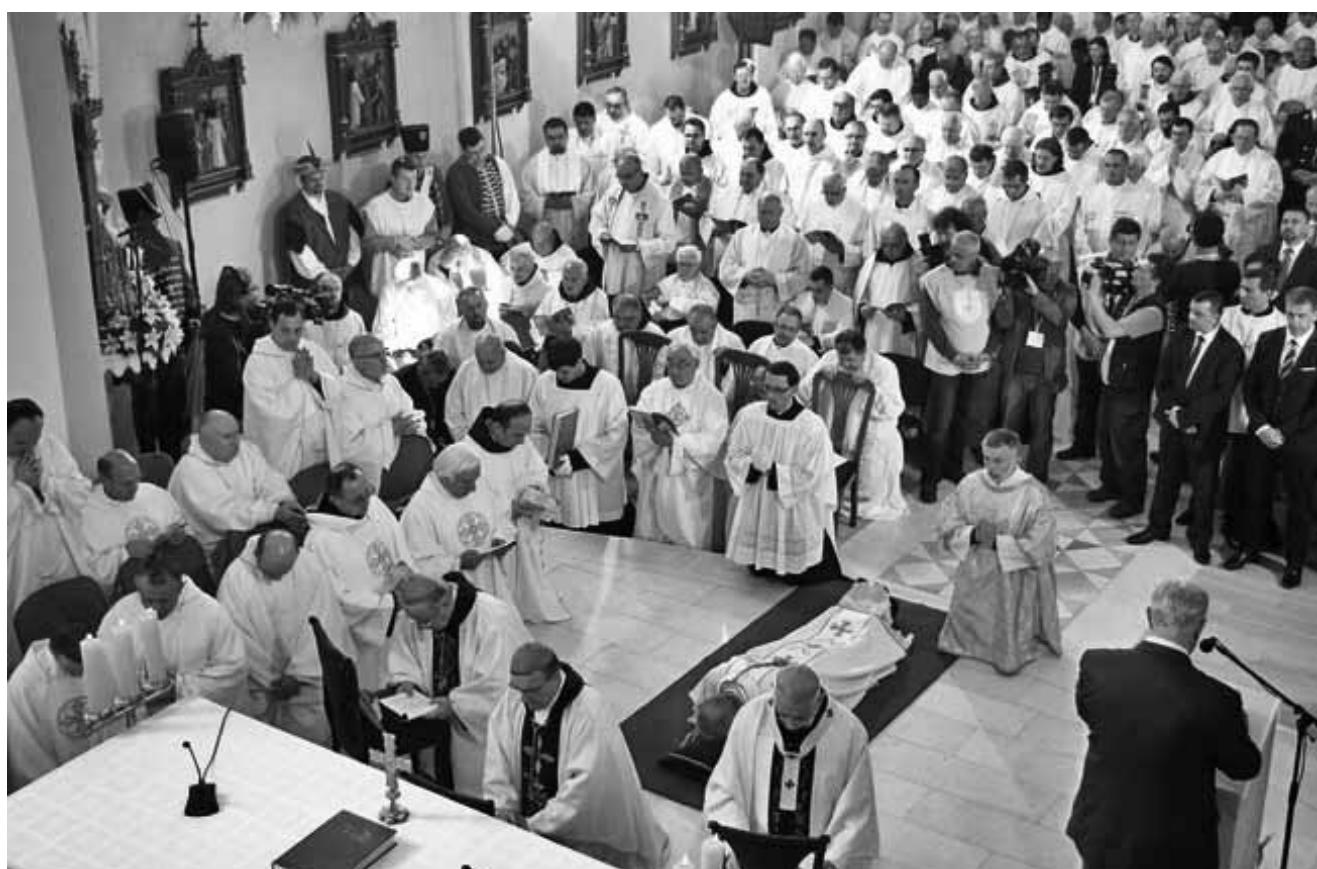
Crkve u hrvatskom narodu blaženog Alojzija Stepinca, koji je na svojoj koži osjetio trnovit put kojim mora stupati katolički biskup. Zaključujući svoju homiliju, kardinal je biskupu Križiću zaželio da ljubi Crkvu koja mu je povjerena, te da djeca i mlađi, siromasi i bolesni, osamljeni i stariji, napušteni i poniženi u njemu prepoznaju oca, brata i prijatelja. Nakon kardinalove homilije, uslijedio je obred ređenja. Nastavak euharistijskoga slavlja predvodio je novozaređeni biskup Zdenko Križić.

Poslije popričesne molitve, nakon što je otpjevan himan „Tebe Boga hvalimo“ i nakon što je novozaređeni biskup prošao kroz katedralu i oko nje, blagoslivljajući nazočne, prigodne riječi uputili su: predsjednik HBK msgr. Puljić, generalni vikar Gospočko-senjske biskupije msgr. Tomislav Šporčić, te apostolski administrator i dosadašnji gospočko-senjski biskup Mile Bogović.

"Od srca čestitam na iskazanom povjerenju koje Vam je očitovao papa Franjo u Godini milosrđa, na kraju Godine posvećenog života i 500. obljetnice rođenja prve naučiteljice Crkve svete Terezije Avilske", rekao je u svojoj čestitki predsjednik HBK zadarski nadbiskup Želimir Puljić. "Vaše služenje i poslanje usmjereno je u prvom redu prema Gospočko-senjskoj biskupiji i Riječkoj metropoliji. Ali, svetim redom ono je na otajstven način umreženo i u zajedništvo s drugim biskupima i biskupijama našeg naro-

da, a i šire. Zajedništvo apostolskih nasljednika i djelitelja svetih tajni, naime, nije obično nego sakramentalno. I utkano je u otajstvo biskupske službe. Neka Vam svijest o tom sakramentalnom zajedništvu dadne dostatnu snagu i hrabrost. I imajte na pameti kako je puno onih koji Vas prate svojim molitvama: od Vašeg časnog i zaslužnog predšasnika msgr. Mile Bogovića kojem izričem veliku zahvalnost za sve što je učinio i što će još učiniti, do svećenika, redovnica i redovnika i zauzetih i odanih vjernika laika koji će Vam pomagati u Vašem radu i nastojanju", istaknuo je u čestitki nadbiskup Puljić i poželio novome biskupu blagoslovljeno služenje na tom povijesnom dijelu Like, Gorskog kotara, Krbave i Primorja.

U ime svećenika, redovnika i redovnica Gospočko-senjske biskupije riječi zahvale biskupu Bogoviću i čestitke novome biskupu Križiću izrekao je generalni vikar msgr. mr. Tomislav Šporčić. On se spomenuo utemeljenja biskupije i imenovanja novog biskupa, osvrnuvši se na mnogovrsno i plodonosno djelovanje biskupa Bogovića u 16 godina biskupske službe. Posebno je spomenuo brojne inicijative i poticaje kako na materijalnom tako još više na duhovnom području biskupije. Novom biskupu msgr. Šporčić je uime svećenika, redovnika i redovnica izrazio radosnu raspoloživost i prihvatanje otvorenoga srca, te izrazio molitvu Gospodinu da pod vod-

stvom novoga biskupa u biskupiji se poveća broj svećenika i ospozobi veći broj suradnika laika. Zatim su biskupima Bogoviću i Križiću uručeni simbolični darovi. Katalog tiskovina o Gospočko-senjskoj biskupiji i o prvom biskupu dr. Mili Bogoviću te Deset godina kroz župna događanja Gospočko-senjske biskupije predala je Antonija Jugović. Sliku na drvetu – pirografiju, na kojoj se nalazi Crkva hrvatskih mučenika sa slikom biskupa dr. Mile Bogovića, rad Franje Tržila, do sadašnjem gospočko-senjskom biskupu predala je Antonija Marić, članica zbora mlađih u Otočcu. Ekonom biskupije msgr. Mile Pecić predao je biskupu Bogoviću fotografiju njegova novog prebivališta. Novom biskupu msgr. Križiću svećenici Gospočko-senjske biskupije darovali su misnicu i mitru; svezak časopisa "Hrvatska vjernost" predao je dr. Ante Bežen, glavni urednik; svezak Kalendara Crkve hrvatskih mučenika predao je biskupijski kancelar vlč. Marinko Miličević, urednik; Spomenicu Gospočko-senjske biskupije predao je biskupu Križiću msgr. Mile Čančar, katedralni župnik. Novome biskupu je darovan i njegov biskupski grb uklesan u kamenu, rad Dubravka Radmana, a dar je Hrvatske akademije u dijaspori.

Riječi pozdrava i zahvale nazočnima je uputio i prvi gospočko-senjski biskup Mile Bogović. "Bio sam kod porođajnih muka naše biskupije, pomagao teško podizanje na noge, ali se i radovao uspješnom hodu mlade biskupije. Olakotna okolnost je bila što sam znao kamo i s kime idem i što me čeka. Izrastao sam iz ove sredine i živio u njoj", rekao je biskup, izrazivši radost što je biskupija postavljena na noge. Spomenuo je i projekte koje je poticao, posebno gradnju Crkve hrvatskih mučenika na Udbini i svoju službu u Komisiji za hrvatski martirologij. Obraćajući se svome nasljedniku rekao je: „Imat ćeš suradnike u kleru koji ima svojih odlika i slabosti, ali u njemu nema nekih podijeljenosti i grupašenja. Osjetio sam da je taj kler otporan na loše inicijative a osjetljiv za dobre. Svi te oni rado prihvataju kao svoga biskupa, a u tom kle-

ru ostajem i ja jer si od danas moj biskup i pastir; od danas ćemo svi moliti za biskupa našega Zdenka. Nije svećenicima bilo uvijek sa mnom lako jer sam mnogo tražio a nisam bio u stanju dati im dovoljnu motivaciju. Previše sam bio u knjigama a premalo u njihovom društvu. Kod tebe je jaka odgojna nota, što uvelike olakšava prihvatanje i vodstvo". Biskup Bogović zahvalio se svima za potporu i suradnju, pozdravivši posebno iseljenu Hrvatsku. Svoje je obraćanje završio stihovima Jovana Jovanovića Zmaja, „Što ja počeh – Ti dovrši", te riječima popa Marka Mesića o životu Crkve u Lici i važnosti djelovanja za dobro duša na tome području.

U zahvalnom govoru novi gospočko-senjski biskup Zdenko Križić je rekao: „Vidim se poštovana Crkvo Gospočko-senjska kao osoba koju Gospodin poziva da ide zajedno s vama, s nadom da steknemo veće iskustvo njegove ljubavi, njegova dara nutarnje slobode, ljepotu crkvenosti, bogatstvo svetih otajstava, sklad zajedništva, novost evanđelja. S vama sam jer vi ste smisao moga biskupstva i činiti nam je sve da se po nama dogodi blagoslov za narod ove naše drage biskupije". „Učinit ćemo ono što možemo snagom našeg vjerničkog i sakramentalnog poslanja svi zajedno, vjernički puk Božji, katehistice i katehete, djelatnici Caritasa, osobe Bogu posvećenog života, svećenici – moji dragi najbliži suradnici, da nam se obnove obitelji, da nam se biskupija napuči, da se kolijevke ne prestanu njihati i da nam crkve još više znače u stvaranju našeg sveukupnog zajedništva i učvršćenja našeg bogoljubnog i narodnog identiteta", rekao je msgr. Križić. „Trebat će nam očvrsnuti uvjerenje da možemo mnogo toga promijeniti nabolje, da smo na to pozvani i da smo zato poslani. Ovi prelijepi krajevi na kojima se prostire naša biskupija ne smiju biti prostori s kojih se narod iseljava, prostori koji ne nude perspektivu mlađim naraštajima. To treba promijeniti. Oslonimo se jedni na druge, a svi zajedno na Boga koji nas ljubi", potaknuo je novi gospočko-senjski biskup. ■

Vojni ordinarijat u RH tema doktorskog rada vlč. Daria Paviše

25. 05. 2016.

Na Fakultetu kanonskoga prava Papinskog lateranskog sveučilišta u Rimu vlč. Dario Paviša, svećenik Varaždinske biskupije, rodom iz župe Kalinovac i pitomac Papinske crkvene akademije obranio je doktorski rad pod naslovom „Odnosi unutarnjeg prava i međunarodnog prava na primjeru Vojnog ordinarijata u Hrvatskoj“ (Relazioni tra diritto interno e diritto internazionale: Il caso dell’Ordinariato militare in Croazia) koji je izradio pod mentorstvom prof. Vincenza Buonoma te korelatora prof. Natale Loda. Obranom je moderirao prof. Antonio Iaccarino.

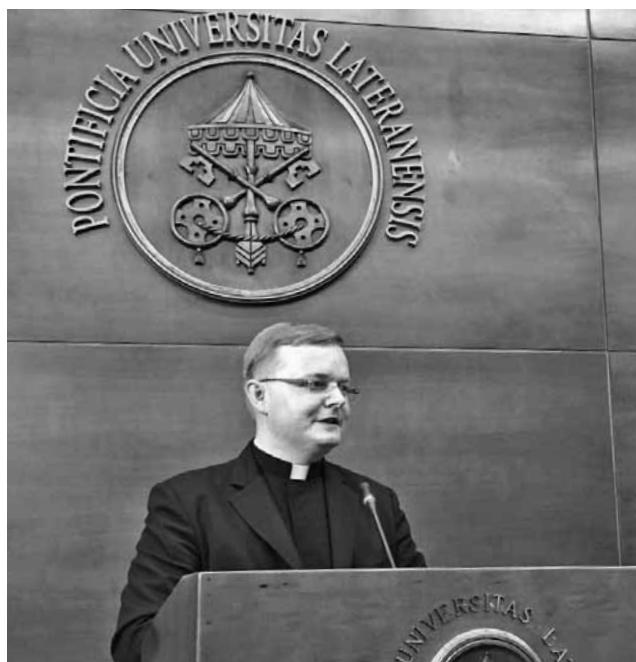
Radnja analizira aktualno stanje Vojnog ordinarijata u Republici Hrvatskoj u međunarodnom kontekstu te, na poseban način, odnos unutarnjeg i međunarodnog prava. Podijeljena je u četiri poglavља koja čine jedinstvenu povijesno-pravnu analizu odnosa Republike Hrvatske i Vojnog ordinarijata. Prikazan je između ostalog i povijesni kontekst stvaranja Republike Hrvatske 1990. godine te razvoj pregovora koji ostvaruju uspostavu diplomatskih odnosa između Republike Hrvatske i Svetе Stolice.

Javnoj obrani doktorske radnje vlč. Paviše nazočili su njegovi roditelji Mato i Slavica, sestra Danijela sa suprugom Brankom i djecom Lorenom i Antoniom te ostala rodbina uz pedesetak hodočasnika iz rodne župe Kalinovac i drugih mesta iz Podravine koji su tom prigodom hodočastili u Rim.

Obrani je prisustvovao, u ime varaždinskog biskupa msgr. Josipa Mrzljaka, generalni vikar Varaždinske biskupije msgr. Ivan Godina zajedno s preč. Mirkom Horvatićem i preč. Ma-

riom Kopjarom. Takоđer je nazоčio predsjednik Papinske crkvene akademije apostolski nuncij msgr. Giampiero Gloder, sa svojim suradnicima i pitomcima Akademije. Prisutan je bio i vicerektor Papinskog hrvatskog zavoda sv. Jeronima vlč. Marko Đurin te hrvatski studenti i časne sestre koji se nalaze u Rimu. Na obrani disertacije bila su i dvojica profesora Katoličkog bogoslovnog fakulteta u Zagrebu: prof. emeritus Ivan Golub i profesor kanonskog prava preč. Matija Berljak.

Vlč. Dario Paviša rođen je u Koprivnici. Sin je oca Mate i majke Slavice rođ. Haraminec. Kršten je u župi Sv. Luke evanđelista u Kalinovcu gdje je i odrastao. Nakon završene Osnovne škole „Ivan Lacković Croata“ u Kalinovcu upisuje Srednju ekonomsku školu u Koprivnici. Nakon završene srednje škole ulazi u Nadbiskupsko bogoslovno sjemenište u Zagrebu i upisuje Katolički bogoslovni fakultet Sveučilišta u Zagrebu na kojem diplomira 2010. godine. Za đakona je zaređen 28. studenog 2010. u varaždinskoj katedrali, a đakonsku službu vršio je u Lepoglavi. Za svećenika Varaždinske biskupije zaređen je 26. lipnja 2011. Godinu dana obavlja službu župnog vikara u Kutini i Kutinskoj Slatini u Sisačkoj biskupiji. Godine 2012. njegov ordinarij msgr. Josip Mrzljak šalje ga na studij kanonskog prava na Papinsko lateransko sveučilište te ulazi u Papinsku crkvenu akademiju. Na Papinskom lateranskom sveučilištu magistrirao je 24. lipnja 2015. radnjom o temi: „Nastanak Hrvatske i ponovna uspostava diplomatskih odnosa sa Svetom Stolicom“, koju je izradio pod vodstvom prof. Vincenza Buonoma, redovitog profesora međunarodnog prava. ■

Proslava Tijelova u 91. zrakoplovnoj bazi HRZ i PZO

26. 05. 2016.

Svetkovina Presvetog Tijela i Krvi Kristove proslavljenja je u Vojnoj kapelaniji „Sveti Petar i Pavao“ na Plesu svečanim misnim slavlјem, koje je predvodio vojni ordinarij msgr. Jure Bogdan u koncelebraciji s vojnim kapelanicima don Maricom Medom i o. Viktorom Grbešom. Svetoj misi prisustvovali su načelnik Glavnog stožera Oružanih snaga Republike Hrvatske general-pukovnik Mirko Šundov, zapovjednik Hrvatskog rat-

nog zrakoplovstva i protuzračne obrane brigadni general Miroslav Kovač, general-bojnik Mladen Fuzul, zapovjednik postroja brigadir Tihomir Kundid te djelatnici koji se pripremaju za sudjelovanje na mimohodu svečanih postroja i ratnih zastava postrojbi OS RH, povodom obilježavanja 25. obljetnice formiranja Oružanih snaga RH, Dana Oružanih snaga i Dana Hrvatske kopnene vojske. ■

Misnim slavlјem proslavljen Dan OS RH i Dan HKoV-a

27. 05. 2016.

Na Dan Oružanih snaga Republike Hrvatske i Dan Hrvatske kopnene vojske, 27. svibnja, euharistijsko slavlje u koncelebraciji s vojnim i policijskim kapelanicima i ostalim svećenicima predvodio je msgr. Jure Bogdan, vojni ordinarij u RH, u svetištu Sveta Mati Slobode na zagrebačkom Jarunu. Na slavlju su sudjelovali mnogi vojnici, dočasnici, časnici i djelatnici Ministarstva obrane. Među njima bili su ministar obrane gosp. Josip Buljević, ministar branitelja gosp. Tomo Medved, zamjenik ministra obrane gosp. Tomislav Ivić, zamjenik ministra unutarnjih poslova gosp. Davor Blažević, načelnik Glavnog stožera Oružanih snaga RH general-pukovnik Mirko Šundov, zamjenik načelnika Glavnog stožera

general-bojnik Drago Matanović, zapovjednik Hrvatske ratne mornarice komodor Predrag Stipanović, zapovjednik Hrvatskog ratnog zrakoplovstva brigadni general Miroslav Kovač, kao i mnogi drugi visoki vojni dužnosnici te predstavnici civilnih vlasti Grada Zagreba, na čelu s građanačelnikom gosp. Milanom Bandićem.

Sveta misa je služena za poginule, umrle i nestale hrvatske branitelje koji su ugradili svoje živote u temelje naše slobodne domovine. Msgr. Bogdan od srca se zahvalio na suradnji i otvorenosti Salezijanske provincije, koja je otvorila vrata svetišta za potrebe Vojnoga ordinarijata. „I ovoga puta ustupili su crkvu Svete Mati Slobode za euharistijsko slavlje. Iako Vojni ordinarijat još

nema svoju katedralu, salezijanci su nam uvijek spremni pomoći i na tome im se od srca zahvaljujem”, rekao je biskup Bogdan.

Nakon svete mise položen je vijenac i zapaljene su svijeće ispred Pieta Croatica na istočnom pročelju svetišta. Upravo ova zavjetna crkva izgrađena je u jeku Domovinskog rata. Znak je privrženosti hrvatskog naroda Djevici Mariji i njenzinu zagovoru. U prostoru iza oltara izrađen je kenotaf (prazan grob), koji tvori ophodni prostor iza oltara u koji su uklesana sva imena poginulih branitelja. Svaki je predstavljen imenom, inicijalom očeva imena, prezimenom, godinom rođenja i godinom pogibije. Tako kenotaf čuva od povijesnog zaborava spomen na svaku osobu branitelja palog u obrambenom domovinskom ratu. U kenotaf je uklesano 15.840 imena palih branitelja. Popis palih dobiven je od Ministarstva branitelja.

Nakon polaganja vijenca i paljenja svijeća, u Domu Hrvatske vojske “Zvonimir” održana je svečana akademija povodom 25. obljetnice formiranja Oružanih snaga Republike Hrvatske (OS

RH) i Dana Hrvatske kopnene vojske. Svečanosti su nazočili predsjednica RH i vrhovna zapovjednica OS RH gđa Kolinda Grabar-Kitarović, predsjednik Hrvatskog sabora gosp. Željko Reiner, predsjednik Vlade RH gosp. Tihomir Orešković, ministri obrane i branitelja, načelnik GS OS RH, vojni biskup, glavni ravnatelj policije Zvonimir Vnućec, predstavnici ministarstava i društvenih institucija RH, grana i drugih ustrojbenih cjelina OS RH, bivši zapovjednici OS RH, predstavnici udruga proisteklih iz Domovinskog rata i drugi.

Tom prigodom prisutnima su se obratili: predsjednica RH, ministar obrane i načelnik GS OS. Središnji događaj svečane akademije bilo je uručenje odlikovanja, promaknuća, pohvala i nagrada pripadnicima OS RH (promaknuto je u viši čin ukupno 299 pripadnika). Na svečanoj akademiji prikazan je film “25 godina OS RH o razvojnom putu OS RH od početka ustrojavanja i Domovinskog rata do današnjih dana”, a prigodni glazbeni program izveli su Klapa HRM-a “Sveti Juraj” i Simfonijski puhački orkestar OS RH. ■

Svečano obilježena 25. obljetnica formiranja OS RH i Dana HKoV-a

28. 05. 2016.

Mimohodom svečanih postroja i ratnih zastava postrojbi OS RH na stadionu u Kranjčevićevoj obilježena je 25. obljetnica formiranja Oružanih snaga RH, Dana Oružanih snaga i Dana Hrvatske kopnene vojske. Na svečanosti su nazočili predsjednica RH i vrhovna zapovjednica OS RH gđa Kolinda Grabar-Kitarović, predsjednik Hrvatskog sabora gosp. Željko Reiner, predsjednik Vlade RH gosp. Tihomir Orešković, prvi potpredsjednik Vlade RH gosp. Tomislav Karamarko, potpredsjednik Vlade RH gosp. Božo Petrov, ministar obrane gosp. Josip Buljević, načelnik GS OS RH general-pukovnik Mirko Šundov, vojni biskup u RH msgr. Jure Bogdan te ostali visoki uzvanici, kao i građani koji su s tribina promatrali svečanost.

Početak svečanosti obilježilo je ispaljivanje 25 topničkih plotuna, a stadion u Kranjčevićevoj preletjela su i tri hrvatska borbena zrakoplova MIG-21 u čast svim braniteljima i žrtvama Domovinskog rata. Na stadionu je bilo 16 svečanih postroja. Okupljenima su se prigodno obratili: predsjednica RH, predsjednik Vlade, predsjednik Sabora, ministar obrane i načelnik GS OS RH.

Svečanost obilježavanja Dana Oružanih snaga RH i Dana HKoV-a nastavljen je na zagrebačkom Jarunu. Pred visokim uzvanicima i brojnim posjetiteljima, u okviru prigodnog programa, predstavljen je djelić impresivnih sposobnosti pripadnika Oružanih snaga i Ministarstva unutarnjih poslova. ■

Proslavljen Dan kapelanie sv. Euzebija i Poliona

29. 05. 2016.

Vojni ordinarij msgr. Jure Bogdan predvodio je u crkvi Sv. Euzebija i Poliona u Vinkovcima središnje euharistijsko slavlje u povodu dviju proslava nebeskih zaštitnika župe sv. Euzebija i Poliona i Dana policijske kapelanie Policijske uprave vukovarsko-srijemske čiji su sv. Euzebije i Polion zaštitnici. Koncelebrirali su kapelan poslužitelj za Policijsku kapelanicu „Sv. Euzebije i Polion“ vlč. Željko Rakošec, vojni kapelan u Đakovu o. Dragom Majić, DI, gvardijan samostana Sv. Antuna Padovanskog u Vinkovcima fra Martin Dretvić, OFM Conv., i domaći župnik msgr. Tadija Pranjić, koji je pozdravio predsjedatelja slavlja.

U propovijedi je msgr. Bogdan, podsjećajući na mučeničku smrt sv. Euzebija, biskupa 258. godine i sv. Poliona lektora, 304. godine, rekao „kako u Cibalama i kroz sva naredna stoljeća do danas, stojimo pred naletom neshvatljive mržnje prema kršćanskom svjetonazoru, prema Isusovu nauku, Evandželju“. Naveo je i podatak kako su u Dioklecijanovo vrijeme poginuli i pripadnici

njegove osobne straže. „Inače je u povijesti Katoličke Crkve jako puno vojnika i policajaca koji su bili mučenici, redarstvenici i koji su proglašeni svetima“, rekao je msgr. Bogdan. Istaknuo je da Knjiga Otkrivenja opisuje u veličanstvenim slikama kako Kristovi vjernici koji prolaze kroz mnoge nevolje i kušnje na kraju pobjeđuju, ne oružjem i silom, nego Krvlju Jaganjčevom i riječju svoga svjedočanstva. Msgr. Bogdan ističe kako svjedočenje Evandželja zahtijeva od svih članova Crkve „da krenemo naprijed, da izidemo u svijet. Papa Franjo upravo nas na to potiče. Svi smo pozvani na ovaj novi misionarski iskorak izići iz vlastite udobnosti, imati hrabrosti posegnuti u sve periferije kojima je potrebno svjetlo Evandželja. Evandželje nije rezervirano i predviđeno samo za crkve i za sakristije. Evandželje je predviđeno za čitav svijet. Kao i u Isusovo vrijeme, tako i danas, kršćanska poruka, svjetlo Evandželja, nisu svugdje jednako dobro primljeni“.

I u demokratskim zemljama svjetlo kršćan-

ske vjere katkada nailazi na otpor. „Nekima se čini, kaže papa Franjo, da je svjetlo vjere bilo primjereno antičkim društvima, međutim, za nova doba, za odrasloga čovjeka, koji se ponosi svojim razumom, takvo je svjetlo beskorisno. Zar je vjera zbilja lažno svjetlo koje nas zatvara u mrak neznanja kako bi neki htjeli? Euzebijeve Cibale i Polionov grad Cibale, povijest naše domovine, povijest svijeta to opovrgava. Što bi s nama bilo i bi li se za hrvatski narodi uopće znalo da od stoljeća sedmog svjetlo Isusova Evanđelja, Radosna vijest nije bila temeljna odrednica, smjerokaz i program našega vjerovanja?”, upitao je msgr. Bogdan. Sveti mučenici su iz ljubavi prema Bogu bez mržnje prema progoniteljima hrabro svjedočili do kraja.

Zaključujući propovijed o dimenziji našega kršćanstva koja se zove mučeništvo, msgr. Bog-

dan je rekao: „U teologiji Katoličke Crkve mučeništvo je smatrano privilegijom. To znači kako svaki kršćanin nije pozvan biti mučenik. Bog odabire pojedince muškarce i žene i daje im taj privilegij, povlasticu da posvjeđe svoju ljubav prema Kristu vlastitom krvlju. Onaj tko vjeruje ovo razumije, onaj tko ne vjeruje ovo nikako ne može razumjeti.“

Čestitajući nebeske zaštitnike msgr. Bogdan je poručio „da u našoj kršćanskoj vjeri uvijek iznova treba bolje upoznavati, produbljivati to da živimo zajedno i da dnevno vlastitim životom svjedočimo svoju pripadnost Kristu“. Među brojnim vjernicima na misi su sudjelovali i djelatnici Policijske uprave vukovarsko-srijemske. Pjevanje je predvodio domaći župni Mješoviti pjevački zbor „Sv. Cecilia“ uz orguljsku pratnju voditeljice Dubravke Vukovarac. ■

Proslava Dana Policijske kapelaniјe „Majka Božja Kamenitih vrata“ 30. 05. 2016.

U prigodi proslave Dana Policijske kapelaniјe „Majka Božja Kamenitih vrata“, dan uoči blagdana Majke Božje od Kamenitih vrata, zaštitnice policijske kapelaniјe u Policijskoj upravi zagrebačkoj slavljen je sveto misno slavlje u crkvi Sv. Marka na Gornjem gradu. Svetu misu predvodio je vojni ordinarij msgr. Jure Bogdan u koncelebraciji policijskog kapelana za Policij-

sku akademiju fra Frane Musića i policijskog kapelana zagrebačke policije don Marina Drage Kozića.

Uz djelatnike PU zagrebačke, euharistiskom slavlju su nazočili gosp. Željko Prša, ovlašten za obavljanje poslova načelnika PU zagrebačke, načelnici sektora te ostali voditelji službi ustrojstvenih jedinica PU zagrebačke, gosp. Du-

bravko Oreb iz Krašića i djelatnik Samostalne službe za suradnju s Vojnim ordinarijatom u RH gosp. Darko Šantek.

U svojoj propovijedi naglasio je kako smo se okupili u zahvalnosti jer je euharistija najbolje darovanje i žrtvovanje što Božji narod može donijeti Bogu. Kroz zahvalnost za jednostavne stvari otkrit ćemo drugačiji svijet, ako počnemo gledati na život sa zahvalnošću. Duh zahvalnosti u srcu i djelovanju čovjeka mijenja sve u njemu i oko njega. Biskup Bogdan stavio je nglasak na brigu za život, očuvanje života. Doda je da pitanje našega odnosa prema otajstvu života ostaje trajno otvoreno. Istina je, doda je, kako je prisutna kriza identiteta te da se sve češće ljudi svih dobnih skupina nađu u situaciji da se pitaju kuda idu, što žele sa životom i kako to postići. Nakon svakog razdoblja u životu, a posebno pri donošenju važnih odluka vraćamo se na ista pitanja. Marija nam je uzor u vjeri i time nezaobilazni dio našeg vjerničkog identiteta. Ona će nam pokazati da tražimo svoj vlastiti put k Isusu, ali ga neće prijeći u naše ime. Majka je zagovornica svakoga tko je u potrebi. Majke su redovito „svjesno pristrane“, jer vole bezuvjetno, bez sebičnosti, bez računice za sebe. Sjetimo se i naših majki. Slika majki s nebroje-

nom djecom u izbjegličkom kampu. Još jedna brižna slika hrvatskog policajca koji je umornim izbjeglicama pridržao dijete. Slika koja se našla na svim portalima. Ali također je to poruka da je policijska profesija humana, da su policajci ljudska bića s osjećajima, srcem i dušom. Neka nas blagdan Gospe od Kamenitih vrata, koju slavi vaša kapelacija, potakne na živu i djelotvornu vjeru. Neka vas i vaše obitelji sve prati zagovor Majke Božje od Kamenitih vrata, zazvao je otac biskup blagoslov na kraju propovijedi.

Na koncu mise don Marin se zahvalio svima na spremnosti sudjelovanja, kao i na slavljenju blagdana Majke Božje od Kamenitih vrata i Dana kapelanje. Čestitao je svima Dan kapelanie. Zahvalio je i msgr. Franji Prstecu, župniku župe sv. Marka.

Nakon mise svi su se fotografirali ispred crkve Sv. Marka, a potom u procesiji došli kod Kamenitih vrata. Policijski službenik Franjo Janković nosio je zavjetnu svijeću, koju je iz Lourdesa donio policijski kapelan, a koju je zapalio kod Kamenitih vrata, gdje je zavjetna slika Majke Božje od Kamenitih vrata. Nakon molitve, koju je izmolio otac biskup, uputili su se u centralnu zgradu PUZ, gdje je upriličena komemoracija za poginule i nestale branitelje ove PU. ■

Susret rukovoditelja PU zagrebačke 02. 06. 2016.

U organizaciji Policijske kapelanije „Majka Božja Kamenitih vrata“, a pod pokroviteljstvom Vojnog ordinarijata u RH, održan je duhovni susret rukovoditelja Policijske uprave zagrebačke. Zajednički program započeo je susretom s načelnikom općine Martinska Ves gosp. Stjepanom Ivošom u zgradici općine, a nastavio slavljenjem svete mise u župnoj crkvi Sv. Martina biskupa u Martinskoj Vesi. Misu je služio policijski kapelan don Marin Drago Kozić zajedno s mjesnim župnikom vlč. Matom Malekinušićem.

Don Marin je pozdravio sve okupljene i izrazio zadovoljstvo što se nastavljaju susreti. U propovijedi se osvrnuo na misao iz evanđelja u kojoj se ističe da je sav Božji zakon sažet u ljubavi prema Bogu i bližnjemu. Bog je iznad svega i njega valja ljubiti svim svojim sposobnostima: uma, volje, savjesti - svime što čovjek posjeduje. Ništa se Bogu ne smije uskratiti. On je prva i najveća ljubav svakog pravog vjernika. To je najveća zapovijed. Mogao se Isus na tome zaustaviti, ali je doda: „Druga je toj jednaka: Ljubi bližnjega svoga kao samoga sebe!“ Isus dvije zapovijedi

sažima u jednu: ljubav prema Bogu i ljubav prema bližnjemu, tvrdeći da su nerazdvojne - one su lice i naličje iste medalje. Tko ljubi bližnjega, ne može ne ljubiti Boga. Vrijedi i obratno! Konkretni čovjek u nevolji uvijek mora imati prednost. Ako toga nema, onda se i sama vjera može izrobiti i postati čista karikatura. Eto nam posve pouzданa mjerila i odgovora na pitanje ljubimo li Boga. Odgovor dajemo sami, ustvrdio je don Marin.

Po završetku mise uslijedilo je predstavljanje knjige: „Dva brata, dva Hrvata“, autorice Marice Stanković, a zajedništvo se nastavilo u trofejnoj dvorani Vatrogasnog doma u Trebarjevu Desnom. Domaćin susreta bio je gosp. Mijo Brlečić, dopredsjednik Hrvatske vatrogasne zajednice.

Na susretu su također bili: zamjenik načelnika PU sisačko-moslavačke gosp. Toni Petrović sa suradnicima, načelnik općine Krašić gosp. Josip Petković Fajnik sa suradnicom i djelatnicima Samostalne službe za suradnju s Vojnim ordinarijatom u RH gosp. Darko Šantek i gosp. Branko Šarkanj. ■

Raščlamba 24. hrvatskog vojnog i policijskog hodočašća u Lourdes 02. 06. 2016.

Vojni ordinarijat u RH je nakon provedbe 24. hrvatskog vojno-poličkog hodočašća u Lourdes, koje je održano od 17. do 24. svibnja, organizirao susret svih struktura koje su sudjelovale u pripremi i organizaciji te provedbi samog hodočašća. Susret je održan 2. lipnja u prostorima Vojnog ordinarijata u Zagrebu. Cilj susreta bio je sagledati provedeno hodočašće s vjerskog aspekta, ali i s aspekta planske aktivnosti koju provode Oružane snage RH.

Sudjelovali su vojni ordinarij u RH msgr. Jure Bogdan, zapovjednik hodočašća komodor Predrag Stipanović, zamjenici zapovjednika brigadni general Miroslav Kovač te viši policijski inspektor gosp. Ivica Franić, generalni vikar o. Jakov Mamić koji je bio i moderator susreta te djelatnici Ministarstva obrane i Oružanih snaga RH, Ministarstva unutarnjih poslova RH, vojni i policijski kapelani i pomoćnici kapelana, djelatnici MORH-ova Samostalnog odjela za potporu Vojnom ordinarijatu u RH i MUP-ove Samostalne

službe za suradnju s Vojnim ordinarijatom u RH koji su bili uključeni u ovogodišnje hodočašće.

Msgr. Bogdan kojemu je ovo hodočašće bilo prvo u svojstvu vojnog biskupa u Hrvatskoj, pozdravio je okupljene te iznio svoje dojmove koji su u svemu pozitivni. Hodočašće je ispunilo svoju zadaću ukoliko smo na svetim mjestima koja smo obišli produbili osobnu vjeru, a mnogi su upravo to posvjedočili. Stoga je zahvalio svima koji su u svojstvu organizatora tome pridonijeli, posebice vojnim i policijskim kapelanim i pozvao ih da i nadalje izgrađuju dušobrižništvo u hrvatskoj vojsci i policiji. Francuski domaćini u nama vide partnera i primjer i model kako se sudjeluje na hodočašću u Lourdesu te pozivaju i druge delegacije i narode neka se ugledaju u Hrvate.

Zapovjednik ovogodišnjeg hodočašća komodor Stipanović također hodočašće ocjenjuje uspješnim jer su Republika Hrvatska i naše Oružane snage kvalitetno predstavljene u Lourdesu među vojskama iz raznih zemalja svijeta, a očitovana je i istinska vjernička tradicija hrvatskog naroda. Iznio je i sugestije za slijedeće, 25. jubilarno hodočašće. Uputio je zahvalu Vojnom ordinarijatu i MORH-ovom Samostalnom odjelu za potporu Vojnom ordinarijatu na organizaciji hodočašća, kao i zapovjedniku vojnog kampa pukovniku Branimiru Hameru, Ministarstvu unutarnjih poslova RH, Ministarstvu hrvatskih branitelja, posebno stopostotnim hrvatskim ratnim vojnim invalidima.

Zamjenik zapovjednika general Miroslav Kovač hodočašće smatra izuzetnim duhovnim iskustvom, a osobne i na susretu iznesene suge-

stije ugradit će u slijedeće hodočašće kako bi i ono bilo kvalitetno i uspješno provedeno.

Zamjenik zapovjednika za policiju gosp. Franić također je hodočašće ocijenio uspješnim te zahvalio Samostalnoj službi MUP-a za potporu Vojnom ordinarijatu na sudjelovanju u pripremi hodočašća i prethodnici koja je sudjelovala u podizanju vojnog kampa u Lourdesu te svim hodočasnicima iz kampa koji su Hrvatsku ove godine izvanredno predstavili. Iznio je i sugestije.

U nastavku su se obratili pukovnik Branimir Hamer kao zapovjednik hrvatskog kontingenta u vojnem kampu te voditelj MORH-ova Samostalnog odjela za potporu bojnik Petar Klaric i voditelj MUP-ove Samostalne službe za suradnju gosp. Josip Zagorščak.

Msgr. Tomislav Rogić imenovan šibenskim biskupom

03. 06. 2016.

Papa Franjo prihvatio je odreknuće od službe msgr. Ante Ivase u skladu s kanonom 401 § 1 Zakonika kanonskoga prava te je za novog šibenskog biskupa imenovao msgr. Tomislava Rogića, dosadašnjeg župnika i dekana na Udbini.

Msgr. Tomislav Rogić rođen je 8. studenoga 1965. u Senju, današnja Gospičko-senjska biskupija, u obitelji Ivana i Marice Rogić. Osnovnu školu pohađao je u Senju. Maturirao je u klasičnoj gimnaziji u Sjemeništu Zmajević u Zadru (1980.-1984.). Teologiju je studirao u Rijeci, a završnu godinu teološkog studija pohađao je u Zagrebu (1985.-1991.). Diplomirao je 1991. na temu "Kralj Šaul pomazanik i odbačenik Božji".

Za svećenika je zaređen u Rijeci 22. lipnja 1991. kao svećenik tadašnje Riječko-senjske nadbiskupije. Kada je 2000. godine osnovana Gospičko-senjska biskupija prelazi u kler te nove biskupije. Kao svećenik najprije je djelovao kao župni vikar u župi sv. Terezije od Djeteta Isusa na Vežici u Rijeci (1991.-1993.), a potom odlazi na

Generalni vikar o. Jakov Mamić izvijestio je o provedbi hodočašća kroz tri područja: kulturnoško-nacionalno, duhovno i organizacijsko te zaključio da su u sva tri područja postignuti izvrsni ciljevi. Posebnu zahvalu uputio je svećenicima, vojnim i policijskim kapelanicima koji su kao vodići pojedinih grupa i duhovnih sadržaja bili najvažniji segment hodočašća te pomoćnicima vojnih kapelana.

Vojni i policijski kapelani potom su iznijeli svoje dojmone i preporuke da i slijedeće hodočašće bude kvalitetno organizirano. Također su zacrtane smjernice za pripremu 25. jubilarnog hodočašća koje će biti održano u svibnju 2017. godine u sklopu 59. međunarodnog vojnog hodočašća vojski svijeta u Lourdes. ■

postdiplomski studij u Rim na Papinsko sveučilište Gregoriana gdje postiže magisterij iz Biblijke teologije na temu "L'amore totale che si rivela morendo distaccato per poter collegare tutti per sempre" (Potpuna ljubav objavljuje se umirući podijeljena da bi sve zauvijek ujedinila).

Poslije povratka iz Rima bio je predavač na Biblijskoj katedri Teologije u Rijeci (1996.-2010.), studentski kapelan za grad Rijeku (1996.-2000.) te župnik župe Uznesenja BDM u Rijeci (1997.-2000.). Generalni vikar Gospičko-senjske biskupije bio je od 2000. do 2004., a potom župnik i dekan župe Svetoga Križa u Ogulinu od 2004. do 2012.

Od 2012. godine župnik je i dekan na Udbini i Podlapaći te je ravnatelj Nacionalnog svetišta hrvatskih mučenika na Udbini. Član je zbora savjetnika i prezbiterskog vijeća Gospičko-senjske biskupije te kanonik Senjskog kaptola od 2012.

Objavio je nekoliko članaka u Riječkom teološkom časopisu te u različitim lokalnim tiskovinama. Služi se talijanskim jezikom. ■

Susret djelatnika Vojnog ordinarijata u Valbandonu

07.-10. 06. 2016.

Održan je susret djelatnika Vojnog ordinarijata, djelatnika MORH-ova Samostalnog odjela za potporu Vojnom ordinarijatu, MUP-ove Samostalne službe za suradnju s Vojskim ordinarijatom te pomoćnika vojnih i policijskih kapelana u Uslužnoj jedinici MUP-a u Valbandonu. Voditelj susreta bio je don Marin Drago Kozić, policijski kapelan Policijske kapelaniće „Majka Božja Kamenitih vrata“ u Policijskoj upravi zagrebačkoj, a predavač vlč. Ilija Jakovljević, policijski kapelan Policijske kapelaniće „Blaženi Miroslav Bulešić“ u PU istarskoj i pridodani sudski vikar pri Interdijecezanskom ženidbenom sudu I. stupnja u Rijeci.

Potreba premišljanja zaruka

Srijeda, drugi dan susreta, započela je predavanjima vlč. Ilije o temi priprave za brak - zarukama. U uvodu izlaganja predavač je istaknuo kako Crkva zbog krize braka u naše vrijeme traži modele kako na najprikladniji način suvremenom čovjeku približiti sakrament braka i ženidbe. U tom traženju sve je naglašenija potreba premišljanja pastoralna priprave za brak - zaruka.

„Svaki čovjek zaslužuje da mu bude naviješteno evanđelje, sadržaj božanske objave o ženidbi i obitelji. Možda je u određenom trenutku govor o ženidbi i obitelji postao samo moralno-juridičke naravi, a izostao je ovaj biblijsko-teološ-

ki“. Iz centra se maklo Boga, a postavilo čovjeka.

Govoreći o krizi sakramenta ženidbe, potrebno je nanovo navijestiti evanđelje Isusa Krista. „Još su sedamdesetih godina 20. stoljeća teolozi upozoravali na 'biblijsku neishranjenost' kod vjernika te da nositelj vjerskog života ne može biti tradicija naših predaka. Svaka generacija, što više svaki pojedinac u svojem vremenu mora biti spremna reći svoj osobni 'vjerujem'“, naglasio je predavač.

U tom kontekstu, „bilo bi potrebno ponovno premisliti pastoral zaruka i zarukama ponovno dati sakralni karakter“ i, tijekom zaruka, zaručnicima posvijestiti božansko utemeljenje sakramenta ženidbe. Predavač je predložio i da program ne bi trebao trajati kraće od godine dana te za primjer i pripomoći naveo tri mjerodavna dokumenta: Papinskog vijeća za obitelj i Talijanske biskupske konferencije. Ovakav navještaj, kaže predavač, treba spadati u daljnju pripravu za sakrament: katehizacija na svim razinama, tematske homilije, predavanja u školama i sl.

Govoreći i o bližoj pripravi za brak, koja se u praksi gotovo svela samo na administrativni dio i dogovaranje ceremonije, vlč. Ilija je istaknuo nužnost da se i tome dijelu da dužna pažnja te ga se ne zaobiđe iz bilo kojeg razloga. „Dio pitanja koji traži 'Ženidbeni postupak' nadilazi formalnu stranu i progovara o teološkoj biti ženidbe i braka. Svesti slavlje ženidbe na zadovoljavanje

pravne forme i obdržavanja rubrika u obredniku je minimalizam ispod kojeg ne možemo, ali daleko je od biti i smisla slavlja sakramenta ženidbe. Najočigledniji je primjer što sakrament ljubavi (ženidbu) slavimo bez mise koja najsnažnije progovara o Kristovoj ljubavi prema čovjeku".

„Napose u sakramantu ženidbe zrcali se vazmeno otajstvo, 'posvećivati ljude, izgrađivati Tijelo Kristovo i (...) iskazivati Bogu štovanje (SC 59). U slavlju sakramenta ženidbe ostvaruje se nova stvarnost, vidljivo otajstvo božanskog odnosa prema čovjeku. Vazmeni karakter ženidbe snažno progovara u blagoslovnoj molitvi nad mладencima gdje se veli da je Bog 'uzvišenim otajstvom ženidbenu svezu posvetio i sakrament Krista i Crkve u bračnom savezu izjednačio'".

Vlč. Ilija zaključio je naglaskom o nužnosti premišljanja pastoralna zaruka, čime bi se također vrlo vjerojatno preduhitrite određene negativne situacije koje se u naše vrijeme događaju skoro u pravilu, a koje govore da mladi nisu ni približno svjesni odgovornosti i ozbiljnosti koju za sobom nosi stupanje u bračni odnos, a niti upoznati i pripremljeni na mnoštvo izazova koje nosi ta stvarnost.

U slijedećem predavanju govorio je o pastoralu rastavljenih unutar župne zajednice te o sinodama o obitelji koje je inicirao papa Franjo, izvanrednoj i redovnoj, nauku Katoličke Crkve o ovoj temi, s posebnim naglaskom na Apostolsku

pobudnicu „Familiaris consortio“, pape Ivana Pavla II.

Nakon predavanja slavljeno je sveto misno slavlje u crkvi bl. Miroslava Bulešića koje je predvodio don Marin u zajedništvu s vlč. Ilijom.

Pozvani smo na novu pravednost

Četvrtak je, nakon predavanja o Apostolskoj pobudnici „Amoris Laetitia“ pape Franje, čiji je sadržaj predstavio vlč. Ilija, obilježio susret i druženje s msgr. Jurom Bogdanom, vojnim ordinarijem u RH, na kraju kojeg je slavljena sveta misna žrtva, koju je on i predvodio u zajedništvu s voditeljem susreta.

Na misi, u uvodnoj misli i nakon pozdравa, biskup je približio osobu blaženog Miroslava, budući da je on vodio kauzu za njegovo proglašenje blaženim. Predstavio ga je i postavio kao mogućeg uzora svim sudionicima susreta.

U svojoj propovijedi, msgr. Bogdan je, temeljem misnog čitanja iz Matejevog evanđelja (5, 20-26), koje govori o novoj pravednosti koju donosi Isus Krist, kazao kako se čini da Isus postavlja pred nas velike izazove, koji su u suprotnosti s mentalitetom ovoga svijeta koje traži lakše puteve i izbjegava sve što iziskuje napor i za što treba trpjeti. „U takvu svijetu nitko ne voli i ne podnosi ograničenja ni zapovijedi. Naprotiv, zagovara se sloboda od svega, u ime slobode koja postaje

pravi oblik ropstva. Ali nemoguća je takva sloboda (...) Zato treba prepoznati pravu nakanu, ono najvažnije o čemu Isus govori". A to je da su zapovijedi u službi čovjeka, njegovi putokazi. K tomu, Isusov govor nije ni osuda. Isus razumije život sa svim njegovim tegobama, promašajima i padovima te baš takvom čovjeku prilazi, prihvata ga i pridiže. I to isto traži od svojih učenika. „Gdje žive oni koji nikada nisu pali, uprljali se u prašini, čistih ruku, lica i srca, koji stoje uspravno i ponosno? Nisu li to farizeji i pismoznanci u svakom vremenu, na koje Isus upozorava. Pravednost onih koji Isusa slušaju mora biti veća od pravednosti farizeja i pismoznanaca“.

Zatim je to isto ustvrdio i za službe Vojnog ordinarijata, koje „uvelike ovise o zakonima i propisima i kojih se treba držati. Ali, ponad svega, to je rad za osobno i zajedničko dobro svih koji su nam povjereni. Pozvani smo biti svjedoci višega smisla, pravednosti, dobrote i ljubavi“.

Istaknuo je i tri primjera iz evandeoskog čitanja koja govore o većoj pravednosti, u kojim se ogleda odnos prema bližnjima. „Najprije, paziti na riječi, da ne budemo izvragnuti sudu. Riječi mogu biti otrovne strelice, od čijih je rana težak i dugotrajan oporavak“. Pozvao je na međusobno čuvanje dostojanstva i ugleda te čuvanja od izvrgavanja podsmijehu i objedama, ogovaranju i klevetama. „Nasuprot tomu, neka naše riječi budu melem za sve boli, utjeha i ohrabrenje“.

Drugi primjer je pomirba, izmirenje s bližnjima koje tek otvara pristup pravom bogoslužju.

„Bog poznaje našu narav, poznaje tajne naših srdaca i dubinu misli. Uvijek je milostiv i postupa prema nama milosrdno i blago, očinski. Time ne umanjuje težinu grijeha, ni zlo koje nastaje po čovjekovom djelovanju i po zlim činima, po neposlugu i odbijanju suradnje, nego postavlja u prvi plan vrijednost čovjeka koji umije prepoznati i priznati zlo koje je počinio, kao i vrijednost obraćenja“. Za praštanje je potrebna ljubav. „Ona nas oslobađa od sebičnosti, omogućava da iziđemo iz sebe i idemo u susret drugima, da gradimo zajedništvo tražeći uvijek i samo dobro. Ljubav je put prema Bogu i izvor pravog bogoslužja“.

Treći primjer – „treba praštati odmah, ne odgađati za neka povoljnija vremena. Dok smo još na putu, u ovozemaljskome hodu, budimo milosrdni i praštajmo, tražimo Božje milosrđe i milosrđe drugih. Jer može biti kasno“.

Zadnji dan susreta započeo je svetom misom s jutarnjom molitvom, koju je predvodio don Marin, a nastavio i završio predavanjem vlč. Ilije o zaprekama za sklapanje ženidbe. Njih je po redu, kako o njima govori Zakonik kanonskog prava, predstavio u četiri skupine: fizička nesposobnost, pravna nesposobnost, zapreke koje se odnose na kažnljivo djelo i rodbinski odnos. Svaku od njih je posebno pojasnio i potkrijepio primjerima. Zatim je govorio o privoli kao najvažnijem činu u sklapanju ženidbe i glavnom razlogu ništavosti ženidbe te slučajevima kada je ona manjkava ili posve isključena. ■

Primopredaja službe rektora Papinskog hrvatskog zavoda sv. Jeronima 15. 06. 2016.

U prostorijama Papinskoga hrvatskog zavoda sv. Jeronima u Rimu izvršena je primopredaja upravljanja Zavodom i Hrvatskom crkvom sv. Jeronima između dosadašnjeg rektora msgr. Jure Bogdana, biskupa – vojnog ordinarija u Republici Hrvatskoj, i novog rektora vlč. Bože Radoša, svećenika Đakovačko-osječke nadbiskupije.

Primopredaji su nazočili msgr. Tomo Vukšić, vojni ordinarij u Bosni i Hercegovini i predsjednik Biskupske komisije za Papinski hrvatski zavod sv. Jeronima, vlč. Marko Đurin, vicerektor Zavoda i Crkve, te msgr. Luka Tunjić i msgr. Antun Sente, članovi Nadzornog odbora Zavoda.

Dosadašnji rektor msgr. Bogdan upoznao je novog rektora preč. Radoša s trenutačnom situacijom u Zavodu, sa zavodskom imovinom te dokumentacijom koja se čuva u Zavodu. Nakon potписанog zapisnika o primopredaji, novi rektor je u zavodskoj kapeli pred biskupom Vukšićem izrekao ispovijest vjere te položio zakletvu o vjernom upravljanju materijalnim dobrima.

Kongregacija za kler imenovala je, dekretom od 28. travnja 2016., vlč. Božu Radoša na službu rektora Papinskoga hrvatskoga zavoda svetoga Jeronima u Rimu, s mandatom od šest godina počevši od spomenutoga datuma.

Hrvatski biskupi su, u skladu sa statutima Zavoda početkom veljače 2016. godine, nakon što je dotadašnji rektor msgr. Jure Bogdan imenovan za vojnoga biskupa u Hrvatskoj, predložili vlč. Božu Radoša za novoga rektora. Taj prijedlog je, kao aktualni predsjednik Biskupske komisije za Papinski hrvatski zavod svetoga Jeronima, počekom veljače 2016. godine, spomenutoj Kongregaciji priopćio msgr. Tomo Vukšić, vojni biskup u Bosni i Hercegovini. Odgovarajući na taj prijedlog, Kongregacija je 5. svibnja obavijestila biskupa Vukšića o imenovanju novoga rektora sa zamolbom da mu uruči dekret imenovanja.

Vlč. Bože Radoš rođen je 5. rujna 1964. u Crvenicama, u Mostarsko-duvanjskoj biskupiji. Nekoliko godina kasnije njegova se obitelj preselila u Hrvatsku pa je Bože, nakon što je završio sjemenišnu klasičnu gimnaziju u Zagrebu i Đakovu (1983.), započeo filozofsko-teološki studij u Đakovu, na kojem je diplomirao 1990. godine, te 29. lipnja iste godine bio zaređen za svećenika tadašnje Đakovačko-srijemske biskupije. Nakon toga, jednu godinu je obnašao službu župnoga vikara u Osijeku te 1991. godine započeo postdiplomski studij duhovne teologije na Papinskom sveučilištu Gregorijana u Rimu i magistrirao 1994. godine o temi: „Motivacija za Bogu posvećeni život. Biblijski, teološki i psihološki aspekti“. Potom je nastavio specijalizaciju, ali je 1997. godine bio imenovan na službu duhovnika u đakovačkoj Bogosloviji, koju je obnašao sve do najnovijeg imenovanja. Uz to, u Nadbiskupiji obnaša službu asistenta za permanentni duhovni odgoj mlađih svećenika, koordinatora za duhovnu formaciju svećenika, a od 2010. je kanonik Đakovačko-osječke nadbiskupije i u više navrata bio je član Prezbiterijalnog vijeća. Duhovni je asistent đakovačke sekcije Udruženja hrvatskih katoličkih liječnika, član uredništva nadbiskupijskoga časopisa „Vjesnik“, a od 2013. godine i član Nadzornog odbora Papinskog hrvatskog zavoda svetoga Jeronima.

Predvodio je brojne duhovne vježbe u Hrvatskoj, Bosni i Hercegovini, Makedoniji, Srbiji i Austriji, a u više navrata organizirao hodočašća u Svetu Zemlju, Italiju, Grčku, Francusku i Poljsku. Na Bogoslovnom fakultetu u Đakovu predaje: duhovnu teologiju, duhovnost Novoga zavjeta, duhovnost Staroga zavjeta, život i duhovnost prema svetom Pavlu, uvod u kršćansku meditaciju, misiologiju i praksi pastoralnoga vodstva. Objavio je u hrvatskim časopisima petnaestak rada u kršćanskoj duhovnosti. ■

Copyright Papinski hrvatski zavod svetog Je

Pohod vojnog ordinarija HVU „Dr. Franjo Tuđman“

23. 06. 2016.

Dan uoči svetkovine sv. Ivana Krstitelja vojni ordinarij u RH msgr. Jure Bogdan po prvi puta pohodio je Hrvatsko vojno učilište „Dr. Franjo Tuđman“. Tom prigodom predvodio je svečanu svetu misu u kapelici vojnog učilišta, za sve polaznike vojnih škola koji završavaju svoje školovanje. Uz vojnog ordinarija koncelebrirali su vojni kapelan HVU-a p. Zoran Vujičić, vojni kapelan vlč. Slavko Rajić, policijski kapelan MUP-a i Ravnateljstva policije p. Stjepan Harjač i umirovljeni svećenik p. Petar Galauner.

Na sv. misi, uz polaznike vojnih škola, nastavnike, djelatnike, državne namještenike i službenike nazočili su načelnik Glavnog stožera OS RH general zbora Mirko Šundov, zapovjednik HVU-a „Dr. Franjo Tuđman“ general-pukovnik

Slavko Barić, zamjenik zapovjednika Učilišta brigadni general Zdravko Klanac i glavni inspektor OS RH general-bojnik Slaven Zdilar.

Na početku euharistijskog slavlja sve načočne pozdravio je p. Zoran, a posebnu dobrodošlicu izrekao je novom vojnem ordinariju. U ime svih polaznika vojnih škola, nastavnog osoblja, kadeta, dočasnika i časnika riječi dobrodošlice vojnem biskupu uputio je general-pukovnik Barić. Biskup Bogdan čestitao je svim polaznicima završetak školovanja i potaknuo ih da se i nadalje školuju kroz život ulažući napore i žrtve u vlastitu samozgradnju kako bi zaista mogli biti u službi dobra i svoje Domovine. Nakon sv. mise upriličen je prigodni domjenak i zajedničko druženje. ■

Seminar o etici u vremenu terora i nasilja

19.-24. 06. 2016.

U gradu Hamburgu održan je seminar pod nazivom „Etika u vremenu terora i nasilja“ (Ethik in Zeiten von Terror und Gewalt). Na njemu su, osim predstavnika zemlje organizatora, sudjelovali predstavnici zemalja s katoličkim dušobrižništvom: Nizozemske, Litve, Češke, Švicarske, Austrije, Ukrajine, Hrvatske i Bosne i Hercegovine. Vojni ordinarijat u Republici Hrvatskoj predstavljali su o. Jozo Mravak, kapelan u HRM-u u

Splitu, i don Antonio Mikulić, vojni kapelan 1. mb „Tigrovi“ i 2. mb „Gromovi“ iz Petrinje.

Predavanja su bila podijeljena na dva dijela. Prvi dio predavanja bio je u domu St. Ansgar, pokraj hamburške katedrale, gdje su kapelani bili smješteni, a drugi u Katoličkoj akademiji gdje se nalazi i Institut za teologiju i mir, koji je i organizirao seminar, uz potporu njemačkog Vojnog ordinarijata. Tamo su bili podijeljeni u nekoliko

radnih grupa u kojima su u diskusijama i istraživanjima pokušali doći do odgovora na postavljenu problematiku.

Prvi dan započeo je uvodnim predavanjem profesora dr. Heinz-Gerhard Justenhovena. Predstavio je problematiku i temu seminara, a u svom predavanju zašao je u povijest, kako bi se otkrili uzroci ratova, kriza i posljedica današnjeg rata na Bliskom istoku. Naveo je primjer Sykes-Picot linije koja je grubo podijelila države i odredila im neprirodne i nepovijesne granice. Pitao se i kako je nastalo „Arapsko proljeće“ te tko ga je pokrenuo i koje i kakve su posljedice za današnji arapski svijet.

Drugi dan dr. Heydar Shadi uveo je u temelje islamske etike mira. Objasnio je značenje islama, pravce, značenje i vrste i svrhu džihada, položaj etike u islamu.

Treći dan obilježilo je predavanje dr. Kocha, koji je pokušao pojasniti filozofsko i etimološko poimanje sile i prava kroz ljudsku povijest. Taj dan su posjetili islamski centar u Hamburgu i džamiju.

Četvrtak je donio zanimljivo predavanje mlade znanstvenice dr. Nine Kasenhage. U sklopu svog doktora, kojeg je spremala zadnjih nekoliko godina, razgovarala je s više od 150 osoba koje su isle u Irak i Siriju, ili su se iz tih zemalja vratili. Govori 12 jezika, među kojima su arapski, turski i čečenski. Upozorila je na sve češću pojavu selafijskog islama na Zapadu. Upravo onog istog kojeg propagiraju Islamska država, Al quaida, Al Nusra i ostale terorističke

skupine. Sve više mlađih ljudi odraslih na Zapadu odlaze u najradikalniji oblik interpretiranja islama. Na koji način su mlađi ljudi zavedeni i podvrgnuti psihološkim metodama, pitala se. Nakon predavanja uslijedila je žustra i zanimljiva rasprava.

Petak kao zadnji dan seminara, bio je obilježen završnim predavanjem prof. dr. Justenhovena koji je još jednom predstavio stanje u arapskom svijetu, od Tunisa, Libije, Egipta, Sirijske Arabije, Jemena i Iraka. Kako uspostaviti funkcionalnu demokraciju u društвima kojima su vladali politički oblici autokracije i diktature, pitanje je koje je nosilo predavanje.

Na kraju ovogodišnjeg seminara svi sudionici su dobili uvjerenje o pohađanju seminara, kao lijepu uspomenu na vrijeme provedeno u Hamburgu. Hrvatski delegati su u ime Vojnog ordinarijata u RH zahvalili na iskustvu koje su imali tijekom boravka u Njemačkoj te što su predstavljali Republiku Hrvatsku. ■

Proslavljen Dan Vojne kapelaniјe „Sv. Ivan Krstitelj“ 24. 06. 2016.

Blagdan sv. Ivana Krstitelja, zaštitnika Središta za obuku i doktrinu logistike i vojarne 123. brigade HV-a u Požegi, proslavljen je u vojnoj kapeli euharistijskim slavlјem koje je predvodio vojni biskup msgr. Jure Bogdan uz domaćeg vojnog kapelana vlč. Željka Volarića, a concelebrirali su vojni kapelani: vlč. Ante Mihaljević, fra Mato Vincetić, vlč. Slavko Rajić, p. Drago Majić i don Vladislav Mandura, policijski vlč. Davorin Andić i vlč. Ivan Blaževac te vlč. Ivica Žuljević i vlč. Želimir Žuljević.

Na početku misnog slavlјa zapovjednik Središta za obuku i doktrinu logistike pukovnik

Mato Tomašević zaželio je dobrodošlicu msgr. Bogdanu i zahvalio za dosadašnju suradnju s Vojnim ordinarijatom. Na proslavi, među brojnim časnicima, dočasnicima i vojnicima bili su zapovjednik Zapovjedništva za obuku i doktrinu brigadni general Blaž Beretin, pomoćnik načelnika požeške policije Slavko Čuljak, zapovjednik interventne policije Ante Bajić i požeško-slavonski župan Alojz Tomašević.

Po završetku misnog slavlјa pozdravnu riječ i zahvalu biskupu uputio je vojni kapelan Vojne kapelaniјe „Sveti Ivan Krstitelj“ vlč. Volarić. ■

Proslava Dana državnosti u Afganistanu

24. 06. 2016.

Pripadnici 4. HRVCON-a u misiji „Resolute Support“ u Afganistanu proslavili su Dan državnosti Republike Hrvatske svečanim postrojavanjem pripadnika uz nazočnost uvaženih gostiju i svetim misnim slavlјem koje je predvodio vojni kapelan vlč. Željko Savić.

Na svečanosti održanoj u kampu Shaheen u Mazar-e Sharifu nazočili su zapovjednik zapovjedništva za trening, savjetovanje i pomoć misije „Resolute Support“ na sjeveru Afganistana brigadni general Hartmut Renk, zamjenik zapovjednika brigadir Cedric Carrington, zapovjednik 4. HRVCON-a brigadir Mato Matanović te nacionalni vojni predstavnici zemalja koje sudjeluju u misiji.

Protokol obilježavanja Dana državnosti započeli su paljenjem svijeće i molitvom za sve poginule hrvatske branitelje u Domovinskom ratu na spomen-obilježju u kampu, zatim su se uputili u kapelicu gdje je slavljena sveta misa za domovinu i pokojne hrvatske branitelje. Nakon mise uslijedilo je svečano postrojavanje pripadnika 4. HRVCON-a.

U svome govoru, zapovjednik kontigenta istaknuo je povijesnu važnost odluke Hrvatskog sabora o razdruživanju od bivše zajedničke države te naglasio dvadesetpetogodišnji put od stje-

canja potpune slobode do punopravnog članstva u NATO-u i Europskoj uniji. Također se zahvalio pripadnicima koji napuštaju područje misije i zajedno s generalom Renkom uručio im NATO medalje.

Zapovjednik zapovjedništva za trening, savjetovanje i pomoć misije „Resolute Support“ na sjeveru Afganistana brigadni general Hartmut Renk u svome govoru čestitao je Dan državnosti svim pripadnicima 4. HRVCON-a, pohvalio dosadašnji rad kontigenta te na kraju zaželio sretan povratak u domovinu onima koji završavaju svoje sudjelovanje u misiji. Obilježavanje su nastavili uz zajedničko druženje i domjenak. ■

Vojni ordinarij na proslavi Dana državnosti

25. 06. 2016.

Povodom Dana državnosti sveto misno slavlje za Domovinu u crkvi Sv. Marka na zagrebačkom Gornjem Gradu predvodio je zagrebački nadbiskup kardinal Josip Bozanić. U koncelebraciji bili su vojni biskup msgr. Jure Bogdan, križevački vladika msgr. Nikola Kekić, generalni tajnik HBK msgr. Enco Rodinis te drugi svećenici. Na misi su nazočili i predsjednica Republike Hrvatske Kolinda Grabar-Kitarović, predsjednik Hrvatskoga sabora akademik Željko Reiner, predsjednik Vlade RH Tihomir Orešković, zagrebački gradonačelnik Milan Bandić, kao i drugi predstavnici političkih, kulturnih i znanstvenih institucija, te braniteljskih udruga.

Nakon misnog slavlja msgr. Bogdan nazočio je svečanosti povodom završetka školske godine 2015./2016. te promocije polaznika vojnih škola koji su završili svoje vojno školovanje na

Hrvatskom vojnom učilištu "Dr. Franjo Tuđman". Svečanosti su nazočili i predsjednica RH, predsjednik Hrvatskog sabora, ministar obrane Josip Buljević, koji je ujedno bio i izaslanik predsjednika Vlade, načelnik GS OS RH general zbornik Mirko Šundov te drugi visoki uzvanici i gosti, kao i prijatelji i članovi obitelji polaznika vojnih škola.

Msgr. Bogdan je, u večernjim satima istoga dana, sudjelovao na prijemu u Uredu predsjednice Republike Hrvatske, koji je okupio oko dvije tisuće uzvanika, među kojima su bili čelnici Sabora i Vlade, predstavnici diplomatskoga zborna te brojni uglednici iz hrvatskoga političkoga, javnoga i kulturnoga života. Prijem su priredili predsjednica Republike Kolinda Grabar-Kitarović, predsjednik Hrvatskoga sabora akademik Željko Reiner i predsjednik tehničke Vlade Tihomir Orešković. ■

Komemoracija „Pumama“ na Velikoj Duvjakuši

25. 06. 2016.

Na 1709 metara visokom dinarskom vrhu Velika Duvjakuša održana je komemoracija za trideset i jednog poginulog i jednog nestalog pripadnika 7. gardijske brigade "Puma" iz Varaždina. Organizirala ju je veteranska udruga te postrojbe. Uz veterane "Puma" na komemoraciji su sudjelovali roditelji, djeca i drugi članovi obitelji poginulih pripadnika varaždinske brigade, pripadnici drugih postrojbi HV-a, predstavnici susjednih gradova i općina, HGSS-a, planinarske udruge "Dinaridi" i drugi.

Spomenik se sastoji od 32 kamene vace sa srušene crkve Sv. Mihovila u Kijevu. Na 31. vaci uklesano je po jedno ime poginulog, a na 32. ime nestalog "Pume". Poslije minute šutnje za sve poginule hrvatske branitelje Domovinskog rata, o 7. gardijskoj brigadi, njenom ratnom putu i posebno operacijama na Dinari i njenom okruženju govorio je Robert Puja, predsjednik veteranske udruge te postrojbe. Još su prigodno govorili general Zdravko Jakop kao izaslanik predsjednice RH Kolinde Grabar Kitarović, Ivan Vukić, zamje-

nik ministra hrvatskih branitelja i Andelko Stričak kao izaslanik Željka Reinera, predsjednika Hrvatskog sabora.

Uz spomen-obilježje slavljenja je sveta misa koju je predvodio vlc. Ivica Horvat, policijski kapelan za PU varaždinsku, uz asistenciju vlc. Ozrena Bizeka, policijskog kapelana za PU koprivničko-križevačku, i don Marka Mede, vojnog kapelana u MORH-u i GS OS RH, koji je i propovijedao. ■

25. obljetnica 3. omiške bojne 114. brigade HV-a

28. 06. 2016.

Prigodom proslave 25. obljetnice 3. omiške bojne 114. brigade HV-a koju je organizirala Udruga veterana Domovinskog rata 114. brigade HV-a slavljenje je svečano misno slavlje koje je predvodio vojni ordinarij RH msgr. Jure Bogdan u crkvi Sv. Mihovila u Omišu. Koncelebrirali su don Mate Čulić, omiški župnik, msgr. Pavao Banić, župnik župe Sv. Marka u Makarskoj, msgr. Ivan Banić iz Omiša i don Večeslav Šupuk, umirovljeni župnik. Tijekom rata kroz postrojbu je prošlo više od 1600 pripadnika. Dvadeset i četvoricu su izgubili život.

Proslava je započela budnicom Gradske glazbe Omiš ulicama grada, a nakon polaganja vijenaca i paljenja svjeća kod središnjeg križa na Gradskom groblju Vrisovci, sudionici proslave obišli su spomen-sobu poginulih hrvatskih branitelja na predjelu Ribnjak. Nakon obilaska svečano je otkrivena i tabela s natpisom novoimenovane četvrti "Omiška bojna" koju je otvorio stopostotni invalid Domovinskoga rata Miroslav Martin Ribičić.

Poslijepodne je na rasporedu bilo okupljanje i mimohod pripadnika bojne kod crkve Sv. Petra Apostola u nazročnosti izaslanika ministra branitelja pukov-

nika Marka Vukasovića, gradonačelnika Omiša prof. Ivana Kovačića kao i Splitsko-dalmatinskog župana Zlatka Ževrnje. Nakon mimohoda slavljenja je sveta misa u prepunoj omiškoj crkvi.

Msgr. Pavao Banić je pod misom pročitao imena svih poginulih i preminulih članova 114. brigade.

Obilježavanje 25. obljetnice od ustroja prve satnije Treće omiške bojne 114. brigade zaključeno je molitvom („odrješenjem“) u Parku hrvatskih branitelja kod spomenika poginulim braniteljima i prigodnim programom. ■

Proslava Dana Vojne kapelaniјe „Sv. Petar i Pavao“

29. 06. 2016.

U kapelici Hrvatskog ratnog zrakoplovstva i Protuzračne obrane u vojarni „Pukovnik Marko Živković“ na Plesu svetim misnim slavlјem koje je predvodio msgr. Jure Bogdan, vojni biskup u Republici Hrvatskoj, u koncelebraciji župnika župe blaženog Alojzija Stepinca iz Velike Gorice vlč. Josipa Ružmana, policijskog kapelana za Policijsku akademiju fra Frane Musića i vojnih kapelana: vlč. Slavka Rajića, don Marka Mede i domaćina o. Viktora Grbeša svečano je proslavljen Dan Vojne kapelaniјe „Sv. Petar i Pavao“.

Uz brojne vjernike, misnom slavlju nazočili su načelnik stožera i ujedno zamjenik zapovjednika HRZ i PZO brigadir Mato Mikić, zapovjednik 91. zrakoplovne baze HRZ i PZO pukovnik Michael Križanac, bivši zapovjednik Hrvatskog

ratnog zrakoplovstva umirovljeni general-bojnik Josip Štimac, bivši zapovjednici postrojbi HRZ i PZO te umirovljeni pripadnici HRZ i PZO.

Na početku euharistijskog slavlja okupljene je pozdravio vojni biskup čestitajući svima Dan kapelaniјe. U svojoj propovijedi naglasio je da sv. Petar i Pavao, unatoč slabostima koje su imali, bivaju od Boga odabrani širiti Evangeliјe – Radosnu vijest po svem svijetu. „Bog i nas, iako slabe i grešne, odabire da budemo svjetlo u svojim obiteljima i svom poslovnom okruženju“.

Na koncu mise o. Viktor se zahvalio svima na spremnosti sudjelovanja i pomoći kod obilježavanja Dana kapelaniјe. Misno slavlje svojim je pjevanjem uveličala klapa HRM-a „Sveti Juraj“, koja je nakon svete mise sudionike proslave počastila prigodnim koncertom. ■

Vojni ordinarij s vodstvom splitske policije

02. 07. 2016.

U sklopu posjeta Splitu i Splitsko-dalmatinskoj županiji msgr. Jure Bogdan, vojni biskup u Republici Hrvatskoj, susreo se u prostorima samostana svetog Frane na Obali u Splitu, uz fra Žarka Relotu, policijskog kapelana Policijske uprave splitsko-dalmatinske i dekana, s rukovoditeljima Ravnateljstva policije i Policijske uprave splitsko-dalmatinske.

Na susretu s msgr. Bogdanom prisustvovali su Marko Srdarević, ovlašten za obavljanje poslova načelnika Uprave kriminalističke policije Ravnateljstva policije, Slobodan Marendić, ovlašten za obavljanje načelnika Policijske uprave splitsko-dalmatinske, načelnik Sektora Mario Galić, voditelj OKC-a Ninoslav Ćurić, načelnik Postaje prometne policije Milan Draženović te Ivica Franjić.

Tijekom susreta msgr. Bogdan naveo je kako mu je želja posjetiti policijske postaje na ovom području, susresti se s djelatnicima, te da je do sada posjetio Policijske postaje u Hvaru i Makarskoj. Iskoristio je i prigodu zahvaliti splitskoj policiji za sudjelovanje u organizaciji njegovog biskupskog ređenja u veljači ove godine u Splitu, posebno u planiranju i odvijanju prometa oko konkatedrale Sv. Petra, nesmetanom dolasku uzvanika i

ostalih sudionika, kao i njihovom prijevozu do Lore.

Rukovoditelji PU zahvalili su biskupu na pozivu za sudjelovanjem na misnom slavlju organiziranom u Donjem Docu, rodnom mjestu msgr. Bogdana, 17. travnja ove godine. Na zajedničkom susretu bila je i prigoda za upoznavanje s trenutnim aktivnostima i planovima Vojnog ordinarijata u Republici Hrvatskoj i PU splitsko-dalmatinske, posebno u odnosu na tekuću turističku sezonu, ali je i iskazana spremnost da se nakon održanog susreta i druženja dosadašnja suradnja intenzivira. ■

Ljetovanje djece djelatnika MORH-a i OS RH na Malom Lošinju 04. 07. 2016.

Program ljetovanja djece i mlađih čiji su roditelji djelatnici MORH-a i OS RH započeo je dolaskom 29 djevojaka iz cijele Hrvatske u vojarnu „Kovčanje“ na Malom Lošinju u pratinji gđe Branka Šandro, djelatnice Vojnog ordinarijata, i medicinske sestre Gordane Cerjak, djelatnice vojne ambulante u vojarni „Pk Predrag Matanović“ u Petrinji. U vojarni „Kovčanje“, uz domaćina zapovjednika vojarne bojnika Mladena Miljanića, dočekali su ih vojni kapelan don Milenko Majić, poručnica Marta Tomac, psihologinja iz Inžinjerske pukovnije te prethodnica iz Zagreba Damir Šantek i Nenad Veriga.

Nakon smještaja uslijedila je večera te uvodni sastanak na kojem je don Milenko uz voditeljice Branku i Martu upoznao djevojke s pravilima kojih se trebaju svi pridržavati kako bi ljetovanje proteklo u dobrom raspoloženju.

Kroz sedam dana djevojke su imale duhovne nagovore, mogućnost rekreacije, obilazak grada, nekih drugih plaža te posjet samostanu milosrdnih sestara sv. Križa u kući „Betanija“, gdje su redovnice za njih pripremile poseban prijepodnevni program. U tom tjednu odmora za djevojke su organizirana misna slavlja u vojarni „Kovčanje“ u kojima su i one aktivno sudjelovale. ■

Blagoslov zgrade PGP Metković 04. 07. 2016.

Vojni ordinarij u RH msgr. Jure Bogdan blagoslovio je novouređenu zgradu Postaje granične policije Metković u Metkoviću, koju je otvorio ministar unutarnjih poslova gosp. Vlaho Orepić.

Nakon podnesenog prijavka zapovjednika PGP Metković Zorana Pulića i ministrovog pregleda policijskog postroja, program otvorenja započeo je državnom himnom, koju je odsvirala Gradska glazba Metković, te minutom šutnje za branitelje poginule u Domovinskom ratu.

Skupu se prva obratila zamjenica gradonačelnika Metkovića Katarina Ujdur, koja obnaša dužnost gradonačelnika, a nakon nje ministar Vlaho Orepić. Potom je vojni ordinarij msgr. Bogdan blagoslovio policijsku postaju i sve djelatnike. U svome obraćanju biskup je među ostalim rekao da je prije više od trideset godina, služeći u župi sv. Nikole Biskupa na desnoj strani Neretve, dolazio u tu, danas obnovljenu zgradu. „No, bila su to neka druga vremena i odnosi u njima, te mi je stoga osobita radost što će je danas blagosloviti“. Zapovjedniku postaje Puliću predao je raspelo i Bibliju.

Novouređene prostore PGP Metković pokazao je zapovjednik Pulić, ističući da je PGP

Metković trenutno najveća i najopremljenija postaja granične policije u Hrvatskoj. Za 309 policijskih službenika na raspolaganju su 24 uredske prostorije, dva apartmana, trim-kabinet, polivalentne dvorane, garderoba, praonica, itd. Za pri-vremeni smještaj stranih državljanu tu su četiri sobe s više kreveta.

Najviše je zanimanja izazvala prostorija za nadzor devet graničnih prijelaza, šest stalnih i tri pogranična. Svoje zadovoljstvo obnovom nije krio ni pomoćnik glavnoga ravnatelja policije i načelnik Uprave za granicu Zlatko Sokolar. ■

Misa zadušnica za msgr. Josipa Šantića

08. 07. 2016.

Vojni ordinarij msgr. Jure Bogdan u zajedništvu s generalnim vikarom Vojnog ordinarijata o. Jakovom Mamićem predvodio je sveto misno slavlje u kapeli Vojnog ordinarijata na drugu godišnjicu smrti msgr. Josipa Šantića, prvoga generalnoga vikara Vojnog ordinarijata u RH, koji je preminuo 8. srpnja 2014. godine.

U uvodu misnog slavlja, na kojem su se okupili djelatnici Vojnog ordinarijata, msgr. Bogdan posvijestio je trajni nauk Crkve o zagovornoj molitvi. Kazavši kako Crkva kao živo Tijelo Kristovo egzistira u svoje tri dimenzije: „putujuća“ Crkva – to je Crkva, ovdje na zemlji, „čistilišna“ Crkva ili oni pojedinci koji su umrli ali još nisu dosegli puninu zajedništva s Bogom, nego su na putu ka tom zajedništvu te je njima zagovorna molitva i namijenjena, i na kraju „proslavljena“ Crkva, koja je dosegla puninu zajedništva s Bogom, naglasio je da „putujuća“ Crkva oduvijek

moli za umrle, jer je svjesna da molitva upravljena Bogu nikada ne propada - u slučaju da nema potrebe za nekoga moliti jer je već u potpunom zajedništvu s Bogom, Bog molitvu preusmjerava za spas onoga za koga nitko ne moli. ■

Sastanak Mješovitog povjerenstva o bl. Alojziju Stepincu

13. 07. 2016.

Tiskovni ured Svetе Stolice objavio je 13. srpnja sljedeće priopćenje:

„Od 12. do 13. srpnja održan je u Vatikanu prvi sastanak Mješovite komisije hrvatskih i srpskih stručnjaka, kojoj je povjeroeno da zajednički ponovno prouči život blaženog kardinala Alojzija Stepinca prije, za vrijeme i nakon Drugoga svjetskog rata. Ta je Komisija osnovana na inicijativu Svetog Oca, nakon raznih susreta i vijećanja između predstavnika Svetе Stolice, Srpske Pravoslavne Crkve i Hrvatske biskupske konferencije, kako bi odgovorila zahtjevu da se rasvjetle neka povijesna pitanja.

Komisiji je povjeroeno da provede znanstveno istraživanje, slijedeći metodologiju povijesnih znanosti, temeljenu na raspoloživoj dokumentaciji i na njezinoj kontekstualizaciji. Ona neće utjecati na postupak kanonizacije blaženog kardinala Alojzija Stepinca, koji je u isključivoj nadležnosti Svetе Stolice. Predviđa se niz susreta koji bi trebali završiti u roku od 12 mjeseci.

Komisija je sastavljena ovako:

Predsjedanje pod 'okriljem' Svetе Stolice: prečasni otac Bernard Ardura, redovnik Reda regularnih kanonika premonstratenza, predsjednik Papinskog odbora za povijesne znanosti.

Članovi Katoličke Crkve iz Hrvatske: uzoriti kardinal Josip Bozanić, nadbiskup zagrebački; preuzvišeni msgr. Ratko Perić, biskup mostarsko-duvanjski; preuzvišeni msgr. Antun

Škvorčević, požeški biskup; dr. Jure Krišto, Hrvatski institut za povijest; dr. Mario Jareb, Hrvatski nacionalni odbor za povijesne znanosti.

Članovi Srpske Pravoslavne Crkve: preosvećeni Amfilohije (Radović), mitropolit crnogorsko-primorski; preosvećeni Porfirije (Perić), mitropolit zagrebačko-ljubljanski; preosvećeni Irinej (Bulović), episkop novosadski i bački; preosvećeni Jovan (Čulibrk), episkop slavonski; prof. Darko Tanasković, veleposlanik, stalni izašlanik Republike Srbije pri UNESCO-u.

Sljedeći sastanak će se održati u Zagrebu 17. i 18. listopada 2016.“

Biskup Škvorčević je po povratku iz Rima izjavio da je sastanak protekao u ozračju dobrog raspoloženja, uzajamnog poštovanja i očitovanja zajedničke brige da se u našoj sredini o svim pitanjima razgovara na dostojan i argumentiran način, ne stvaraju napetosti, ne produbljuju podjele i ne širi netrpeljivost. Tome je dao velik doprinos i način na koji je p. Bernard Ardura vodio sastanak, prenosi portal Požeške biskupije.

Članovi Mješovite komisije zajednički su 12. srpnja posjetili Baziliku sv. Petra i Apostolov grob gdje su se zadržali u molitvi, spomenuvši se tako njegova blagdana koji se toga dana slavio po Julijanskom kalendaru.

Po završetku zasjedanja Povjerenstva, zagrebački nadbiskup kardinal Josip Bozanić u razgovoru za Radio Vatikan govorio je o svrsi toga

Povjerenstva i o njegovom prvom zasjedanju, prenosi Tiskovni ured Zagrebačke nadbiskupije.

Susret je bio otvoren, srdačan, na visokoj razini, te je izvršio onaj zadatak koji treba izvršiti na tom prvom zasjedanju, rekao je kardinal Bozanić. Osvrnuo se na svrhu Povjerenstva koje je inicirao Sveti Otac zbog jednog interventa Srpske Pravoslavne Crkve u odnosu na proces kanonizacije blaženog Alojzija Stepinca. Svrha zasjedanja, nastavio je kardinal, je zajedničko proučavanje, upoznavanje, iščitavanje života i djelovanja blaženog Alojzija, a rad Povjerenstva ne ulazi u proces kanonizacije, koji je u izričitoj kompetenciji Svetе Stolice.

Istaknuo je kako ono što radi Povjerenstvo nije potrebno blaženom Alojziju, već je potrebno nama, i to zbog toga jer je nužno bolje proučiti tko je bio, što je bio i što je radio blaženi Stepinac. Od njega do nas je puno toga došlo, ali došlo je puno različitih prepričavanja pod utjecajem raznih ideologija, počevši od one komunističke. Svrha Povjerenstva je doći na izvore te još više približiti veličinu blaženog Alojzija, pojasnio je

zagrebački nadbiskup.

Na pitanje novinara nada li se da bi u sljedećim zasjedanjima moglo doći do određenih promjena u mišljenju, razumijevanju i u samim odnosima Katoličke Crkve i Srpske pravoslavne Crkve, kardinal je istaknuo kako se u tim odnosima često govori samo o poteškoćama i problemima.

“Tu su se našli biskupi, oni koji su predstavnici Crkve Kristove, da uvijek iznova bolje shvaćamo kako imamo puno toga zajedničkog. I u tom vidu smo prvo bili kao predstavnici Crkve koji žele tražiti istinu”, napomenuo je kardinal, dodajući da se predstavnici Katoličke Crkve ne boje istine te da vjeruju u onu Isusovu: “Istina će vas osloboditi”. Ovo je zajedničko traganje predstavnika jedne i druge Crkve za istinom, a kad je istina naglašena, kad se istinu prihvata onda je i blizina i zajedništvo jače, zaključio je kardinal Bozanić.

Na kraju razgovora podsjetio je da će se sljedeći susret održati u Zagrebu, da će se Povjerenstvo sastati još pet puta, te da je posljednje zasjedanje predviđeno u Rimu. ■

Zahvala za završetak školovanja 11. naraštaja Policijske škole

13. 07. 2016.

U kapeli sv. Mihovila u Policijskoj akademiji služena je sveta misa zahvalnica prigodom završetka školovanja 11. naraštaja Policijske škole „Josip Jović“. Sv. misu predvodio je vojni ordinarij u RH msgr. Jure Bogdan uz koncelebraciju vojnog kapelana don Marka Mede, policijskog kapelana don Marina Drage Kozića i policijskog kapelana Policijske akademije fra Frane Musića.

Na misnom slavlju sudjelovali su načelnik Policijske akademije gosp. Želimir Radmilović, pomoćnik načelnika gosp. Josip Šešet, načelnik Policijske škole gosp. Marijan Žuljević te pro-

fesori i odgajatelji Policijske škole. Svetoj misi nazočio je i veliki broj polaznika 11. naraštaja Policijske škole, koji su se jedanaest mjeseci obrazovali za poziv policajca.

Vojni ordinarij u RH msgr. Bogdan biranim je riječima i na vrlo blizak način govorio o dostojanstvu, ugledu i ljepoti policijskog poziva koji se ne može ograničiti na osam sati radnoga vremena niti dovoljno platiti ni vrednovati. Posebice ih je potaknuo na zahvalnost prema svima koji su pridonijeli njihovoј formaciji.

Na svetoj misi pjevala je klapa „Janjevo“. ■

Svečana prisega budućih policijskih službenika

15. 07. 2016.

Svečanoj prisezi 294. budućih policijskih službenika, polaznika Programa srednjoškolskog obrazovanja odraslih za zanimanje policajac/policajka 2015./2016., nazočio je msgr. Jure Bogdan, vojni ordinarij u RH, na središnjem prostoru Policijske akademije. 49 budućih policijskih službenica i 245 policijskih službenika s ponosom se obvezalo da će štititi Ustavom utvrđeni pravni poredak, braniti teritorijalnu cjelovitost Republike Hrvatske, čuvati sigurnost, imovinu, prava i dostojanstvo hrvatskih građana te da će savjesno, odgovorno i profesionalno izvršavati službene zapovijedi.

Svečanost je započela prijavkom voditelja Policijske škole Marjana Žuljevića glavnom ravnatelju policije Zvonimиру Vnučecu, njihovim pregledom postroja, himnom te minutom šutnje za sve poginule pripadnike Ministarstva unutarnjih poslova RH.

Voditelj Policijske škole osvrnuo se na proteklo školovanje budućih policajaca i zahvalio nastavnicima, voditeljima obrazovnih skupina i svim zaposlenicima Policijske akademije koji su svojim trudom i profesionalnošću pridonijeli obrazovanih mlađih ljudi. Zatim je poručio polaznicima da njihovo obrazovanje nije gotovo. „Sva stečena znanja i vještine morat ćeće razvijati kroz policijsku praksu i raznovrsnim oblicima ospozljavanja i specijalizacije kako bi usvojili i stekli sve potrebne kompetencije koji su pred vama“. Zatim je čestitao na svim ostvarenim rezultatima i poželio puno uspjeha, kako u profesionalnom radu tako i u privatnom životu. „Moja zapovijed, više zamolba, je da nikada ne zaboravite da su

vaši jedini poslodavci građani Republike Hrvatske i da u svakom postupanju prema njima koristite riječi: 'dobar dan', 'molim vas', 'hvala lijepa' i 'doviđenja', i na kraju, ma gdje god bili u službi, neka vas i vašu obitelj čuva dragi Bog“, poželio je polaznicima gosp. Žuljević.

Budućim policajkama i policajcima obratio se i zamjenik ministra unutarnjih poslova Davor Blažević koji je prisutne pozdravio u svoje, i u ime ministra unutarnjih poslova Vlahe Orepića, i poručio im da ih s ponosom promatra. „U početku, prve generacije hrvatskih policajaca dale su nemjerljiv doprinos obrani suvereniteta i teritorijalnog integriteta Republike Hrvatske u Domovinskom ratu. Nažalost, policijska obitelj u ratu je izgubila 759 svojih članova. Kao što su prve generacije hrvatskih policajaca imale svoje ideale koje su ostvarili u najtežim mogućim okolnostima tako se i pred vašu generaciju i policiju u cjelini u novim okolnostima postavljaju novi izazovi. To su stvaranje mirnog i sigurnog životnog okruženja, jačanje povjerenja građana u policiju i pravnu državu, zadovoljstvo građana radom i uslugom policije“, kazao je zamjenik ministra Blažević i poručio budućim policajcima da od njih očekuje dosljednu provedbu zakona.

Najuspješnjim polaznicima zamjenik ministra i glavni ravnatelj policije dodijelili su priznanja, a u ime svih budućih policijskih službenica i službenika s nekoliko riječi zahvale obratio se polaznik programa Bruno Tomić. Na kraju je fotograf Šime Strikoman s budućim policajcima snimio milenijsku fotografiju u formi stiliziranog grba Policijske akademije. ■

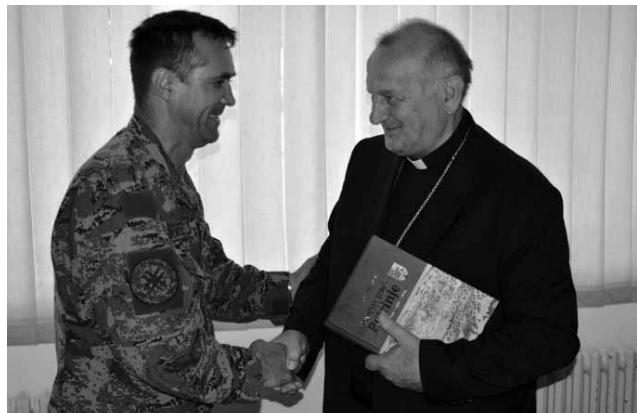

U Petrinji proslavljen Dan Vojne kapelanije „Sveti Ilija Prorok“

20. 07. 2016.

U petrinjskoj vojarni „Pukovnik Predrag Matanović“ svečanim misnim slavlјem proslavljen je Dan Vojne kapelanije „Sveti Ilija Prorok“. Svetu misu predvodio je vojni ordinarij u RH msgr. Jure Bogdana, a koncelebrirali su vicekan- celar Sisačke biskupije vlč. Janko Lulić, vojni ka- pelani: domaćin don Antonio Mikulić, don Vla- dislav Mandura, don Milenko Majić, vlč. Slavko Rajić i vlč. Ivan Blaževac te više svećenika Sisačke biskupije. Na misi je pjevala klapa HRM-a „Sveti Juraj“.

Biskup je u propovijedi istaknuo da mu je poznato koliko su Petrinja i kraj pretrpjeli u vrije- me Domovinskog rata. „Okupacija, rušenje gospodarskih postrojenja i infrastrukture, protjerivanja, prisilno raseljavanje stanovništva, ali i pogubljenja hrvatskih policajaca, civilnog stanovništva, branitelja, bili su golemi. Skupo ste platili svoju slobodu životima, krvlju vlastitih muževa, žena, očeva, majki, sinova, djevojaka, mladića, djece. O tome govore i ove spomen-ploče u kapelici gdje smo se okupili na molitvu. Mnoge rane su još duboke i nisu zacijelile. Uspomena na civilne i vojne žr- tve ne blijedi. Uspomena na njih, s poštovanjem se čuva i u nazivu ove vojarne u spomen na poginulog ratnog zapovjednika Predraga Matanovića. ‘Historia est magistra vitae’ – ‘povijest je učiteljica života’. Uspomenu na tragedije žrtve i skupo pla- čenu slobodu valja gajiti, valja njegovati, objektiv- no tumačiti mlađim pokoljenjima. To nipošto ne činimo da bismo razvijali i gajili mržnju ili osvetu u svom srcu prema počiniteljima strašnih zala koja su se ovdje dogodila. Tragediju rata, molitveni spomen za žrtve i njihova teška trpljenja čuvamo s nakanom da se više nikada ne bi dogodilo i po- novilo krvavo zlo na ovim prostorima. Želimo s ljubavlju i istinom kod mlađih naraštaja i svih sta- novnika Hrvatske razvijati osjećaj odanosti, pošto- vanja prema vlastitoj domovini kako bi nam u njoj život bio uvijek siguran što je preduvjet svakog na- pretka i čvrstog iskoraka u bolju budućnost“

Podsjetivši na život i iskušenja koja je prolazio prorok Ilija pozvao je vjernike da im on bude uzor i nadahnuće. „Rado sam prihvatio poziv vašeg dušobrižnika don Antonia da proslavim s vama Dan vaše kapelanije. Svima čestitam blagdan sv. Ilike. Želim vam po njegovu zagovoru Božju zaštitu u svakom trenutku vašeg života.“

Proslavi su, uz vojnike, časnike i dočasnike petrinjske vojarne, nazočile i obitelji poginulih, umrlih i nestalih hrvatskih branitelja, izaslanik načelnika Glavnog stožera OS RH brigadni ge- neral Ivan Zelić, izaslanik zapovjednika Gardijske motorizirane brigade pukovnik Dragoslav Škaro i pukovnik Z. Smoljo, zapovjednik bojne „Gromovi“ Roman Kelnerić, zapovjednik Bojne „Tigrovi“ bojnik Zdenko Fiala, načelnik PU Sisačko-moslavačke Marko Rašić sa suradnicima iz PP Petrinja te predstavnici civilne vlasti. Svečanosti su nazočili predstavnici Udruge ratnih veterana 2. gardijske brigade „Gromovi“, koje je predvo- dio predsjednik udruge Ivan Krupec i predstav- nici Udruge „Crne mambe“, koje je predvodio predsjednik udruge Ivica Šafarić.

Nakon svete mise biskup je posjetio spo- men-sobu „Gromova“ u vojarni te se upisao u knjigu dojmova. U znak zahvale zapovjednici boj- ni „Gromova“ i „Tigrova“ biskupu su darovali ze- lenu i crnu beretku, zaštitne znakove postrojbi. ■

Zaređen novi šibenski biskup msgr. Tomislav Rogić

25. 07. 2016.

U katedrali Svetog Jakova u Šibeniku, na svetkovinu svetog Jakova, za šibenskog biskupa zaređen je msgr. Tomislav Rogić. Glavni zareditelj bio je zagrebački nadbiskup kardinal Josip Bozanić, a suzareditelji splitsko-makarski nadbiskup Marin Barišić i apostolski administrator Šibenske biskupije umirovljeni biskup Ante Ivas. U misnom slavlju sudjelovali su i apostolski nuncij u Hrvatskoj nadbiskup Alessandro D'Errico, predsjednik Hrvatske biskupske konferencije zadarski nadbiskup Želimir Puljić, nadbiskupi i biskupi iz Hrvatske i inozemstva, provincijali i brojni dijecezanski i redovnički svećenici. Prezbiteri pratitelji bili su msgr. Mile Čančar, prepozit Senjskog kaptola i katedralni župnik u Gospiću, i preč. Richard Pavlić, kanonik Senjskog kaptola i župnik u Senju. Prvo čitanje pročitala je s. Renata Azinović, psalam je otpjevao Rafael Lovrić Caparin, a evanđelje je navijestio kninski župnik i dekan fra Marko Duran. Nakon što je nuncij D'Errico pročitao apostolski nalog uslijedila je homilija kardinala Bozanića.

Glavni zareditelj istaknuo je kako katedra pastira Šibenske biskupije čuva "neugasivu kršćansku baštinu, živi spomen svjedočanstva vjere i služenja istini Evanđelja". Stoga je posebno pozdravio "dosadašnjeg zauzetog pastira Crkve šibenske, svoga kolegu u biskupstvu msgr. Antu Ivasa", 48. biskupa u Krešimirovu gradu, te mu

odoao "zahvalno priznanje za gotovo dvadesetogodišnje hrabro i požrtvovno vršenje biskupske službe, prisjetivši se i njegovih prethodnika: Srećka Badurine, Antona Tamaruta, Josipa Arnerića, Ćirila Banića, Jerolima Milete, sve do prvega šibenskog biskupa Martina Rabljanina, koji su svi upisani u živu povijest te biskupijske Crkve.

Kardinal se zatim osvrnuo na važnost službe koju je sv. Jakov Stariji obnašao u jeruzalemskoj Crkvi, kao i posebnosti njegove uloge u vrijeme Isusove zemaljske egzistencije, od brda Preobraženja do Kalvarije, te ga istaknuo kao rječit primjer kako prihvati Krista i kako ostati vjeran Kristu do kraja. Svetog Jakova kršćanska ikonografija predstavlja kako u rukama drži hodočasnički štap i svitak Evanđelja, te je kardinal msgr. Rogiću poručio: "Isus Krist tebe, biskupe Tomislave, poziva i po papi Franji šalje Crkvi šibenskoj da bi poput svetog Jakova s biskupskim štapom i Evanđeljem zajedno s povjerenim ti na rodnom hodočastio na putu kršćanskoga života".

Kardinal je zatim opisao čime bi se biskup trebao odlikovati, istakнуvši da poglavito treba biti čovjek koji je usmijeren na Boga koji je u Isusu Kristu očitovao svoju brigu i ljubav prema čovjeku, odnosno čovjek kojemu su na srcu ljudi, koji suosjeća s ljudima, koji se otvara zovu ljudskih potreba - biskup treba biti čovjek za druge, a to može biti samo ako je zahvaćen Bogom. Stoga bi-

skupovo srce treba ispunjati zahvaćenost Bogom i briga za ljude, poručio je kardinal, istaknuvši da u tom smislu biskup poglavito treba biti "čovjek vjere, jer vjera nije drugo nego zahvaćenost Bogom u dubini našega bića", zaključivši: "Od biskupa se očekuje da bude vjerodostojan svjedok Božjega milosrđa".

Napomenuvši kako se čovjek koji živi vjeru u Crkvi, koji živi vjeru Crkve svih vremena, često suočava s "dominirajućim stavovima ovoga svijeta koji su ponekad izrazito netolerantni", kardinal Bozanić upozorio je kako to od biskupa, kad su u pitanju evanđeoske vrednote, traži posebnu hrabrost, odlučnost i jasnoću. "S tim u vezi blaženi se Alojzije Stepinac ovako izrazio: "jedno od najvećih zala našega vremena jest osrednjost u pitanjima vjere. Nemojmo si umišljati... Ili jesmo ili nismo katolici. Ako jesmo, onda se to mora očitovati na svim područjima našega života" (Homilija, 29. lipnja 1943.)", rekao je kardinal te pozvao msgr. Rogića: "Dragi biskupe Tomislave, u toj spoznaji i vjeri očekuj i prihvaćaj sudioništvo i u križu s Isusom raspetim, ali i uskrsnulim. Križ je neizbjjezan, on je provjera našega izabranja. Zemaljska sudska Crkve ne može biti drugačija nego što je bio zemaljski život Isusa Krista". Zahvaćenost Bogom i zauzetost za ljude može biti hranjena i jačana jedino molitvom. Stoga biskup treba biti u prvom redu čovjek molitve, koji je u trajnoj Božjoj prisutnosti i zajedništvu s Kristom u onakvom predanju kakvo je živio sveti Jakov Apostol, istaknuo je kardinal.

Na kraju propovijedi kardinal Bozanić obratio se msgr. Roguću riječima: "Biskupe Tomislave, radost i nada, žalost i tjeskoba naroda

Šibenske biskupije, osobito siromašnih, nezaposlenih, napuštenih, bolesnih, starijih, pridošlica i svih koji trpe neka uvijek nalaze odjeka u tvom srcu i tvojoj molitvi. Budi bliz svima: djeci i mlađima, obiteljima, hrvatskim braniteljima i starijim osobama". Pozvao ga je i da posebnom pažnjom i ljubavlju prati sve Bogu posvećene osobe; da prezbitere i đakone, svoje suradnike u Kristovoj službi, ljubi očinskom i bratskom ljubavlju, a svima neka uvijek na srcu bude zajednička briga za duhovna zvanja.

Propovijed je kardinal zaključio riječima: "Dragi biskupe Tomislave, u svojoj biskupskoj službi ugledaj se u blaženog Alojzija Stepinca za kojega je sveti Ivan Pavao II. rekao da je hrvatskom narodu svojevrsni kompas da bi se znao orijentirati. Naš Blaženik, unatoč zubu vremena, ništa ne gubi na svojoj rječitosti, nego nastavlja ižaravati svjetlo i širiti nadu. U njemu nalazimo neustrašivog pastira, primjer apostolskog žara i kršćanske čvrstoće, čiji herojski život sve jače sjajji i prosvjetljuje hrvatske vjernike. Preporučujem te njegovu nebeskom zagovoru", kao i zagovoru Presvete Bogorodice Marije, Šibenčanina svetog Nikole Tavelića, te sluge Božjega fra Ante Antića i službenice Božje majke Klare Žižić, sina i kćeri te biskupijske Crkve.

Na kraju mise novozaređenom šibenskom biskupu obratili su se predsjednik HBK zadarski nadbiskup Želimir Puljić, generalni vikar msgr. Marinko Mlakić, uime laika Igor Friedrich i dosadašnji biskup Ante Ivas.

Zadarski nadbiskup svoj je govor počeo prikazom povijesti Krešimirova grada Šibenika, istaknuvši kako ti podaci iz 11. stoljeća govore da

je hrvatsko kraljevstvo već za Krešimira IV. ušlo u ondašnje europsko političko i misaono obzorje, u kojem će papinstvo biti i ostati "orientir crkvene, duhovne, moralne, ali i političke snage".

"Drago mi je što će dosadašnjeg "sjevernog susjeda" s Udbine odsada pozdravljati kao dragog "južnog susjeda" koji je poslan prvenstveno služiti vjernicima časne Šibenske biskupije. No, biskupstvo je na otajstven način umreženo u zajedništvo i s drugim biskupima. I nije obično, nego sakramentalno. A utkano je u tajnu biskupske službe koja stvara 'školu zajedništva'", istaknuo je nadbiskup Puljić.

Novome šibenskom biskupu poželio je: "Neka Vam svijest o sakramentalnom zajedništvu dadne dostatne snage, hrabrosti i povjerenja. Jer puno je onih koji Vas prate svojim molitvama: od Vašeg časnog predšasnika msgr. Ante Ivase kojem izričem iskrenu i veliku zahvalnost za sve što je učinio i što će još učiniti, do svećenika, redovnica i redovnika i zauzetih i odanih vjernika laika. Neka Vas u Vašem radu prati pomoć Srca Isusova na čiji je blagdan objavljeno Vaše imenovanje, te posebice zagovor Blažene Djevice Marije, "Gospe Velikoga hrvatskoga krsnoga zavjeta".

Predsjednik HBK izrazio je msgr. Rogiću "srdačnu dobrodošlicu u zbor Hrvatske biskupske konferencije sa željom da u zajedništvu ostvarujemo ono što Gospodin danas i ovdje od nas očekuje", zaključivši: "Neka Vam je sretno i blagoslovljeno, dragi biskupe Tomislave. A Gospodin koji Vas je odabrao u časnu službu episkopata neka Vas blagoslov i čuva. Živjeli!"

Obraćajući se dosadašnjem šibenskom biskupu Ivasu, generalni vikar msgr. Marinko Mlakić rekao je da ovaj dan završava 20-godišnje pastirske služenje msgr. Ivase Šibenskoj biskupiji. "Biskupiju ste preuzele u poratnim godinama kada je trebalo obnavljati porušene crkve, župne kuće i samostane, graditi nove tamo gdje to ranije nije bilo moguće. Ali još više od toga trebalo je hrabriti vjernike da se vrate na svoja ognjišta i zgarišta te da zajedno s obnovom crkava započnu obnavljati svoje domove i obitelji. Cijelo vrijeme Vašeg biskupskog služenja bilo je obilježeno velikim promjenama, mnogim novim vjetrovima, nekim ugodnim a nekim i neugodnim. Posebno su nas zatekli i iznenadili stalni pokušaji da se u našem narodu obezvrijedi krst časni, sloboda zlatna, svetost ljudskog života i obitelji, iskreno domoljublje i evanđeosko čovjekoljublje. Trebalo je uistinu puno odvažnosti i mudrosti kroz sve te dane i godine upravljati kormilom šibenske Crkve i usmjeravati je onim putovima i prema onim lukama kamo nas zove i predvodi naš Učitelj i Spasitelj Krist".

Msgr. Mlakić je uime svećenika, redovnika i redovnica Šibenske biskupije zahvalio msgr. Ivasu za sve izgovorene i napisane riječi, za sve odluke i službe koje im je podijelio, za sve pastoralne i druge pothvate koje je s njima poduzimao, zaželjevši mu da još dugo poživi u zaslужenom miru i da ih prati svojim molitvama.

Novom šibenskom biskupu msgr. Mlakić je rekao: "Budite nam pastir, jer trebamo pastira. Trebamo pastira koji će nas u ovim nemirnim

vremenima voditi i koji će sam prednjačiti u naslijedovanju jedinog istinskog Pastira Crkve, Isusa Krista. Trebamo pastira koji će nam tumačiti Božju riječ i nauk Crkve, i koji će prvi biti njezin sluga i vršitelj te tako svojim primjerom svjedočiti vjernost Bogu i Crkvi. Trebamo pastira koji će nam s ljubavlju povjeravati službe, opominjati nas i hrabriti i koji će sam biti spreman uvijek iznova ponizno ispitivati sebe i svoju poslušnost Pastiru Isusu, poslušnom svom i našem Ocu nebeskom do smrti na križu. Oče biskupe Tomislave, dobro nam došli!"

Dosadašnji šibenski biskup Ivas zahvalio je Bogu i Gospu, svetima Nikoli, Anti i Klari na svemu što je primao, davao i darivao. "Za sve grijeha, propuste, slabosti i sablazni tebe Bože Oče, Sine i Duše Sveti i vas braćo i sestre molim oproštenje", rekao je. Novom biskupu poručio je: "Uđi u lađu šibenske Crkve, koju ti je povjeroio Bog Duh Sveti. Primamo te otvorena srca. Pružamo ti ruke. I sklapamo ih! Molimo za te, i molit ćemo s tobom da 'Sve i u svemu bude Krist!' Da ovaj narod hrvatski živi 'životom u izobilju!' na svome moru, polju i kamenu. Da se ne da zavesti ili iznevjeriti. Stavi svoju ruku u ruke Onoga koji drži 'timune i jedra' svih naših lađa. On je Gospodar, naš Iskon i Luka vječna. Zaveslaj na pučinu! Baci mreže! Ima mora!"

Govoreći u pjesničkom duhu o svojoj službi, msgr. Ivas rekao je: "Trebalo je veslati, jedriti i ploviti, niz vjetar i protiv vjetra... (...) A bilo je i bonaca i oluja, dignutih i spuštenih jedara, i plićaka i grebena podvodnih i dubina nedostižnih. Bilo je i punih i praznih mreža, i razdrtilih. I ribarskih razgovora, prigovaranja i nesuglasica. I straha, mrkline i vedrine. I tuge i radosti. Bilo je sumnja,

malodušja i malovjernosti, kad je Učitelj morao koriti. 'zašto ste posumnjali' i 'što se bojite, malovjerni'. Bilo je i slavlja i ushita, suza i pjesme".

Uime laika novoga biskupa pozdravio je vjeroučitelj i ravnatelj Ekonomskе škole u Šibeniku Igor Friedrich. "U svetoj zadaći navješćivanja Radosne vijesti možete računati na pomoć i nas vjernika laika, vjeroučitelja, kršćanskih obitelji, mladih te crkvenih pokreta koji djeluju u našoj biskupiji", rekao je Friedrich.

U nastupnom govoru novi šibenski biskup Rogić priznao je da je došao zbumen i sa zebnjom, ali da se ta zebnja topila i topi svakog dana sa svakim susretom, svakim novim poznanstvom. "Sve i u svemu Krist! Neka tako počne, neka tako traje i neka se u Spasitelju po njegovoj volji dovrši!", rekao je msgr. Rogić. "Vjerni puče šibenski, zajedno rastimo u vjeri i pouzdanju u Božju svemoć, milosrđe, vodstvo i pomoć. Preporučam se u vaše molitve i molitvom ću uzvratiti svakog dana. Neće nas zaboraviti ni Gospa naša, ni sveti Mihovil, ni sveti Jakov, ni sveti Nikola Tavelić i svi hrvatski mučenici", istaknuo je biskup Rogić.

Na slavlju biskupskega ređenja okupili su se brojna rodbina i prijatelji biskupa Rogića, mnoštvo vjernika te predstavnici političkoga i kulturnoga života. Liturgijsko pjevanje predvodio je katedralni zbor Šibenik i Pivači sv. Jakova, pod vodstvom Jelene Mikulandre, uz orguljsku pratnju Nikole Lovrića Caparina. Ceremonijari na misi ređenja bili su don Roko Glasnović, biskupov tajnik i upravitelj župe Jadrtovac, i don Krešimir Mateša, katedralni župnik u Šibeniku. Biskup Rogić na misi je bio u misnici, daru Šibenske biskupije. Misu su izravno prenosili Drugi program HTV-a i Hrvatski katolički radio. ■

PROPOVIJEDI VOJNOG ORDINARIJA

MSGR. JURE BOGDANA

Sv. Josip - Dan kapelaniјe Karlovac, 18. ožujka 2016.

Liturgijska čitanja: 2 Sam 7, 4-5.12-14.16; Rim 4, 13.16-18.22; Mt 1, 16.18-21.24

Poštovani i dragi vjernici, štovatelji sv. Josipa,

„Josip, muž njezin, jer je bio pravedan...“

U misnim tekstovima koje smo upravo čuli ističu se tri osobe – tri snažna lika iz povijesti spašenja ljudskoga roda: 1. Abraham, otac izabranog naroda staroga saveza, uzor čvrste i nepokolebljive vjere, praotac vjere (drugo čitanje); 2. David, izvor mesijanskog roda koji dostiže svoj vrhunac u Isusu Kristu (prvo čitanje). Njegovo će kraljevstvo trajati dovijeka, i njegovo će prijestolje stajati zasvagda; 3. Josip iz kuće Davidove, zaručnik Marije koja je Djevica i majka Isusova (evanđelje). „Što je u njoj začeto, doista je od Duha Svetoga. Rodit će Sina, a ti ćeš mu nadjenuti ime Isus jer će on spasiti narod svoj od grijeha njegovih“ (Mt 1, 20-21).

Izabrani misni tekstovi uzeti su od svetkovine sv. Josipa, koja se u Katoličkoj Crkvi slavi 19. ožujka. Pomažu nam razmišljati o njemu, o njegovome duhovnome profilu, o ulozi u Svetoj obitelji.

Svaki svetac, u svome vremenu, je vrlo realističan. Promatra i prosuđuje stvarnost i sebe unutar svijeta u svjetlu Božje riječi. Traži i vrši volju Božju. Tako i sveti Josip. On je zbog misli o budućnosti koja je ispred njega sposoban suočiti se s velikim izazovima trenutka. Unatoč svemu zna i može ostati čista srca. Unatoč svemu zna i hoće biti milosrdan. Unatoč svemu ostaje na strani potrebitih, slabijih... Pred licem Božjim, on traži svjetlo koje i kakve korake će poduzeti. On je muž pravedan. Živi iz vjere. S Bogom gradi svoju budućnost.

Od sv. Josipa dijele nas skoro dva milenija, dvije tisuće godina. A ipak njegova zvijezda ne tamni, ne zalazi, nego još više i jače svijetli svim kršćanima. Godine 2013., na blagdan sv. Josipa radnika 1. svibnja, Kongregacija za božanski kult odredila je da se svetoga Josipa kod slavljenja sv. mise uvrsti u II. III. i IV. euharistijsku molitvu odmah nakon spomena Bogorodice Blažene Djevice Marije (v. Decreto, Congregazione per il Culto Divino e la Disciplina dei Sacramenti, 1. maggio 2013., S. Giuseppe artigiano).

Nikome od ljudi nije bila dodijeljena čast i dužnost koju je Bog povjerio svetom Josipu. Razlog tolikog odlikovanja i Božjeg izabranja nalazimo u riječima Sv. pisma: „jer je bio pravedan“ (Mt 1, 19).

Na ramena toga čovjeka stavljena je najveća odgovornost: Bog Otac njemu je povjerio svoga Sina, da se za njega očinski brine i skrbi. Josipove su žuljevite ruke Božjem Sinu privređivale svakodnevni kruh. Josip je hranio, branio i štitio Isusov život, koji je već od svog početka bio ugrožen. U školu Josipovu ide sama vječna Mudrost i ona ostaje u sjeni tog Božjeg pravednika gotovo dva desetljeća. Sam Bog Josipu povjerava Djesticu nad djesticama, da joj on bude zaštitnik i branitelj... Kolike li odgovornosti!

Budući da je bio pravedan, što je, biblijskim riječnikom izraženo, isto kao i svet, Josip je izvršio svoj životni zadatok i povjerenu mu dužnost kao nitko drugi. Zato ga je sam Bog postavio „poglavarom doma svojega i svega imanja svojega“ (Litanijski svetog Josipa).

Nijedna nam riječ nije zapisana što bi je izgovorila njegova usta, dok nam biografi njegova Posinka spominju mnogo toga što su njemu povjerila anđeoska usta. Na svaku poruku neba najspremnije odgovara i najtočnije se pokorava volji nebeskog Oca, kojem ostaje do kraja svog života dosljedno vjeran.

Život je tog jednostavnog drvodjelca iz Nazareta bio od silnog značenja za Božje planove. Iako jednostavan i običan čovjek iz naroda, u svojoj je kući primio učene mudrace s dalekog Istoka. Malo je tko poznavao iznimno poslanje njegove obitelji, blago koje je sam Bog stavio pod njegovu zaštitu da ga brani i spašava. Tek rođenom božanskom Djetu jedan kralj radi o glavi. Počinio je pravi pomor – masakr mnoštva malene djece... Josip budno bdije nad životom povjerenog mu Djeteta...

Jednostavno je i skromno živio te gotovo nečujno u nazočnosti svojih najdražih ostavio ovaj svijet. Skoro 1500 godina čeka, dok mu i sama Crkva ne iskaže počast koju je zasluzio svojim jedinstvenim životom.

U evanđeljima je donesen vrlo jezgrovit tekst, kratki nekrolog, koji je napisan njemu u čast, „Bio je čovjek pravedan“ (usp. Mt 1, 19),

čovjek koji se pred Bogom našao besprijeckoran; njegova je životna svetost i čestitost mogla opstati pred samom svetošću i pravednošću velikoga Boga...” On je onaj pravednik koga si dao za zaručnika Bogorodici Djevici, i onaj vjerni i mudri sluga koga si postavio nad svojom obitelji da umjesto oca čuva tvoga Jedinorođenca, začeta po Duhu Svetom, Isusa Krista, Gospodina našega” (Predslovje: poslanje svetog Josipa). Apokrifna književnost o njemu govori puno više od evanđelja. Premda ju Crkva ne prihvata, ta književnost je mnogo utjecala na pučku pobožnost i predodžbu o sv. Josipu u kršćanskoj tradiciji (Encyclopedie dei Santi VI, 1256.-1258.).

Kako li lijepo lik tog velikog čovjeka pristaje u naše vrijeme! Potrebna li uzora našem svijetu i našim muževima, očevima, mladićima, djevojkama i majkama! Kad bi oni pošli u školu sv. Josipa, ne bi li se izmijenilo lice mnogih obitelji i posve promijenilo ozračje koje vlada među supružnicima, u obitelji među roditeljima i djecom...?

Za sv. Josipa znamo da je bio radnik – život mu je ispunjen radom. No taj rad nije smatrao »robijom«, na koju je zbog svoje obitelji doživotno osuđen, nego naprotiv, dragovoljnim služenjem i darivanjem svog očinstva onima koje mu je Bog povjerio. Radio je, znojio se i mučio zbog Isusa i Marije. Radi toga je njegov rad blagoslovjen i posvećen. On je pretvoren u molitvu, životnu žrtvu, koja je Svevišnjem mnogo omilila.

Stojeći danas pred njegovim snažnim radničkim likom, spontano nam se nameće pitanje: Kako mi gledamo na svoj rad i svoje zaposlenje? Jesmo li uvjereni da zarađeni dinar pripada obitelji kojoj nas je Gospodin dodijelio? Je li nam taj životni poziv na posvećenje ili na prokletstvo? Mogu li djeca promatraljući lik i život svoga oca lakše zamisliti nebeskog Oca, zavoljeti taj lik kojeg u svojim molitvama toliko spominju? Ili je možda lik oca radnika i majke radnice potamnjen teškim sjenama propusta i grijeha?

Sv. Josip je bio uzoran muž – kad mu je Gospodin preko anđela otkrio jedinstveni plan, on ga prihvata i ostaje vjeran Izabranici, kojoj ga je Providnost postavila da joj bude potpora i zaštita. Njegova je pravednost u više navrata stavljena na kušnju, ali i tu se Josip pokazao čovjekom duboke vjere i povjerenja, ne samo u Boga, nego i u svoju zaručnicu i kasnije ženu. Jedva bi se život Božjeg Sina mogao razviti i sačuvati bez skrbi i očinske brige sv. Josipa. Njegovom je svetošću i pravednošću zaštićena i svetost same Majke Božje. Marija je upravo po sv. Josipu pošteđena od mnogih neugodnosti u koje bi upala poradi propisa Mojsijeva zakona.

Kad bi, kojom srećom, suvremeni supruzi imali ljudski profil sv. Josipa! Zajedno bi se onda

opet rastvorila rajska vrata pojedinih obitelji i u njih bi se natrag povratila sreća i mir. Prebrzo se zaborave vjenčana obećanja o međusobnoj ljubavi i poštovanju “u zdravlju i bolesti”, “u sve dane života”, a možda je, i sama vjernost okaljana... Izgubljeno je međusobno povjerenje. Još ih možda vežu zajedničke obaveze u obitelji, a srca su im davno rastavljeni. Potrebno je mnogo dobre volje, mnogo molitve i milosti da na licu žene opet zatitra osmijeh sreće i blaženstva, što je zapravo samo odsjev srca i duše s lica njezina supruga...

Sv. Josip je bio uzoran otac, premda Isusu nije bio fizički otac – imao je najveću čast, da s nebeskim Ocem podijeli isti naslov. Pred Zakonom je Josip slovio kao Isusov otac i sam ga Sin Božji tako susreće i poštiva. Kad se dvanaestogodišnji Isus izgubio u hramu, govori mu Marija: »otac tvoj i ja žalosni smo te tražili« (Lk 2, 48). Koliko poštovanja u tim riječima. Marija ga spominje na prvoj mjestu. Želi istaknuti njegov položaj u obitelji, kojoj je on darovao čitava sebe, sve svoje sposobnosti, svoje sile i cijeli svoj život. Što god je radio, sve je to bilo radi Isusa! Pomisao na nj oduzimala je umor njegovom biću, uljevala novu snagu i volju za svakodnevno darivanje u krugu njegova doma.

Nije dosta da čovjek bude dobar radnik, uzoran muž. On mora u svojoj obitelji biti i dobar otac. Sam je Bog s njime podijelio očinstvo i dosljedno tome obvezao ga da svojim životom opravda zadobiveno povjerenje. Nije lako sačuvati očinstvo neokaljanim. Nije lako pretvarati svoje životne sile, svoje zdravje i cijeli život u koricu kruha, kojim se hrani obitelj. No i tu nam vjera govori: »što god učiniste jednomu od ove moje najmanje braće, meni učiniste« (Mt 25, 40). Svaki otac može poput sv. Josipa u svojoj djeci gledati Isusa, za kojeg živi, za kojeg radi i polaže svoj život...

Blaženi papa Pijo IX. proglašio je sv. Josipa 8. prosinca 1870. zaštitnikom sveopće Crkve. Pio XI. u svojoj enciklici „Divini Redemptoris“ 19. ožujka 1937. preporučuje sv. Josipa kao model i zaštitnika radnika pred komunizmom. Pio XII. će 1. svibnja 1955. ustanoviti blagdan sv. Josipa Radnika. Papa Ivan XXIII. stavio je II. vatikanski koncil pod nebesku zaštitu sv. Josipa.

Iz raznih papinskih dokumenata možemo izdvojiti više naslova kojim su nazvali sv. Josipa: čisti i vjerni zaručnik Bezgrješne Djevice Marije, poočim jedinorođenoga Sina Božjega, čuvar i otac Božjega Sina, nadglednik, otac zaštitnik, glavar Sv. obitelji, sveti čovjek, pravednik, učitelj, vođa i čuvar Crkve, patrijarh, najmoćniji zaštitnik umirućih itd. Kršćani se mole sv. Josipu za sretnu smrt, tj. da umru u prijateljstvu s Bogom, u milosti Božjoj.

Sveti Josip je primjer čovjeka koji živi iz vjere. Sav njegov život je usmjeren k Bogu i ima smisao u Bogu. On vjeruje u svoje zvanje i svoje poslanje. Jer je otvoren Bogu, a Bog je ljubav, sveti Josip je otvoren i čovjeku. Istinska vjera ne može biti staticna. Ona je dinamična. Ne traži sebe i svoju udobnost. On traži Božju slavu. Bog je u središtu svih njegovih pothvata.

Sveti Josipe, čuvaru Nazaretske obitelji bdij nad nama i našim obiteljima. Bdij nad našom policijskom kapelanicom, svim njenim članovima koji te imaju kao svog nebeskog zaštitnika. „Udjeli svojoj Crkvi da, po njegovu zagovoru, otajstvo spasenja vjerno čuva i vrši sve do dana potpunoga ostvarenja” (Zborna, Sveti Josip, zaštitnik Blažene Djevice Marije). Amen. ■

Svetkovina sv. Dujma, biskupa i mučenika

Split, 7. svibnja 2016.

Liturgijska čitanja: Otk 12, 10-12a; 1 Pt 5, 1-4; Lk 10, 1-9

Draga braćo i sestre okupljeni u Kristovo ime,

dragi vjernici koji ne možete biti s nama zbog starosti, bolesti i drugih razloga te nasada pratite posredstvom radija ili televizije, poštovani štovatelji sv. Dujma.

1. Danas je Split na nogama. Stanovnici ovoga grada, staro i mlado, radosno slave Sudamju. Tako je i u proljeće 304. godine antička Salona bila na nogama. Razlog njihovog okupljanja nije bilo radosno slavlje. Staro i mlado došlo je u amfiteatar vidjeti neobičan prizor. Nisu nastupali gladijatori da bi zabavili publiku. U arenu su izveli svoga sugrađanina Dujma. Svima je bilo jasno da to nije tek „optuženik Dujam“, nego biskup Salone, najviši predstavnik Katoličke Crkve u rimskoj provinciji Dalmaciji. Ne znamo kako je tada reagirala publika. Prepostavljamo da su neki oduševljeno klicali Dujmovu pogubljenju, a drugi da su tiho, s vjerom u srcu u vječni život, suznih očiju pratili smaknuće hrabroga biskupa. A bilo je i onih koji su u trenutku Dujmove smrti poželjeli upoznati njima nepoznatu vjeru koju je Dujam hrabro isповjedio. „Krv mučenika sjeme je novih kršćana“. Naredvodavci i izvršitelji su mislili da će silom zaustaviti širenje kršćanske vjere. I tada u Saloni, i kroz sva naredna stoljeća do danas, stojimo pred naletom neshvatljive mržnje prema kršćanskom svjetonazoru, prema Isusovoj nauci ljubavi. Tih dana pogubljeni su i drugi salonitanski kršćani među kojima vojnici tjelesne straže cara Dioklecijana: sveti Telije, Paulinijan, Antiohijan i Gajan. U ranim stoljećima kršćanstva, među kršćanskim mučenicima uz biskupe i svećenike, među katoličkim laicima, mnoštvo je upravo vojnika i redarstvenika koji su isповjedili svoju vjeru prolijevanjem krvi

i tako su zadobili neuveli vijenac slave. Prizori mučeništva u salonitanskoj crkvi početkom IV. stoljeća ponavljaju se sve do naših dana.

Marko Marulić s divljenjem ovako piše o kršćanskim mučenicima: „Boreći se za pravdu, za istinu, za Boga, bili su jači i od muka, i od krvnika, i od vladara. (...) I tako su Kristovi služe i nenaoružani, i malobrojni, i voljni umrijeti jedini pobijedili rimske careve, najmoćnije od sviju (...) jer ovi ni svim silama kojima je raspolagalo carstvo nisu mogli pridobiti za svoje shvaćanje niti jednoga od onih koji su postojano priznavali Krista. (...) Toliko je snaga vjerničke izdržljivosti moćnija i jača od svake ljudske sile“ (Marko Marulić, „Evangelistarium“, VII, 19).

Knjiga Otkrivenja opisuje u veličanstvenim slikama kako Kristovi vjernici, prošavši kroz mnoge nevolje i kušnje, na kraju pobjeđuju – ne oružjem i silom, nego „krvlju Jaganđevom i riječju svoga svjedočanstva“ (Otk 12, 11). Isusova muka, smrt i uskrsnuće bili su uzrok radosti i pokretačka snaga svim kršćanskim naraštajima.

2. Slijedom razmišljanja o snazi i čvrstini vjere mlade Crkve prvih stoljeća, javnog i postojanog svjedočenja vjere sve do prolijevanja krvi te nezaustavljivog procesa oplemenjivanja poganskoga svijeta Isusovom evanđeoskom porukom i time postavljanja kršćanskih temelja Europske civilizacije. Prigoda je razmišljati o poslanju Isusovih učenika. Slanje sedamdeset i dvojice učenika koji su kao prethodnica oduševljeno pošli „u svaki grad i u svako mjesto“ (Lk 10, 1) kamo je Isus kario doći, potiče pitanje što i koliko nas kršćane pokreće Isusov nalog svjedočiti životom i riječju svoju pripadnost njemu. „Idite! Evo šaljem vas kao janjce među vukove“ (Lk 10, 3), odlučno kaže Isus. A na drugome mjestu opet tvrdi: „Ne bojte se. Ja sam pobijedio svijet“ (v. Iv 16, 33). Isusov učenik u svome srcu osjeća radost i mir zbog Kristovog poslanja „u svaki grad i u svako mjesto“ (Lk 10, 1). Isus šalje sedamdeset i dvojicu

da mu priprave put do ljudskoga srca. Šalje ih dva po dva kako bi pokazao da je sav Zakon u dvjema zapovijedima: „Ljubi Boga iznad svega a bližnjega svoga kao samoga sebe“ (usp. Lk 10, 27). To je bit, to je srž kršćanske vjere. Isus čini učenike dionicima svoga poslanja što ga je primio od Oca dajući im novu zapovijed: „Ljubite jedni druge kao što sam ja vas ljubio“ (Iv 15, 12). To je ljubav koja je bezuvjetna, ljubav koja ide na križ, ljubav koja pobjeđuje smrt. Svaki put kada kršćani u svome svakodnevnom životu ostvaruju ovakvu ljubav, pripravljuju put Isusu, donose ga u svaki grad i u svako mjesto, štoviše u svako ljudsko srce. I ono onda postaje svetohranište u kojem boravi živi Bog.

Svjedočenje Evandjela zahtjeva od svih članova Crkve, od svih nas koji smo kršteni u Isusovo ime, da krenemo na put, da izađemo u svijet. Papa Franjo upravo nas na to potiče: „Svi smo pozvani na ovaj novi misionarski iskorak: (...) izaći iz vlastite udobnosti i imati hrabrosti dosegnuti sve periferije kojima je potrebno svjetlo Evandjela“ (Papa Franjo, „Evangelii gaudium“, br. 20). Procesija na svetkovinu svetoga Dujma i ova svenata misa na otvorenom, znak su naše spremnosti i otvorenosti da kao kršćani želimo napraviti taj iskorak. Ne želimo se zatvoriti u crkve i sakristije ili vlastite domove, jer smo svjesni da je Isusova poruka namijenjena svima i da nitko nije isključen iz Božjeg projekta spasenja svakog čovjeka.

3. Kao i u Isusovo vrijeme tako pak i danas, kršćanska poruka, svjetlo Evandjela, nije svugdje poželjno. Od smrti našeg Božanskog Učitelja, svetoga Dujma biskupa, preko blaženog Alojzija Stepinca – progoni kršćana nastavljaju se sve do naših dana. Da bi pronašli mučenike, ne treba ići u katakombe ili u rimski Koloseum.

S radošću smo primili vijest da je papa Franjo odobrio 26. travnja ove godine da se 38. mučenika Albanaca iz vremena komunizma i režima Envera Hoxhe proglose blaženima. Koliko li je bilo hrvatskih mučenika iz Crkve u našoj domovini iz razdoblja II. svjetskog rata i poratnog vremena? Teško da ćemo to ikada saznati. Ipak, ljubav prema istini, poštovanje prema prolivenoj nevinoj krvi na našim prostorima, nukaju nas na objektivno – znanstveno povjesno istraživanje, bez odgađanja, koje se mora odvijati daleko od svake politike, bez ikakvih politikantskih instrumentaliziranja. Valja „sine ira et studio“ sve to proučiti i prosuditi kako bi se najprije upoznalo sve žrtve jer je svaki ljudski život u Božjim očima dragocjen. Svaki čovjek je dijete Božje, ima svoje dostojanstvo za života ali i u smrti. Ima pravo na dostojanstveni pokop. Proučavajući žrtve treba dobro istražiti one koji su pogubljeni „in odium fidei“ (iz mržnje prema vjeri). Ne možemo i ne smijemo ih zaboraviti. Sve ih onda treba predložiti sudu vrhovnog crkvenog auktoriteta, kako bi ih na temelju objektivnog proučavanja povjesničara i teologa predložili vjerničkoj zajednici za uzor i štovanje, ubrojivši ih u blaženike i svece Katoličke Crkve. Crkva se u svome dvomilenijskom djelovanju uvijek zalagala da povijest pišu događaji, a ne dnevnopolitičke potrebe. Crkvi se ne žuri. Kršćanski mučenici su bili i ostali najvredniji dragulji iz života Crkve koji će blistati „zemaljskoj putujućoj Crkvi“ do eshatona kad će Isus ponovno doći u svoj slavi suditi žive i mrtve.

„Mučenika ima i danas, u tolikim zemljama. Kršćani su proganjani poradi vjere. U nekim zemljama ne smiju nositi križić oko vrata, inače bivaju kažnjeni. Danas, u XXI. stoljeću, naša je

Crkva – Crkva mučenika“ (Papa Franjo, Propovijed u kapelici Doma sv. Marte, 6. travnja 2013.). Sustavno se istjeruju iz svojih tisućljetnih krajeva gdje borave od samih početaka Crkve. Ruše se i iz temelja uništavaju kršćanske crkve i katedrale, svetišta i samostani, ubožnice i bolnice, arhivi i riznice, uništavaju i sami temelji kršćanskih zdanja da se uvjeri buduće naraštaje da kršćana tamo nije nikada ni bilo. Koliko li se s druge strane i danas troši „tinte“ da bi se medijski oblatilo i obezvrijedilo kršćanske vjerovjesnike, da bi se zakonski obezvrijedilo Božjim prstom upisane u ljudsko biće naravne – prirodne zakone. Što se to događa s nama kad se sustavno promiče kultura smrti naspram kulture života? Procjenjuje se da diljem svijeta u naše vrijeme oko 100 milijuna kršćana trpi razne progone. Dobri poznavatelji tvrde da su danas kršćani najprogonjenija vjerska zajednica u svijetu (izvor: Kirche in Not). U ovoj svetoj misi mi se sjećamo i molimo za našu braću i sestre koji su progonjeni zbog svoje kršćanske vjere. I u demokratskim zemljama svjetlo kršćanske vjere katkada nailazi na otpor. „Nekima se čini da je svjetlo vjere bilo primjereno antičkim društvima, međutim, za novo doba, za odrasloga čovjeka koji se ponosi svojim razumom (...) takvo je svjetlo – beskorisno“ (Papa Franjo, „Lumen fidei“, br. 2). Zar je zbilja vjera lažno svjetlo koje nas zatvara u mrak neznanja? Nipošto! Povijest Dujmova grada Splita, povijest naše domovine to opovrgava. Povijest svijeta to opovrgava. Što bi s nama bilo i bi li se za hrvatski narod uopće znalo da nam od stoljeća VII. svjetlo Evangelja – Isusova radosna vijest nije bila temeljna odrednica, smjerokaz i program našeg djelovanja. Uz tolike velikane duha koji su, prožeti vjerom, postigli zasluge na području znanosti i kulture, posebno mjesto zauzimaju sveti mučenici. Oni su iz ljubavi prema Bogu, bez mržnje prema progoniteljima, hrabro svjedočili do kraja. Kršćanski mučenici nisu kukavice. Kršćanski mučenici nisu kamikaze. Dimenzija božanske ljubavi u njihovome srcu bitno ih razlikuje od ovih posljednjih.

4. Zahvalni smo Bogu da su se pod ovim

podnebjem i u našem hrvatskom narodu uvijek našli hrabri pastiri poput onih o kojima govori sveti Petar u svojoj Prvoj poslanici. Utemeljeni na Petru-Stijeni koji je „svjedok Kristovih patnja, a zato i zajedničar slave“ Kristove, ovi su biskupi i svećenici služili narodu „dragovoljno, po Božju, oduševljeno“ i „kao uzori“ vjernicima (usp. 1 Pt 5, 1-3). Zato su primili „neuvjetni vijenac slave“ (1 Pt 5, 4). Taj vijenac svetosti blista i na glavi blaženih Alojzija Stepinca i Miroslava Bulešića, don Radoslava Jerkovića, isusovca Petra Perice, franjevca Rafe Kalinića, don Jurja Gospodnetića i velikoga mnoštva iz hrvatskoga martirologija.

Svi oni, i ostali kršćanski mučenici, svatko u svome vremenu, posvjedočili su da se samo u svjetlu vjere može priznati ljudsko dostojanstvo u punini i otkriti pravi smisao ljudskoga života. U tome smislu Drugi vatikanski sabor je ustvrdio: „Nijedan ljudski zakon ne može tako prikladno osigurati čovjekovo osobno dostojanstvo i slobodu kao što to može Kristovo evanđelje, koje je povjereni Crkvi“ („Gaudium et spes“, br. 41). Stoga saborski oci jasno i odlučno isповijedaju: „Crkva vjeruje da se u njezinu Gospodinu i Učitelju nalazi ključ, središte i svrha svekolike povijesti“ („Gaudium et spes“, br. 10).

5. Ovu aktivnu nazočnost kršćana u svijetu nikako ne smijemo protumačiti na svjetovan način. Crkva niti je nevladina udruga, ni humanitarna organizacija, ni politički čimbenik. Crkva se ne ravna političkom ili gospodarskom logikom. Isus nas šalje „kao janjce među vukove“, bez kese, bez torbe, bez obuće (usp. Lk 10, 3-4), ali u snazi svoga Duha, u snazi raspete i uskrsle Ljubavi. Stoga kamo god dodjemo, najprije kažemo: Mir vama! Želimo surađivati sa svima koji su prijatelji mira (usp. Lk 10, 5-6). Budući da je „vjera ljubavlju dje-lotvorna“ (Gal 5, 6), svjetlo vjere je „u konkretnoj službi pravednosti, prava i mira“, ističe papa i kaže: „Vjera nas ne udaljava od svijeta. (...) Ona nam pomaže u izgradnji našega društva kako bismo isli ususret budućnosti punoj nade“ (Papa Franjo, „Lumen fidei“, br. 51). ■

Sveti Leopold Bogdan Mandić – Dan kapelaniјe

Osijek, 12. svibnja 2016.

„Ja sam pastir dobri. Pastir dobri život svoj polaže za ovce. Najamnik – koji nije pastir i nije vlasnik ovaca – kad vidi vuka gdje dolazi, ostavlja ovce i bježi, a vuk ih grabi i razgoni: najamnik je i nije mu do ovaca“ (Iv 10, 11-13), kaže Isus u Evanđelju kojeg nam je zapisao sv. Ivan i upravo smo ga slušali.

13. travnja ove godine, specijalnim vozilom i pod posebnom pratinjom, stiglo je iz talijanskoga grada Padove tijelo sv. Leopolda Bogdana Mandića u Zagreb. Pred zagrebačkom prvostolnicom slilo se veliko mnoštvo Leopoldovih štovatelja. I sutradan i sve dane dok mu je tijelo bilo u Zagrebu satima se čekalo u redu da bi se došlo do kristalnoga sarkofaga s Leopoldovim relikvijama. Povorka pobožnih vjernika protezala se iz katedrale, preko trga do Trga bana Josipa Jelačića i sve tamo do trgovine „Nama“. Vjernici razumiju i osjete kad je svetac među njima. Nevjernici su se u čudu pitali a neki i „pjenili“ od bijesa, osobito u nekim medijima, pred spontanim izljevom pobožnosti i poštovanja prema relikvijama sv. Leopolda. Ista slika se ponovila kad je tijelo sv. Leopolda preneseno u kapucinsku crkvu u zagrebačkoj Dubravi sve dok nije prevezeno u Sloveniju i vraćeno u samostan u Padovu odakle je i krenulo na put.

„Ja sam pastir dobri. Pastir dobri život svoj polaže za ovce. Najamnik – koji nije pastir i nije vlasnik ovaca – kad vidi vuka gdje dolazi, ostavlja ovce i bježi, a vuk ih grabi i razgoni: najamnik je i nije mu do ovaca“ (Iv 10, 11-13).

U svijetlu izrečenih Isusovih riječi promatrano život i djelo sv. Leopolda Bogdana Mandića, nebeskog zaštitnika naše kapelaniјe. Svima vama čestitam njegov dan i njegov blagdan. Tko je bio Leopold Bogdan Mandić?

Sveti Leopold Mandić (iz Herceg Novoga u Kotorskoj biskupiji, rođen na današnji dan 12. svibnja 1866. Preminuo je u talijanskoj Padovi 30. srpnja 1942.). Drugi je kanonizirani hrvatski svetac Rimokatoličke Crkve. Bio je svećenik, franjevac kapucin, poznati isповједnik, promicatelj jedinstva kršćana.

Preci su mu podrijetlom iz Zakučca (kraj Omiša), iz zaselka Mandići. Tamo su doselili negdje iz Bosne u XV. stoljeću. Njegov pradjet Nikola je došao u Herceg Novi gdje se i oženio. Na krštenju je dobio ime Bogdan, a po ulasku u kapucine promijenio ga je u Leopold. Bio je dvanaesto dijete u obitelji Mandić. Njegovi roditelji

bili su vjerni kršćani, Hrvati. U duboko kršćanskom obiteljskom ozračju Bogdan je od malena učio mnogo moliti. Rodbina i znanci zvali su ga "naš Bogdo", a bio je visok samo 135 cm. Još od rane mladosti odlazio je u kapucinsku crkvu u rodnom gradu. Tu se susreo s njima, a oni su bili venecijanske provincije, i to će bitno utjecati na njegov životni tijek.

Njegova dobrostojeća obitelj nije uspjela sačuvati blagostanje. Druge će u sličnim prilikama znati tješiti iz vlastitog iskustva. Tako je jednog osiromašenog očajnika ovako tješio u ispovjedaonici: "Razumijem vaš žalosni položaj, jer i moja je obitelj nekoć bila bogata. No izgubila je sve svoje imanje i dobra te zapala u bijedu. I vi ste slično iskusili pa stoga razumijem vašu žlost." Živeći u Herceg Novom među pravoslavcima, Bogdan je veoma rano upoznao i iskusio žalosnu činjenicu rastavljenosti kršćanske braće. Zato je još kao dječak govorio: "Dobro, ja će se posvetiti spasenju tolikih siromašnih i nesretnih ljudi. Postat ću njihov misionar". Promatrajući nesebično djelovanje kapucina u svom rodnom gradu, koje su cijenili i pravoslavci, Bogdan je mislio da će svoj misionarski naum najbolje ostvariti ako stupi u njihov red. Roditelji su se složili s njegovim izborom zvanja, premda im je rastanak s njime bio veoma težak.

Stupio je u kapucinsko sjemenište u Udinama u sjevernoj Italiji, a u kapucinski red studio je u mjestu Bassano del Grappa u sjevernoj Italiji, u dobi od 18 godina, 2. svibnja 1884. godine. Filozofsko-teološki studij pohađao je u Padovi (samostan Santa Croce) i Veneciji u samostanu Presvetog Otkupitelja. Venecijanski kardinal Domenico Agostini ga je zaredio za svećenika 20. rujna 1890., u crkvi Gospe od Zdravlja u Veneciji. Otac Leopold je imao dobru formaciju pa će cijelog svog života nastaviti s čitanjem tekstova crkvenih otaca i time hraniti svoju duhovnost i proširivati svoju teološku kulturu. Najgore što se mladom svećeniku ili intelektualcu uopće može dogoditi jest da prestane čitati, učiti, usavršavati svoje znanje.

Nakon kratkog boravka u Zadru, Kopru i u svetištu Madonna del Olmo di Thiene u Vicenzi po volji poglavara bio je konačno određen za Padovu u samostanu Sv. Križa 1909. godine. Od te godine do 1914. predavao je patrologiju.

Početkom Prvog svjetskog rata nije htio primiti talijansko državljanstvo pa je kao stranac

iz neprijateljske države morao u koncentracijski logor. Obrazložio je to riječima: "Krv nije voda!" Kao politički zatvorenik jer se nije htio odreći svoga identiteta, proboravio je u više samostana u Italiji: Tora (Caserta), Nola (Napoli) i Arienzo (Caserta). Na kraju I. svjetskoga rata se vratio u Padovu. Na povratku je pohodio svetišta Montevergine, Pompei, Santa Rosa u Viterbu, Asiz, Camaldoli, Loretto, i Svetu Katarinu u Bologni.

Ostavši u Italiji, shvatio je na koji će način vršiti svoj ekumenski apostolat te uskliknuo: "Odsada pa ubuduće svaka duša koja bude tražila moju službu bit će moj Istok." Kao dugogodišnji neumorni isповjednik on će sve svoje molitve, žrtve, napore prinositi na veliku nakanu: "Da svi budu jedno" (Iv 17, 21). Stalno je molio Boga da se pravoslavni i katolici ne sukobljavaju, nego da se sve bolje slažu. Valja kazati, osim što je bio niskoga rasta (135 cm) nije imao ni dobar izgovor, tepao je.

Godine 1923. bio je premješten u Rijeku. Tamo je ostao vrlo kratko. Padovanski biskup msgr. Elia Dalla Costa, tjedan dana nakon Leopoldova odlaska, zamolio je kapucinskoga provincijala da ga vrati natrag u Padovu, jer su Leopolda tražile mnoge duše za isповijed i za duhovni razgovor. To je Leopoldu teško palo jer se iz svoga zavičaja morao vratiti u Italiju. Poslušan volji poglavara Leopold se vratio u Padovu. Od tada više neće napustiti Padovu do konca života.

Imao je izvanrednu sposobnost razumijevanja onih koji su mu se povjeravali i sposobnost pomaganja u zamršenim situacijama. Prije smrti o. Leopold je prorekao da će kapucinski samostan u Padovi biti razrušen od bombi. Ipak, kod te strašne ratne katastrofe njegova isповjedaonica ostala je pošteđena da bude trajan znak njegova pomiriteljskoga apostolata. Brojni hodočasnici, koji sa svih strana dolaze na njegov grob, dotiču se s poštovanjem i njegove drage

ispovjedaonice u kojoj je zaslužio nebo, u kojoj je vršio svoje ekumensko poslanje.

U nedjelju 22. rujna 1940. slavio je u Padovi svečano 50 godina svećeništva. Kad je otac Leopold 30. srpnja 1942. umro u Padovi, njegov pogreb bio je već njegova proslava na zemlji, predigra onoga što će se dogoditi kasnije kad bude svečano proglašen blaženim i svetim. Sprovod nisu održali u manjoj kapucinskoj crkvi nego u Santa Maria dei Servi. Pokopan je na padovanskom groblju. Godine 1963. izvršena je ekshumacija i Leopoldovo tijelo je vraćeno u kapucinski samostan, crkvu u Padovi.

Papa Pavao VI. proglašio ga je blaženim 2. svibnja 1976., sveti papa Ivan Pavao II. proglašio ga je svetim 16. listopada 1983., spomendan mu je 12. svibnja.

Posmrtni ostaci sv. Leopolda Mandića i sv. Pija iz Pietrelcine bili su izloženi javnom štovanju u bazilici Svetog Petra u Rimu od 3. do 11. veljače 2016. Ova dva sveca izabrani su kao zaštitnici izvanredne Svete godine milosrđa te je njihovo cijelovito življene kršćanske vjere, svjedočenje Božjeg milosrđa i ljubavi i neumorno služenje braći po sakramantu pomirenja stavljenog kao primjer i nadahnuće vjernicima cijelokupne Crkve.

"Ja sam pastir dobri. Pastir добри живот svoj polaze za ovce. Najamnik – koji nije pastir i nije vlasnik ovaca – kad vidi vuka gdje dolazi, ostavlja ovce i bježi, a vuk ih grabi i razgoni: najamnik je i nije mu do ovaca" (Iv 10, 11-13).

Sveti Leopold se sav posvetio svome poslu. Njegov duhovni profil obiluje molitvom, pokorom. Odan vršiti volju Božju koju vidi u odredbi svojih poglavara ostaje vjeran do kraja. Pred njim su klečali za sakrament pomirenja kardinali, biskupi, sveučilišni profesori, akademici, jednostavni i nepismeni ljudi. Svi oni podjednako osjećali su u njemu velikog čovjeka, Božji Duh koji u njemu i po njemu djeluje. ■

Svetkovina Duhova

Zagreb, Vojni ordinarijat, 15. svibnja 2016.

Liturgijska čitanja: Dj 2, 1-11; Rim 8, 8-17; Iv 14, 15-16.23b-26

1. Uvod. Danas je Pedesetnica – pedeset dana poslije Uskrsa, svetkovina Duhova. Crkva se sjeća jednog događaja iz Djela apostolskih (v. Dj 2, 1-11) kad je na svetkovinu židovske Pedesetnice, pedeset dana poslije Uskrsa, na apostolsku zajednicu „svi su bili zajedno na istome mjestu“ (Dj 2, 1) sišao Duh Sveti u obliku ognjenih jezika. Pisac Djela apostolskih ovako je opisao događaj: „I eto iznenada šuma s neba, kao kad se digne silan vjetar. Ispuni svu kuću u kojoj su bili. I pokažu im se kao neki ognjeni razdijeljeni jezici te siđe jedan po jedan na svakoga od njih. Svi se napuniše Duha Svetoga i počeše govoriti drugim jezicima, kako im već Duh davaše zboriti“ (Dj 2, 2-4). Događaj se zbio na Pedesetnicu koja je bila jedan od tri blagdane velikih židovskih hodočašća u Jeruzalem, pa je u gradu bilo puno naroda. Izazvao je veliku pozornost hodočasnika i ostalih stanovnika Jeruzalema.

Ovim događajem židovska Pedesetnica je izgubila dotadašnje značenje. Silaskom Duha Svetoga i ostalim popratnim događajima u kršćanskoj poruci i navještaju poprimila je novo značenje. Silazak Duha Svetoga potvrda je novog Kristovog zakona koji postaje obveza za kršćane. Duhovi su dan kad se formira prva kršćanska zajednica u Jeruzalemu i smatra se rođendanom Crkve. Silazak Duha Svetoga u ognjenim jezicima podsjeća na Božju objavu Mojsiju i davanje ploča zapovijedi na brdu Siniju. Šum vjetra podsjeća na silinu i snagu Božju. Propovijedanje apostola na dan Duhova na različitim jezicima, jedan je posve novi element u Objavi i jasno upućuje na činjenicu da Isusova poruka nije rezervirana samo za Židove, kao što je to bilo u Starom zavjetu, nego je univerzalna za sve.

Svetkovina Pedesetnice - Duhova zaključuje Uskrsno vrijeme, Vazmeno vrijeme. Slavi se od apostolskih vremena. Osim Katoličke Crkve, svetkovinu Duhova slave sve pravoslavne i protestantske Crkve. U ranome kršćanstvu, katekumeni – pripravnici za krštenje, koji ne bi bili kršteni u Vazmenoj noći krštavali bi se uoči Duhova. Svetkovina Duhova, uključujući i Duhovski ponедjeljak kao svetkovina osobito se slavi u Zapadnoj Europi: u Njemačkoj, Austriji, Španjolskoj, Švicarskoj, Belgiji, Francuskoj, Nizozemskoj i Luksemburgu.

2. Današ se često govori da je Duh Sveti velika nepoznanica i da je zaboravljen, da je onaj koji nije odsutan ali jednostavno djeluje u šutnji i ostaje nepoznat. U kršćanskim zajednicama kod pobožnih vjernika obiluju molitve i slavlja za čašćenje različitih istina i događaja iz Isusova života, iz života Blažene Djevice Marije i svetaca.

Nameće se pitanje: zašto je u našim molitvenicima malo stranica ispisano iz pobožnosti prema Duhu Svetome?

Među uzrocima nedostatka pobožnosti prema Duhu Svetome mogli bismo navesti nekoliko razloga:

1) Nedostatak formacije i katehetske pouke prije i poslije sakramenata kršćanske inicijacije: krštenja, krizme i euharistije. Nepoučenost vjernika;

2) Nedostatak življenog iskustva njegove prisutnosti i djelovanja u našem osobnome životu radi niskog stupnja životnosti naše vjere;

3) Poteškoća u prikazivanju i predočavanju simbola i slika iz Sv. pisma po kojima se očituje – manifestira Duh Sveti: vjetar, ognj, ognjeni jezici, voda, golubica, pomazanje, oblak i svjetlo, pečat, ruka, prst, branitelj, tješitelj, ljubav, proročko nadahnuće, karizma, plodovi i darovi, duh posinstva i slobode... Tko je Duh Sveti?

Znak križa...

Svaki put kad molimo „Vjerovanje“ izgovaramo pri samome kraju i članak vjere: „Vjerujem u Duha Svetoga, svetu Crkvu Katoličku...“

Duh Sveti je prvi koji svojom milošću budi našu vjeru. „Nitko ne može reći Gospodin Isus osim u Duhu Svetome“, kaže apostol Pavao u Prvoj poslanici Korinćanima (12, 3). Spoznaja vjere moguća je samo u Duhu Svetome. Da bi bili u dodiru s Kristom prije nas treba svojom milošću dotaknuti Duh Sveti.

O objavi Presvetoga Trojstva sv. Irenej Lionski piše ovako: „Stari je zavjet jasno objavljivao Oca, a nejasnije Sina. Novi je očitovao Sina i dao nazreti božanstvo Duha. Sada Duh ima pravo građanstva među nama i daje nam jasnije vidjeti samoga sebe. Zaista, nije bilo razborito otvoreno objavljivati Sina kad se još nije ispovjedalo božanstvo Oca, niti, da upotrijebimo malo smioniji izraz, dodati Duha Svetoga, kao

naknadno breme, kad još nije bilo prihvaćeno božanstvo Sina. Samo postepenim napredovanjem 'od slave u slavu' svijetlo će Trojstva zablistati u raskošnoj jasnoći" (Katekizam Katoličke Crkve, br. 684).

U novozavjetnim spisima Treća osoba Presvetoga Trojstva, Duh Sveti, pokazuje se u intimnosti života Presvetog Trojstva, ali u njegovoj izvanjskoj akciji, djelu. Duh gotovo uvijek označava Božju prisutnost i njegovo djelovanje, i to u Isusovom djelovanju od utjelovljenja do uskršnja, kao i u nutarnjem životu i apostolskome djelovanju Crkve i njenih članova.

Ako bismo željeli definirati Duha Svetoga s aktualnim biblijskim izrazom, onda bismo morali reći: on je Kristov dar Crkvi koja je njegovo tijelo; on je Duh Sveti koji je u nama; on je nova osobna i komunitarna dimenzija Isusovih učenika, kršćana, sinova Božjih i braće među nama; on je Božja ljubav prema nama, izlivena u srcima našim; vjerovati u Duha Svetoga znači dakle isprijeti da je Duh Sveti jedna od osoba Svetoga Trojstva, istobitna s Ocem i Sinom, „koji se s Ocem i Sinom skupa časti i zajedno slavi“. Duh Sveti je na djelu s Ocem i Sinom od početka do dovršetka našega spasenja.

3. Ovo je trenutak Duha Svetoga.

Danas se obično kaže da živimo u vremenu Duha Svetoga u Crkvi i izvan Crkve. U naše dane s radošću tvrdimo da proživljavamo ponovno otkriće Duha Svetoga u Crkvi. Ovo je razdoblje – vrijeme Duha Svetoga. Bilo protestanti pentekostalci, bilo karizmatska katolička obnova u Duhu, govore o povratku i ponovnom otkriću Duha Svetoga.

Karizmatski pokret, raširen po svem kataličkom svijetu, obznanjuje svoj kršćanskoj zajednici Duha Svetoga kao odlučujućeg i presudnog protagonistu obnove Crkve za izvršenje njezine evangelizacijske zadaće po svem svijetu. Svrha djelovanja Duha Svetoga je stalna obnova Crkve. Ona se obnavlja u snazi Duha Svetoga; tako je bilo jučer, tako je i danas, tako će biti i u budućnosti.

Možda karizme, darovi Duha u Crkvi nisu toliko spektakularni ili nisu toliko prepoznatljivi kao u Crkvi prvog stoljeća, u Crkvi Djela apostolskih, jer su se promijenile društvene prilike. Ali duhovski plamen se ne gasi. Dah siline Duha Božjega snažno se osjeća u mnogim crkvenim pokretima, koji na ovaj ili onaj način oživljava-

ju Crkvu: spomenimo ovdje bazične zajednice, neokatolicki pokret, razne bračne tečajeve, molitvene skupine, razne redovničke i svjetovne institute posvećenog života, itd.

Ovi instituti, redovi i redovničke kongregacije, kako muške tako i ženske, kao i svjetovni i redovnički instituti posvećenog života i zajednice apostolata, žive svoju karizmu i time daju dragocjen doprinos životnosti Crkve i širenju Kraljevstva Božjega među neumrlim dušama.

Osim toga, snaga i djelovanje Duha Božjega, izražavaju se također u različitim oblicima i pokretima duhovnosti, ekumenizmu, evangelizaciji kulture i u različitim oblicima pastoralne službe Božjem narodu.

Trajna Pedesetnica Duha Svetoga očituje se ne samo u ovim karizmama, koje imaju svoje prepoznato i priznato mjesto u Crkvi, nego također i u životu svakoga vjernika kršćanina koji svoje srce otvara i usklađuje poticajima Duha Svetoga.

Tako, primjer i odgoj u kršćanskoj vjeri što ga supružnici daju svojoj djeci, tiha bračna vjernost, častan posao jedne majke i jednog oca obitelji, pomoći bližnjemu ili prijatelju u nevolji, radosna strpljivost bolesnika u svojoj bolesti ili starca i starice u njihovo samoci, tiha molitva, pouzdanje u Boga, radost u izvršavanju obveza, ispravna i poštena savjest. Sve to dar je Duha Svetoga Crkvi i svijetu koji nastavlja biti prisutan i djelovati u srcima i dušama vjernika.

Činjenica je također da Bog i njegovo djelovanje nisu u monopolu kršćana i vjerujućih. Duh puše gdje hoće, kad hoće i kako hoće. Spasenje u Kristu je ponuda svima pa tako i onimadaleko od Crkve i izvan Crkve, svakome ljudskome biću. Duh Gospodnji tako djeluje i u tolikim „prorocima laicima“ koji ga ne poznaju. Djeluje u muževima i ženama dobre volje koji posvećuju svoje talente, energije, njihovo vrijeme i život miru, pravednosti, integralnom oslobođenju, kulturi, dostojanstvu ljudske osobe, razvoju, bratstvu i pomirenju među ljudima i narodima, ekologiji... Sve ono što je plemenito, lijepo i duboko humano u srcu čovjeka ili žene koji izabiru ljubav i istinu u pravednosti, proizlazi od Duha Božjega „koji puše gdje hoće i kad hoće“ jer je Duh onoga koji je svijetlost koja prosvjetljuje svakog čovjeka, Isusa Krista, osobne riječi Oca sviju. Radi svega ovoga vjerujemo u Duha Svetoga koji je darivatelj života! ■

24. hodočašće Hrvatske vojske i policije

Lourdes, Spilja ukazanja, 19. svibnja 2016.

Draga braćo i sestre, poštovani i dragi hodočasnici.

1. Gospa od milosti. Treći dan našeg hodočašća slavimo sv. misu u jednoj od najpoznatijih špilja na svijetu, u špilji gdje se Majka Božja ukazala djevojčici Bernardici Soubirous davne 1858. godine. Bilo je to samo četiri godine nakon proglašenja dogme o Bezgrješnom začeću Blažene Djevice Marije što je svečano učinio papa bl. Pijo IX. 8. prosinca 1854. godine. U našim razmišljanjima nižu se trenutci i tjeskobe susreta neba i zemlje Bezgrješne Djevice i male Bernardice ovđe. Razmišljamo o neizmjernim mnoštvima Marijinih štovatelja, nama većinom nepoznatih, koji su je ovdje molili za milosti, tražili utjehu, zahvaljivali, častili kao Božju odabranicu, posrednicu Božjih milosti koje je dijelila i dijeli svijetu. Statičke bilježe da svake godine kroz Lourdes prođe više od šest milijuna posjetitelja.

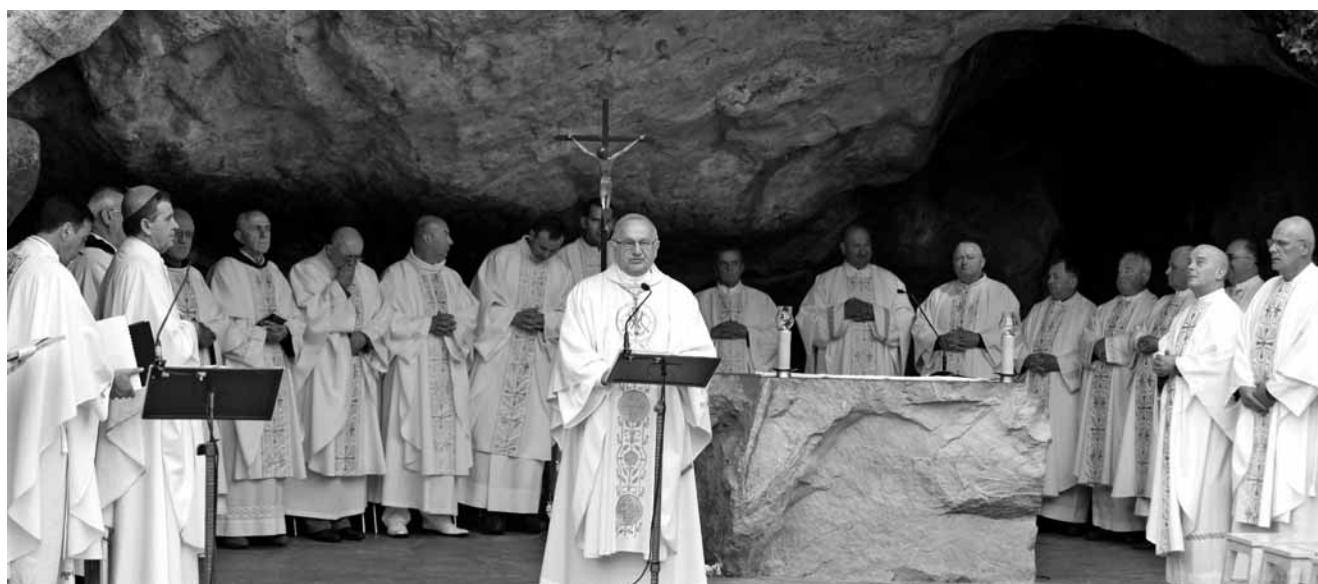
Uz ovo svetište povezuju se mnogi čudesni događaji, od kojih nam je ponekad teško razabratи što su povijesne činjenice, a što je dodala po-božna mašta Marijinih štovatelja. Ali neke činjenice su nepobitne: rijeke hodočasnika svaki dan ovuda prolaze. Rijeke Božje milosti – Božje dobrote i Božjeg milosrđa ovdje se izljevaju svaki dan u srce i duše pobožnih vjernika. S ovoga mesta, mnogi klonuli tijelom i duhom vratili su se u svoje domove osnaženi milošću vjere. U središtu svega zbivanja nalazi se ona, Majka Isusova, koja je povijesna osoba: Isusova Majka, Božja odabranica, brižna Majka Crkve koja majčinskim srcem

prati Crkvu hodočasnicu u prostoru i vremenu u svim razdobljima njezine povijesti i njezine si-nove i kćeri dovodi k milosrdnome Srcu njezina Sina. Ovo je, braćo i sestre, velika utjeha svima nama. Ovo je trajna utjeha svim kršćanima koji, prosvijetljeni vjerom, znaju da u svim trenutcima i situacijama života imaju Crkvu i u njoj Majku koja ih prati, čuva i štiti.

2. Čovjek bježi, Bog ga traži. Uz ljudsku povijest koja ima svoje početke, ali i svoj kraj, teče i jedna druga povijest – povijest našega spasenja koja svoje početke ima već u stvaranju svijeta i prvoga čovjeka. O tome nam govori i prvo čitanje iz Knjige Postanka.

Adam – čovjek sazdan od zemlje, zajedno sa suprugom Evom – majkom svih živih, upao je u Sotoninu zamku, rekao je zlu, rekao je Zlome svoj veliki „da“. Prihvatio je pakt s njime. S njime raditi. S njime surađivati. Okrenuo je leđa svojme Bogu, izvoru svakoga dobra i jasno mu kazao „ne“. Čovjek se odlučio za ponudu koja je bila „dobra za jelo, za oči zamamljiva, a za mudrost poželjna“ (usp. Post 3, 6).

Knjiga Postanka nas ne izvješćuje precizno i konkretno, nego samo u slici, u čemu je bio pad prvog čovjeka, „jelo sa stabla spoznaje dobra i zla“. Prvi čovjek, Adam, i njegova supruga Eva, nisu ateisti, nisu agnostici, nisu bezbošci, nisu ni oni koji sumnjaju u Božju opstojnost. Oni vjeruju, ali žive kao da Boga nema. Oni su autonomni. Premda znaju da je plod sa stabla spoznaje dobra njima zabranjen oni se daju zasljeđiti od lažne propagande, zavodljivih riječi. „Uzmi, kušaj, bit

ćeš kao bog. Ti si prevaren!” Činom prihvaćanja sotonske ponude kao da Adam i Eva govore: „Što se ti, Bože, imaš petljati u moj život, u naš život, ti se bavi sobom, a ja ću po svome.” Ovo je braća i sestre praktični ateizam, praktično bezboštvo. Živjeti kao da Boga nema. Živjeti na način da nas ne zanima što Bog govoriti i misli o čovjeku i što od njega traži. I tako u ime apsolutne ljudske slobode gubimo pravac. I nakon Adamovog i Evinog postupka u Edenskom vrtu, i nakon svakog našeg takovog postupka, čovjeku se otvaraju oči i počinje se skrivati pred Gospodinovim pogledom (usp. Post 3, 7-8). Adam, „čovjek sazdan od zemlje” (danas bismo rekli od stotinu i više kemijskih elemenata), otkriva da je gol. Razgolićen je – osiromašen je u svojoj nutrini. Nestalo je njegove povezanosti sa svojim Bogom, prijateljstva, povjerenja, ljubavi. Savjest ga peče, srce mu gori, i čovjek bježi. Ne zna gdje bi sa sobom. Život milosti i prijateljstva s Bogom je prekinut, a sada bježi i od samoga sebe. Ali ne zna gdje. Bog je posvuda i ne može se sakriti! Grize ga, peče ga nutarnji plamen savjesti, Božjega svjetla u svakome čovjeku. To je iskustvo prvoga grijeha. To je iskustvo svakoga grijeha, svakoga pada.

Svi smo mi Adamova djeca. Čovjek se skriva i pokriva tonama smokvina lišća, premazuje šminkama, pokriva maskama... U nepovrat je izgubio veliko blago koje sam ne može vratiti. Skrije svoj pravi identitet. To je stanje duše u grijehu nakon pada.

Bog je ljubav. U tim trenutcima ljudske bijede on ne skriva svoje milosrđe i ljubav prema čovjeku. I tako je uvijek. Tako je i danas. Počinje

ga tražiti: „Gdje si?”, pita on Adama (Post 3, 9). „Čovječe, gdje si? Što radiš? Kamo ideš?” Pita on tebe i mene u savjesti svaki put nakon grijeha, i lagano i smrtnog. Pita te i danas i sada na ovome hodočašću.

Čovjek se boji, plaši, stidi i crveni od svojih grijeha, javnih i onih tajnih, malih i velikih, a Gospodin ga i dalje ljubi. I tako se ispisuje povijest spasenja koja nije ništa drugo doli povijest Božje ljubavi prema čovjeku, prema stvorenju koje je stvoreno na „njegovu sliku i priliku” (Post 1, 27).

3. Marija žena velike vjere i predanosti Bogu. Stojimo braća i sestre u svetištu najmoćnije žene svih vremena. U Knjizi Postanka, u zoru čovječanstva naviješten je njezin dolazak. „Neprijateljstvo ja zamećem između tebe i žene, između roda tvojeg i roda njezina: on će ti glavu satirati, a ti ćeš mu vrebati petu” (Post 3, 15).

Na putu ispunjenja Božjega plana s njezinim Sinom i njom, nije joj bilo nimalo lako. Dobro su nam poznata mjesta iz Sv. pisma koja nam govore o njoj. Evandeoski izvještaj o anđelovom navještenju da će začeti i roditi Sina po kojem dolazi spasenje svijetu, opisuje i svu tjeskobu koju je kao čovjek, kao žena, osjećala u svome biću. Ipak, ona je poniznom vjerom otkrivala i upoznavala Božji plan i u svemu ga posve prihvatala. U svemu je svoju volju i slobodu podložila Božjoj volji. Evo braća i sestre divnog i trajnog uzora svima nama. Njezin „fiat mihi secundum verbum tuum” - „neka mi bude po tvojoj riječi” (Lk 1, 38), neka bude i moj i tvoj osobni „Fiat”: „neka mi bude po tvojoj riječi”. Neka moj i tvoj život u svemu bude usklađen prema Božjoj riječi i njegovoj svetoj volji. ■

24. hodočašće Hrvatske vojske i policije Lourdes, bazilika Sv. Pija X., 21. svibnja 2016.

Bog brani obitelj da bi obranio nas (v. Mk 10, 2-16)

Draga braćo i sestre, dragi hodočasnici slavenskog govornog područja.

Božja Riječ u današnjoj liturgiji suočava nas s vrlo važnom temom i gorućim problemom koji pogađa cijeli svijet, Crkvu, a onda i naše narode iz kojih dolazimo: stabilnost obitelji i braka. O braku i obitelji puno se govorilo u posljednje vrijeme, poglavito na biskupskim sinodama. Krize braka i obitelji pogađaju sve, poglavito zapadni svijet. A svi znademo dobro da je zdrava obitelj snaga svakoga društva i da je snaga Crkve.

Božji plan i program je da jedan čovjek i jedna žena tvore jednu obitelj, da je brak nerazrješiv

i da je otvoren životu. Što je Bog združio čovjek neka ne rastavlja. To još uvijek, Bogu hvala, osjećamo u svojoj naravi kao prirodni zakon. Dovoljno je samo malo poštenja kako bi svi priznali da je ovo i samo ovo dobro obitelji.

Ako li je Bog zamislio obitelj na ovaj način, iz toga slijedi da svaki put kada se čovjek udalji od Božjeg plana, on umnaža brige, patnje, unoši pomutnju i gorčinu: Božji se zakoni nikada ne krše bez štetnih posljedica. I što se dogodilo s Božjim planom? Evangelje donosi situaciju u kojoj se našla jedna obitelj koja nije više po Božjem planu: u nju je ušao grijeh i zatrovao izvanredno djelo Božje.

Muškarac i žena su otvrđnuli u srcu i udaljili se od Božjeg plana: sebičnost je postala temeljni

zakon, a tvrdoglavost (hir, obijest) je postala absurdno pravo. Imajući na umu ovu situaciju, neki postavljaju pitanje Isusu: „Je li mužu dopušteno otpustiti ženu? Ili: Je li dopušteno ženi otpustiti muža?” (usp. Mk 10, 2) Isus odgovara bez okljevanja: „Ne! Nikada!” Obitelj je zajednica koju je Bog htio, dakle neka se čovjek nikada ne usudi rastaviti ono što je Bog sjedinio. Ako to učini, čovjek preuzima na sebe svu opasnost izbora protiv Boga. Odgovor je jasan i od njega nam zastaje dah. I apostoli su ostali zadriveni i kad su ostali nasamo s Isusom ponovno su razgovarali o istoj temi. Isusov drugi odgovor je bio još jasniji: „Tko otpusti svoju ženu pa se oženi drugom, čini prema prvoj preljub. I ako žena napusti svoga muža pa se uda za drugoga, čini preljub” (Mk 10, 11-12).

Isus brani do kraja jedinstvo obitelji: o sadržaju njegove volje nema sumnje. Pred takvom postojanju (čvrstoćom) neki osjećaju sumnju: je li Isusov odgovor nepopustljiv ili mudar? Okrutan ili vjeran istinskom dobru muškarca, žene i djece?

Jedna je stvar sigurna: on je razumljiv samo u kontekstu vjere. Naime, onaj tko vjeruje zna da je život žrtva, sebedarje, obveza i služenje: i u braku. Onaj tko vjeruje, zna da se računi ne prave brzopletu ovdje dolje i, dakle, onaj tko vjeruje mirno se suočava sa svakakvim kušnjama jer zna da je ovdje dolje sve prolazno: sadašnjost sa svojim iskušenjima vrednuje se razmišljajući o sutra, tj. o trenutku u kojem će Bog sa svima izravnati račune. Isusovo pravilo je razumljivo samo za onoga koji je uložio sav svoj život u mudrost vjere. Ipak, moguće je predstaviti, i onome tko ne vjeruje, mudrost Isusovog odgovora. Neki kažu: ali ako je obitelj razorena, zašto to ne bismo uzeli u obzir? Zašto nastaviti živjeti zajedno? Čini se čista računica, međutim u sebi skriva strahovitu slabost. Naime, ovakvim razmišljanjem koje prihvaca mirenje sa situacijom koju su stvorili ljudi, može se stići do odobravanja bilo koje stvari. Evo nekoliko primjera. Od kada je svijeta i vijeka odu-

vijek je bilo ratova: to znači da su neizbjegni. Dakle, zašto onda ne legaliziramo ratove? Od kada je svijeta i vijeka oduvijek je bilo mržnje u svijetu. Zašto to ne uzmemo u obzir? Zašto ne dopustimo pravo na mržnju? Od kada je svijeta i vijeka bilo je krađe, prostitucije i ubojstava. Ako su to uobičajene stvari, zašto ne objavimo zakon koji to odobrava? To su besmislene računice. Pa ipak, što se tiče obitelji, tog neprocjenjivog dobra, ljudi slijede upravo logiku apsurda (besmisla). Krist ne razmišlja tako.

On zna, ako se obitelj raspada, u korijenu (u pozadini) je uvijek neka krivnja, uvijek neki grijeh: a Krist neće nikada dati slobodan prolaz grijehu, neće nikada nazvati „pravom“ ono što je samo sebičnost i odbijanje ljubavi. Naravno da će dvije nevjerne osobe stvoriti nevjernu obitelj; dvije prazne i lakoumne osobe stvorit će praznu i lakoumnu obitelj. Pa ipak, ne traži se da se obitelj prilagodi sebičnosti osoba, već su osobe te koje se moraju obratiti veličini i zadatcima obitelji. Isusov nauk je upravo ovaj: obnoviti, vratiti se izvorima, ponovno krenuti ponizno i strpljivo. Da, poniznost i strpljivost; dvije nepoznate vrline! Netko bi mogao reći: ovo je hrabrost (herojstvo)! Naravno! No – razmislimo dobro – zar život, prije ili kasnije, ne traži od svih herojske odgovore? Zar nije herojstvo pratiti djecu na opasnom putu odgoja? Suočiti se sa starošću s vedrim i obostranim poštovanjem, zar to nije herojstvo? Ostati smireni pred smrću i pred nevoljama, zar to nije herojstvo?

Danas se boli uklanaju (odstranjuju), napori odbijaju, starci marginaliziraju, djeca napuštaju, smrt sakriva, kamuflira: otužno je to što moramo priznati da društvo slobodnog vremena nema više vremena za svete i ozbiljne stvari. To je logika sebičnosti koja donosi svoje gorke plodove. Pa ipak, nemojte to zaboraviti: ta logika je krenula prema (u) obitelji.

Gospe Lourdska, Marijo Majko obitelji – moli za nas! Amen! ■

Tijelovo

Zagreb, Pleso, 26. svibnja 2016.

Draga braćo i sestre u kršćanskoj vjeri.

1. Slavimo danas blagdan Tijelova. Crkva je u svojoj odgojnoj ulozi smatrala prikladnim uvesti za odgoj u vjeri blagdan Tijelova, kojim častimo Tijelo i Krv Gospodina našeg Isusa Krista, koji su stvarno prisutni pod euharistijskim prilikama kruha i vina.

Oduvijek je tako bilo, pa tako je i u Crkvi. Kad je nešto važno, a ugroženo je slabim poznavanjem, ili čak krivim interpretacijama, ili možda želimo to posebice istaknuti jer je jako važno, onda tome u građanskome kalendaru dajemo poseban dan kad to obilježavamo. Tako npr. obilježavamo „Bljesak“, „Oluju“, Dan Oružanih snaga RH, Dan Hrvatske kopnene vojske i 25. obljetnicu formiranja Oružanih snaga RH, Dan Hrvatskog sabora, Dan pobjede i domovinske zahvalnosti, Dan neovisnosti, itd.

Na kršćanskoj vjerničkoj razini to je također prisutno od samih početaka Crkve. Crkva slavi i poučava vjernike u nekim temeljnim istinama – činjenicama Božjeg zahvata u ljudsku povijest, što nazivamo povijest spasenja ljudskog roda. Tako npr.: blagdan Božića podsjeća nas na rođenje Isusovo u Betlehemu, prije 2016. godina; Uskrs nas podsjeća na povijesnost Isusova uskrsnuća od mrtvih u Jeruzalemu nakon što je njegovo tijelo nakon dramatične smrti na križu tri dana proboravilo u grobu; blagdan Uzašašća Gospodinova podsjeća nas na dan kad je Isus četrdeset dana poslije Uskrsa uzašao na nebo k Ocu; Velika Gospa podsjeća nas također na po-

vijesnu činjenicu da je Gospa nakon smrti dušom i tijelom uznesena na nebo. Bog nije dopustio da njezino tijelo istrune u grobu kao sva druga ljudska tijela. Odmah ju je htio kod sebe u proslavljenome tijelu, u zajedništvu sa svima svetima u nebu. Naš crkveni – liturgijski kalendar pun je slavlja događaja koji podsjećaju na neku od temeljnih vjerskih istina.

2. Danas slavimo blagdan Tijelova. I svim je razumljivo da je uz ovaj blagdan povezan neki sadržaj silno važan za život vjernika. Ne samo da ga slavimo na crkvenoj razini, nego je u mnogim zemljama i krajevima, kao i u Hrvatskoj, ovo neradni dan. Građanske vlasti daju mogućnost vjernicima katolicima da ga proslave na dostojanstveni način, vjernički. Upravo stoga, rado sam prihvatio doći danas k vama, kad mi je signalizirano da bih proslavio blagdan Tijelova s vama koji ste ovdje s posebnim zadatcima i u neposrednim ste pripremama za velika slavlja sutra i prekosutra, a vjernici ste i želite vjernički slaviti ovaj blagdan.

Na latinskom jeziku ovu svetkovinu nazivaju "Corpus Domini" (Tijelo Gospodinovo). To je izraz s kojim se misli na Tijelo Kristovo, jer je u Novom zavjetu Krist nazvan Gospodinom, napisano velikim slovom G. Još uobičajeniji i rašireniji naziv za današnji blagdan je svetkovina Tijela i Krvi Kristove. I ova svetkovina je jedna od najvažnijih i najjačih u liturgijskoj godini, u kalendarskim crkvenim slavlјima. Svetkovina nas podsjeća na misu večere Gospodnje, na misu koju slavimo na Veliki četvrtak navečer. Vlastiti

datum slavljenja Tijelova je uvijek u četvrtak poslije svetkovine Presvetoga Trojstva.

U crkveno-teološkom izričaju slavlje sv. mise se još naziva i euharistija. Svaka sv. misa, svaka euharistija je posadašnjivanje cjelokupnog Kristova događaja što se zbiva pomoću zahvalne riječi u darovima i na darovima Posljednje večere. Svaka sv. misa, i ona svečana i ona tiha jednostavna, je slavljenje Tijelova. Euharistija - misa, je koncentracija cjelokupnog spasenjskog događaja koji se ostvaruje u blagovanju Tijela i Krv Kristove, pod prilikama kruha i vina.

U središtu misnoga slavlja nalaze se kruh i vino, koji izgovaranjem Kristovih riječi i zazivom Duha Svetoga, postaju Kristovo tijelo i krv. Crkva vjerna Gospodinovu nalogu, njemu na spomen, i sve do njegova slavnog povratka, nastavlja činiti ono što je on učinio uoči svoje muke: "uze kruh...", "uze čašu..." (v. Mk 14, 22-23).

3. Tri mjeseca prije smrti imao sam prigodu u Rimu susresti bl. Majku Tereziju. Tada mi je ispričala kako su njoj kineske vlasti dale dozvolu

da može ući u Kinu i humanitarno djelovati. Kad su došli u zračnu luku (više se ne sjećam koju), sa sestrama i kad su pregledali putne isprave, vidjeli su da je s njima bio jedan katolički svećenik. Vlasti su propustile sestre ali su rekli da svećenik ne može ići.

Bl. Terezija je rekla da svećenik s njima slavi euharistiju svaki dan. One ne mogu bez euharistije. Euharistija je njihova duhovna hrana. Euharistija je njihova snaga. Vlasti nisu popuštale: "Sestre mogu ali svećenik ne". "Mi ne možemo bez Isusa. Mi ne možemo bez euharistije", rekla je bl. Terezija. "I nismo ušle u Kinu. Molite Boga da nam se to omogući, da nam on otvorí vrata".

Svetkovina Tijelova je svetkovina Isusove stvarne prisutnosti u Crkvi pod prilikama kruha i vina. Živi Bog. Očima i osjetilima uopće nezamjetljivo. On je snaga Crkve. On je snaga vjernika u svim njihovim životnim potrebama, radostima i žalostima. I tako će biti do kraja svijeta. ■

Dan Oružanih snaga Republike Hrvatske Zagreb, Jarun, 27. svibnja 2016.

Liturgijska čitanja: 1 Pt 4, 7-13; Mk 11, 11-25

Draga braćo i sestre, poštovani i dragi vjernici.

1. Ovdje u Božjem hramu, crkvi posvećenoj Blaženoj Djevici Mariji pod naslovom „Sveta Mati Slobode“, okupili smo se povodom proslave 25. obljetnice formiranja Oružanih snaga Republike Hrvatske, Dana Oružanih snaga Republike Hrvatske te Dana Kopnene vojske. Ove je godine slavlje svečanije jer ga obilježavamo u godini 25. obljetnice hrvatske samostalnosti. Kao vjernici želimo prikazati svetu misu za sve poginule hrvatske branitelje koji su iz ljubavi položili svoje živote, želimo zahvaliti svemogućem Bogu na daru slobode i pomoliti se za današnje pripadnike Oružanih snaga Republike Hrvatske da uvijek vrše svoje dužnosti časno, odgovorno i pošteno. Želimo također moliti za sve nestale u Domovinskom ratu. Molimo i za njihove obitelji da u duhu kršćanske vjere prihvate teški križ nestanka i rastanka s voljenim osobama.

2. Slaveći svetu misu, Crkva nam predlaže svetopisamska čitanja koja su raspoređena prema tijeku liturgijske godine. To nam pruža prigodu da događaje iz osobnoga života te iz života

i povijesti svoga naroda promotrimo upravo očima Svetoga pisma, to jest Božjim očima.

Evangelje nam ovoga petka govori o dramatičnom događaju u jeruzalemском Hramu koji, čini se na prvi pogled, nema veze s našom današnjom proslavom. Isus čisti Hram, tjera iz njega sve trgovce jer Božji hram nije mjesto trgovine i privatnih interesa, nego sveto mjesto posvećeno molitvi i susretu s Bogom. Isus ne dovodi u pitanje trgovinu kao takvu, ali snažno pokazuje da ona ima određeno mjesto i okvire unutar kojih se odvija. Braneći svetost Hrama i Božja prava, Isus istodobno štiti prava svakoga čovjeka, promiče ljudsko dostojanstvo. Upravo zato što je Hram prostor posvećen Bogu, istodobno jest prostor posvećen čovjeku. U Božjem hramu ne vrijedi mjerilo kupovne moći ili ideo-loške pripadnosti. Zaštićeni hramski prostor jamac je poštivanja i uvažavanja svakoga čovjeka zato što je čovjek. Koliko su nam danas potrebni takvi prostori!

No, Božji hram iz evanđelja nije samo ona kamena građevina. Isus nas upućuje na dublje, duhovno značenje Hrama, kada kaže: „Razvalite ovaj hram i ja ću ga u tri dana podići“ (Iv 2, 19), a evanđelist dodaje: „on je govorio o hramu svoga tijela“ (Iv 2, 21). Isus je živi Božji hram, „Jer

u njemu tjelesno prebiva sva punina božanstva“ (Kol 2, 9), Isus je Emanuel – „S nama Bog“. On je Hram koji želi udomiti svakoga čovjeka kako bi ga priveo k Bogu. Isus nas izvlači iz robovanja bezdušnim mehanizmima koji ne mare za čovjeka te nas uvodi u slobodu i širinu Hrama koji nas štiti, daje nam prostora i vraća nam pogaženo do stojanstvo.

3. Jučer smo proslavili svetkovinu Tijelova, jedno od najvećih otajstava kršćanske vjere: „U presvetom sakramentu Euharistije“, pod prilikama kruha i vina, „sadržani su istinski, stvarno i bitno Tijelo i Krv našega Gospodina Isusa Krista, s dušom i božanstvom, i, prema tome, čitav Krist“, kaže Katekizam Katoličke Crkve (br. 1374). To ne možemo spoznati osjetilima, veli sveti Toma Akvinski, već samo vjerom koja se temelji na Kristovim riječima (usp. KKC br. 1381). Glavni plod svete pričesti jest tjesno sjedinjenje s Isusom Kristom: „Tko jede moje tijelo i piće moju krv, u meni ostaje i ja u njemu“ (Iv 6, 56; usp. KKC br. 1391), obećava nam Isus. Kao dionici svete euharistije i mi postajemo hram Božji (usp. KKC br. 364). Svetost i nepovredivost Božjega hrama znači također svetost i nepovredivost svakoga čovjeka.

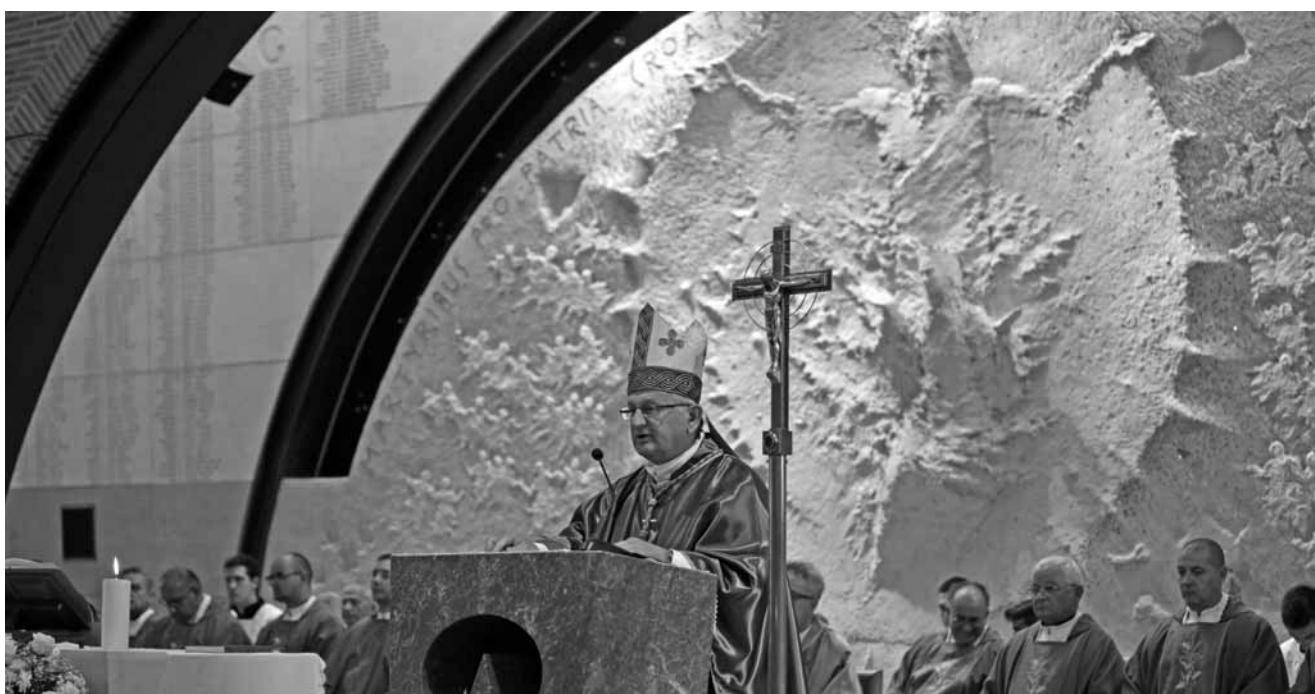
4. Stoga za nas kršćane ljudska prava nisu tek pojam koji je definiran i kodificiran pravnim aktima. Ljudska prava nadilaze pozitivan ljudski zakon i nalaze svoj najdublji temelj ne u nekoj filozofijskoj ideji, nego u činjenici da je u Kristu čovjek stvoren na sliku i priliku Božju: Isus Krist je naime pravi Bog i pravi čovjek – iz toga proizlazi dostojanstvo ljudske osobe (usp. KKC br. 1700/1701). Isus se solidarizira s čovjekom u toj

mjeri da sve što činimo drugome činimo njemu: „što god učiniste jednomu od ove moje najmanje braće, meni učiniste!“ (Mt 25, 40). Zato nas sveti Petar u svojoj poslanici poziva na bratsku ljubav: „Prije svega imajte žarku ljubav jedni prema drugima jer ljubav pokriva mnoštvo grijeha! Jedni druge poslužujte – svatko po primljenom daru – kao dobri upravitelji različitih Božjih milosti!“ (1 Pt 4, 8.10). Sveti Petar nam poručuje dvije stvari: prvo, ljubav je temelj kršćanskog života, po ljubavi rastemo kao ljudi i lišavamo se svojih slabosti i mana; drugo, to postižemo „svatko po primljenom daru“, to jest svatko u svom pozivu.

Pravi je kršćanin, upravo zato što zna za Isusovu solidarnost sa svakim čovjekom, kadar pristupiti bez predrasuda drugome čovjeku, bio on vjernik ili pripadnik neke druge vjere ili svjetonazora. Pravi će kršćanin promicati dijalog, pravednost, mir i ljubav – općeljudske vrijednosti – ali istodobno neće zatajiti koji je razlog takvoga stava, otkud proizlazi taj njegov stav: proizlazi naime iz vjere u Isusa Krista.

5. Zato će kršćanin koji služi u oružanim snagama shvaćati i živjeti svoju službu na poseban, duhovan način. Recimo odmah, a to naučava i Drugi vatikanski sabor, takva uska povezanost ljudske djelatnosti i vjere ne zadire u opravdanu autonomiju zemaljskih stvari, nego dapače „čovjeku kao pojedincu ili kao članu društva omogućuje razvijanje i ispunjenje njegova cijelovitog poziva“ (Pastoralna konstitucija Gaudium et spes, br. 35/36).

Oružane snage u svakoj pravednoj državi imaju poseban zadatak. Govoreći o obrani mira, Katekizam Katoličke Crkve opisuje zadatak oru-

žanih snaga ovako: „Oni koji se posvećuju službi domovine u vojničkom životu služitelji su sigurnosti i slobode naroda. Ako svoje dužnosti vrše ispravno, istinski pridonose zajedničkom dobru nacije i održanju mira“ (br. 2310). Stoga oružane snage ne podlježu prolaznim političkim ciljevima ili gospodarskim interesima, nego utemeljene na ustavnom poretku u službi su općega dobra i štite državni prostor kako bi građani mogli živjeti u slobodi, miru i sigurnosti.

6. Slaveći ovu 25. obljetnicu Oružanih snaga Republike Hrvatske, zahvalni smo Bogu da je Hrvatska vojska nikla upravo iz te temeljne ideje, ne iz težnje za osvajanjem tuđega i uništenjem drugoga, nego iz ljubavi i spremnosti na žrtvu. Da nisu imali ljubavi, zar bi branitelji imali hrabrosti goloruki se suprotstaviti teško naoružanoj vojsci? S krunicom oko vrata i vjerom u srcu mnogi su hrvatski branitelji žrtvovali svoje živote, toliki su ranjeni, a premnogi još i danas nose bolne posljedice rata na duši i tijelu. Naša zahvalnost hrvatskim braniteljima ne može se očitovati tek u deklarativnom obilježavanju obljetnica, u kićenim riječima koje ostaju bez učinka u svakodnevnom životu. Ako bismo samo to činili, bili bismo poput one neplodne smokve iz evanđelja: lijepo izgleda ali nema nikakve koristi od nje. Ili još gore: upali bismo u trgovачki odnos prema braniteljima, spominjući ih samo onda kada to služi našim ciljevima. Daleko od toga! Naša zahvalnost hrvatskim braniteljima treba se očitovati u poštivanju njihove žrtve, u zaštiti njihova dostanstva, u istini o pravednom i obrambenom Domovinskom ratu.

7. Suvremene hrvatske oružane snage utemjene su i nadahnjuju se na Domovinskom ratu, na hrabrosti i žrtvi hrvatskih branitelja. Da-

našnji zadatci Oružanih snaga mnogobrojni su. U mirnodopskim uvjetima Oružane snage pružaju dragocjenu pomoć lokalnim zajednicama i civilnim vlastima u slučaju prirodnih katastrofa ili elementarnih nepogoda. Na međunarodnom planu hrvatski vojnici i vojnikinje sudjeluju u mirovnim misijama pridonoseći tako stabilnosti i miru u svijetu. Kršćanin koji služi u oružanim snagama, nastojat će ove zadaće ispuniti s osobitim žarom i ljubavlju. Sveti papa Ivan Pavao II. u Apostolskoj konstituciji o duhovnoj skrbi za vojnike ističe da kršćani u vojnoj službi „svoju ulogu shvate kao apostolsku, ali i misionarsku pokretačku snagu među ostalim vojnicima s kojima žive“ (Apostolska konstitucija Spirituali militum curae, IX).

Ova pokretačka snaga kršćanske vjere nosila je hrvatski narod u njegovom povijesnom hodu od stoljeća sedmog do danas, jačala ga je u teškoj borbi „za krst časni i slobodu zlatnu“. Unatoč krvavim križnim putovima hrvatski narod nije gubio nadu da će i za njega svanuti uskrsno jutro slobode. Bogu hvala, ubrzo ćemo, eto, proslaviti četvrt stoljeća obnovljene hrvatske sa-mostalnosti.

8. Kao vjernici kršćani, kao građani Božje države, želimo dati svoj doprinos napretku i izgradnji naše zemaljske domovine. To činimo u uvjerenju da je ljudsko dostojanstvo sveto i nepovredivo – kako nam je Krist pokazao svojim činom čišćenja Hrama. Svoj kršćanski poziv ostvarujemo prije svega u svakodnevnim djelima ljubavi – svatko prema primljenom daru, bilo u vojničkoj službi, bilo na civilnoj dužnosti. Neka nas u tome uvijek prati zagovor Blažene Djevice Marije, kraljice Hrvata: Najvjernija Odvjetnice, na braniku stoj, čuvaj našu svetu vjeru i hrvatski dom! ■

Blagdan sv. Antuna Padovanskog

Zagreb, 13. lipnja 2016.

Liturgijska čitanja: Mudr 7, 7-14; Ef 4, 7.11-15; Mk 16, 15-20

Draga braćo i sestre, poštovani i dragi vjernici.

1. „A svakomu je od nas dana milost po mjeri dara Kristova. On i 'dade' jedne za apostole, druge za proroke, jedne opet za evangeliste, a druge za pastire i učitelje da opremi svete za djelo služenja, za izgrađivanje Tijela Kristova dok svi ne prispijemo do jedinstva vjere i spoznaje Sina Božjega“ (Ef 4, 7.11-13).

Životni put sv. Antuna Padovanskog bio je kratak. Živio je svega trideset i šest godina. Bilo je to na prijelazu iz 12. u 13. stoljeće, u vrijeme velikih društvenih previranja i gospodarskih promjena u cijeloj Europi. Povijest će zabilježiti samo neke istaknute pojedince i protagonisti društvenih događaja iz njegova vremena. Ostale milijune anonimnih pojedinaca prekrit će prah i pepeo povijesti. A o sv. Anti su se ispisale knjige, održano je stotine tisuća propovijedi. Njegova zvijezda ne zalazi! On je doista neviđeni fenomen u povijesti Katoličke Crkve. Kroz kratko vrijeme zemaljskoga života, ostavio je duboki trag i uspomenu do te mjere, da i ove godine na dan njegovog rođenja za nebo (13. lipnja 1231. godine), u cijelome svijetu gdje žive katolici, sv. Ante pokreće k Isusu mnoštva, milijune vjernika, u crkve, svetišta, prošteništa...

Tko je „Il Santo“ kako ga nazivaju u Padovi? U dugi ljetopis ovog poznatog talijanskoga grada upisano je mnoštvo svetaca s imenom i prezimenom. Samo je jedan „Il Santo“ - Svetac. Bez da se kaže njegovo ime, svi padovanci znaju: to je sveti Ante.

2. Redovnik franjevac. Domovina mu je Portugal, Lisbon. I zato ga, osim sv. Ante Padovanskog zovu još i sv. Ante Lisabonski. Krsno mu je ime Fernando. Potječe iz ugledne, klasične plemenitaške lisabonske obitelji. Nitko u to vrijeme nije stavljao u pitanje načela o dostojanstvu brača i obitelji, o zajednici muškarca i žene! To što je Božjim prstom upisano u ljudsku narav i poslije potvrđeno u biblijskoj Objavi, zajedništvo života u ljubavi muškarca i žene „Krist Gospodin uzdigao je na dostojanstvo sakramenta“ (Katekizam Katoličke Crkve, br. 1601). I u to se nije smjelo dirati, ni onda, a ne smije ni danas!

Obiteljska toplina, zdrav obiteljski odgoj u kršćanskoj vjeri Antinih roditelja, čestitost života i učenost mjesnih svećenika, probudili su u njemu želju naslijedovati Isusa u svećeničko-redovničko-m zvanju. Isus je od rane mladosti bio u središtu Antunova života. On će i kasnije biti smisao svih njegovih pothvata, jedini cilj i svrha svega njegova djelovanja. Prema nekim životopiscima stupio je u redovničku zajednicu regularnih kanonika sv. Augustina u dobi od 15 godina, a prema drugima u dobi od 19 ili dvadeset godina. Po prirodi izuzetno nadaren, spekulativac, oštrouman, štuljiv i nadasve skroman, samozatajan, ponizan, započeo je svoju formaciju u rodnome gradu Lisabonu. Željan znanja, željan molitve, sabranosti, poniranja u dubine Božjih otajstava, Božje blizine, razmišljanja, studija, znanja, nakon dvije godine proboravljene u Lisabonu, prešao je u grad Coimbru, u samostan sv. Križa, u jedno od najistaknutijih ondašnjih kulturnih središta Portugala.

Naš zemljak, sv. Jeronim Dalmatinac, davno je zapisao: „Tko ne poznaje pisma ne poznaje Krista“. Bio je toga svjestan i mladi student Fernando. Čini se da je razlog zbog kojeg je napustio

Lisabon bio u tome, što su mu mnogi prijatelji i poznanici dolazili u posjete pa je s njima gubio mnogo vremena. A vrijeme je dragocjeno, veliki Božji dar. I ne znamo koliko ga imamo. Valja ga dobro iskoristiti. Valja se dobro pripremiti za život, ovaj jedan i jedini što ga imamo. Ali time i za sretnu ili nesretnu vječnost. A on je želio studirati, upoznati ogromno bogatstvo Biblije, Božje poruke čovjeku koja svoj vrhunac doživljava u Isusu Kristu. Neutaživu žeđ boljeg upoznavanja Isusa, utjelovljene Božje riječi, zatomljivao je čitanjem crkvenih otaca. Antun je tako išao na bistra i svježe izvore ranokršćanskog bogoslovlja. Tumačenje Biblije crkvenih otaca, davalо mu je odgovore na mnoga životna pitanja koja su mu se spontano nametala. Osobito se posvetio proučavanju spisa filozofa i teologa biskupa sjevernoafričkog grada Hipona, sv. Augustina. To ga je toliko osvajalo da je studirao i kad je bio u knjižnici ili kad je duboko u molitvi razmišljaо о biblijskim tekstovima, kad je molio psalme ili obavljao pokoru i trapio svoje mладенаčko tijelo. Samostan u Coimbri s brojnim monasima za njega je bio izvanredna oaza milosti i studija. Po sjedovao je ogromnu knjižnicu u kojoj je mladi Fernando provodio sate i sate. Sve to ispunjalo ga je milinom i Božjom blizinom. U svojoj duši i srcu osjećao je sklad. Ispunjeno! To je ono što je tražio! Rast u dobi, mudrosti i milosti! „Nemirno je srce naše dok se ne smiri u tebi, Gospodine Bože“, napisao je davno sveti hiponski biskup. Tu, u Coimbri, zaređen je za svećenika, vjerojatno 1219. godine.

Oduševljen za Boga, za Božju stvar ovdje na zemlji, u susretu s relikvijama petorice mučenika franjevaca, upoznat s mlađom franjevačkom zajednicom, spreman i vlastitom krvlju svjedočiti svoje kršćansko uvjerenje ako to Bog od njega bude tražio, (kršćanski mučenik nije narodni heroj, nije kamikaza koji umire s mržnjom u srcu i žudnjom da raznese i uništi druge i drugačije!), odlučio je stupiti u tek osnovani franjevački red, utemeljen 1209. godine. Uzeo je ime Ante.

Poziv uskrsloga Isusa apostolskoj zajednici „Podite po svem svijetu, propovijedajte evanđelje svemu stvorenju“ (Mk 16, 15), za mlađog svećenika Antu bili su obveza srca, obveza i program njegova života. Misionarski žar i želja za mučeništvo odvest će ga u Sjevernu Afriku, u Maroko. O kad bi više mara i apostolskog žara plamjelo u našim srcima, osobito kod Bogu posvećenih osoba!

Čovjek snuje ali Bog određuje! Teška bolest prisilila je Antu na povratak. Premda je želio poći u rodni zavičaj, u Portugal, nemirno more ga je odvelo na drugu stranu, do obala Sicilije. Jedva je spasio živu glavu. A onda će nastupiti izuzet-

no razdoblje života puno apostolskog djelovanja. Njegovo novo polje rada je Italija i nešto manje Francuska. U rodni Lisabon se neće više nikada vratiti.

3. Glasoviti propovjednik. O Antunovom boravku i djelovanju na Siciliji postoje tek bleda svjedočanstva. Čini se da je u dva navrata djelovao po Sicilijanskim gradovima i selima. Za svetkovinu Duhova 1221. godine susreo se s utemeljiteljem franjevačkog reda sv. Franjom i s njime sudjelovao na poznatom kapitulu reda „na rogožinama“. Kroz narednih nekoliko godina, samozatajni redovnik, franjevac Antun, provodi vrijeme u sjevernoj Italiji, u postovima i molitvi. Bio je jedan iz velikoga mnoštva mladića koji su se oduševili radikalnom reformom Crkve, siromaštvom i svetošću života, koju je započeo siromašak Franjo iz Asiza. Ništa posebno! Tako se nama čini! Bog u ljudskom životu djeluje i on svoje odabране duše priprema njemu znanom pedagogijom, na misiju koja je ispred njih. Iz duroke kontemplacije, povezanosti s Bogom rađa se velika akcija. Bilo je tako i kod samozatajnog Antuna koji je provodio dane u molitvi, postu i pokori u Forliju, gotovo nepoznat i svojoj subraći franjevcima.

Sasvim neočekivano, bez prethodne pripreme, pred brojnim i uglednim slušateljima, pozvan je u istome gradu održati govor kod svećeničkog ređenja. Svi su ostali zadivljeni jednostavnošću stila, dubinom misli, poznavanjem bogoslovlja mlađog govornika. Njegove riječi gađale su duboko u srce i ostavile su veliki dojam na sve prisutne. Bio je ovo Antunov nastup sličan onome iz Evanđelja, kad je Isus u Nazaretu u dan subotnji u sinagogi uzeo riječ i prokomentirao riječi Izajije proroka i time stupio na javnu scenu. Antunova „sinagoga“ bila je crkva u Forliju, govor pred mjesnim biskupom, brojnim franjevcima i dominikancima, kao i pobožnim vjernicima. On je jednostavno iz svoga srca i duše, prelijevao Božju mudrost u srca i duše svojih slušatelja. Izgledalo je to nekako kao duhovna transfuzija ili infuzija. To umiju sveti i bogobožazni ljudi! Samo je svetost autentična! Iskustvo zajedništva života s Bogom on je iz svoga srca prelijevao, ulijevao u srca i duše svojih slušatelja. Kao svaki pravi apostol, on je bio sredstvo, instrument Božje sile, Božje snage koja dolazi čovjeku. Isus, Spasitelj i Otkupitelj čovjeka, bio je u središtu Antunova propovijedanja i djelovanja! Antun je uvijek vodio ljude Bogu! Ne k sebi, nego Bogu! Sveti Ante i danas vodi ljude k Bogu!

Njegovi poglavari su se u čudu pitali, kako to da ga nismo prije uočili? S nama je jeo i pio. Malo govorio, puno molio, pokoru činio, razmišljaо. O drugome nije nikada zlo govorio (zar je

to malo? - primijetit će netko kasnije). Ni u čemu se posebno nije isticao, mislili su njegovi prepostavljeni. Odmah su mu dodijelili službu propovjednika i on je marljivo krenuo propovijedati objavljenu istinu o Bogu i čovjeku po crkvama i ulicama grada Riminija, po mjestima i gradovima sjeverne Italije. Biranim riječima šibao je nemoral, korupciju, dvostruki život, krivovjerje, svako zlo koje duboko dehumanizira ljudsko biće.

Najveći protivnik vjere uvijek je nepoznavanje vlastite vjere. Znao je to dobro sveti Ante (i zato su njegove propovijedi bile i katehetske i homiletske). Ne može se voljeti ono što se ne pozna! Ne može se biti dobar kršćanin ako li ne poznajemo Krista, ako li ne poznajemo Sv. pismo. Ne može se biti dobar kršćanin ako li se ne ljubi i ne pozna vlastita Crkva. Nju se ne može voljeti ako li ju se ne pozna!

Poznati ranokršćanski pisac Tertulijan je u nekoj prigodi ustvrdio da se Krist nazvao istinom, a ne običajem. Crkva mora biti vjerna istini. Nitko i ništa ju ne može i ne smije prisiliti da ulazi u kompromise i da se prilagođava tzv. „svremenim idejama“ i mitovima na štetu istine. Upravo to ju je održalo u vrijeme najtežih progona u ranim stoljećima kršćanstva. To je vrijedilo i u Antunovo vrijeme. Jasnom i jednostavnom riječju, Ante je svima tumačio istine vjere. Snažno je šibao poluistine, neistine, hodanje po rubu, kriti nauk koji je s kršćanskim istinama i objavom pokušavao spojiti nespojivo. Napast je to koja na Crkvu vreba u svim vremenima i stoljećima! Na udaru su se našli Katari, Patareni i Albigenzi. Mnoge od njih vratio je u krilo Kristove Crkve. Zbog uspjeha u propovijedanju i raskrinkavanja krivovjeraca po Sjevernoj Italiji i Francuskoj, nazvali su ga „martello degli eretici!“ - „malj heretika“.

4. Naučitelj Crkve. Božji čovjek Antun, u naponu snage stavio se sav u službu širenja Kraljevstva Božjega u neumrlim dušama. Nema solidnih propovjednika Evanđelja, navjestitelja Isusove poruke bez kvalitetne i permanentne priprave. Toga je bio svjestan od svoga stupanja u redovničku zajednicu. Priprava se mora odvijati na četiri razine: ljudskoj, duhovnoj, pastoralnoj i intelektualnoj. I to uvijek ide zajedno. Ne može se i ne smije dijeliti. Svaki kršćanin je navjestitelj evanđelja. Svećenici i biskupi su to na osobit način. Ali nijedan krštenik nije od toga izuzet. Navjestitelj - svjedok evanđelja, mora biti najprije odgojen čovjek sa svim ljudskim vrlinama. Ne možemo graditi kršćanski život i život u krepostima bez odgojenog čovjeka. Milost Božja pretpostavlja narav. Evanđelje je Božja poruka i propovjednik - navjestitelj živi iz vjere. Dakle on mora biti duhovno izgrađena osoba, u dubokom

intimnom zajedništvu u molitvi povezan sa svojim Bogom. Gdje su ova dva elementa skladno postavljena, sasvim je razumljivo da će pastoralna - evangelizatorska dimenzija, radost evanđela biti s drugima podijeljena. Vjera nije statika, nego dinamika!

Sv. Petar u svojoj poslanici poziva sve kršćane: „budite uvijek spremni na odgovor svakomu koji od vas zatraži obrazloženje nade koja je u vama“ (1 Pt 3, 15). Naša vjera, dakle, zahtjeva razumsko upoznavanje, obrazloženje otvorenih pitanja nama samima, ali i svima koji od nas to zatraže! Vjera i razum idu zajedno! Fides et ratio!

Bio je toga duboko svjestan sv. Antun ali i utemeljitelj franjevačkog reda sv. Franjo. Upravo on će povjeriti Antunu u godinama od 1223. do 1225. da poučava u Bologni u samostanu Santa Maria della Pugliola i na drugim mjestima. Time je postavljen temelj franjevačke teološke škole i uopće naobrazbe u franjevačkom redu. Nakon Bologne Antun će poučavati - predavati u više francuskih gradova (Montpellier, Toulouse, i Puy - en Velay. Propovijedao je u gradovima Bourges, Limoges, St. Junien, Brive i u Arlesu, Enciclopedia dei Santi, II., str. 159-160). Uz ovo njegovo djelovanje povezani su mnogi čudesni događaji, viđenja, ukazanja... Teško je tu razlučiti što se stvarno dogodilo, a što je pobožna mašta vjernika dodala.

Na kapitulu reda 1227. godine u Asizu, izabran je provincijalom pa je od tada morao svoju propovjedničku i nastavničku misiju dijeliti s upravljanjem svoje redovničke zajednice. A to nije bilo jednostavno. Upravljati ljudima! U to vrijeme on također piše svoje govore i razmišljanja, pa tako i pisanom riječju nastavlja svoju misiju. Radi poslova reda morao je putovati u Rim. Zadivljen njegovom učenošću, jednostavnošću, svetošću života papa Grgur IX. traži od njega neka propovijeda u Rimu pred velikim mnoštvima.

Antun će posljednje godine života proborati vezan uz Padovu. Pun apostolskog žara neumorno propovijeda po okolnim selima i gradovima. Istovremeno i piše. Dvadesetak dana prije svoje smrti povukao se u mjesto Camposanpiero, dvadesetak kilometara udaljeno od Padove. I tu je također propovijedao. Njegovo krhko zdravljje mu se pogoršalo. Sile su ga počele naglo izdavati. Svjestan da mu se primiče kraj zatražio je da ga prevezu u Padovu. Bio je toliko loše da su na putu prema Padovi - vozili su ga u zaprežnim kolima s volovima - svratili u mjesto Arcella u gostinjac pokraj samostana sestara klarisa. Podijelili su mu sakramente umirućih i tu je ispustio svoju dušu.

Iz pismene duhovne ostavštine sv. Ante,

Crkva na dan rođenja za nebo sv. Antuna čita i razmišlja u Časoslovu naroda Božjega i ovaj tekst sv. Antuna: „Onaj koji je ispunjen Duhom Svetim govori različitim jezicima. Različiti jezici jesu različita svjedočanstva za Krista, kao što su poniznost, siromaštvo, strpljivost, poslušnost. Onjima govorimo kad ih drugima pokazujemo ži-

votom. Riječ je živa kad život govori. Neka zato prestanu riječi, a neka progovore djela. Prepuni smo riječi, prazni djelima“ (Božanski časoslov, III, str. 1135). Antunova riječ je bila i ostala živa jer je iza nje stajao život. U Crkvi, u životu kršćana samo je svetost autentična. Sv. Ante je divan primjer svima koji žele naslijedovati Isusa. Amen. ■

Sveti Ivan Krstitelj - Dan kapelaniјe Požega, 24. lipnja 2016.

Poštovani i dragi vjernici, draga braćo i sestre.

1. Rado sam prihvatio slaviti ovu svetu misu zajedno s vama na Dan vojne kapelaniјe koja je pod nebeskom zaštitom sv. Ivana Krstiteљa. Štujući svece vjernici se čvrsto uzdaju da će zadobiti neko mjesto u društvu s njima u nebeskoj proslavljenoj Crkvi (Katekizam Katoličke Crkve, br. 1090).

Zahvaljujem vam na pozivu i što ste mi omogućili biti s vama u ovoj vojarni. Danas je izrazito vruće i sunce nas „peče“. To nam pomaže uživjeti se više i bolje u život i djelo velikog Isusova preteče kojeg je za javni nastup i proročku službu „odgojila“ vrela pustinja na obalama Mrtvoga mora. Čestitam svima vama blagdan sv. Ivana Krstiteљa, posebice onima koji danas slave svoj imandan.

2. „Exempla trahunt“ - „Primjeri privlače“, davno su već rekli stari Latini. Svetkovina sv. Ivana Krstiteљa je prigoda ući u njegov život i djelo kako bi i nama samima to bio poticaj za nasljedovanje.

Sveti Ivan Krstitelj je snažni biblijski lik kojega svečano slavi Istočna i Zapadna Crkva. On je jedan od najistaknutijih biblijskih likova kod sva četiri evanđelista. Osim u kršćanstvu, Ivan Krsti-

telj zauzima istaknuto mjesto i kod muslimana (kako oni vjeruju), kao jedan od najvećih proroka koji prethode Muhamedu. O njemu govore i apokrifni tekstovi. Rimski povjesničar Josip Flavije piše oko devedesete godine biranim riječima o njegovome zatočenju i pogubljenju u Maherontu, tvrđavi na obalama Mrtvoga mora koja se danas nalazi u državi Jordan (v. Encyclopedie dei Santi, Bibliotheca Sanctorum, VI, str. 605).

Sigurno je da se kod kršćana svetkovina sv. Ivana slavi u kontinuitetu od IV. stoljeća. O tome govori i crkveni otac sveti Augustin. U misnim tekstovima slavlja vigilije i same svetkovine, lik sv. Ivana ocrтан je kao prorok koji nije ugodan svojim suvremenicima i svojim sugrađanima. Prva čitanja su uzeta iz proroka Jeremije i Izajie koji su od majčine utrobe pozvani na proročku službu.

Druge čitanje od vigilije i od svetkovine upućuje nas na proroke – biblijske likove koji su neposredno prethodili Isusovom dolasku. Među ovim prorocima najsnažniji je lik Ivana Krstiteљa, neposrednog Isusova prethodnika. Njegov lik dominira u misnim čitanjima kroz vrijeme došašća kad se pripremamo za slavlje Božića. Crkva u svome kalendaru slavi dva puta sv. Ivana Krstiteљa: njegov rođendan (danas, 24. lipnja) i dan njegove smrti 29. kolovoza (sv. Ivan Glavosjek).

3. Tko je Ivan Krstitelj? Rodno mjesto Ivana Krstitelja drži se da je bilo selo Ain Karim, udaljeno osam kilometara od središta staroga Jeruzalema. Danas je Ain Karim jedna gradska četvrt Jeruzalema. Prema dugoj tradiciji u njemu su živjeli Zaharija i Elizabeta. U njemu se prema predaji dogodio susret Elizabete i Blažene Djevice Marije. Zbog ovih biblijskih događaja godišnje Ain Karim pohodi više od dva milijuna hodočasnika. O njima svjedoče dvije kršćanske crkve, jedna podignuta na mjestu gdje je bila kuća Ivana Krstitelja, a druga na mjestu gdje su se susrele Elizabeta i B. D. Marija, kad je ona došla u pohode svojoj rođaci Elizabeti. Još od šestog stoljeća, u kontinuitetu čuva se uspomena na ove biblijske događaje. U prvoj polovici XX. stoljeća Ain Karim je bio mjesto žestokih borbi i ratnih sukoba između Arapa – Palestinaca i Židova. Danas je naseljen većinski Židovima koji su došli iz Jemena.

Ivan Krstitelj je rođen u svećeničkoj obitelji, vjerojatno u posljednjim mjesecima stare ere. Njegov otac Zaharija bio je iz razreda Abijina, a majka Elizabeta je iz potomstva Aronova (v. Lk 1, 5). „Oboje bijahu pravedni pred Bogom: živjeli su besprijeckorno po svim zapovijedima i odredbama Gospodnjim“ (Lk 1, 6). Nisu imali djece jer je Elizabeta bila nerotkinja, a oboje su bili u podmakloj dobi. Premda su bili otvoreni životu od prvoga dana njihova braka, djece nije bilo.

Dok je jednom zgodom Zaharija bio u Hramu u „Svetištu Gospodnjem“ i prinosio žrtvu u dubokoj molitvi i sabranosti, veliko mnoštvo svijeta je bilo vani i molilo, ukazao mu se Božji glasnik – anđeo Gabrijel. Bog je iznenada interverirao u njegov život! Rekao mu je da će njegova žena začeti i roditi sina te da mu on, Zaharija, biološki otac djeteta, dade ime Ivan. I anđeo je nastavio: „Bit će ti radost i veselje i rođenje će njegovo mnoge obradovati. Bit će doista velik pred Gospodinom“ (Lk 1, 14-15). Možemo i zamisliti koji su osjećaji obuzeli Zaharijino srce.

4. Kroz evanđeoski ulomak, uzet od sv. Luke, vidimo da je Ivan u biblijskome nizu likova kojeg su sterilni roditelji izmolili od Boga (Zaharija i Elizabeta). Bilo je to negdje u posljednjoj godini stare ere. Nova era je Kristova era i od nje brojimo godine.

Anđeo je opisao osobine djeteta Ivana koji će se roditi: „Bit će velik pred Gospodinom, pun Duha Svetoga već od majčine utrobe. Mnoge će sinove Izraelove obratiti Gospodinu, Bogu njihovu“ (Lk 1, 5). Neočekivana trudnoća Elizabete i rođenje Ivana Krstitelja povezani su uz mnoge čudesne znakove koje su zamijetili mnogi, pa su se u čudu pitali što će biti od ovoga djeteta. Nakon poroda i kod obrezanja djeteta, opet su se zbili neobični događaji, očiti svima. Ivanov otac

Zaharija, nakon mističnog iskustva u Jeruzalemском hramu bio je zanijemio. Kod obrezanja sina mu Ivana Zahariji se povratio govor. A sv. Luka to opisuje ovako: „Strah obuze sve njihove susjede, a po svem su se Gorju judejskom razglašavali svi ti događaji. I koji su god čuli, razmišljahu o tome pitajući se: 'Što li će biti od ovoga djeteta?' Uistinu, ruka Gospodnja bijaše s njime“ (1, 65-66).

S malo riječi, ali vrlo snažnih riječi, evanđelisti opisuju markantni lik Ivana Krstitelja i njegovu proročku ulogu. Plijenio je pažnju svojih suvremenika. Ona – pažnja, nije bila utemeljena na nekome mekušastom stilu, celofanskim propagandnim porukama i reklamama, sladunjavom rječniku, osrednjosti... Mediokriteti nikoga ne mogu oduševiti za visoke ideale! Ivan je privlačio svojim stilom života i djelovanja, svojom pokorom, radikalnošću, opredijeljenošću, karakterom, nepotkupljivošću, daleko od svake korumpiranoosti koju je jestoko osuđivao.

Neki bi danas rekli da nije imao diplomatičnoga stila. Njegov rječnik, odijevanje devinom dlakom, vrlo skromna prehrana skakavcima i divljim medom, život u pustinji ocrtavaju karizmatski lik ovog Božjeg čovjeka koji je pripremao Isusov dolazak. Čini se da je neko vrijeme pripadao esenskoj zajednici, o kojoj svjedoče arheološka iskapanja u Qumranu na obalama Mrtvoga mora i mnoštvo pergamenata koje su otkrivene u prvoj polovici XX. Stoljeća, a potječu iz razdoblja prije Krista i iz prvog stoljeća naše ere. Ivan Krstitelj se ozbiljno pripremao za svoju misiju, u strogosti života, askezi, molitvi, razmatranju, studiju... Evangelist Luka bilježi: „Dječak je, međutim, rastao i duhom jačao. Boravio je u pustinji sve do dana svog javnog nastupa pred Izraelem“ (Lk 1, 80).

5. Kad je došlo vrijeme da se očituje svome narodu, to opet bilježi sv. Luka, Ivan je okružen svojim učenicima koje poučava (v. Lk 3). Počeo je javno djelovanje u vrijeme petnaeste godine vladanja cara Tiberija, „dok je upravitelj Judeje bio Poncije Pilat“ (Lk 3, 1). To bi značilo da je to bilo 28. ili 29. godine naše ere. Ivan je tada mogao imati između 28. i trideset godina. Njegova snažna pojava, prodorna i uvjerljiva riječ, iza koje stoji život, uzdrmala je svu Judeju. On propovijeda obraćenje koje je povezano uz obredno polijevanje vodom u rijeci Jordanu za otpuštanje grijeha. Obraćenje na koje Ivan poziva, uključuje priznavanje vlastitih grijeha, snažni poticaj na promjenu života, stila ponašanja, napuštanje loših navika življenja, odreknuće od grijeha. I tu je Ivan jasan i beskompromisan. Jasno i uporno govori, opominje. Svo Ivanovo djelovanje usmjereno je prema Isusu koji je u središtu i koji je tu među njima ali se još nije očitovao. I tako je kod svih svetaca! U središtu njihova djelovanja, žrtve, samoprijegora,

uvijek je Krist sa svojom spasenjskom porukom čovjeku.

Ivan naviješta dolazak i blizinu Kraljevstva Božjeg. On je preteča dugo očekivanog Mesije. Uporno poziva na obraćenje (Mt 3, 1). Hrlila su k njemu mnoštva sa svih strana. A kad su ga pitali je li on Mesija kojeg željno očekuje židovski narod, on otklanja svaku sumnju kad kaže: „Ja vas, istina, vodom krstim. Ali dolazi jači od mene. Ja nisam dostojan odriješiti mu remenje na obući. On će vas krstiti Duhom Svetim i ognjem (Lk 3, 16). Ivan je krstio i samog Isusa i to je bilo popraćeno vanrednim znakovima. Radi toga se naziva Krstiteljem. Poznata nam je svima ona scena krštenja Isusa na rijeci Jordanu. Dok ga je Ivan polijevao vodom s neba se čuo snažni glas: „Ovo je Sin moj, Ljubljeni! U njemu mi sva milina!“ (Mt 3, 17).

Svaki prorok i svaki Božji čovjek nailazi na poteškoće, nerazumijevanja, poglavito među svojima. Tako je bilo i s Ivanom. Suvremenici su ga ismijavali i optuživali. Tu su prednjačili farizeji, pismoznanci, zakonodavci, koji nisu vjerovali u ono što on govori i čini (v. Mt 11, 18). Gledali su s visoka i s prijezidom na Ivanov stil, radikalizam u odijevanju, prehrani, životu. Pokušali su ga uhvatiti u riječi. Išli su toliko daleko da su ga neki smatrali opsjednutim. To je redovito sudska Božjih ljudi u susretu s vlastitom okolinom.

Narod ga je smatrao prorokom. I sam Isus je više puta o njemu govorio biranim riječima: „i više nego proroka“, „između rođenih od žene ne usta veći“ (v. Mt 11, 9-11). A kad Isus to kaže, ne možemo pred tim riječima ostati ravnodušni.

6. Božji ljudi, poput Ivana ne posustaju. Oni idu dalje. Oni su svjedoci Istine. I to će Ivana u konačnici stajati života. Herod Antipa dao ga je utamničiti u Maherontu, velikoj tvrđavi koja je smještena u današnjem Jordanu, oko 24 km jugoistočno od ušća rijeke Jordan na istočnoj obali Mrtvog mora. Tvrđava Maheront je i danas slavna i poznata upravo po tome što je u njoj bio začaćen i pogubljen Ivan Krstitelj. Evandjelja bilježe da su Ivanove propovijedi i sve veći broj pristaša izazvali strah i kod tetrarha Heroda Antipe i nadasve mržnju njegove žene Herodijade. Ivan je imao snage i njima jasno kazati da žive u grijehu ali im je nabrojio i mnoga druga nečasna djela s kojima se trebalo obračunati. To ih je toliko povrijedilo da je Ivan bio zatvoren u tvrđavi Maheront i pogubljen, na Salomin zahtjev po Herodijadinu nagovoru.

„Exempla trahunt“ - „Primjeri privlače“. Lik i djelo Ivana Krstitelja snažan su govor svoj kršćanskoj zajednici punih dvadeset stoljeća. Njegova riječ, poziv na obraćenje su podjednako aktualni i danas kao i u njegovo vrijeme. ■

Sveti Petar i Pavao - Dan kapelaniјe Zagreb, Pleso, 29. lipnja 2016.

Poštovani i dragi vjernici,

svima vama čestitam Dan kapelaniјe. Poglavitno čestitam onima koji danas slave imendan.

U jednoj svetkovini slavimo mučeništvo svetih Petra i Pavla. Time se na najbolji način pokazuje da su njihovi životi – u svoj svojoj različitosti – težili istomu cilju, i još važnije – prispjeli su na isti cilj: naviještanje Isusa Krista i svjedočka smrt koja potvrđuje navještaj, samo i jedino radi Isusa Krista. I površan uvid u život, podrijetlo i karakter dvojice apostolskih prvaka otkriva veliku različitost, koja ide gotovo do nespojivosti. Petar je jednostavan ribar i obiteljski čovjek iz Galileje. Vrlo je nesiguran, impulzivan, neobrazovan, priprost. Pavao je predstavnik židovstva iz dijaspore, rođen u Tarzu, u Maloj Aziji, visokoobrazovani farizej, strogo usmjerena osobnost koja nagnje radikalizmu.

Na njima se vrlo dobro očituje sva nepred-

vidivost Božjega poziva. Isus, naime, Petru, unatoč njegovoj kolebljivosti, naglosti i brzopletosti namjenjuje ulogu čvrstoga temelja, „stijene“, na kojoj će sagraditi svoju Crkvu. Pavla, koji pun mržnje želi spriječiti širenje kršćanstva i stati na put navjestiteljima Radosne vijesti, Isus ruši s „uzvisine“ i poziva neka preuzme ulogu navjestitelja evandjelja, ne samo Židovima nego i svim poganim.

Obojica su zahvaćena Božjom milosti i u susretu s Isusom dobivaju novi identitet, novo ime: Šimun postaje Petar, a Savao Pavao. Njihova su usmjerenja i naravne sklonosti, osobnost i identitet bili različiti, ali povezani pozivom istoga Gospodina; Isus ih je spojio i ujedinio u istoj službi iako nisu vršili istu zadaću. Petar je glasnogovornik dvanaestorice, uvijek je u Isusovoj blizini dok propovijeda i liječi, prati ga na putovanjima do različitih mjesta. On je jedan od najvažnijih svjedoka Isusova javnoga djelovanja. Pavao susreće Isusa na putu u Damask, jednomu od mnogih

putovanja u sprječavanju širenja evanđelja i progona kršćana. O tome svjedočki piše da je na sve načine progonio Crkvu Božju, kao hulitelj i progonitelj, mrzitelj. Susret s Isusom je pravo svjetlo koje obasjava njegov put i život, otvara mu novu perspektivu, pravi smisao. Pad s konja je zapravo napuštanje oholosti i hod u poniznosti i služenju, otvaranje Bogu, napuštanje opiranja Bogu i odbacivanje vlastite samovolje. Od silne svjetlosti je zaslijepljen, ne vidi ništa. Zapravo, tek tada je progledao, video sve u pravome svjetlu: sebe i sve oko sebe, svoj život i poslanje. Pozvao ga je uskrsli Krist kojega uopće ili gotovo nije ni poznavao. Nakon toga postaje svjedok i neumorni navjestitelj Radosne vijesti, snage raspetoga i uskrsloga Gospodina. Uvjeren je da vjera u raspetoga i uskrsloga Gospodina mora preobraziti sve ljude. Zato postaje apostolom pogana.

Spasonosan je susret s Isusom za svakoga čovjeka. Progledamo tek u susretu s njim, oslobođimo se zaslijepljenosti, skinemo koprene i mrene s očiju srca i duše. Treba nam istinskog svjetla koje će nas prosvjetljivati u svakodnevno-mu radu i životu, da možemo biti svjedoci dobrote i čovječnosti. Čovjek je velik onoliko koliko je malen pred Bogom i ljudima!

Petar i Pavao su se rijetko susreli, tek nekoliko puta, pretpostavlja se da je to bilo samo tri puta, ali su sjedinjeni zajedničkim svjedočenjem u mučeništvu. Petar je, po njegovoj želji jer se nije smatrao dostoјnim da bude raspet kao njegov Učitelj, raspet naglavce u Vatikanu 64. godine, a Pavlu je 68. godine na Ostijskoj cesti odrubljena glava. Iznad njihovih grobova podignute su veličanstvene bazilike.

Zanimljivo je o njima napisano: „Kao privatni ljudi, Petar i Pavao vjerojatno bi se jedan drugomu sklanjali s puta: Petar, ribar s Genezaretskoga jezera, i Pavao, helenistički obrazovan intelektualac. Ali ih je Isus povezao. Postali su znakom njegove Crkve u kojoj cijeli spektar ljudskih osobina treba naći svoj dom. Zajednički su gradili Crkvu. Zajednički su svjedočili za Krista. Zajednički su pretrpjeli svjedočku smrt za svoga Gospodina. Postoji jedinstvo unatoč svim suprotnostima.“

Itekako je, draga braćo i sestre, dragi prijatelji, važno pravilno shvatiti i vrednovati poziv, odabir, ulogu i povjerenu zadaću dvojice apostola čiju svetkovinu slavimo i pod čijom je zaštitom ova kapelacija. Na njihovu se primjeru do kraja izražava i odražava Božja čudesnost i veličina. U svome spasenjskom planu Bog se zatvara pred čovjekom, spašavajući ga bez njega. Lijepo reče sv. Augustin: „Stvorio si me bez mene, ali znam da me bez mene nećeš spasiti!“

Bog nas ne spašava bez nas, bez naše spremnosti i suradnje. Bog nudi spasenje svakomu i očekuje odgovor na spasenjsku ponudu. Nitko nema pravo na ravnodušnost spram Božje ponude na suradnju. Bog nas poznaje bolje nego što možemo sebe poznavati i što bismo željeli i mislimo da se poznajemo. Poznaje dobro našu slabost, nestalnost, kolebljivost i krhkost, prevrtljivost, nepromišljenost, ranjivost koji nisu nepremostiva prepreka da budemo njegovi suradnici u ovome svijetu, da budemo sredstvo, oruđe, u Božjim rukama. Čovjek treba Boga, ali i Bog treba čovjeka. Suradnja Boga i čovjeka je čudesan zahvat, spasenjsko djelovanje koje mijenja svijet.

Današnja je svetkovina spomen na Božju milost i dobrotu koja se proslavila u dvojici apostola - u Petru i Pavlu. Nije to veličanje njihovih zasluga, nego Božjega milosrđa koje uvijek surađuje s čovjekom, koje traži i nalazi čovjekov odgovor. Nije to jeka u prazno, glas koji se vraća onomu koji ga izgovara, eho, odjek. To je silno ohrabrenje i nama. Znati da Bog treba suradnike. Nismo dovoljno pravedni ni dobri, ma što o sebi mislili, da ne možemo i ne trebamo biti pravedniji i bolji, čovječniji, vjerniji. Bog je uvijek strpljiv i milostiv prema nama, bez obzira na sve naše nedostatke i grijeha. Bog se nikada ne umara s nama, nikada se ne umara praštati nam. Samo se mi lako umorimo moliti ga za oproštenje, kako lijepo napisa papa Franjo.

Bog nas uvijek pita i traži odgovore. Bog je pun ljubavi, a onaj tko ljubi, voli, uvijek se brine i traži. Ljubav uvijek pita: „Što kažeš tko je onaj kojega voliš i koji te voli?“ To su i naša pitanja: „Tko je onaj kojega volimo i za kim pristajemo, komu povjeravamo svoj život?“ Koji je krajnji cilj i smisao našega života? Jesmo li dovoljno svjedoci ljubavi i čovječnosti, vjere koja traži da se iskaže u dobrim djelima? Vjere koja je ljubavlju djelatna!

Isus je pitao svoje učenike što ljudi kažu tko je on, a potom i što oni kažu. Onaj koji voli želi znati kako ga doživjava osoba koju voli i koju on voli. Stalo nam je do mišljenja onih koji su nam bliski i dragi, koje volimo. Isus zna što se o njemu govorи, nije mu potrebno ispitivati učenike da bi doznao, ali je potrebno učenicima da odgovore, da iskažu što osjećaju. Petar bez okolišanja, izravno i odlučno odgovara da je Isus Sin Božji, Mesija. Čim ga je Isus pozvao, pošao je za njim i ostavio sve bez dodatnih pitanja i pojaš-

njenja. Povjerio je svoj život Isusu, i iako će ga tri puta zatajiti, ostati će vjeran do kraja, do smrti.

Isusov odgovor je snažan: „Blago tebi, Šimune, sine Jonin (...) Ti si Petar-Stijena i na toj stijeni sagraditi ću Crkvu svoju i vrata paklena neće je nadvladati. Tebi ću dati ključeve kraljevstva nebeskoga...“ (Mt 16, 17-19).

Ispovijedanje vjere u Isusa, Sina Božjega, temelj je i našega života i hoda u vjeri. Odgovor na Isusovo pitanje je otkrivanje i našega identiteta, tko smo zapravo. Tko je Isus Krist u današnjem svijetu materijalizma, koristi, sebeljublja, u svijetu u kojem je izgrađena paradima da je kuđikamo važnije imati negoli biti. U svijetu u kojem pomalo, ali sigurno, jača bezobzirnost i gubi se i najmanji osjećaj krivnje. U svijetu u kojem je ljudskost toliko nagrđena i prave su vrednote gurnute u stranu, a vlada izokrenuta ljestvica vrednotu. Tko je Isus Krist u tome svijetu?

Velika su ovo i spasenjski važna pitanja na koja svatko mora odgovoriti. U njima otkrivamo vlastiti identitet. Neka nam u traganju za odgovorima pomogne zagovor današnjih svetaca koje slavimo. Oni su svoje svjedočanstvo izrečeno jezikom potvrdili životom. Molimo da se mi ne zaustavimo samo na riječima!

I mi možemo čuti ovaj „Blago tebi... Ti si Petar-Stijena...“, stijena obitelji i obiteljskoga života, bračne vjernosti i ljubavi, dobrote i poštenja koju neće moći nadvladati vrata paklena. Stijena na kojoj se gradi društvo, vojska, Crkva, država...

Zazovimo ponizno i otvorena srca: Isuse, Sine Božji, Spasitelju svih ljudi, pomozi nam da svoj život gradimo na čvrstoj stijeni vjere u tebe i da te priznajemo svojim u svim okvirima našega života. ■

KRONIKA VOJNOG ORDINARIJA MSGR. JURE BOGDANA

VELJAČA

Split, 27. veljače 2016., subota. Polaganjem ruku msgr. Marina Barišića glavnog zareditelja, kardinala Josipa Bozanića (suzareditelja) i msgr. Jurja Jezerinca (suzareditelja) te ostalih nazočnih biskupa u konkatedralnoj crkvi sv. Petra, msgr. Jure Bogdan zaređen je za biskupa, vojnog ordinarija u Republici Hrvatskoj.

Split, 28. veljače 2016., nedjelja. Predvodio sv. misu i propovijedao u katedrali sv. Dujma u Splitu. U splitskoj katedrali novi vojni ordinarij zaređen je za svećenika 22. lipnja 1980. godine.

Sinj, 29. veljače 2016., ponedjeljak. U svetištu Gospe Sinjske predvodio sv. misu i propovijedao. Susreo se s franjevcima, razgledao muzejsku zbirku u sklopu samostana i potom pohodio muzej sinjske alke. Istoga dana kao zaređeni biskup doputovao u Zagreb u sjedište Vojnog ordinarijata.

OŽUJAK

Zagreb, 1. ožujka 2016., utorak. S msgr. Jurjem Jezerincem i o. Jakovom Mamićem, OCD, u Domu Hrvatske vojske u Zagrebu sudjelovao na primopredaji službe načelnika Glavnog stožera Oružanih snaga RH između generala zbora Draže Lovrića i general-pukovnika Mirka Šundova.

Zagreb, 2. ožujka 2016., srijeda. U Vojnom ordinarijatu u Zagrebu obavljena primopredaja službe između msgr. Jurja Jezerinca i msgr. Jure Bogdana. Tom prigodom upriličen je svečani prijem u sjedištu ordinarijata.

Zagreb, 3. ožujka 2016., četvrtak. U pratnji generalnog vikara o. Jakova Mamića i kancelara gosp. Roberta Stipetića, biskupa je primio ministar unutarnjih poslova RH gosp. Vlaho Orepić.

Zagreb, 4. ožujka 2016., petak. U pratnji generalnog vikara o. Jakova Mamića i kancelara gosp. Roberta Stipetića biskupa je primio ministar obrane RH gosp. Josip Buljević.

Zagreb, 6. ožujka 2016., nedjelja. Prije podne predvodio sv. misu i propovijedao u kapelici Vojnog ordinarijata (prvi put kao zaređeni biskup). Istoga dana poslijepodne predvodio korizmeni Križni put za Hrvatsku vojsku i policiju kod fra-

njevaca trećoredaca na Ksaveru te održao homiliju.

Zagreb, 8. ožujka 2016., utorak. Primio sestru Radoslavu Radek, vrhovnu glavaricu sestara Služavki Malog Isusa, zajedno s pratnjom.

Od 11. do 16. ožujka 2016. boravio u Rimu. U nedjelju 13. ožujka prijepodne slavio sv. misu za talijanske vjernike u crkvi sv. Roka koja se nalazi uz Papinski hrvatski zavod i crkvu sv. Jeronima. Istoga dana navečer slavio sv. misu u Hrvatskoj crkvi sv. Jeronima i oprostio se s hrvatskom vjerničkom zajednicom u Rimu.

Zagreb, 17. ožujka 2016., četvrtak. Primio u sjedištu Ordinarijata načelnika Policijske uprave zagrebačke gosp. Gorana Burušića sa suradnicima.

Karlovac, 18. ožujka 2016., petak. Povodom blagdana sv. Josipa, zaštitnika policijske kapelanie u PU karlovačkoj, predvodio sv. misu za policiju i propovijedao u crkvi sv. Josipa u Karlovcu. Istoga dana poslijepodne u pratnji vojnog kapelana i dekana vlč. Vladislava Mandure pohodio Zapovjedništvo Hrvatske kopnene vojske u Karlovcu i susreo se sa zapovjednikom general-pukovnikom Matom Ostovićem. Nakon toga pohodio je i vojarnu u Kamenskom.

Zagreb, 19. ožujka 2016., subota. U Nadbiskupskom dvoru u Zagrebu s ostalim uzvanicima čestitao imendan zagrebačkom nadbiskupu kardinalu Josipu Bozaniću.

Zagreb, 20. ožujka 2016., nedjelja. U Vojnom ordinarijatu predvodio obred nedjelje muke Gospodnje.

Zagreb, 23. ožujka 2016., Velika srijeda. Prijepodne u kapelici Gospe od Kamenitih vrata u PU zagrebačkoj u Petrinjskoj ulici predvodio sv. misu i propovijedao te potom predvodio molitvu kod spomenika za poginule policajce. U pratnji generalnog vikara o. Jakova Mamića, OCD, posjetio apostolskog nuncija u RH msgr. Alessandra D'Erricca.

Zagreb, 24. ožujka 2016., Veliki četvrtak. U kapelici Vojnog ordinarijata u zajedništvu s apostolskim nuncijem msgr. Alessandrom D'Erriccom i svećenicima Vojne biskupije slavio Misu posvetne ulja.

Istoga dana navečer predvodio Misu večere Gospodnje u kapelici Vojnog ordinarijata. Propovijed je održao don Marko Medo.

Zagreb, 25. ožujka 2016., petak. U kapelici Vojnog ordinarijata predvodio obrede Velikog petka.

Zagreb, 26. ožujka 2016., subota. U kapelici Vojnog ordinarijata predvodio obrede Uskrasnoga bdijenja. Propovijedao je don Marin Drago Kozić.

Zagreb, 27. ožujka 2016., nedjelja - Uskrs. U kapelici Vojnog ordinarijata predvodio koncelebriranu misu i propovijedao.

Od 29. ožujka do 1. travnja 2016. sudjelovao u Lovranu na seminaru permanentnog obrazovanja za svećenike Vojne biskupije. Gost predavač bio je msgr. Tomo Vukšić, vojni ordinarij u Bosni i Hercegovini. Seminar se održavao u Domu pastoralnih susreta Riječke nadbiskupije.

Plitvice, 31. ožujka 2016., četvrtak. Sa svećenicima Vojnog ordinarijata i msgr. Tomom Vukšićem sudjelovao u programu obilježavanja pogibije prvog hrvatskog redarstvenika Josipa Jovića na Plitvicama. Predvodio molitvu i održao homiliju. Poslijepodne istoga dana zajedno sa svećenicima Vojnog ordinarijata slavio sv. misu u kapelici Bl. Alojzija Stepinca u Zapovjedništvu Hrvatske knjepene vojske u Karlovcu.

TRAVANJ

Zagreb, 4. travnja 2016., ponedjeljak. Na blagdan Blagovijesti u kapelici Vojnog ordinarijata slavio sv. misu za djelatnike Vojnog ordinarijata. Na kraju objavio vijest da je papa Franjo imenovao gospičko-senjskim biskupom o. Zdenka Križića, karmelićanina koji je dosad bio na službi rektora Međunarodnog zavoda Teresianum u Rimu.

Od 5. do 7. travnja 2016. sudjelovao na redovnom proljetnom zasjedanju Hrvatske biskupske konferencije u Zagrebu.

Rijeka, 8. travnja 2016., petak. Sudjelovao na proslavi 25. obljetnice postrojbe specijalne policije "Ajkule". U svetištu Gospe Trsatske predvodio sv. misu i održao homiliju.

Dugo Selo, 10. travnja 2016., nedjelja. Slavio sv. misu i propovijedao u crkvi sv. Križa u Dugom Selu, Lukarišće. Pod misom krstio dvoje djece.

Zagreb, 13. travnja 2016., srijeda. Primio predstavnike Zrinske garde iz Čakovca zajedno s gvardijanom franjevačkog samostana i župnikom župe sv. Nikole fra Željkom Železnjakom.

Zagreb, 14. travnja 2016., četvrtak. Sudjelovao u zagrebačkoj katedrali u svečanoj sv. misi koju je predvodio kardinal Josip Bozanić povodom dolaska tijela – relikvija sv. Leopolda Bogdana Mandića iz Padove.

Zagreb, 15. travnja 2016., petak. Sudjelovao u MORH-u na primopredaji dužnosti zamjenika načelnika Glavnog stožera Oružanih snaga RH između general-pukovnika Dragutina Repinca i general-bojnika Drage Matanovića.

Split, 17. travnja 2016., nedjelja. Kao zaređeni biskup prvi put pohodio rodnu župu Donji Dolac te u rodnome mjestu predvodio sv. misu i propovijedao.

Zagreb, 19. travnja 2016., utorak. Primio umirovljenog austrijskog generala Norberta Sinn-a sa suprugom.

Istoga dana u Vojnom ordinarijatu sudjelovao na sastanku s načelnikom Glavnog stožera OS RH general-pukovnikom Mirkom Šundovom i njegovim zamjenikom, direktorom Glavnog stožera i zapovjednicima svih grana Hrvatske vojske. Sa strane Vojnog ordinarijata sudjelovali su generalni vikar, kancelar, četiri vojna dekana i biskup.

Zagreb, 21. travnja 2016., četvrtak. Vojni ordinarij u miru msgr. Juraj Jezerinac predslavio je u kapelici Ordinarijata koncelebriranu sv. misu u zajedništvu s ordinarijem msgr. Jurom Bogdanom koji je propovijedao, drugim biskupima te svećenicima Vojnog ordinarijata. Msgr. Jezerinac je proslavio 25. obljetnicu biskupske službe i 50. obljetnicu svećeničkog ređenja. Bila je to prigoda i za čestitanje imendana obojici vojnih biskupa. Na slavlju su nazočili i predstavnici MORH-a i MUP-a.

Istoga dana msgr. Bogdan predslavio je sv. misu i propovijedao u zagrebačkoj katedrali za Udrugu Poljičana "Sv. Jure" iz Zagreba.

Varaždin, 22. travnja 2016., petak. Povodom blagdana sv. Jurja, zaštitnika policijske kapelanje u PU varaždinskoj, biskup je u kapelici svetog Jurja u bivšoj vojarni Ivan V. Drašković u slavio sv. misu i propovijedao.

Čakovec - Krasno, 23. travnja 2016., subota.

Vojni biskup je u prigodi proslave državnog spomendana Zrinskih i Frankopana predvodio misno slavlje u župnoj crkvi sv. Nikole biskupa u Čakovcu i održao homiliju te sudjelovao u cje-lokupnome programu proslave.

Istoga dana u 20.00 sati predvodio je sv. misu i propovijedao u svetištu Majke Božje u Krasnu na Velebitu za članove hrvatske sekcije „IPA“ (Međunarodna policijska udruga).

Zagreb, 24. travnja 2016., nedjelja. U kapelici Vojnog ordinarijata pod sv. misom podijelio je sakrament potvrde šestorici krizmanika (djelatne osobe MORH-a i MUP-a).

Istoga dana, zajedno s msgr. Jurjem Jezerincem, primio je zagrebačkog nadbiskupa kardinala Josipa Bozanića koji je došao obojici biskupa čestitati imendan.

Slavonski Brod, 25. travnja 2016., ponedjeljak.

U župnoj crkvi Krista Kralja, biskup je predvodio sv. misu i održao propovijed u čast sv. Marka, zaštitnika policijske kapelanie u PU brodsko-posavskoj. U programu pohoda PU brodsko-posavskoj biskup je u pratnji policijskog kapelana vlč. Davorina Andića predvodio molitvu kod spomenika poginulim redarstvenicima i susreo se s djelatnicima PU.

Zagreb, 26. travnja 2016., utorak. Biskup je primio vrhovnu glavaricu sestara Služavki Malog Isusa s. Radoslavu Radek i provincijalku s. Petru Marijanović.

Zagreb, 27. travnja 2016., srijeda. U kapelici Vojnog ordinarijata biskup je slavio sv. misu u 21.00 sat za hodočasnike Vojnog ordinarijata (dva autobusa) koji su te večeri krenuli na hodočašće u Rim.

Od 28. do 30. travnja 2016. sudjelovao na međunarodnom vojnem hodočašću u Rimu u Godini milosrđa, na koje je vojne ordinarijate iz cijelog svijeta pozvao papa Franjo. Sudjelovao i na znanstvenom simpoziju na Augustinianumu o dušobrižništву vojnih i redarstvenih snaga kojeg je organizirala Kongregacija za biskupe (29. travnja). Slavio sv. misu za hrvatske hodočasnike iz Vojne biskupije u Hrvatskoj u crkvi sv. Jeronima (29. travnja). Sudjelovao 30. travnja na audijenciji na Trgu sv. Petra za vojne i redarstvene snage iz cijelog svijeta. Susreo se sa Svetim Ocem kojemu je predstavio ministra obrane gosp. Josipa Buževića, ministra unutarnjih poslova gosp. Vlaha Orepića i načelnika Glavnog stožera general-pukovnika Mirka Šundova.

SVIBANJ**Okučani - Zagreb, 1. svibnja 2016., nedjelja.**

Na 21. obljetnicu vojno-redarstvene operacije „Bljesak“, u Okučanima, na mjesnom perivoju kod spomenika predmolio molitvu za poginule hrvatske branitelje. Potom koncelebrirao na sv. misi koju je u župnoj crkvi predvodio požeški biskup msgr. Antun Škvorčević i održao homiliju. Istoga dana poslijepodne, s načelnikom Glavnog stožera general-pukovnikom Mirkom Šundovom pohodio u zagrebačkoj bolnici u Dubravi dvojicu pripadnika Oružanih snaga koji su tijekom obuke stradali na vojnem poligonu Cerovac kod Karlovca (kadet Josip Milković i satnik Mario Dlugoš).

Zadar - Nin, 2. svibnja 2016., ponedjeljak. U Ninu na trgu pored župne crkve sv. Anselma biskupa predvodio svetu misu i propovijedao povodom proslave 500. obljetnice Gospe od Zečeva.

Zadar, 3. svibnja 2016., utorak. U pratnji vojnog kapelana i dekana o. Ive Topalovića posjetio PU zadarsku te povodom Dana Policijske kapelanie "Sv. Filip i Jakov" u PU zadarskoj predvodio sv. misu i propovijedao u crkvi sv. Ivana kod franjevaca trećoredaca u Zadru.

Istoga dana poslijepodne s vojnim kapelanom o. Ivom Topalovićem pohodio zračnu bazu Hrvatskog ratnog zrakoplovstva u Zemuniku.

Zagreb, 4. svibnja 2016., srijeda. Zajedno s msgr. Jurjem Jezerincem sudjelovao na sprovodu msgr. Josipa Gjurana na Mirogoju. Sv. misu i sprovodne obrede predvodio je zagrebački nadbiskup kardinal Josip Bozanić.

Slunj - Split, 6. svibnja 2016., petak. U Središtu za borbenu obuku na vojnem poligonu Eugen Kvaternik u Slunjku predvodio sv. misu i propovijedao povodom Dana Vojne kapelanie "Bl. Ivan Merz".

Istoga dana, u splitskoj prvostolnici sv. Dujma sudjelovao na molitvi Večernje i obredu otvaranja rake s relikvijama.

Split, 7. svibnja 2016., subota. Predvodio svetu misu i procesiju na blagdan sv. Dujma na splitskoj rivi.

Hvar, 9. svibnja 2016., ponedjeljak. U katedrali sv. Stjepana u Hvaru sudjelovao u molitvi Večernje i otvaranju rake sv. Prošpera, suzaštitnika Hvara.

Hvar, 10. svibnja 2016., utorak. S biskupom

msgr. Slobodanom Štambukom pohodio samostan franjevca Male braće u Hvaru. Nakon franjevačkog samostana biskupi su posjetili policijsku postaju u gradu Hvaru te se susreli s načelnikom postaje i njegovim zamjenikom. Potom su pohodili samostan sestara benediktinki u Hvaru. Istoga dana u večernjim satima predvodio je u katedrali svečanu sv. misu i procesiju po gradu Hvaru u čast sv. Prošpera.

Osijek, 12. svibnja 2016., četvrtak. Povodom Dana Vojne kapelani "Sv. Leopold Bogdan Mandić" u Zapovjedništvu za obuku i doktrinu u Osijeku, biskup je predvodio sv. misu i propovijedao.

Istoga dana u 20.00 sati u zgradi Vikarijata u Osijeku, susreo se s preč. Božom Radošem koji je imenovan rektorom Zavoda sv. Jeronima u Rimu.

Osijek - Našice, 13. svibnja 2016., petak. Zajedno s vojnim kapelanom vlč. Antom Mihaljevićem pohodio vojarnu u Našicama te slavio sv. misu i propovijedao. Pohodio franjevački samostan sv. Antuna Padovanskog u Našicama. Potom je pohodio vojni poligon u Gašincima.

Zagreb, 15. svibnja 2016., nedjelja. Prijepodne slavio sv. misu u kapelici Vojnog ordinarijata u Zagrebu.

Istoga dana poslijepodne predvodio za hrvatske branitelje sv. misu u crkvi sv. Križa na zagrebačkom Sigetu povodom 25. obljetnice ustanovljenja Druge gardijske brigade Hrvatske vojske „Gromovi“.

Županja, 16. svibnja 2016., ponедјелjak. U Pošavskim Podgajcima u Đakovačko-osječkoj nadbiskupiji blagoslovio kapelicu sv. Ivana Nepomuka.

Lourdes (FR), 17. svibnja 2016., utorak. Predvodio hrvatsko hodočašće na Međunarodnom vojnem hodočašću u Lourdesu od 17. do 24. svibnja. Hodočašće je započelo sv. misom u crkvi sv. Križa u Sigetu u Zagrebu i blagoslovom hodočasnika 17. svibnja, a završilo je u istoj crkvi zahvalnom molitvom koju je predvodio 24. svibnja.

Gospic, 25. svibnja 2016., srijeda. Sudjelovao na biskupskom ređenju msgr. Zdenka Križića u gospičkoj katedrali.

Zagreb, 26. svibnja 2016., četvrtak, svetkovina Tijelova. U 12.00 sati u vojarni na Plesu predvodio sv. misu i propovijedao postrojbama koje sudjeluju na mimohodu i ostalim svečanostima

povodom Dana Oružanih snaga Republike Hrvatske.

Zagreb, 27. svibnja 2016., petak. U sklopu obilježavanja 25 godina od utemeljenja Oružanih snaga Republike Hrvatske te Dana Hrvatske kopnene vojske, biskup je predvodio svečanu svetu misu u crkvi Sveta Mati Slobode na Jarunu i propovijedao.

Sudjelovao je potom na svečanom postrojavanju Oružanih snaga RH na stadionu u Kranjčevićevoj ulici te na prigodnoj akademiji u Domu Hrvatske vojske.

Vinkovci, 29. svibnja 2016., nedjelja. Na Dan Policijske kapelani "Sv. Euzebije i Polion" u PU vukovarsko-srijemskoj biskup je predvodio sv. misu i propovijedao u središnjoj gradskoj crkvi.

Zagreb, 30. svibnja 2016., ponedjeljak. Slavio sv. misu i propovijedao u crkvi sv. Marka povodom Dana Policijske kapelani "Majka Božja Kameniti vrata". Nakon svete mise i molitve pred Gospinom slikom na Kamenitim vratima, predvodio molitvu za poginule hrvatske policajce u sjedištu Policijske uprave zagrebačke.

Istoga dana poslijepodne, primio je u Vojnom ordinarijatu ministra unutarnjih poslova gosp. Vlahu Orepića.

Zagreb, 31. svibnja 2016., utorak. Sudjelovao na sv. misi u zagrebačkoj katedrali i procesiji. Misu je predvodio i propovijedao kardinal Robert Sarah, pročelnik Kongregacije za božansko bogoslovje.

LIPANJ

Zagreb, 1. lipnja 2016., srijeda. Sudjelovao na proslavi Dana Hrvatskog katoličkog sveučilišta. Navečer bio u apostolskoj nuncijaturi. Apostolski nuncij u RH priredio je večeru u čast rimskog gosta kardinala Roberta Saraha.

Vepric (Makarska), 3. svibnja 2016., petak. S msgr. Pavlom Banićem, župnikom sv. Marka u Makarskoj, posjetio policijsku postaju. Kod spomenika hrvatskim braniteljima predvodio molitvu za poginule branitelje. U 19.00 sati predvodio sv. misu i procesiju u crkvi sv. Marka povodom začetne proslave blagdana Presvetog Srca Isusova. Istoga dana je oglašeno da je papa Franjo imenovao msgr. Tomislava Rogića šibenskim biskupom.

Krk, 4. lipnja 2016., subota. Zajedno s krčkim biskupom msgr. Ivicom Petanjkom susreo se s načelnicima policijskih postaja u Krku i Malom

Lošinju te sa zapovjednikom vojarne „Kovčanje“ u Malom Lošinju.

U krčkoj katedrali predvodio večernju sv. misu i procesiju u čast sv. Kvirina.

Zagreb, 7. lipnja 2016., utorak. Sudjelovao na izvanrednom zasjedanju Hrvatske biskupske konferencije.

Zagreb - Valpovo, 8. lipnja 2016., srijeda. S generalnim vikarom o. Jakovom Mamićem pohodio ministra obrane gosp. Josipa Buljevića.
Istoga dana poslijepodne u mjestu Bocanjevci kod Valpova u Đakovačko-osječkoj nadbiskupiji, predvodio sprovodne obrede i sv. misu zadušnicu za pok. Marina Barića, oca generala Slavka Barića, zapovjednika Hrvatskog vojnog učilišta.

Valbandon, 9. lipnja 2016., četvrtak. U kapelici bl. Miroslava Bulešića u policijskom odmaralištu u Valbandonu u Istri biskup predvodio sv. misu i propovijedao za djelatnike iz Vojnog ordinarijata te pomoćnike kapelana iz MORH-a i MUP-a (oko tridesetak osoba) koji sudjeluju na seminaru permanentnog obrazovanja.

Zagreb, 13. lipnja 2016., ponedjeljak. U kapelici Ministarstva obrane predvodio sv. misu povodom blagdana sv. Antuna Padovanskog, zaštitnika vojne kapelaniće u Domu Glavnog stožera i Zapovjedništvu za potporu.

Istoga dana, večernju sv. misu predvodio i propovijedao u crkvi sv. Antuna Padovanskog na Svetom Duhu kod franjevaca konventualaca.

Od 15. do 19. lipnja 2016., boravio u Rimu zbog predaje službe rektora Zavoda sv. Jeronima novome rektoru preč. Boži Radošu.

Zagreb, 21. lipnja 2016., utorak. Primio s. Miroslavu Bradicu, vrhovnu glavaricu sestara milosrdnica.

Zagreb, 23. lipnja 2016., četvrtak. U kapelici Hrvatskog vojnog učilišta slavio sv. misu i propovijedao.

Požega, 24. lipnja 2016., petak. U požeškoj vojarne predvodio sv. misu i propovijedao povodom Dana Vojne kapelaniće „Sv. Ivan Krstitelj“. Posjetio požeškog biskupa msgr. Antuna Škvorčevića.

Zagreb, 25. lipnja 2016., subota. Povodom Dana državnosti RH sudjelovao u koncelebraciji za domovinu u crkvi sv. Marka.

Istoga dana poslijepodne, sudjelovao na Hrvatskom vojnog učilištu na svečanosti prigodom

završetka akademske godine i promocije kadeta. Navečer sudjelovao na prijemu u Uredu Predsjednice RH na Pantovčaku kojeg je predsjednica Republike Hrvatske gđa Kolinda Grabar-Kitarović priredila povodom Dana državnosti RH.

Zagreb, 27. lipnja 2016., ponedjeljak. Primio sestruru Petru Marijanović, provincijalku sestara Služavki Malog Isusa.

Omiš, 28. lipnja 2016., utorak. U crkvi sv. Mihovila slavio sv. misu za hrvatske branitelje, povodom 25. obljetnice od ustanovljenja omiške bojne 114. brigade.

Zagreb, 29. lipnja 2016., srijeda. U kapelici Hrvatskog ratnog zrakoplovstva u vojarni „Pukovnik Marko Živković“ na Plesu, na dan zaštitnika vojne kapelaniće sv. Petra i Pavla, predvodio sv. misu i propovijedao.

SRPANJ

Split, 2. srpnja 2016., subota. U splitskom franjevačkom samostanu sv. Frane na obali, biskup se susreo s rukovoditeljima Ravnateljstva policije i Policijske uprave splitsko-dalmatinske.

Metković, 4. srpnja 2016., ponedjeljak. Biskup je blagoslovio obnovljenu postaju granične policije.

Zagreb, 5. srpnja 2016., utorak. Sudjelovao na skupu savjetovanja o obitelji na Hrvatskom vojnom učilištu.

Zagreb, 6. srpnja 2016., srijeda. Pohodio djelatnike vojarne „Vitez Damir Martić“ u Rakitju, slavio sv. misu i propovijedao.

Zagreb, 8. srpnja 2016., petak. U kapelici Vojnog ordinarijata slavio sv. misu za msgr. Josipa Šantića, prvog generalnog vikara Vojnog ordinarijata.

Zagreb, 13. srpnja 2016., srijeda. Povodom završetka formacijske godine slavio sv. misu i propovijedao u kapelici sv. Mihovila u Policijskoj akademiji.

Zagreb, 15. srpnja 2016., petak. Povodom završetka formacijske godine biskup je sudjelovao na svečanoj prisezi policajaca i policajki u Policijskoj akademiji.

Petrinja, 20. srpnja 2016., srijeda. Povodom dana vojne kapelaniće, na blagdan sv. Ilike proroka, u vojarni „Pukovnik Predrag Matanović“ slavio sv. misu i propovijedao.

<p>Uprava Vojne biskupije Vojni ordinarijat u Republici Hrvatskoj</p>	<p>Vojni ordinarijat u RH Odjel za potporu Vojnom ordinarijatu Ksaverska cesta bb HR - 10 000 Zagreb tel: +385 1 4670 660 (centrala) tel: +385 1 4670 659 (centrala) faks: +385 1 4670 662 www.vojni-ordinarijat.hr uprava@vojni-ordinarijat.morh.hr vojni.ordinarijat@mup.hr</p> <p>Msgr. Jure Bogdan, vojni ordinarij</p> <p>O. Jakov Mamić, generalni vikar tel: +385 1 3784 489 jakov.mamic@morh.hr</p> <p>Robert Stipetić, kancelar specijal 68 642 robert.stipetic@morh.hr</p> <p>Dragan Logarusic, ekonom specijal 68 631 mob: +385 99 5793 911 dragan.logarusic@morh.hr</p> <p>S. M. Gordana Miškić, tajnica Vojnog ordinarijata specijal 68 638 gmisskic@mup.hr</p>	<p>Samostalni odjel za potporu Vojnom ordinarijatu (MORH)</p> <p>Vojni ordinarijat u RH Odjel za potporu Vojnom ordinarijatu Ksaverska cesta bb HR - 10 000 Zagreb tel: +385 1 4670 660 faks: +385 1 4670 662</p> <p>Bojinik Petar Klarić, voditelj Odjela specijal 68 634 perica.klaric@mup.hr</p> <p>Vladimir Krpan, osobni tajnik generalnog vikara specijal 68 635 vladimir.krpan@mup.hr</p> <p>Mladen Čobanović, viši stručni savjetnik za organizaciju tel: +385 1 4670 660 mladen.cobanovic@mup.hr</p> <p>Marija Vukovojac, stručni savjetnik specijal 68 637 marija.vukovojac@mup.hr</p> <p>S. M. Gordana Miškić, tajnica Vojnog ordinarijata specijal 68 638 gmisskic@mup.hr</p>	<p>Samostalna služba za suradnju s Vojnim ordinarijatom (MUP)</p> <p>Policijска академија Аvenija Gojka Šuška 1 HR -10 000 Zagreb tel: +385 1 2391 525 (specijal 26525) faks: +385 1 2391 496 (specijal 26496)</p> <p>Josip Zagorščak, voditelj Službe tel: +385 1 2391 525 (specijal 26525) mob: 098 470 781 (specijal 84484) jzagorscak@mup.hr</p> <p>Mato Topić, policijski službenik za međunarodnu vjersku suradnju tel: +385 1 2391 527 (specijal 26527) mob: 091 4554 649 (specijal 82649) mtopic@mup.hr</p> <p>Mario Dokmanić, policijski službenik za međunarodnu vjersku suradnju tel: +385 1 2391 523 (specijal 26523) mob: 099/7031 578 (specijal 85620)</p> <p>Branko Šarkanjić, policijski službenik za organizaciju i potporu tel: +385 1 2391 528 (specijal 26528) mob: 091/4563 958 (specijal 82958) bsarkanji@mup.hr</p> <p>Darko Šantek, policijski službenik za organizaciju i potporu tel: +385 1 2391 529 (specijal 26529) mob: 091/4565 464 (specijal 82644) dsantek@mup.hr</p>	<p>Sanja Vrklijan Horvat, administrativna tajnica tel: +385 1 2391 525 (specijal 26525)</p>
--	--	---	--	--

ZAŠTITNIK KAPELJANJE	POSTROJAVA	KONTAKT UREDA	KAPELAN	POMOĆNIK KAPELJAN
„Sveti Ivan Pavao II“ 22. listopada	MORH IGS OS RH Stancićeva 6, Zagreb	tel: 01/486-1345 faks: 01/456-7986	vlč Marko Medo mob: 091/2044-009	stn Srećko Žmalač srećko.zmalač@morf.hr tel: 01/456-8080, mob: 091/7635-866
„Bl. Alojzije Stepinac“ 10. veljače	Zapovjedništvo HKoV, Karlovac	tel: 047/626-388 faks: 047/626-536	vlč. Vladislav Mandura, dekan Karlovac vlado.mandura@gmail.com mob: 091/586-3400	stn Dražen Culig drazen.culig@morf.hr mob: 091/8811-862
„Sv. Andeli čuvari“ 2. listopada	Inženjerijska pukovnija, Karlovac	tel: 047/626-603 faks: 047/626-622	fra Ilij Mikulić mob: 098/432-607	nar Daniel Radinović tel: 047/626-621, mob: 098/186-3426
„Gospa Velikoga hrvatskog krsnog zavjeta“ 11. rujna	Motorizirana bojna „Pauci“ vojarna „Kralj Zvonimir“, Knin	tel/faks: 022/617-841	p. Mirko Vučkoja mob: 099/6226-236	voj Marko Buzuk marko.buzuk@morf.hr mob: 091/533-8266
„Sv. Martin Tourski“ 11. studenoga	Zapovjedništvo specijalnih snaga, Deinice	tel: 051/652-806 faks: 051/652-940	anton.zic@morf.hr mob: 098/917-0427	stn Anton Žic
„Sv. Petar i Pavao“ 29. lipnja	Zapovjedništvo HRZ i PZO 91. zrakoplovna baza, Zagreb	tel: 01/6228-862 faks: 01/6228-484	o. Viktor Grbeša mob: 098/9737-473	voj Lorenc Tomkić mob: 098/946-7773
„Sv. Nikola Biskup“ 6. prosinca	Zapovjedništvo HRM Središte za obuku HRM, Split	tel: 021/354-913 faks: 021/354-323	don Branimir Projic branimir.projic@morf.hr mob: 098/510-737	ds Manda Sartori tel: 021/354-323
„Sv. Nikolaj Biskup“ 6. prosinca	Flotila HRM, Obalna straža Pomorska baza Split, Split	tel: 021/354-160 (650) faks: 021/354-650	o. Jozo Maravak mob: 091/579-4868	ds Dario Rajčić mob: 098/744-330
„Sv. Ivan od Kršča“ 14. prosinca	SOD, Velika Buna	tel: 01/2025-830 faks: 01/2025-879	vlč. Željko Savič mob: 099/873-2239	Nenad Veriga mob: 098/906-0816
„Sv. Ilija Prorok“ 20. srpnja	Mehanizirana bojna "Gromovi" GMB, i Mehanizirana bojna "Tigrovi" GMB, Petrinja	tel: 075/221-215 faks: 075/221-278	don Antonio Mikulić mob: 099/322-0700	prč Mario Baraćić mob: 098/886-306
„Kraljica svete Krunice“ i „Sv. Ivan Kapistran“ 7. listopada	GOMBR, Vinjkovci	tel: 032/348-460 faks: 032/348-460	fra Matko Vincetić mob: 099/308-2203	stn Adam Dakić adam.dakic@morf.hr mob: 091/725-8290
„Uzvišenje svetog Križa“ 14. rujna	Gardjiska motorizirana brigada, Knin	tel: 022/617-810 faks: 022/617-722	fra Božo Ančić mob: 098/760-979	sžn Borislav Lapenda mob: 091/172-8512
„Sv. Franjo Asiški“ 4. listopad	1. motorizirana bojna „Vukovir“ voj. „Eugen Kvaternik“, Gospić	tel/faks: 053/577-201	vlč. Ivan Blaževac mob: 098/9084-983 iblazevac@yahoo.com	
„Sv. Leopold Mandić“ 12. svibnja	Zapovjedništvo ZOD „FKF“ MB „Sokolovi“ i „Pume“, Osijek	tel: 031/236-862 faks: 031/236-841	o. Ante Mihaljević, vđ dekan Osijek ane.mihaljevic@morf.hr mob: 098/269-599	npr Darko Boban d boban@icloud.com mob: 099/712-0900
„Bl. Ivan Merz“ 10. svibnja	SBO i Topničko-raketna bojna GMB poligon „Eugen Kvaternik“, Slunjs	tel: 047/626-824 faks: 047/626-846	don Milenko Majić mmajic@morf.hr mob: 098/924-1483	
„Sv. Valentín“ 14. veljače	Počasno-zaštitna bojna, Zagreb	tel: 01/4566-344 (367) faks: 01/4566-368	o. Zdravko Barić, dekan Zagreb zdravko.barić4@gmail.com mob: 091/576-2764	
„Sv. Mihael arkandeo“ 29. rujna	HVU „Dr. Franjo Tuđman“, Zagreb	tel: 01/3786-004 (272) faks: 01/3784-657	p. Zoran Vujčić mob: 098/337-162	prč Marijan Pužić mob: 099/2486-662
„Sv. Gabrijel arkandeo“ 29. rujna	Središte za obuku HRZ i PZO, 93. zrakoplovna baza, Zadar	tel: 023/358-209 (239) faks: 023/358-209	o. Ivo Topalović, dekan Split mob: 098/423-533	stn Vinko Rogić vinka.rogic@morf.hr mob: 098/532-045
„Sv. Ivan Krstitelj“ 24. lipnja	SzOIDL, Požega	tel/faks: 034/245-117	vlč. Željko Volarić mob: 098/340-798	stn Antun Mandić amandic@morf.hr mob: 091/786-1333
„Sv. Obitell“ 28. prosinca	ZZP, Zagreb	tel: 01/6631-318 faks: 01/6631-296	vlč. Slavko Rajić slavko.rajic@morf.hr mob: 098/1632-359	npr Damir Sedlar mob: 091/943-0134
„Sv. Antun Padovanski“ 13. lipnja	Dom Glavnog stožera, Zagreb	tel: 031/839-166 faks: 031/839-156	p. Drago Maijić mob: 098/186-6901	
„Sv. Sebastijan“ 20. siječnja	Zapovjedništva Oklopne i Tenkovske bojne "Kune" GOMBR, Đakovo			

„Majka Božja Kamenitih vrata“ 31. svibnja	MUP PU zagrebačka Petrinjska 20, 10 000 Zagreb	tel: 01/4563 295 (293) faks: 01/4563 699	vlč. Marin Drago Kozić mob: 099/6042-567 (spec. 86084)	Mišo Josipović mob: 099/2292-432 (spec. 25 293) mjosipovic@mup.hr
„Sv. Mihovil arkandeo“, podružnica Split 29. rujna	MUP PU splitsko-dalmatinska 2. policijska postaja, 21 000 Split	tel: 021/215-659 faks: 021/307-512	fra Žarko Relota, dekan Split Mob: 099/4965-535 (spec. 86867)	Luka Galić tel. 021/307 511 (specijal 40 511) fax: 021/307 512 mob: 098/9591-333
„Sv. Mihael arkandeo“ 29. rujna	MUP Policijska akademija Av. G. Suška 1, 10 000 Zagreb	tel / faks: 01/2391-490 (specijal 26 490)	fra Frano Musić mob: 099/2584-982 (spec. 86011)	Luka Norac Kevo tel. 01/2391 526 (specijal 26 526) mob: 091/4563-866
„Sv. Vid“ 15. lipnja	MUP PU primorsko-goranska 1. Policijska postaja, 51 000 Rijeka	tel: 051/430-495 faks: 051/430-687	p. Mirko Vukoja mob: 099/6226-236	Vinko Bakula tel: 01/3788 853 (specijal 88 853) mob: 091/4563-805
„Sv. Mihael arkandeo“ 29. rujna	MUP Zagreb Sjedište i Ravnoteštvo, Ulica grada Vukovara 33	tel: 01/6122-712 (715) faks: 01/3788-653	p. Stjepan Harijač, dekan Zagreb mob: 099/2113-891 (spec. 84048)	Vinko Bakula tel: 01/3788 853 (specijal 88 853) mob: 091/4563-805
„Bl. Miroslav Bulešić“ 6. studenoga	MUP PU istarska Trg Republike 1, 52 100 Pula	tel.: 042 372-392 (spec. 86 087)	vlc. Ilijा Jakovljević, dekan Rijeke mob: 099/4965-534 (spec. 86866)	vlađ. Ivica Horvat, dekan Varaždin tel / faks: 042/749-400 mob: 099/2680-732 (spec. 86088)
„Sv. Juraj“ 23. travnja	MUP PU varaždinska Ivana Milčeca 10, 42 000 Varaždin	fax: 043/251-771	preč. Damir Vrabec mob: 099/4965-536 (spec. 86868)	preč. Željko Rakošec, dekan Osijek mob: 099/7065-885 (spec. 86862)
„Sv. Matej“ 21. rujna	MUP PU bijelovarsko-bilogorska Vlahe Paljetka bb, 43 000 Bjelovar	tel.: 031/237-553 faks: 031/237-267	vlc. Željko Rakošec, dekan Osijek mob: 099/7065-885 (spec. 86862)	vlc. Željko Rakošec, dekan Osijek mob: 099/7065-885 (spec. 86862)
„Sv. Jeronim“ 30. rujna	MUP PU osječko-baranjska Trg Lavoslava Ružičke 1, 31 000 Osijek	fax: 022/347-284	don Darko Poljak mob: 099/2680-733 (spec. 86089)	don Darko Poljak mob: 099/2680-733 (spec. 86089)
„Sv. Luka evanđelist“ 18. listopada	MUP PU šibensko-kninska Velimir Škorpika 5, 22 000 Šibenik	o. Ivo Topalović mob: 098/423-533	o. Ivo Topalović mob: 098/423-533	o. Ivo Topalović mob: 098/423-533
„Sveti Filip i Jakov, apostoli“ 3. svibnja	MUP PU zadarska Andrije Hebranga bb, 23 000 Zadar	vlč. Ivana Blaževac mob: 099/2680-731 (spec. 86087)	vlč. Ivana Blaževac mob: 099/2680-731 (spec. 86087)	vlč. Ivana Blaževac mob: 099/2680-731 (spec. 86087)
„Sveti Marko Križevčanin“ 7. rujna	MUP PU koprivničko-križevačka Trg Eugena Kumičića 18, 48 000 Koprivnica	vlč. Andrija Markač mob: 098/213-393	vlč. Andrija Markač mob: 098/213-393	vlč. Andrija Markač mob: 098/213-393
„Sveti Hrvatski mučenici“ 9. rujna	MUP PU ličko-senjska Ulica Hrvatskog sokola 2, 53 000 Gospić	vlč. Željko Volaric mob: 098/340-798	vlč. Željko Volaric mob: 098/340-798	vlč. Željko Volaric mob: 098/340-798
„Sv. Josip“ 19. ožujka	MUP PU karlovačka Trg hrvatskih redarstvenika 6, 47 000 Karlovac	vlč. Željko Rakošec, dekan Osijek mob: 099/7065-885 (spec. 86862)	vlč. Željko Rakošec, dekan Osijek mob: 099/7065-885 (spec. 86862)	vlč. Željko Rakošec, dekan Osijek mob: 099/7065-885 (spec. 86862)
„Sv. Vinko Pallot“ 22. siječnja	MUP PU požeško-slavonska Josipa Runjanina 1, 34 000 Požega	vlč. Željko Volaric mob: 098/340-798	vlč. Željko Volaric mob: 098/340-798	vlč. Željko Volaric mob: 098/340-798
„Sv. Kvirin Šisacki“ 4. lipnja	MUP PU sisacko-moslavačka Rimska 19, 44 000 Sisak	vlč. Željko Rakošec, dekan Osijek mob: 099/7065-885 (spec. 86862)	vlč. Željko Rakošec, dekan Osijek mob: 099/7065-885 (spec. 86862)	vlč. Željko Rakošec, dekan Osijek mob: 099/7065-885 (spec. 86862)
„Sv. Fuzebijie i Polion“ 29. svibnja	MUP PU vukovarsko-srijemska Glagoljaška 27b, 32 100 Vinkovci	vlč. Željko Rakošec, dekan Osijek mob: 099/7065-885 (spec. 86862)	vlč. Željko Rakošec, dekan Osijek mob: 099/7065-885 (spec. 86862)	vlč. Željko Rakošec, dekan Osijek mob: 099/7065-885 (spec. 86862)
„Sv. Marko evanđelist“ 25. travnja	MUP PU brodsko-posavska Ivana Mažuranića 9, 35 000 Slavonski Brod	vlč. Davorin Andrić mob: 099/4965-533 (spec. 86865)	vlč. Davorin Andrić mob: 099/4965-533 (spec. 86865)	vlč. Davorin Andrić mob: 099/4965-533 (spec. 86865)
„Sv. Vlaho“ 3. veljače	MUP PU dubrovačko-neretvanska Dr. Ante Starčevića 13, 20 000 Dubrovnik	don Ivan Borić mob: 099/2680-735 (spec. 86091)	don Ivan Borić mob: 099/2680-735 (spec. 86091)	vlč. Marin Drago Kozic mob: 099/2680-728 (spec. 86084)
„Sv. Nikola biskup“ 6. prosinca	MUP PU krapinsko-zagorska Matije Gubca 53, 49210 Žabok	vlč. Ivica Horvat, dekan Varaždin mob: 099/2680-732 (spec. 86088)	vlč. Ivica Horvat, dekan Varaždin mob: 099/2680-732 (spec. 86088)	vlč. Ivica Horvat, dekan Varaždin mob: 099/2680-732 (spec. 86088)
„Sv. Franjo Asiški“ 4. listopada	MUP PU metimurska Jakova Čotovca 7, 40 000 Čakovec	vlč. Ožen Bizek mob: 099/2680-731 (spec. 86087)	vlč. Ožen Bizek mob: 099/2680-731 (spec. 86087)	vlč. Ožen Bizek mob: 099/2680-731 (spec. 86087)
„Bl. Alojzije Stepinac“ 10. veljače	MUP PU višnitičko-podravska Trg bana Josipa Jelačića 19, 53 000 Virovitica	vlč. Ožen Bizek mob: 099/2680-731 (spec. 86087)	vlč. Ožen Bizek mob: 099/2680-731 (spec. 86087)	vlč. Ožen Bizek mob: 099/2680-731 (spec. 86087)

SADRŽAJ

PORUKA VOJNOG ORDINARIJA U RH	137
SVETA STOLICA	139
Božje milosrđe je vječno (Poruka svetog oca Franje "Urbi et orbi", Uskrs)	139
Misionarska Crkva, svjedokinja milosrđa (Poruka pape Franje za Svjetski misijski dan)	141
Poput brižne majke (Apostolsko pismo pape Franje u obliku motu propria)	142
Turizam za sve: promicati sveopću dostupnost (Poruka za Svjetski dan turizma)	143
HRVATSKI BISKUPI	145
Priopćenje Hrvatske biskupske konferencije (o sudjelovanju u troškovima školskog prijevoza)	145
Priopćenje s 52. plenarnog zasjedanja HBK	145
Susret članova HBK s redovničkim poglavarima i Izvanredno zasjedanje HBK	147
Homilija kardinala Josipa Bozanića na misi za Domovinu (Zagreb, crkva Sv. Marka, 25. lipnja)	148
DEKRETI I IMENOVANJA U VOJNOM ORDINARIJATU	151
IZVJEŠĆA I DOGAĐAJI	152
Don Marko Medo zamjena u Velikoj Buni	152
Hodočašće Majci Božjoj od Krasna	152
Duhovna obnova za djelatnike PU zagrebačke	152
Oproštajna misa msgr. Jure Bogdana u Rimu	153
Predavanje o temi grijeha i oprosta	154
Apostolski nuncij D'Errico u posjetu MORH-u	154
Uskrsna priprava za djelatnike PP Velika Gorica i PAP Pleso	154
Prvi sastanak Odbora za organizaciju hodočašća u Lourdes	155
Rukovoditelji PU zagrebačke u posjeti Vojnom ordinarijatu	156
Duhovne vježbe za pripadnike HRZ i PZO-a i HRM-a	156
Proslava blagdana sv. Josipa u policijskoj kapelaniji u Karlovcu	157
Proslava blagdana sv. Josipa, zaštitnika Ratne škole	157
Duhovne vježbe u Puli	157
Nedjelja Muke Gospodnje u Afganistanu	158
Cvjetnica u Vojnom ordinarijatu	158
Duhovna priprava za djelatnike PU zagrebačke	159
Misa posvete ulja u Vojnom ordinarijatu	160
Misa večere Gospodnje u Vojnom ordinarijatu	161
Obredi Velikog petka u kapeli Vojnog ordinarijata	162
Vazmeno bdijenje u Vojnom ordinarijatu	162
Uskrsno slavlje u Vojnom ordinarijatu	163
Uskrs u misiji u Afganistanu	163
U Aržanu obilježena 25. godišnjica smrti Josipa Jovića	163
Proljetni susret vojnih i policijskih kapelana u Lovranu	164
O. Zdenko Križić imenovan gospičko-senjskim biskupom	166
25. godišnjica osnutka SJP Split BATT i Udruge BATT	166
Drugi sastanak Odbora za organizaciju hodočašća u Lourdes	167

Krštenje petog i šestog djeteta dviju dugoselskih obitelji	167
Okrugli stol o izradi Združene doktrinarne publikacije 12 - Dušobrižništvo	168
Duhovne vježbe za bračne parove	169
Načelnik GS OS RH u posjetu Vojnom ordinarijatu u RH	169
25 godina biskupstva i 50 godina svećeništva msgr. Jurja Jezerinca	170
Proslavljen zaštitnik policijske kapelaniјe PU varaždinske	172
U Čakovcu proslavljen spomendan Zrinskih i Frankopana	172
„Očinstvo i majčinstvo - dva lica roditeljskog poslanja“	173
Posjet polaznika i studenata Policijske akademije Istri	174
Proslavljen zaštitnik policijske kapelaniјe PU brodsko-posavske	174
21. obljetnica vojno-redarstvene operacije "Bljesak"	175
Otvoren ured vojnog kapelana u Afganistanu	177
Obilježena 25. obljetnica stradanja u Borovom Selu	177
Vojni ordinarij predvodio večernje slavlje Gospe od Zečeva	178
Međunarodno vojno i policijsko hodočašće u Rim	180
Vojni ordinarij posjetio vojarnu Zemunik	185
Proslavljen Dan kapelaniјe Policijske uprave zadarske	185
Završni sastanak Odbora za pripremu lourdskego hodočašća	186
Proslava Dana kapelaniјe „Bl. Ivan Merz“	187
Hodočašće djelatnika HRZ i PZO u Sinj	187
Vojni ordinarij predvodio misno slavlje na blagdan sv. Dujma	188
Proslavljen suzaštitnik Hvara sv. Prošper	189
Proslava blagdana sv. Leopolda Bogdana Mandića	190
Posjet vojarni „Našice“ i „Gašincima“	190
Otvaranje Godine milosrđa u crkvi bl. Miroslava Bulešića	191
Proslava 25. obljetnice „Gromova“	192
Proslavljenja 9. obljetnica bojne „Gromovi“	192
Hrvatsko vojno-poličijsko hodočašće u Lourdes	193
Zaređen novi gospičko-senjski biskup o. Zdenko Križić	198
Vojni ordinarijat u RH tema doktorskog rada vlč. Daria Paviše	201
Proslava Tijelova u 91. zrakoplovnoj bazi HRZ i PZO	202
Misnim slavljem proslavljen Dan OS RH i Dan HKoV-a	202
Svečano obilježena 25. obljetnica formiranja OS RH i Dana HKoV-a	204
Proslavljen Dan kapelaniјe sv. Euzebija i Poliona	204
Proslava Dana Policijske kapelaniјe „Majka Božja Kamenitih vrata“	205
Susret rukovoditelja PU zagrebačke	206
Raščlamba 24. hrvatskog vojnog i policijskog hodočašća u Lourdes	207
Msgr. Tomislav Rogić imenovan šibenskim biskupom	208
Susret djelatnika Vojnog ordinarijata u Valbandonu	209
Primopredaja službe rektora Papinskog hrvatskog zavoda sv. Jeronima	212
Pohod vojnog ordinarija HVU „Dr. Franjo Tuđman“	213
Seminari o etici u vremenu terora i nasilja	213
Proslavljen Dan Vojne kapelaniјe „Sv. Ivan Krstitelj“	214
Proslava Dana državnosti u Afganistanu	215
Vojni ordinarij na proslavi Dana državnosti	215
Komemoracija „Pumama“ na Velikoj Duvjakuši	216
25. obljetnica 3. omiške bojne 114. brigade HV-a	216

Proslava Dana Vojne kapelaniće „Sv. Petar i Pavao“	217
Vojni ordinarij s vodstvom splitske policije	217
Ljetovanje djece djelatnika MORH-a i OS RH na Malom Lošinju	218
Blagoslov zgrade PGP Metković	218
Misa zadušnica za msgr. Josipa Šantića	219
Sastanak Mješovitog povjerenstva o bl. Alojziju Stepincu	219
Zahvala za završetak školovanja 11. naraštaja Policijske škole	220
Svečana prisega budućih policijskih službenika	221
U Petrinji proslavljen Dan Vojne kapelaniće „Sveti Ilija Prorok“	222
Zaređen novi šibenski biskup msgr. Tomislav Rogić	223
 PROPOVIJEDI VOJNOG ORDINARIJA MSGR. JURE BOGDANA	227
Sv. Josip - Dan kapelaniće (Karlovac, 18. ožujka 2016.)	227
Svetkovina sv. Dujma, biskupa i mučenika (Split, 7. svibnja 2016.)	229
Sveti Leopold Bogdan Mandić - Dan kapelaniće (Osijek, 12. svibnja 2016.)	232
Svetkovina Duhova (Zagreb, Vojni ordinarijat, 15. svibnja 2016.)	234
24. hodočašće Hrvatske vojske i policije (Lourdes, Spilja ukazanja, 19. svibnja 2016.)	236
24. hodočašće Hrvatske vojske i policije (Lourdes, bazilika Sv. Pija X., 21. svibnja 2016.)	237
Tijelovo (Zagreb, Pleso, 26. svibnja 2016.)	239
Dan Oružanih snaga Republike Hrvatske (Zagreb, Jarun, 27. svibnja 2016.)	240
Blagdan sv. Antuna Padovanskog (Zagreb, 13. lipnja 2016.)	243
Sveti Ivan Krstitelj - Dan kapelaniće (Požega, 24. lipnja 2016.)	246
Sveti Petar i Pavao - Dan kapelaniće (Zagreb, Pleso, 29. lipnja 2016.)	248
 KRONIKA VOJNOG ORDINARIJA MSGR. JURE BOGDANA	251
 ADRESAR	256
 SADRŽAJ	259